CAIETUL

TABEREI SPIRITUALE YOGHINE DE VACANŢĂ®

volumul 3

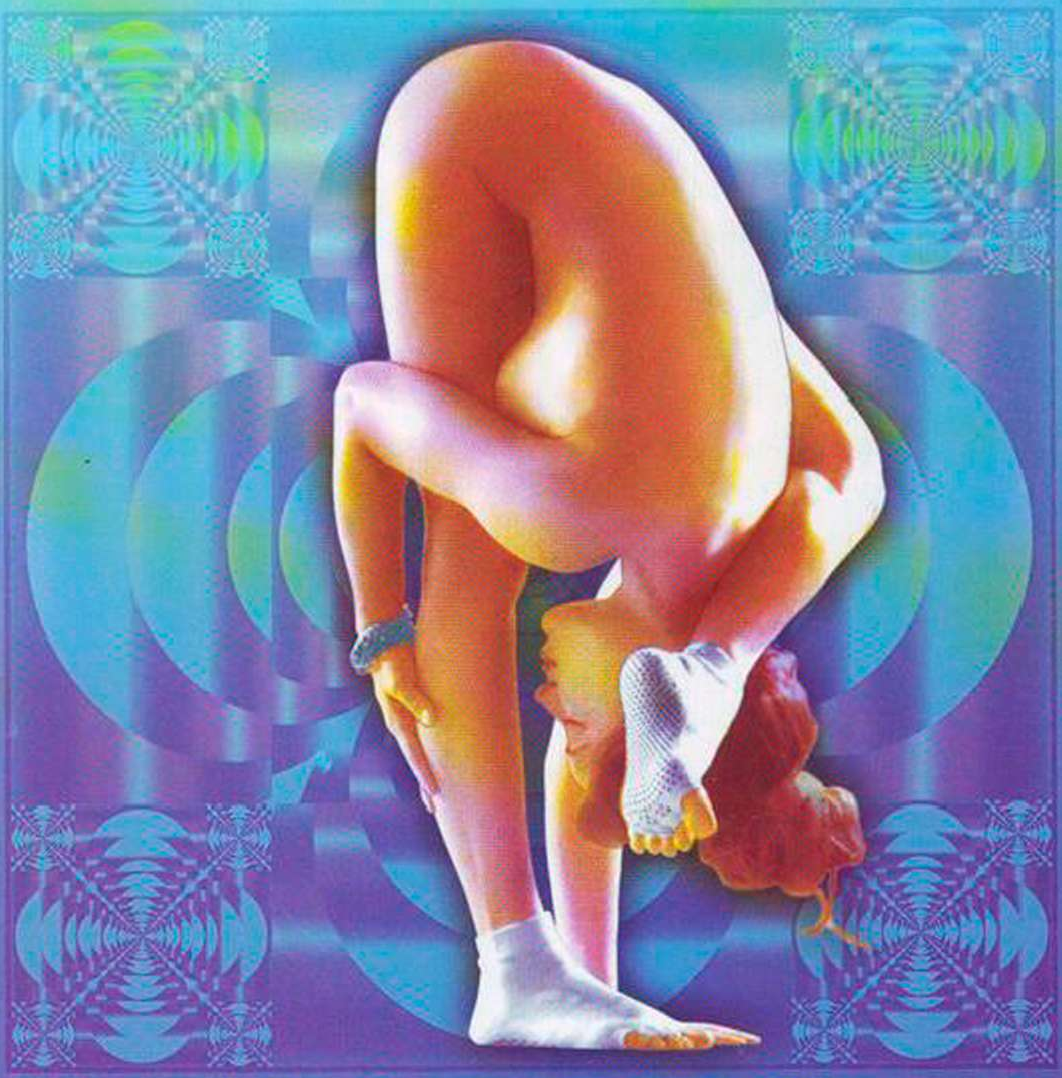

1 August - 4 Septembrie 2011
COSTINEŞTI - ROMÂNIA

SHAMBALA

CONSTRUIȚI ȘI TESTAȚI VOI ÎNȘIVĂ UN ULUITOR MOTOR... MAGNETIC!

Experimentele marelui fizician Tesla privind obținerea de energie gratuită au fost confirmate de recentele demonstrații realizate în cadrul unor instituții de prestigiu, cum este de exemplu Universitatea Tehnică din Delft (Olanda), unde a fost prezentat un prototip de motor magnetic cu ajutorul căruia putem obține energie electrică prin intermediul magneților. Uluitorul motor magnetic reprezintă un mare pas înainte pentru omenire și ne dă posibilitatea de a folosi energia gratuită pe care ne-o oferă mediul înconjurător. Avem astfel posibilitatea să scăpăm de corvoada plăților făcute către magnații monopolurilor petrolului sau ale energiei electrice.

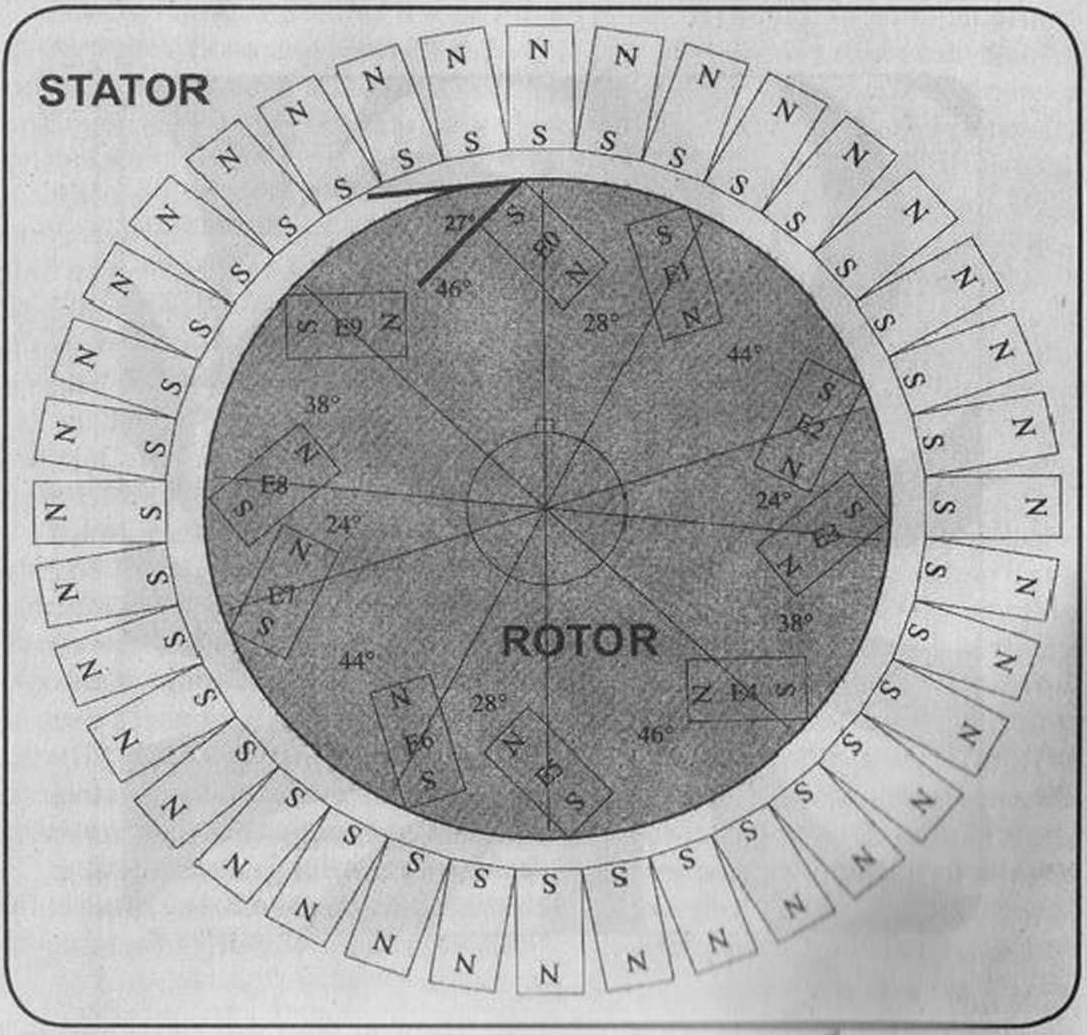

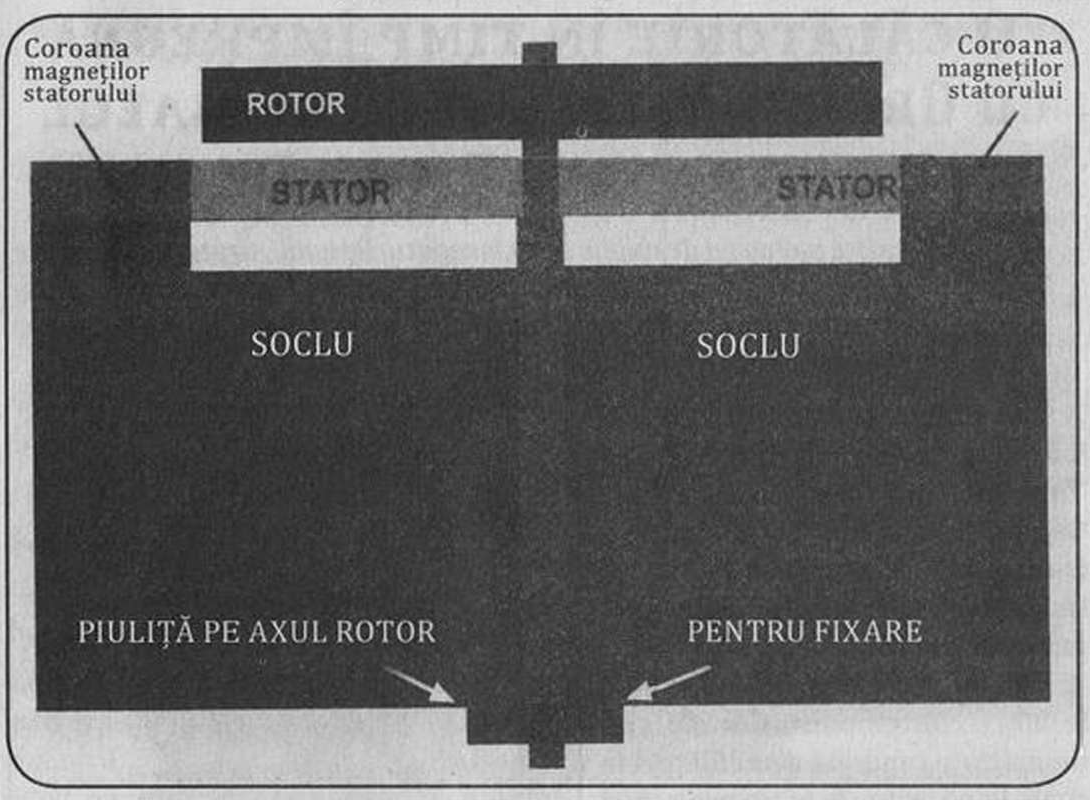

Schemă de principiu a motorului magnetic

Vă sugerăm în continuare câteva aplicaţii practice care vă pot ajuta să construiţi şi să testaţi un uluitor motor magnetic. Principiul „unghiurilor remarcabile" permite îmbinarea unui set de magneţi într-o configuraţie specific aleasă, astfel încât să puteţi obţine, cel puţin din punct de vedere teoretic, o mişcare neîntreruptă, fără consum de energie din exterior.

Pentru a vă uşura munca, am întocmit două schiţe ale montajului respectiv. Iată câteva indicaţii importante: unghiul magneţilor dispuşi pe rotor în raport cu cei de pe stator trebuie să fie de 27° sau de 28° pentru a optimiza efectele, iar puterea magneţilor rotorului trebuie să fie de două ori mai mare decât cea a magneţilor statorului.

Statorul motorului magnetic foloseşte 36 de magneţi permanenţi simpli, de tip nasture, cilindrici sau paralelipipedici, dispuşi în coroană, fiecare aflându-se la 10° unul de celălalt şi formând astfel un cerc de 360°. Rotorul este piesa principală a motorului magnetic. Poziţionând foarte exact magneţii permanenţi din rotor, se poate crea „impulsul" sau, altfel spus, „dezechilibrul" necesar pentru ca motorul să se rotească, fără ca acesta să utilizeze vreo sursă de energie exterioară.

O CĂLĂTORIE ÎN TIMP ÎMPREUNĂ CU GEORGE WELLS ȘI CU GENIALUL INGINER FRANCEZ EMILE DROUET

„Să nu existe niciun fel de dubiu: de la începuturile lumii, toate posibilitățile, toate ideile viitoare existau în potență și în germene. Așadar, nu de la viitor trebuie să așteptăm revelația, ci de la puterea amintirilor noastre." (Gaston William Adam de Pawlowski)

Cei mai mulți dintre noi au citit cartea „Mașina timpului" („*The Time Machine*") scrisă de Herbert George Wells, în anul 1895, care ne-a transpus cu acea ocazie în viitorul imaginar al planetei noastre, mai precis în anul 800.000!

Herbert George Wells

Wells nu și-a propus însă să le ofere contemporanilor săi și o modalitate concretă de a călători în timp. Până acum, în afara proiecției yoghine conștiente în memoria universală, *akasha tattva*, unde se află înregistrate în detaliu toate evenimentele trecute și viitoare, în mod oficial nu este recunoscut niciun mijloc de călătorie în timp. Este cunoscut totuși cazul savantului Pellegrino Ernetti, cu al său cronovizor și cazul Proiectului Secret Negru Montauk, ai cărui participanți susțin că au reușit să se proiecteze atât în viitorul, cât și în trecutul planetei.

În 1946, inginerul și astronomul francez Emile Drouet a imaginat și a conceput o mașină de călătorit în timp. Însă, din nefericire, el nu a putut să o realizeze, lipsindu-i mijloacele financiare necesare.

Mașina timpului a lui Drouet

Mașinăria care a fost proiectată de către Drouet avea forma unui tor astronautic cu diametrul de 200 de metri și semăna foarte mult cu ceea ce avea să se numească la puțin timp după aceea „farfurie zburătoare".

Torul ar fi trebuit să se lanseze în spațiu de la Ecuator, cu ajutorul forței centrifuge terestre și la viteza de pornire de 108.000 km pe oră (exact viteza de

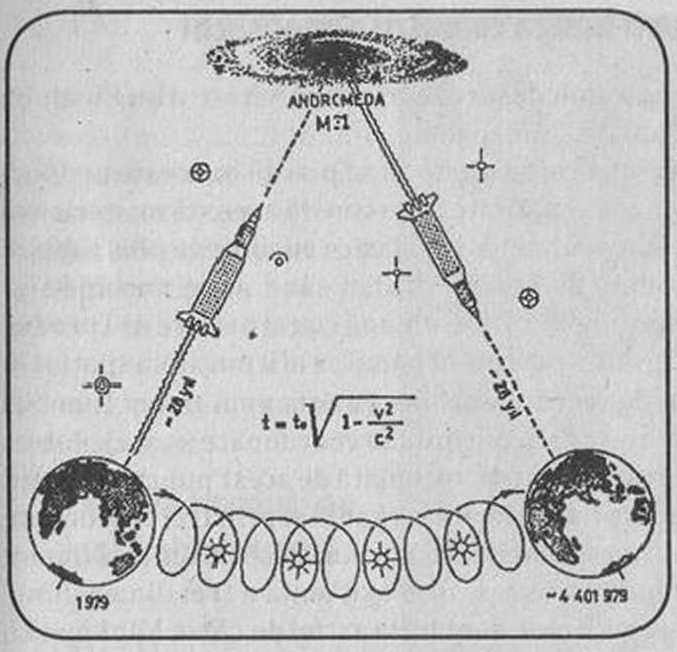

rotaţie a Pământului în jurul Soarelui), perpendicular pe planul eclipticii, în direcţia antapexului (antapexul este opusul apexului, care este situat în zona aglomerării globulare de stele din constelaţia Hercule, spre care ne îndreptăm împreună cu întregul sistem solar), până la punctul teoretic în care s-ar fi aflat planeta noastră la data dorită. Această navă spaţială trebuia să aibă la bordul său un modulator de frecvenţă care să acordeze propulsorul pe lungimea de undă necesară pentru efectuarea călătoriei spaţio-temporale dorite. În acest mod erau posibile călătorii în trecutul (antapex) sau în viitorul (apex) timpului terestru fără necesitatea de a se reveni la o bază, elementul fundamental în funcţionarea navei fiind energia Vidului.

În anii '40, costurile unui astfel de proiect se ridicau la două miliarde de franci. Pe lângă acestea, mai rămâneau câteva mari dificultăţi pe care era puţin probabil ca Drouet să le fi putut depăşi.

În anul 1970, fizicianul englez John Bernal preciza: „Se poate ca noi să ne apropiem şi să ajungem, în sfârşit, să descoperim o modalitate prin care călătoriile în timp vor putea deveni la fel de uşoare ca şi călătoriile în spaţiu."

Este oare timpul reversibil?

Emile Drouet avea în vedere atât călătoria în viitor, cât şi cea în trecut. Dacă acordăm credit teoriei relativităţii a lui Einstein, viteza luminii este o limită de netrecut. Timpul se opreşte teoretic la această limită, rămânând staţionar, fără ca sensul său de curgere să se inverseze. Călătorul care se deplasează cu 300.000 de kilometri pe secundă nu mai îmbătrâneşte, dar nici nu întinereşte.

În anul 1957, doi fizicieni chinezi, Lee şi Yang, ce lucrau într-o universitate americană, au descoperit că rotaţia particulelor elementare urmăreşte un sens unic obligatoriu, deducând de aici în mod forţat că timpul urmează şi el un sens de curgere unic, dinspre trecut spre viitor. Mai recent însă, savanţii atomişti au teoretizat că în lumea infinitului mic, timpul curge simultan în cele două sensuri, ceea ce contrazice teoria lui Lee şi Yang.

Spațiul-timp sau lumea cu patru dimensiuni

În jurul anului 1925 se vorbea mult despre teoria relativității a lui Einstein, despre spațiu-timp și despre a patra dimensiune.

Einstein însuși admisese că un profan poate să se piardă în aceste nisipuri mișcătoare. El a explicat cu o mare simplitate în ce constă această misterioasă a patra dimensiune: există cele trei dimensiuni clasice euclidiene plus timpul. „Ne-matematicianul este cuprins de un fior atunci când aude vorbindu-se despre patru dimensiuni, un sentiment care seamănă cu cel pe care ni-l produc fantomele la teatru. Și totuși, nimic nu este mai banal ca afirmația că spațiul în care trăim este un continuum cu trei dimensiuni. Poziția unui punct (imobil) este determinată prin intermediul a trei mărimi sau coordonate (x, y, z). Putem întotdeauna găsi, într-o vecinătate oricât de apropiată de acest punct, cel puțin încă un punct, a cărui poziție poate fi exprimată la rândul ei prin trei coordonate (x_1, y_1, z_1). Datorită acestei ultime proprietăți, vorbim despre un continuum și din cauza celor trei coordonate vorbim despre existența a trei dimensiuni.

Analogic, lumea evenimentelor fizice, denumită astfel de către Minkowski, este caracterizată în mod firesc de patru dimensiuni, dacă o privim din punct de vedere spațio-temporal. Căci este compusă din evenimente individuale determinate fiecare de câte patru numere, adică trei coordonate spațiale x, y, z și o coordonată a timpului, t. Astfel lumea noastră este un continuum, căci există pentru fiecare eveniment un număr oarecare de evenimente vecine (realizate sau imaginate) ale căror coordonate x_1, y_1, z_1, t_1 diferă cât vrem de puțin de coordonatele x, y, z, t ale primului eveniment luat în considerare."

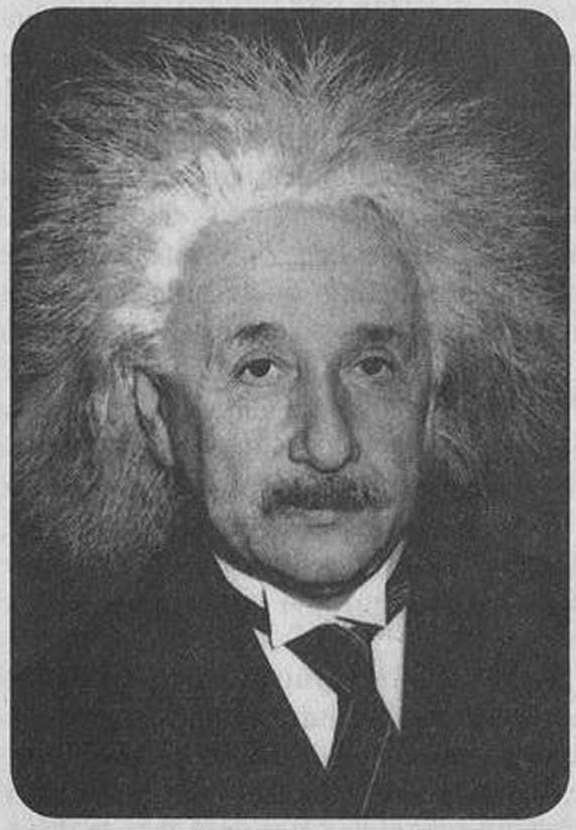

Albert Einstein

Cum se prezintă această „lume" în viziunea lui Minkowski și a lui Einstein? În primul rând este curbă: Einstein a demonstrat matematic acest aspect, înainte ca astronomii să observe, în timpul unei eclipse totale de Soare, devierea razelor de lumină provenite de la o stea îndepărtată, deviere datorată forței de atracție a Soarelui. În conformitate

cu acest model teoretic, o altă caracteristică a acestei lumi este viteza-limită de 300.000 de kilometri pe secundă, ce nu poate fi depăşită de niciun obiect material şi de niciun tip de energie, însă această ipoteză, datorită descoperirilor recente, este necesar să fie reconsiderată.

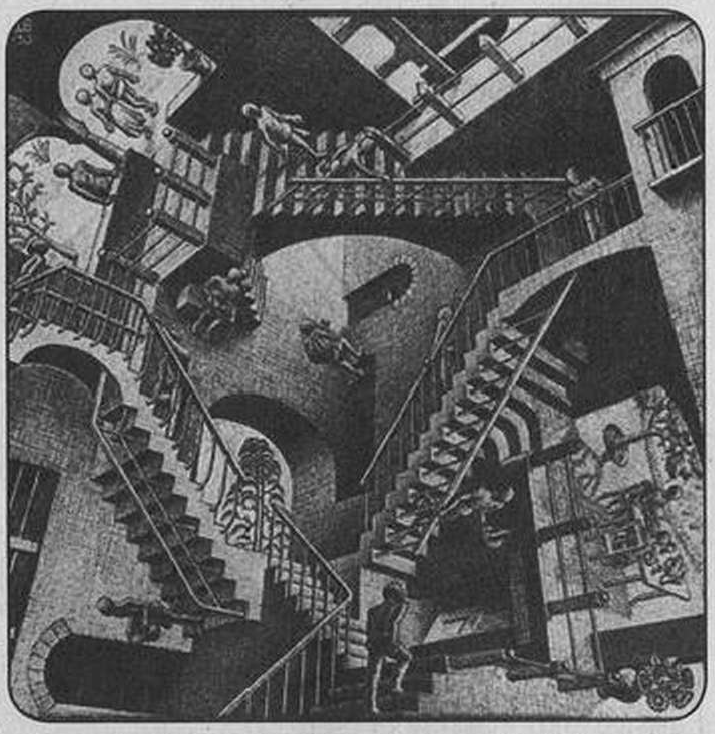

La viteza luminii nu mai îmbătrânim!

Aceasta este relativitatea: cu cât mişcarea este mai rapidă, cu atât timpul încetineşte. La 300.000 de kilometri pe secundă, timpul se opreşte complet! Sir Arthur Stanley Eddington, marele astronom şi fizician englez a explicat foarte clar acest paradox: „Teoria şi experienţa ne învaţă că masa, ori inerţia materiei, se măreşte atunci când viteza creşte, iar creşterea inerţiei antrenează în mod natural încetinirea curgerii timpului. În consecinţă, pentru călătorul care se deplasează cu o viteză foarte mare, timpul se scurge mult mai lent. Astfel, în timp ce omul de pe Pământ va îmbătrâni cu 70 de ani, călătorul va îmbătrâni doar cu un singur an!"

Călătoria cu viteza luminii este visul astronauticii moderne, însă obstacolul de care ne lovim este tehnologia noastră insuficient de avansată. Astfel, fără a-şi irosi prea mult timp din scurta sa existenţă, omul ar putea să viziteze sistemul nostru solar până la limitele sale, apoi alte lumi stelare vecine, chiar steaua *Proxima Centauri*, care se află la doar patru ani şi jumătate de noi... dar la viteza luminii!

În ţara celei de-a patra dimensiuni

Să facem acum câţiva paşi în cea de-a patra dimensiune. Intrăm în casă şi ne îndreptăm spre scară. Spre scări mai degrabă, căci există mai multe, dacă e să ne dăm crezare ochilor. Dar unde este prima treaptă? Ah! Iat-o, în spatele acestei rampe care o ascunde!

În sfârşit, punem piciorul pe prima treaptă şi începem să urcăm... Dar, la capătul unei duzini de trepte, scara noastră se opreşte, proptită pe o alta care îi

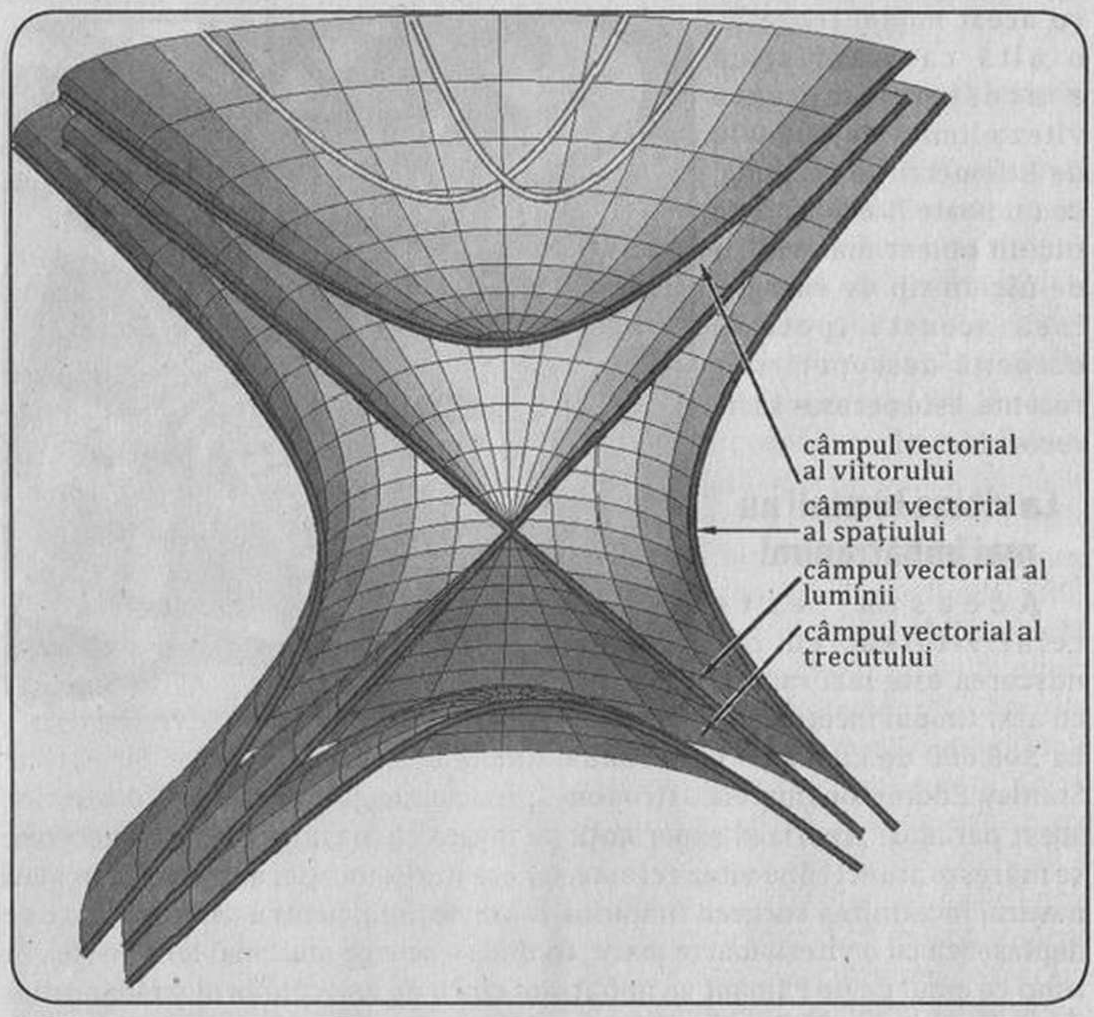

Diagrama spațio-temporală a lui Minkowski

este perpendiculară. Fie! Urmăm această nouă scară ce se întoarce, urcă puțin, apoi coboară din nou pentru a ajunge pe un palier. Unde ne aflăm? Privim pe fereastră. Vedem strada și trecătorii ei mici de tot, ca și cum am fi cel puțin la etajul al zecelea. Bun! Vedem un număr înscris pe perete: 10. La celălalt capăt al unui culoar apare o altă casă a scării. Mergem acolo și urcăm din nou. Întâlnim iarăși numeroase scări încrucișate în toate direcțiile. Dar este de netăgăduit că urcăm etaje, multe etaje... În sfârșit, un nou etaj: ar trebui să ne aflăm la al nouăsprezecelea sau al douăzecilea etaj. Nu! Observăm același număr: 10. Pe podea vedem aceeași pată pe care am remarcat-o la prima noastră oprire. Ne aplecăm pe fereastră: trecătorii nu sunt nici mai mari, nici mai mici decât la oprirea noastră precedentă. Dar sunt aceiași, în același loc, în același punct al mișcării lor, exact așa cum i-am văzut acum câteva minute.

Ce imobil surprinzător! Se află în a patra dimensiune, ceea ce explică totul,

sau, mai degrabă, nu explică nimic. Dar trebuie să admitem aceasta, depăşind gândirea convenţională şi percepţia senzorială obişnuită.

Suntem condiţionaţi de un univers tridimensional. Lumea cu patru dimensiuni este Cosmosul aşa cum îl percepe o fiinţă a cărei conştiinţă este capabilă să cuprindă un spaţiu ce este definit de patru axe perpendiculare unele pe celelalte, care pornesc din acelaşi punct. Dar celor mai mulţi oameni le este dificil să-şi reprezinte un supervolum, un hiperspaţiu cu patru coordonate.

„Cineva care i-ar consacra întreaga sa existenţă ar putea ajunge să-şi reprezinte a patra dimensiune", a spus marele matematician Henri Poincaré. Există cineva care a şi reuşit: un alt matematician, un englez, Howard Hinton. La rândul său, geometrul Boucher spunea că cel care ar putea să se folosească de a patra dimensiune ar vedea interiorul corpurilor materiale şi că cea mai mică părticică a oricărui obiect i-ar apărea la aceleaşi dimensiuni. El ar putea să iasă dintr-un spaţiu închis fără să deschidă uşa.

Tot în această lume cu patru dimensiuni, am putea observa, fără să fim deloc surprinşi, o extraordinară căsuţă plată, care are două ieşiri: una dintre ele dă în Piaţa Dorobanţi, iar cealaltă dă în Piaţa Unirii. Putem vedea de asemenea simultan un autobuz în toate punctele traseului său, în toate momentele zilei. Tot aici există şi panglica desfăcută, ce este tot timpul legată. Acest fenomen a depăşit graniţa dintre ireal şi real, fiind experimentat în plan fizic de către Pawlowski. El scrie:

„Ştiam că se făcuseră eforturi pentru a se explica experienţele neobişnuite ale unui medium ce implicau utilizarea celei de-a patra dimensiuni. Acest medium făcea veritabile noduri în formă de treflă cu o coardă întinsă ale cărei extremităţi erau fixate şi ţinute de către persoane demne de încredere (...) însă nu mi-a fost dat să constat eu însumi posibilitatea unor demonstraţii experimentale de acest gen, până în ziua în care, dorind să păstrez câteva scrisori la care ţineam, am dorit să leg cu o panglică un mic cufăr din lemn care era de producţie indiană. După ce am făcut nodul, mi-am dat seama că uitasem să pun o scrisoare în cufăr şi, instinctiv, gândindu-mă la altceva, l-am deschis, am pus scrisoarea înăuntru şi apoi l-am închis."

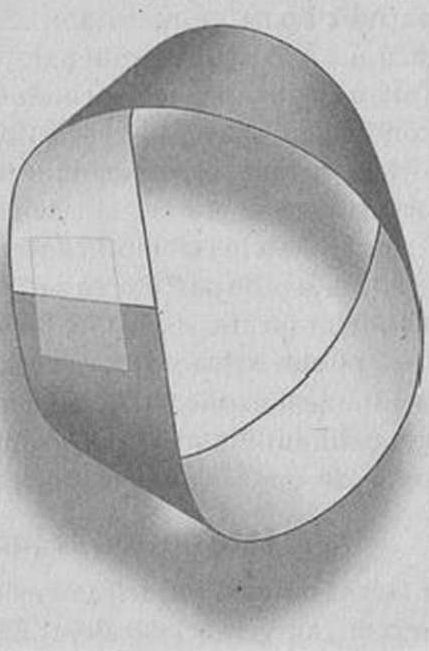

Doar că în acel moment el a realizat că... uitase să desfacă legătura.

„Degeaba am reconstituit faptele, căci am fost obligat să constat, datorită sigiliului

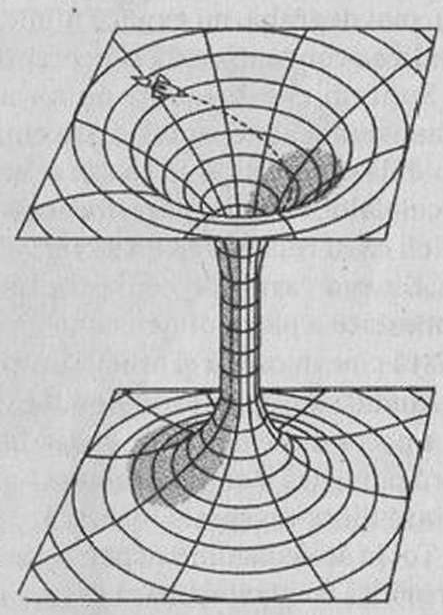

de ceară, că nodul pe care-l făcusem și care făcea imposibilă deschiderea cufărului nu fusese atins. Acest obiect scăpa fără îndoială legilor obișnuite ale spațiului nostru tridimensional. (...)

Am căutat prin toate mijloacele posibile să explic rațional fenomenul. Fusesem, fără îndoială, victima unei simple halucinații și îmi spuneam că scrisoarea rătăcită era la locul ei. Am deschis cufărul din nou, de data aceasta desfăcând legătura. Scrisoarea se afla acolo! Poate că o pusesem înainte de prima deschidere? Însă puțină ceară căzută pe plicul uitat, în timp ce închideam pentru prima dată cufărul, a confirmat fără dubiu amintirile mele. Din punct de vedere material, faptul era imposibil de admis. Însă din același punct de vedere material, eram totuși obligat să îi constat realitatea. Mărturisesc că această certitudine mi-a produs mai întâi anumite stări foarte neplăcute, căci ea răsturna noțiuni fundamentale, fără de care spiritul nostru se rătăcește și intră în derivă."

Putem să ne punem întrebarea: Pawlowski era un medium fără ca el să știe? Fără îndoială! Căci, cu cea de-a patra dimensiune pătrundem în domeniul puterilor psihice.

Einstein credea că anumite persoane sunt capabile să-și reprezinte interior spațiul cu patru dimensiuni: „Este cazul, spunea el, jucătorilor buni de șah. Dacă un mare jucător de șah joacă bine, aceasta este datorită faptului că dintr-o singură privire a ochiului minții sale, el îmbrățișează întregul ansamblu cronologic și spațial al mișcărilor posibile care derivă dintr-o singură mișcare inițială, cu toate repercusiunile lor asupra tablei de șah. El vede, simultan, toată succesiunea de mutări a pieselor de șah."

Însă Einstein l-a omis în descrierea sa pe jucătorul de șah care joacă „în orb" simultan zeci de partide, cu zeci de adversari diferiți și care câștigă majoritatea partidelor jucate, și aceasta fără să privească tablele de șah...

„O putere extraordinară de concentrare mentală", ni se răspunde de obicei. „O minune inexplicabilă", spun majoritatea oamenilor. Însă noi, privind lumea prin ochii lui Einstein, preferăm să vedem că este vorba despre o ființă care poate pătrunde în universul celei de-a patra dimensiuni, adică a spațiului-timp.

Este posibil să intrăm în universurile paralele

Acest univers cvadridimensional face parte din ceea ce numim, destul de inexact, „universuri paralele". El este primul din șirul universurilor imaginate

de matematicieni, universuri cu cinci, şase, şapte, zece şi chiar cu o sută de dimensiuni! Dar calificativul de „paralele" este inexact – ar trebui mai degrabă să se numească „tangente". Ele nu sunt paralele, pentru că paralelele (neeuclidiene) pot să se întâlnească.

Aceste universuri nu se intersectează cu al nostru decât într-un *sui generis* punct: ele sunt deci, în termeni geometrici, mai degrabă universuri tangente şi par să existe într-o realitate diferită de cea pe care noi o percepem prin cele cinci simţuri ale noastre, o realitate care este explicată de teoria relativităţii a lui Einstein.

Universul cu patru dimensiuni este de altfel Universul nostru, căruia îi adăugăm, aşa cum am văzut deja, timpul. Este spaţiul-timp, însă noi nu îl resimţim astfel – noi îl disociem în cele două aspecte ale sale.

Doar puţine fiinţe umane, care sunt înzestrate cu puteri psihice deosebite, au acces direct la el. Iată cum este descrisă această percepţie de către un personaj dintr-un roman al scriitorului de literatură fantastică, Gustav Meyrink: „Un sentiment indescriptibil şi solemn mă cuprinde. Un sentiment nedefinit şi vag, ca al unui prezent anterior, ca şi cum lumea din jurul meu ar fi fost vrăjită: impresia de a trăi un vis în mai multe locuri în acelaşi timp."

Nenumăratele sisteme posibile reprezintă nişte universuri paralele, pe care oamenii de ştiinţă le numesc „universuri-umbră" (*shadow universes*). Decalate în timp şi în spaţiu, ele nu coincid, dar se ating – ele sunt tangente şi în acelaşi timp interpenetrabile datorită vidului care constituie substratul esenţial al tuturor

spațiilor. Aceasta lasă posibilitatea trecerii dintr-un univers într-altul, cu mai multă sau mai puțină ușurință. Zona lor de coincidență constituie o poartă de trecere pentru locuitorii din cele două universuri paralele. Este deci necesar ca cel care dorește să treacă dintr-un univers într-altul să găsească zona de coincidență, sau de interpenetrabilitate, și să învețe cum să o utilizeze. Această zonă este poarta dintre două universuri paralele, sau, dacă preferați, pragul, sasul sau „poarta indusă" cum o numea Howard Phillips Lovecraft, autor de romane științifico-fantastice.

Să trecem prin „porțile care sunt induse"

De la Lovecraft, expresia a făcut carieră. Jacques Bergier a studiat aceste „porți" cu un interes pasionat. Unele dintre aceste deschideri sunt create artificial de către ființe gânditoare, pe care Bergier le numește „Inteligențe", care dispun „de tehnologii despre care pentru moment nu putem avea nici cea mai mică idee".

El adăuga că prin aceste porți este posibilă o pătrundere accidentală, prin ceea ce atomiștii numesc „efectul de tunel", un fenomen greu de înțeles cu ajutorul minții obișnuite, care face ca lucrurile să fie și să nu fie în același timp, și care este una dintre caracteristicile lumii infinitului mic, în care o particulă poate să treacă simultan prin două orificii foarte apropiate și în care, uneori, timpul curge simultan în ambele sensuri: dinspre trecut către viitor și invers. Aceste porți induse se deschid spre cute dimensionale sau suprafețe Riemann (după numele unui mare geometru specialist în spații neeuclidiene). Acestea sunt suprafețe compuse dintr-un mare număr de „straturi" care ocupă simultan același spațiu, fiind în același timp separate și neconfundate – astfel sunt definite universurile paralele.

Toate aceste modele teoretice, abstracte prezintă un interes redus pentru cei care nu sunt matematicieni sau atomiști, dacă nu le sunt asociate „porțile induse" și anumite fenomene care să aibă legătură cu experiența umană. Astfel, este posibil ca aceste porți să fie cauza unor fenomene uluitoare de genul dispariților și aparițiilor misterioase, al translațiilor unor persoane sau obiecte, ori diferite alte evenimente care nu au putut fi explicate vreodată.

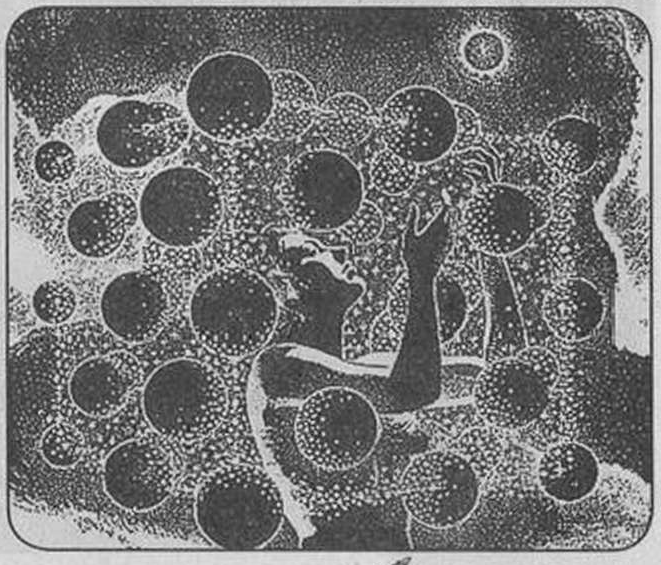

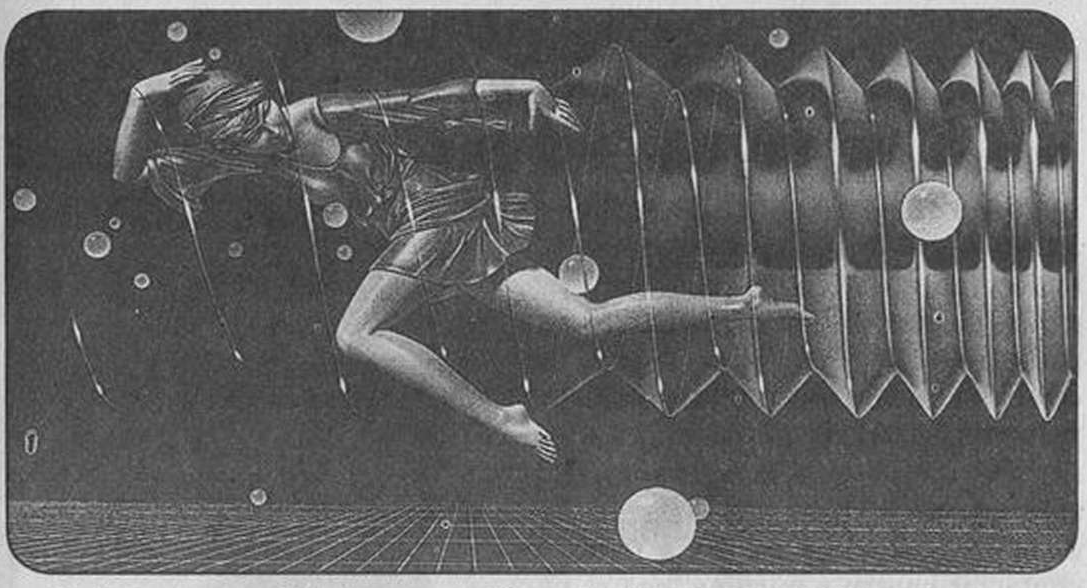

Să începem cu obiecte: un medium olandez a mărturisit că a asistat la „materializarea a două plante înflorite, proaspete, ale căror rădăcini erau încă pline de pământ umed, arătând ca şi când fuseseră smulse de curând (...) Ulterior mi s-a comandat să merg să plantez aceste plante într-o grădină ce se afla în apropierea casei noastre".

Să continuăm cu alte exemple în care au fost implicate fiinţe umane şi să alegem din mulţimea de cazuri consemnate pe acela al doctorului Gerardo Vidal şi al soţiei lui, din Argentina. Într-o zi de mai a anului 1968, amândoi circulau în zona periferică a oraşului lor, portul Bahia Blanca. La un moment dat, au fost învăluiţi brusc de o ceaţă deasă, ceea ce este rar în această regiune cu climat uscat, şi şi-au pierdut cunoştinţa. Când şi-au revenit, au constatat cu uimire că ceasurile lor erau oprite, caroseria automobilului lor era foarte zgâriată şi, în plus, drumul pe care se aflau le era absolut necunoscut. Ajungând în satul cel mai apropiat, ei au avut surpriza să întâlnească oameni care vorbeau ca şi ei limba spaniolă, însă cu un accent diferit de al lor: se aflau de fapt în Mexic! Trecuseră doar 48 de ore de la intrarea lor în ceaţă. Parcurseseră, fără cunoştinţă – sau adormiţi – 8.000 de kilometri dintr-o dată şi traversaseră mai mult de şase frontiere...

Un alt fenomen, mai celebru, a cărui explicaţie poate fi pusă pe seama porţilor induse, este faimosul „Triunghi al Bermudelor", despre care s-au scris foarte multe articole şi cărţi, însă al cărui mister continuă să rămână neelucidat.

Diferite surse independente indică faptul că aceste tehnologii de creare a porţilor induse sunt deja operante pe Pământ, însă ele se află deocamdată în mâinile grupării malefice a aşa-zişilor „iluminaţi", care le foloseşte în scopuri ascunse, împreună cu alte tehnologii extraordinare.

profesor yoga Gregorian Bivolaru

INGO SWANN

CLARVĂZĂTORUL CARE ȘI-A PROIECTAT CORPUL ASTRAL PE LUNĂ

Clarvăzătorul Ingo Swann

În anii '70, pe vremea când lucra la *Stanford Research Institute* (Institutul de Cercetări al Universității Stanford), unde participa la cercetările psihotronice (psihotronica este o disciplină ce studiază interacțiunile psihice la distanță și fenomenele extrasenzoriale, care sunt denumite și fenomene PSI) finanțate pe ascuns de către CIA, Ingo Swann a fost contactat pentru o misiune încă și mai exotică, de această dată de către o agenție secretă care se pare că aparține elitei așa-zișilor „iluminați". După ce a realizat o ședință de vedere la distanță (*remote viewing* – este vorba de un fenomen de ubicuitate paranormală care îi permite ființei în cauză să fie și să se manifeste într-un mod conștient în două locuri deodată) a planetei Jupiter pentru *Stanford Research Institute (SRI)* înainte ca sondele Pioneer 10 și Voyager 1 și 2 să ofere informații despre această planetă, el a cunoscut într-adevăr un misterios domn Axelrod, care avea să îi propună o anumită misiune secretă.

Personaj greu de încadrat în vreun tipar, Ingo Swann este cunoscut drept un spion psihic care a colaborat cu CIA și cu alte agenții guvernamentale americane în anii '70, în particular în cadrul Proiectului „Stargate" (numele de cod al unuia dintre subproiectele realizate de către Guvernul Federal al Statelor Unite pentru a investiga aplicabilitatea militară a fenomenelor psihice paranormale, proiect în cadrul căruia personalul militar era antrenat pentru a practica spionajul psihic), sub conducerea fizicienilor Russel Targ și Harold Puthoff de la *Stanford Research Institute* (SRI). El este, de asemenea, inițiatorul unei metode de vedere la distanță (*remote viewing*) bazată pe utilizarea coordonatelor geografice. Impresionantele lui succese în descrierea precisă a țintelor îndepărtate au atras atenția unor grupuri încă și mai oculte din cadrul serviciilor secrete și, mai ales, au atras atenția unei neobișnuite echipe despre care este vorba în paginile care urmează.

Vedere la distanţă pe Jupiter

Înainte de aceasta, Ingo Swann era un artist, un pictor care a plecat din oraşul natal Colorado pentru a se stabili la New York. Fiind înzestrat cu anumite capacităţi extrasenzoriale, cum ar fi cea de proiecţie în afara trupului, el a colaborat cu doctorul Karlis Osis în cadrul renumitei *American Society for Psychical Research* (ASPR) în anul 1972. Reuşitele lui în acest domeniu au ajuns la urechile cercetătorilor de pe Coasta de Vest şi astfel Swann a fost solicitat de către echipa de la *Stanford Research Institute* pentru a-i fi testate capacităţile psihokinetice şi de vedere la distanţă (*remote viewing).* Cu patru luni înainte de septembrie 1973, când NASA a început să primească primele date de la sonda Pioneer 10, ce fusese lansată cu câteva luni în urmă în scopul de a studia, printre altele, planeta Jupiter, Ingo a realizat, în simultaneitate cu un alt clarvăzător aflat la o depărtare de 2000 de mile, o experienţă de vedere la distanţă (*remote viewing)* pe această planetă. El a reuşit să îşi proiecteze corpul astral şi simţurile astrale pe planeta Jupiter şi să îi descrie cu acurateţe numeroase caracteristici, dintre care cele mai multe au fost ulterior confirmate: existenţa unui înveliş de hidrogen; manifestarea unor furtuni şi tornade; existenţa unor inversiuni de temperatură; configuraţia şi culoarea norilor; predominanţa culorii portocalii a acestora; prezenţa cristalelor de gheaţă în atmosferă; existenţa benzilor de cristale de amoniac şi metan, ce reflectă undele radio; manifestarea unor aurore magnifice în interiorul unor nori; existenţa unui inel planetar în interiorul atmosferei; prezenţa unor elemente şi a unor compuşi chimici sub formă lichidă (descoperirile oamenilor de ştiinţă au confirmat existenţa hidrogenului lichid); existenţa unui mare lanţ muntos – informaţie încă neconfirmată, dar care este posibil să fie adevărată căci, deşi Jupiter este format în cea mai mare parte din gaze, măsurătorile au arătat că el ar putea avea un nucleu solid de câteva zeci de ori mai mare decât Pământul.

Revelaţii

Dar aventura cu domnul Axelrod avea să fie de o altă natură. După ce a fost condus într-o bază subterană cu cagulă pe cap, interlocutorul lui i-a cerut să realizeze o şedinţă de vedere la distanţă (*remote viewing)* pe Lună. Intrigat de propunerea acestor indivizi, Swann a acceptat în cele din urmă această misiune pentru un salariu de o mie de dolari pe zi!

El a povestit această aventură în amănunt în cartea sa autobiografică intitulată *„Penetration: The Question of Extraterrestrial and Human Telepathy"*, editată în anul 1998. În această lucrare, Swann descrie, printre altele, colaborarea lui cu nişte indivizi din cadrul unei agenţii secrete care studia extratereştrii, experienţa sa de vedere la distanţă (*remote viewing)* în cadrul căreia a observat o bază extraterestră pe faţa ascunsă a Lunii, precum şi alte experienţe extraordinare care l-au făcut să concluzioneze că există extratereştri care trăiesc pe Pământ în trupuri cu aparenţă umană.

O ședință memorabilă de vedere paranormală la distanță

Redăm în continuare câteva paragrafe din această carte, în care este redată experiența sa de vedere la distanță (*remote viewing*) pe Lună.

„Aproape la doi ani după experiența cu Jupiter, la sfârșitul lui februarie 1975, am primit un apel telefonic de la un înalt funcționar de la Washington. Îl întâlnisem în timpul unor reuniuni mondene, când am purtat conversații agreabile cu el, căci manifesta un interes vădit pentru cercetările parapsihologice. Îl admiram și îl respectam. El împărtășea și cu ceilalți acest interes mai puțin obișnuit și îndrăznea să înoate împotriva curentului acestui mare fluviu care se numește «opinie obișnuită», ceea ce ar fi putut nărui chiar și cele mai bune reputații în acest labirint din Washington. Dar la telefon amicul meu părea mai puțin deschis decât de obicei, după cum arată conversația pe care o restitui din memorie:

«– *Un anume domn Axelrod vă va telefona,* a spus el. *Dacă puteți, faceți tot ceea ce vă cere, fără să puneți vreo întrebare.*

După un moment, am întrebat:

– *Bine, dar cine este acest domn Axelrod?*

După un timp de tăcere, acesta a spus:

– *Nu vă pot spune, pentru că nici eu nu știu. Dar este important, foarte important și foarte urgent să acceptați ceea ce vă cere. Nu pot să vă spun mai mult, deci vă rog să nu mă întrebați. Faceți pur și simplu ceea ce el dorește. Și, orice ar fi, nu menționați niciodată această conversație. Trebuie să vă cer, în numele prieteniei noastre, să nu menționați niciodată despre mine în această poveste.»*

Apoi amicul meu și-a exprimat un vag interes pentru ceea ce făceam, după care mi-a închis practic telefonul în nas. (...)

S-a dovedit că, în pofida urgenței pretextate, misteriosul domn Axelrod nu m-a contactat mai devreme de patru săptămâni. Iar atunci când m-a sunat, acest lucru s-a petrecut pe la ora trei dimineața. La auzul telefonului, m-am trezit, tresărind dintr-un somn profund, fapt pentru care la început nu-mi aminteam numele lui. Imediat ce acest aspect a fost lămurit, am purtat următoarea conversație:

«– *Puteți ajunge la Washington astăzi la amiază? Știu că timpul este foarte scurt, dar v-am fi cu adevărat recunoscători dacă ați putea veni. Vă vom achita noi cheltuielile.*

Când mă pregăteam să întreb de ce trebuie să fiu la Washington la amiază, mi-am amintit că amicul meu îmi spusese să nu pun întrebări. Deci, i-am răspuns că, într-un fel sau altul, voi lua următorul avion.

– *Bine,* a spus Axelrod, *dar nu vă putem aștepta la aeroport. Cunoașteți Muzeul de Istorie Naturală al Institutului Smithsonian?*

– *Da,* am spus.

– *Bine,* a răspuns el, *imediat ce ajungeți, mergeți la subsol și stați aproape de elefantul din sala centrală rotundă. Fiți acolo la amiază. Vă vom contacta. Faceți exact ceea ce vă vor spune persoanele de legătură. Vă cer doar să nu spuneți nimănui unde mergeți. Dacă credeți că nu puteți faceți aceasta, vă rog să spuneți acum și vom uita întreaga poveste.*

Am rămas tăcut.

– *Este totul în regulă?* a întrebat el.

– *Cred că da.*

Dar nu m-am putut abține să nu întreb:

– *Cum îl voi recunoaște pe cel care se presupune că mă va contacta?*

– *Stați liniștit, vă recunoaștem noi.»*

Și domnul Axelrod a închis telefonul fără ca măcar să spună «La revedere».

(...)

« *–Bine, am răspuns eu, spuneți-mi atunci care este obiectivul.*

După o pauză destul de lungă, Axel m-a întrebat:

– *Ingo, ce știi despre Lună?*

–(Luna! Vrea să merg pe Lună!) *Ei bine, știu că ea este un satelit mort, cu cratere și cu munți, dacă asta vreți să spuneți.*

– *Ați mai fost interesat de Lună sau ați fost acolo cu corpul astral?*

– *Nu. Nu m-a interesat niciodată Luna, pentru că se știu prea multe despre ea. Și deci, aceasta nu ar fi o experiență credibilă. Oamenii ar crede că m-am informat în ceea de privește Luna sau că am observat-o cu un telescop, sau ceva de genul acesta.*

– *Dar dacă ați explora fața ascunsă a Lunii?! Această față este întotdeauna opusă Pământului. Nimeni nu va putea să vă acuze că ați văzut lucruri deja cunoscute.*

– *Da, și totuși NASA a trimis misiuni în spațiul din jurul Lunii, iar acum există o mulțime de fotografii și date despre fața ascunsă a Lunii.*

Axel a început să râdă.

– *Vrem să mergeți pe Lună și să descrieți ceea ce vedeți. Am pregătit coordonatele lunare, douăsprezece în total; este prea mult?*

– *Nu, nu neapărat, acest lucru depinde de nivelul de stres. Nu-mi place să fac prea mult dintr-o dată, căci risc să-mi folosesc excesiv impresiile.*

– *Bine, poate nu va fi nevoie să verificăm toate coordonatele,* a spus Axel în mod misterios.

– *Știți cine este George Leonard sau ați mai auzit vorbindu-se despre el?*

– *Nu!*

– *Sunteți sigur?*

– *Am întâlnit sute de persoane, dar nu-mi amintesc de nimeni cu numele de George Leonard. Există un Leonard la* Stanford Research Institute, *dar în general nu-mi amintesc bine numele. Îmi amintesc mai bine chipurile.*

Axel a început să răsfoiască un dosar, de unde a scos cinci fotografii.

– *Cunoașteți vreuna dintre aceste persoane?*

Cartea lui Ingo Swann „Penetration..."

– *Una dintre persoane este doctorul Karlis Osis, iar cealaltă lucrează la Stanford, dar nu știu care este numele său. Pe celelalte trei nu le cunosc. Îmi imaginez că una dintre ele trebuie să fie acest domn Leonard.*» (...)

Am început treaba a doua zi dimineața devreme. Voi numi această operațiune „Misiunea Lunară". Așa cum am procedat și în cazul Proiectului Jupiter, i-am cerut lui Axel să determine poziția Lunii în ciclul ei lunar, adică poziția ei actuală față de Pământ și Soare.

« – *Luna este plină, a spus el, se află în partea opusă Soarelui și apune chiar la vest. Te ajută aceste coordonate?*

– *Sper,* am spus eu, *Pământul se află deci între Lună și Soare; ceea ce trebuie să fac este să mă îndrept direct către ea, îndepărtându-mă de Soare și sperând o aselenizare a corpului astral pe suprafața Lunii.*

– *Bine, realizați-vă tehnica,* a spus Axel zâmbind și a apăsat pe butonul de înregistrare al magnetofonului său.»

Cu puțin timp înainte de aceasta, chiar în timpul dimineții, discutaserăm despre protocolul experimental și despre modul de desfășurare a ședinței. Cu excepția enunțării cu voce tare a coordonatelor lunare atunci când urma să le cer, Axel nu trebuia să pronunțe niciun cuvânt. Eu vorbesc cu voce tare atunci când îmi realizez tehnica, punându-mi mie însumi o serie de întrebări. Dar acestea sunt întrebări care îmi ajută intelectul să înțeleagă ceea ce simt. Acestea nu sunt întrebări la care ceilalți trebuie să răspundă atunci când eu lucrez. Nu îmi place să închid ochii atunci când realizez tehnica. M-am așezat și am urmărit să simt Pământul între Soare și Lună; am început treptat să percep imagini din timpul ridicării mele de la Pământ, până în momentul în care am ajuns să văd curbura acestuia. În timpul încercărilor mele de a ajunge pe Jupiter, am învățat că Soarele pare mult mai mic pentru simțurile corpului astral, în comparație cu ceea ce vedem cu ochii fizici de pe Pământ. Văzut cu corpul astral, deși pare mai mic, cel puțin trei tipuri de învelișuri sunt în mod clar vizibile în jurul Soarelui.

Apoi am urmărit să mă îndepărtez cu corpul astral de Soare, îndreptându-mă către Lună. Aceasta părea mai mare decât

filma, prin apropieri şi îndepărtări succesive, munţi, după care m-am aflat în cele din urmă în întuneric, ceea ce m-a surprins.

– *Este întunecat aici,* am spus eu. *Ce înseamnă asta? Este o întrebare de principiu, Axel, să nu răspunzi!*

Întuneric! Apoi, uşor, ca şi cum mă acomodam cu un fel de vedere nocturnă, am putut percepe nişte formaţiuni. Şi am înţeles ceea ce se petrecuse.

– *Aceste coordonate,* am întrebat eu, *reprezintă faţa nevăzută a Lunii? Da, asta trebuie să fie,* am încercat eu să interpretez impresiile pe care le-am avut.

– *Mi se pare că sunt aproape de un fel de faleză. Ea se înalţă destul de sus şi este făcută dintr-un fel de marmură întunecată. Văd un fel de nisip alburiu, granular. Dincolo de faleză, se află o întindere imensă. Văd nişte modele în acest nisip sau ce o fi acesta, căci nu este chiar nisip.*

– *Cu ce seamănă aceste motive?* m-a întrerupt Axel.

Nu era prevăzut să întrerupă descrierea, dar el a făcut aceasta, aşa că m-am hotărât să răspund la întrebare.

– *Ei bine* (am închis ochii), *cu un fel de mici tufe sau dune, ca şi cum vântul ar fi trasat aceste motive.*

După ce am examinat aceste mici dune, am adăugat:

– *Dar nu este posibil să fie vânt pe Lună, nu-i aşa? Nu există atmosferă. Şi cu toate acestea simt un fel de atmosferă. Sunt puţin perplex. Să facem o pauză.*

Mă înşelasem oare? Mi se părea că Axel mă priveşte într-un mod neobişnuit, ca şi cum abia se stăpânea să nu vorbească.

– *Ei bine,* am continuat eu, *cu asta seamănă de fapt, cu nişte urme mari lăsate de un tractor. Dar nu înţeleg cum este posibil, cred că ceva îmi scapă. Acestea sunt chiar un fel de urme. Este neobişnuit.*

Pentru un moment am rămas tăcut.

–*Axel, vreţi... ar trebui oare să văd obiecte metalice sau ceva de acest gen? Mă aflu foarte aproape de această faleză care este aici, ea are un fel de strălucire, ca de obsidian...*

Axel mi-a răspuns:

– *Nu. Putem trece acum la coordonatele următoare.*

– *Încă puţin, vă rog, daţi-mi coordonatele la semnalul meu.*

Am notat coordonatele următoare. Vederea falezei s-a estompat şi în câteva minute m-am aflat în mod clar într-un alt loc; nu puteam crede că mă aflam pe Lună.

– *Îmi pare rău, Axel, cred că am revenit pe Pământ.*

– *De ce crezi acest lucru?* m-a întrebat el.

– *Ei bine, există... nişte...*

M-am oprit. L-am privit pe Axel.

– *Ar trebui să luăm o pauză şi să bem o cafea. Vom reveni după aceea,* i-am spus eu.

– *De acord, dar ce aţi văzut?*

– *Nu am nici cea mai vagă idee. Dar orice ar fi fost, nu putea fi pe Lună.* (Am avut trista viziune a pierderii celor 1.000 de dolari pe zi.)

Am băut câte o cafea și am discutat vrute și nevrute. Pentru prima dată am simțit că Axel era puțin încordat. În cincisprezece minute am revenit la lucru. Am reluat procedura de a mă îndepărta de Soare, pentru a ajunge pe Lună.

– *Bine, dați-mi încă o dată coordonatele.*

El a făcut aceasta. Le-am notat rar, asigurându-mă că nu fac nicio greșeală. Am conștientizat că mă aflam într-o ceață verzuie: era ceea ce văzusem mai înainte. De această dată am luat hotărârea să văd despre ce este vorba, orice ar fi.

– *Ei bine, mă aflu într-un loc care este un fel de depresiune, ca într-un crater. Există o neobișnuită ceață verde, un fel de luminozitate. Dincolo de aceasta, pare să fie întuneric de jur împrejur. Mă întreb de unde vine lumina.*

M-am oprit din nou. După un moment, Axel m-a întrebat:

– *Da, și ce altceva?*

– *Ei bine, cred că nu o să-ți placă aceasta: văd, sau mi se pare că văd, niște sisteme de iluminat. Ele dau o lumină verde... văd două rânduri de astfel de sisteme de iluminat... da, sunt ca acelea pe care le vedem pe stadioanele de fotbal, foarte sus, grupate în baterie. În vârful unui fel de turnuri...*

În acest moment m-am oprit.

– *Axel, nu cred că este posibil să mă aflu pe Lună. Îmi cer scuze, trebuie să fi ajuns undeva pe Pământ.*

Axel m-a fixat un moment cu privirea. Nu zâmbea și nu părea să fie înțelegător sau tolerant. Am crezut că am încheiat colaborarea cu el.

– *Sunteți sigur că ați văzut sisteme de iluminat? Sisteme de iluminat adevărate?* a întrebat el în cele din urmă.

– *Cu siguranță, văd niște sisteme de iluminat! Dar cum este posibil să existe așa ceva pe Lună?*

Axel avea în mână un creion pe care-l învârtea în toate direcțiile. Absența zâmbetului lui se transformase deja în grimasă.

– *Fir-ar să fie!* a spus el în cele din urmă, rupând creionul în două.

Eram foarte uimit și mă așteptam să părăsească încăperea, indignat că ratasem experiența. Dar el nu a plecat.

– *Sisteme de iluminat, spuneți? Ați văzut sisteme de iluminat?*

– *Ei bine, da. Dar cu siguranță că nu pe Lună. Cum ar putea să fie așa ceva pe Lună?»*

Axel m-a fixat cu privirea fără să spună nimic."

Din acest fragment reiese cu ușurință, pentru oricine este înzestrat cu inteligență și bun-simț, că indivizii care l-au angajat pe Ingo Swann pentru această misiune secretă cunoșteau de fapt cu anticipație faptul că pe Lună există baze extraterestre, a căror prezență este ascunsă în mod abil chiar și în momentul de față, întrucât dezvăluirea adevărului contravine intereselor criminale ale așa-zișilor „iluminați" care conduc din umbră destinele acestei planete.

STIMULAREA CEREBRALĂ ARMONIOASĂ ŞI NON-INVAZIVĂ FAVORIZEAZĂ REVELAŢIILE INTUITIVE ŞI CREATIVITATEA!

Experienţa noastră obişnuită ne poate limita creativitatea. Odată ce am învăţat să rezolvăm problemele într-un anumit fel, adesea avem dificultăţi în a genera soluţii ce implică o perspectivă diferită. Profesorul Allan Snyder şi cercetătorul Richard Chi de la Universitatea din Sydney au avut ideea de a investiga dacă această fixare a minţii în clişee poate fi diminuată prin stimulare cerebrală non-invazivă. Cei doi oameni de ştiinţă au plasat câte doi electrozi pe craniul celor şaizeci de participanţi la experiment, toţi dreptaci şi pe deplin sănătoşi, la nivelul lobilor temporali anteriori ai celor două emisfere cerebrale. Apoi le-au propus acestora să rezolve probleme care cereau o anumită revelaţie intuitivă (în engleză, „*insight*") în timp ce erau stimulaţi trans-cranial la nivelul lobilor temporali anteriori ai emisferelor cerebrale cu un curent continuu de 1,6 miliamperi. S-a constatat că din totalul de participanţi, doar 20% au rezolvat problema de intuiţie fără stimulare, în vreme ce de 3 ori mai mulţi subiecţi au reuşit acelaşi lucru cu stimulare catodică (excitabilitate scăzută) a emisferei stângi şi cu stimulare anodică (excitabilitate crescută) a emisferei drepte. Observaţiile celor doi savanţi confirmă ipoteza că inhibiţia emisferei stângi conduce la o percepţie mai puţin influenţată de tiparele mentale şi că activitatea emisferei drepte poate fi asociată cu o perspectivă nouă, sintetică, unificatoare.

Allan Snyder şi Richard Chi au publicat rezultatele lor în articolul „*Facilitate Insight by Non-invasive Brain Stimulation*" („Facilitarea revelaţiilor intuitive prin stimulare cerebrală non-invazivă"), care a provocat apariţia a sute de articole şi ştiri, în mai multe reviste şi la diferite posturi de televiziune: The Times, Nature, ABC News (Good Morning America), The Guardian, The Telegraph, New Scientist, Harvard Business Review, Bloomberg Business Week, MSNBC, Sydney Morning Herald, BBC Radio, Forbes etc. Se ştia deja că folosirea adecvată a stimulării electromagnetice transcraniene poate diminua simptomele depresiei. Iată că ea poate să favorizeze şi apariţia ideilor creatoare!

Profesorul Allan Snyder (stânga) şi doctorandul Richard Chi (dreapta) de la Universitatea din Sydney prezintă în faţa aparatelor de fotografiat dispozitivul lor de stimulare a gândirii creative, montat pe un mulaj de sticlă (10 februarie 2011).

ENIGME

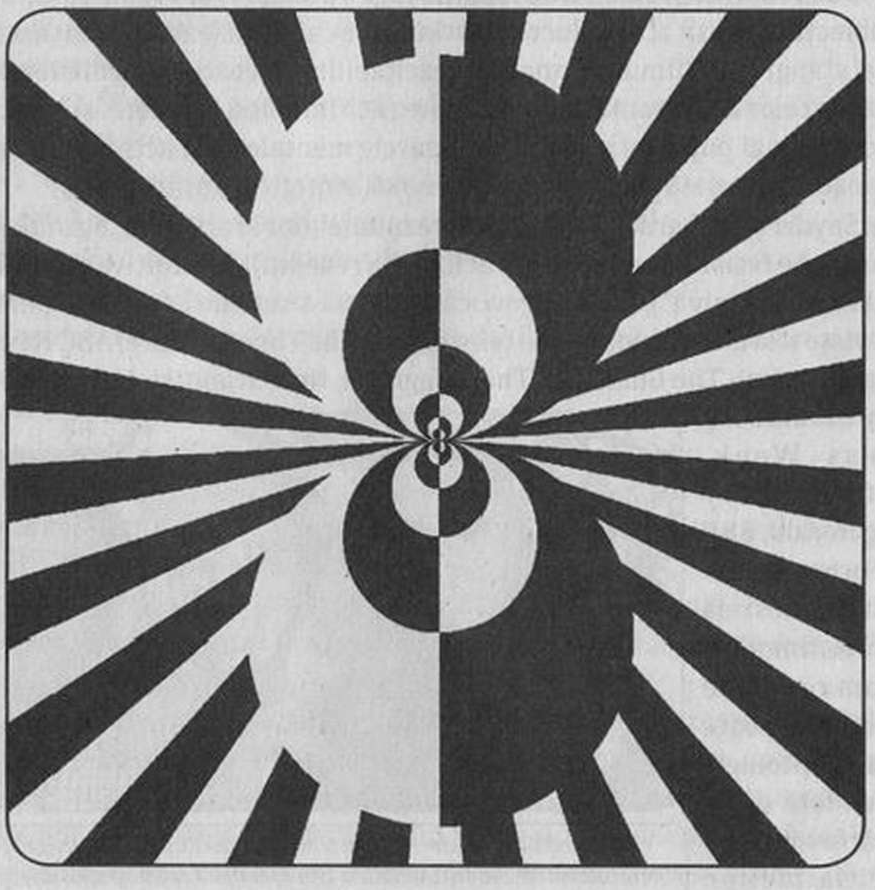

DOVEZI DE NECONTESTAT CARE DEMONSTREAZĂ REALITATEA OZN-URILOR

Dosarele cazului Roswell sunt făcute publice

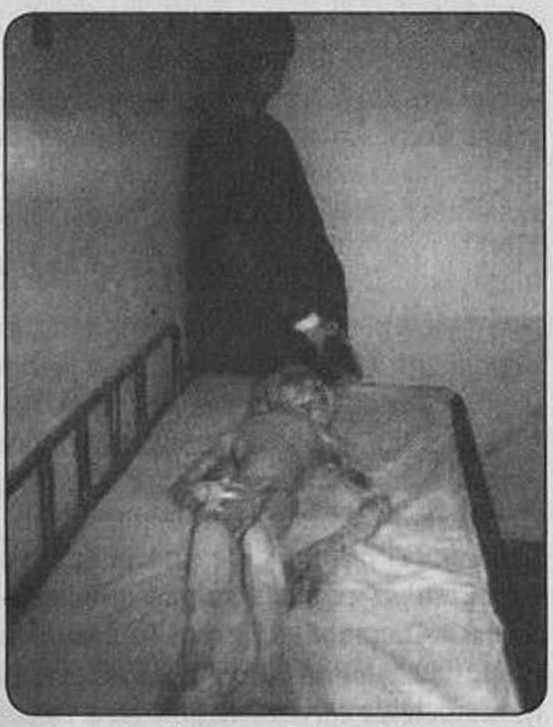

La data de 3 martie a acestui an, Ministerul Britanic al Apărării a făcut publică o nouă serie de dosare referitoare la OZN-uri. Printre aceste documente se află un raport (din 18 noiembrie 1952) al operaţiunii militare secrete Majestic 12, comandate de către Preşedintele Statelor Unite, Dwight D. Eisenhower, din care o parte se referă la prăbuşirea de la Roswell din data de 4 iulie 1947.

Din acest raport aflăm că la data de 7 iulie a început o operaţiune secretă la locul prăbuşirii. Au fost recuperate rămăşiţele aparatului, cât şi patru trupuri ale unor „fiinţe mici, cu înfăţişare umană", după câte se pare, catapultate din aparatul lor zburător înainte ca acesta să se prăbuşească. Pentru a se păstra secretul asupra realităţii evenimentului s-a luat imediat hotărârea să se declare martorilor şi jurnaliştilor că nu era vorba decât despre un balon-sondă. În săptămânile următoare s-a realizat un studiu complet asupra resturilor aparatului şi asupra acelor trupuri care s-au aflat la bordul aparatului. Prin mărimea lui medie, OZN-ul nu părea să fie decât o navă venită în recunoaştere şi printre resturi s-a descoperit ceea ce părea să fie o formă de scriere. Având un aspect metalic, strălucitor precum aluminiul, şi fiind realizat dintr-un material necunoscut, care semăna cu plasticul, aparatul de zbor era extrem de uşor şi rezistent la temperaturi şi la presiuni înalte. Proprietăţile fizice ale acestui material arătau foarte clar că nu putea să aibă o origine pământeană. În ce priveşte fiinţele descoperite atunci, deşi ele aveau o înfăţişare umanoidă, fiziologia organismului lor părea să fi fost diferită de cea a omului. Scrisul, tipologia fizică, modul de propulsie a OZN-ului... totul a rămas misterios şi neclar pentru cercetători. Cazul a fost imediat cotat în ierarhia secretului cu două trepte deasupra celei numite „top secret", astfel încât puţini, inclusiv dintre cei aflaţi în serviciile de informare,au avut cunoştinţă despre acele evenimente.

În decembrie 1950, un alt aparat zburător s-a prăbuşit în regiunea El

Indio-Guerrero, la granița dintre Texas și Mexic. Din nefericire, nu au fost descoperite decât resturi calcinate, care au fost totuși recuperate în vederea realizării unor analize. Din lectura raportului ne dăm seama că acest al doilea aparat zburător era aparent de același gen cu cel de la Roswell.

Anexele acestui dosar, făcute de asemenea publice, realizează o descriere succintă a OZN-ului de la Roswell și o descriere a „entităților biologice extraterestre". Din cele scrise în aceste rapoarte ne dăm seama de neputința cercetătorilor în a înțelege cu ce aveau de-a face. Una dintre anexe este consacrată tehnicilor de „otrăvire" a informației, pentru a se păstra astfel secretul absolut asupra acestui gen de evenimente. Este de remarcat faptul că FBI a anunțat că dosarele referitoare la operațiunea Majestic 12 erau doar o păcăleală. Normal...

Revista *APRO Bulletin*

Atât cei în vârstă, cât și cei pasionați își amintesc de *Aerial Phenomena Research Organization* (APRO), care a fost prima mare organizație privată din lume ce s-a preocupat de fenomenele OZN. Organizația fondată de către Cora Lorenzen în anul 1952, pe care o coordona împreună cu soțul ei, James Lorenzen, a fost prima organizație care s-a ocupat de ufologie. Cora a fost interesată încă din copilărie de OZN-uri, din momentul în care ea însăși a fost martora zborului unui astfel de obiect, experiență care s-a repetat apoi încă de două ori pe parcursul vieții sale. Incitați de valul de observații din anul 1954, ea și soțul ei au creat în anul 1955 un buletin de informare, *APRO Bulletin*, care de la câteva pagini dactilografiate copiate la xerox, a devenit repede o revistă de referință în materie de cercetare ufologică. În cadrul acestei reviste au fost abordate tot felul de subiecte: observații, răpiri, dispariții misterioase, întâlniri de gradul 3, rolul armatei, legătura cu instalațiile nucleare etc.

Grație site-ului *http://openminds.tv/apro-bulletins* este posibilă accesarea directă a numerelor revistei *APRO Bulletin* apărute între anii 1955 și 1970, o comoară pentru cei care vor să înțeleagă evoluția ufologiei și pentru cei care doresc să intre în contact cu marile mistere ale omenirii.

O apariţie inedită în Mexic

Oamenii care nu aveau somn din oraşul Guamúchil (Statul Sinaloa, Mexic) au putut admira, într-o noapte din luna martie a anului 2011, o frumoasă apariţie a unui OZN. Unul dintre martori, Francisco Javier Martinez, a auzit un zgomot în spatele lui, către miezul nopţii, pe când se pregătea să meargă să-şi ia fiul de la o petrecere între prieteni. Aflat pe terasă, el a văzut atunci pe cer sfere luminoase de culoare portocalie de jur împrejurul unui obiect mare alb în formă de farfurie, obiecte care după părerea lui nu puteau fi nici avioane, nici elicoptere. „Ele au rămas un timp pe cer, a povestit el, după care, dintr-o dată, luminile mici au dispărut, în timp ce lumina cea mare se îndepărta uşor. Apoi, totul a dispărut." Celălalt martor, un mecanic, care conducea maşina aproximativ în jurul orei 0:30 în acelaşi sector, a văzut acelaşi lucru: un obiect mare alb, nemişcat, înconjurat de lumini aproximativ în număr de douăzeci şi una, a precizat el, şi care au dispărut foarte repede. Niciunul nu a avut la îndemână un aparat de fotografiat sau o cameră de luat vederi, dar cei doi martori sunt credibili: primul lucrează la poliţia municipală, iar cel de-al doilea – de teamă să nu fie ridiculizat de către clienţi – a vrut să depună mărturie cu condiţia să i se păstreze anonimatul.

NASA este în continuare ambiguă în ce priveşte existenţa civilizaţiilor extraterestre

Canalul de ştiri american ABC a difuzat, în luna martie a acestui an, un mic reportaj despre existenţa vieţii în spaţiul extraterestru, în cadrul căruia a fost intervievat Clifford Clift, directorul celebrului grup ufologic Mutual UFO Network (MUFON) şi a fost prezentată o filmare cu OZN-ul care a apărut recent la Ierusalim. Au fost prezentate, de asemenea, două extrase din interviurile lui Charles Bolden, fost astronaut care a devenit în anul 2009 administratorul NASA-ei, în care acesta arăta cât de delicată este această problemă pentru agenţia spaţială. „Toţi cei care merg în spaţiu vor să vadă un extraterestru sau vor să aibă o dovadă că există şi alte vieţi în Univers... Şi eu la fel, dar sunt obligat să spun nu am văzut nicio dovadă" a declarat el, aliniindu-se în felul acesta la poziţia oficială pe care NASA a avut-o întotdeauna. În schimb, Egdar Mitchell, al şaselea om care a mers pe Lună (Apollo 14, ianuarie 1971) declară cu toată convingerea că existenţa civilizaţiilor extraterestre este o evidenţă. Întrebat ce părere are despre ceea ce spune Mitchell, Charles Bolden admite că: „Este foarte probabil că există viaţă undeva în Univers. Dar eu nu am această dovadă". Iată încă un pas înainte în discursul lui oficial.

Chile se pregăteşte pentru noi dezvăluiri

Prin intermediul noului Comitet de Studiu al Anomaliilor Aeriene, autorităţile din Chile au început să ridice vălul secretului în ceea ce priveşte dosarele de

observație a OZN-urilor. Inspirat de către organismul similar din Franța (Geipan), acest comitet abordează problema cu rigoare și putem observa că dintre cele 183 de cazuri făcute publice, 12 sunt în afara oricărui dubiu. Iată ce spune Rodrigo Bravo, un pilot al aviației militare: „Nu mai este necesar să negăm sau să ignorăm existența OZN-urilor [...] Astăzi suntem deja provocați de către un fenomen complex, ale cărui caracteristici nu pot fi explicate în cadrul limitelor noastre terestre."

Apariția unui misterios triunghi negru zburător în Anglia

La data de 24 martie 2011, atunci când Dilys Barlette a ieșit din casă, a avut surpriza să vadă sus pe cer un triunghi mare negru, care zbura fără zgomot deasupra cartierului din Shirley, în periferia aflată la vest de Southampton (Hampshire, Anglia). Scena nu a durat decât câteva minute, suficient totuși pentru ca Dilys să poată filma obiectul înainte ca acesta să dispară intrând ușor în nori. Nu departe de acolo, Leonard Cattley a văzut un obiect similar, desigur același. Potrivit acestor doi martori, era imposibil să fi fost vorba despre un zmeu: ceea ce ei au văzut era foarte mare și vântul nu era destul de puternic pentru a ridica un zmeu.

Blocarea aeroportului din Oslo de către un obiect zburător neidentificat

În ultimul timp, s-a constatat apariția a numeroase OZN-uri în aeroporturi. Astfel Aeroportul Internațional Oslo-Gardermoen din Norvegia a fost „vizitat" de un obiect neidentificat la data de 24 martie 2011. În jurul orei 16, avionul de pasageri care zbura pe ruta Frankfurt-Oslo ajunsese aproape de destinație când traiectoria lui a fost blocată de către un obiect verzui aflat la aproximativ 3000 de metri altitudine. Constrâns să se întoarcă din drum, comandantul avionului a comunicat această situație aeroportului. Obiectul a rămas într-un zbor staționar timp de o oră, la o altitudine care făcea imposibilă circulația aeriană. Autoritățile aeroportului au luat imediat hotărârea să închidă pistele, blocând la sol mii de pasageri, și deviind sau lăsând în așteptare avioanele care trebuiau să sosească. Atunci când pilotul avionului a reluat procedura de aterizare pe o nouă axă de zbor, el a confirmat prezența obiectului, care a rămas alături de avion timp de aproximativ douăzeci de secunde înainte să dispară.

Pilotul norvegian al cărui avion a fost însoțit timp de 20 de secunde de către un OZN.

MOTOARE CU RANDAMENT SUPRAUNITAR

Deși adepții habotnici ai materialismului consideră ca fiind un nonsens ideea obținerii energiei din „nimic", totuși tehnologiile dezvoltate de către diferiți inventatori geniali permit obținerea unor randamente supraunitare, deci generarea unei energii mai mari decât cea consumată, ceea ce deschide accesul la o energie nelimitată, pornind de la resurse fizice finite.

Un sistem care ar furniza mai multă energie decât ar consuma se încadrează, conform științei oficiale, în categoria „perpetuum mobile de speța întâi", iar existența sa este considerată teoretic imposibilă, deoarece ar viola principiul conservării energiei. Acest principiu (sau lege a fizicii) afirmă că energia totală a unui sistem fizic izolat rămâne constantă sau, cu alte cuvinte, nu se modifică în timp.

Totuși, precizăm aici că legile fizicii cunoscute la un moment dat nu trebuie să fie considerate ca definitive, ele fiind doar reprezentări teoretice ale fenomenelor ce se petrec în realitatea fizică. Atunci când este identificat un fenomen ce violează aceste legi, obiectivitatea științifică impune modificarea teoriilor, astfel încât ele să reflecte cât mai fidel realitatea. Din păcate, sistemul științific materialist actual, infiltrat și controlat de masonerie, nu respectă mai deloc acest principiu de bun-simț și procedează cel mai adesea exact pe dos, aplicând politica struțului: numeroși savanți dogmatici sunt capabili să nege chiar fapte dovedite, doar pentru a menține o teorie comodă. Acest fenomen se petrece, din păcate, și cu dispozitivele energetice supraunitare, pe care mulți „oameni de știință" se mulțumesc să le nege, clasificându-le plini de dispreț ca „perpetuum mobile" – deci „ilegale" din punctul de vedere al legilor „științifice".

Care este însă realitatea? Există sau nu dispozitive cu randament supraunitar? Și dacă există, cum se poate explica funcționarea lor? În primul rând, putem observa că nenumărate fenomene din natură, ce ar putea fi etichetate în mod superficial drept „perpetuum mobile", există și durează din timpuri imemoriale. Câteva astfel de exemple sunt: mișcarea planetelor pe orbite, funcționarea Soarelui și a tuturor stelelor, mișcarea electronilor în jurul nucleului atomic etc. Toate acestea și multe altele nu pot fi explicate satisfăcător de teoriile acceptate și susținute de fizica materialistă de sorginte masonică. Fenomenele menționate se supun totuși unor legi ale Universului, dar este vorba de legi mai complexe, ce țin seama atât de interacțiunile sistemelor deschise cu mediul ce le conține, cât și de interacțiunile dintre diferitele planuri și niveluri vibratorii, aici fiind incluse atât fenomenele de transmutare și sublimare, cât și cele de condensare energetică.

Fizica modernă, inclusiv cea relativistă, admite posibilitatea transmutării materiei în energie și a condensării energiei în materie, dar înțelesul termenului de energie se reduce cel mult la domeniul electromagnetic, tot ceea ce este mai subtil decât acesta fiind ignorat. Analogic vorbind, tot așa cum societatea masonică modernă reduce în mod simplist toate experiențele umane la cele legate de primii trei centri de forță (*muladhara*, *svadhisthana* și *manipura chakra*), tot așa și știința masonică se limitează,

conștient sau nu, la nivelul energiilor fizice perceptibile prin simțuri (lumina fiind cea mai subtilă dintre acestea). Astfel, chiar și vitezele fizice sunt limitate printr-o „lege" la viteza luminii, datorită unei gândiri limitate la nivelul senzorialului. Gravitația și proprietățile eterului (inclusiv concepte moderne precum tahionii, vidul cuantic) sunt în mod silnic „explicate" tot dintr-o perspectivă electromagnetică, deși la o analiză atentă se constată că vitezele și energiile la care aceste realități se manifestă sunt mult superioare vitezei și energiei luminii.

Energia colosală a vidului cuantic sau a Focarului Zero, ce a fost pusă în evidență de cercetările mecanicii cuantice, reprezintă un bun început pentru înțelegerea potențialului energetic nelimitat la care putem avea acces în mod liber. Chiar dacă această energie gigantică a fost evidențiată deocamdată doar la nivel submicroscopic, ea reprezintă totuși dovada clară, pentru oamenii de știință capabili să înțeleagă, că energia gratuită există din abundență pretutindeni, necesare fiindu-ne doar tehnologiile care să permită condensarea acesteia în forme de energie mai grosiere, perceptibile fizic (electrică, magnetică, mecanică etc.).

Ceea ce știu puțini este că astfel de tehnologii există deja de mai bine de un secol, dar implementarea lor a fost sistematic blocată de către clica așa-zișilor „iluminați" de la vârful masoneriei, care controlau deja economia lumii prin dictatura banului și a petrolului. Totuși, unele tehnologii de acest tip încep să iasă la lumină sub diferite forme, așa cum vom arăta în continuare.

Motorul electromagnetic al lui Joe Flynn

Acest motor se află în pregătire pentru fabricație la firma QM Power, dar în mod curios, fabricantul se arată foarte discret în privința performanțelor... „Noi nu pretindem că motoarele și generatoarele noastre au un randament supraunitar", a declarat prudent unui reporter Patrick Joseph Piper, co-fondatorul întreprinderii QM Power. Acest răspuns al managerului de la QM Power, care se conformează grijuliu canoanelor cenzurii din mass-media (așa-numita *political correctness*, care nu permite difuzarea unor afirmații ce ies din cadrul prestabilit de mai-marii politicii și ai presei), nu exclude totuși absolut deloc posibilitatea obținerii unui randament supraunitar, ce contrazice în aparență legea conservării energiei. Pentru a întări această declarație nu foarte convingătoare, P. J. Piper adaugă: „Toate aparatele noastre se conformează legilor fizicii". Încă o afirmație cusută cu ață albă, care caută să nu supere mai-marii zilei, căci și mașinile „supraunitare" se conformează, bineînțeles, unor legi ale fizicii, mai cuprinzătoare, sau mai bine zis legilor divine ale Universului, doar că aceste legi sunt superioare actualelor „legi" ale fizicii teoretice... Piper pare totuși să-și asigure succesul prin ralierea la curentul oficial, ce neagă și combate toate invențiile care ar putea zgudui supremația monopolistă a petrolului. Departe de a dezminți categoric posibilitatea ca aceste mașini să furnizeze o cantitate de energie superioară celei consumate, Piper evită cuminte orice afirmație ce ar putea să-l plaseze într-o poziție conflictuală cu politica oficială.

Create în urmă cu doisprezece ani de către Joe Flynn, motoarele și generatoarele cu „căi magnetice paralele" prezintă performanțe inegalabile la acea vreme.

Este imposibil să cunoaştem cu precizie care este randamentul lor. Oficial, valorile acestuia sunt cuprinse între 80% şi 90%, într-un domeniu vast (spre deosebire de motoarele clasice) al vitezelor de rotaţie. Din punctul de vedere al întreprinderii (vezi explicaţiile de mai jos) randamentele lor ar fi de două până la patru ori mai ridicate decât în mod obişnuit. În pofida a numeroase teste de funcţionare ce au fost realizate începând cu anul 2002, teste care au fost încununate de succes, comercializarea acestor motoare şi generatoare nu a început încă. Această întârziere nu poate fi atribuită unei lipse de mijloace financiare care ar frâna dezvoltarea acestor produse, pentru că întreprinderea QM Power a beneficiat de multe ajutoare financiare pentru realizarea şi îmbunătăţirea produselor sale. Iată câteva exemple de ajutoare primite recent: 780.000$ de la Armata americană, 700.000$ de la NASA, 300.000$ de la Departamentul american al Energiei.

Zvonurile despre QM Power nu par să fie prea coerente: se vorbeşte ba despre un randament supraunitar, ba, mai recent, despre o ieşire pe piaţă, ba despe contracte cu Armata americană (printre altele). S-ar părea totuşi că QM Power intenţionează să vină pe piaţă cu două versiuni ale acestor aparate: o versiune pentru marele public, având totuşi caracteristici superioare motoarelor şi generatoarelor obişnuite, şi bineînţeles o versiune cu randament supraunitar pentru utilizatorii instituţionali (Armată, NASA etc.).

Crearea noului cu ajutorul vechiului

Produsele inovatoare ale QM Power fac apel, în mod aparent paradoxal, doar la tehnici convenţionale. Într-adevăr, tehnologia folosită în construcţia acestor aparate revoluţionare, numită PPMT (*Parallel Path Magnetic Technology* – Tehnologia Căilor Magnetice Paralele) foloseşte ca elemente componente în motoare şi generatoare doar bobine şi magneţi permanenţi.

Principiul de funcţionare se bazează pe conectarea în paralel a două circuite magnetice, unul alimentat de un magnet permanent şi altul de un electromagnet. În exemplul din figura 2 este prezentat un dispozitiv simplu constituit în principal dintr-un circuit magnetic alimentat de două bobine şi doi magneţi permanenţi, ale cărui părţi S1 şi S2 sunt amovibile. Rolul acestui circuit magnetic este să canalizeze câmpul magnetic creat de către cei doi magneţi permanenţi. În absenţa curentului care traversează bobinele, câmpul magnetic urmează o traiectorie minimă impusă de către magneţi (vezi figura 1). În consecinţă, cele două piese metalice mobile S1 şi S2 sunt atrase de către aceşti magneţi (săgeţile pronunţate din figura 2) prin intermediul circuitului magnetic.

Dacă alimentăm cele două bobine la un curent electric adecvat, câmpul magnetic creat de către bobine deviază fluxul magnetic către una din extremităţile circuitului magnetic. Să presupunem că piesa S1 va fi atunci traversată de un flux magnetic de două ori mai mare decât în cazul anterior, în timp ce piesa S2 nu primeşte niciun flux magnetic (vezi fig. 2). Desigur, dacă sensul curentului aplicat este de sens opus, prin S2 va circula un flux magnetic dublu, iar prin S1 nu va circula nimic.

După cum ştim, forţa magnetică este proporţională cu pătratul fluxului magnetic. În consecinţă, forţa care acţionează asupra piesei S1 este de patru ori mai

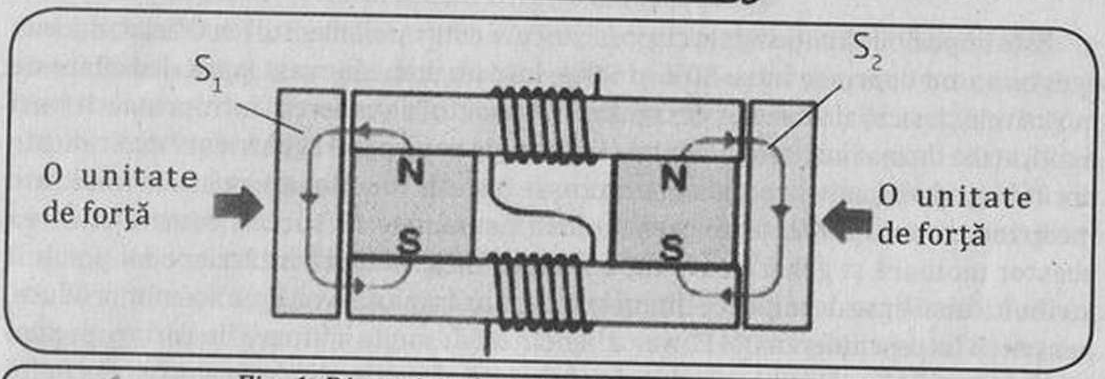

Fig. 1: Dispozitiv de comandă nealimentat electric

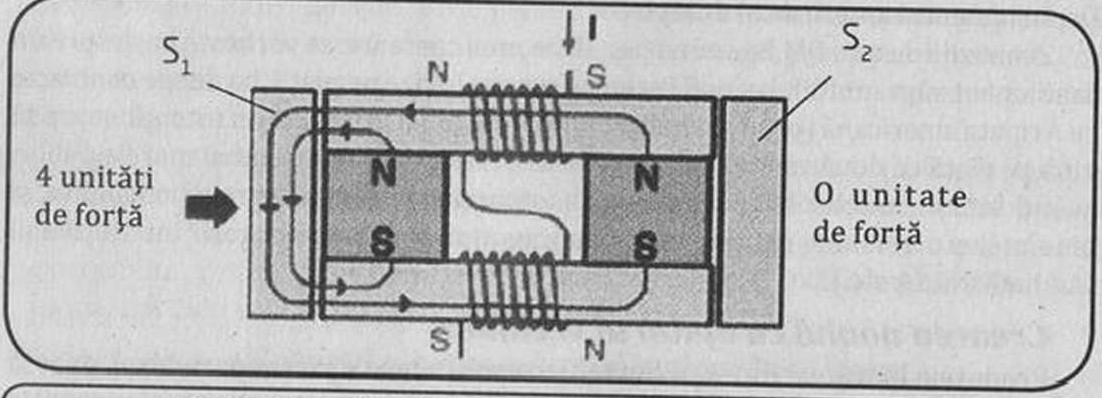

Fig. 2: Dispozitivul de comandă alimentat la curent electric

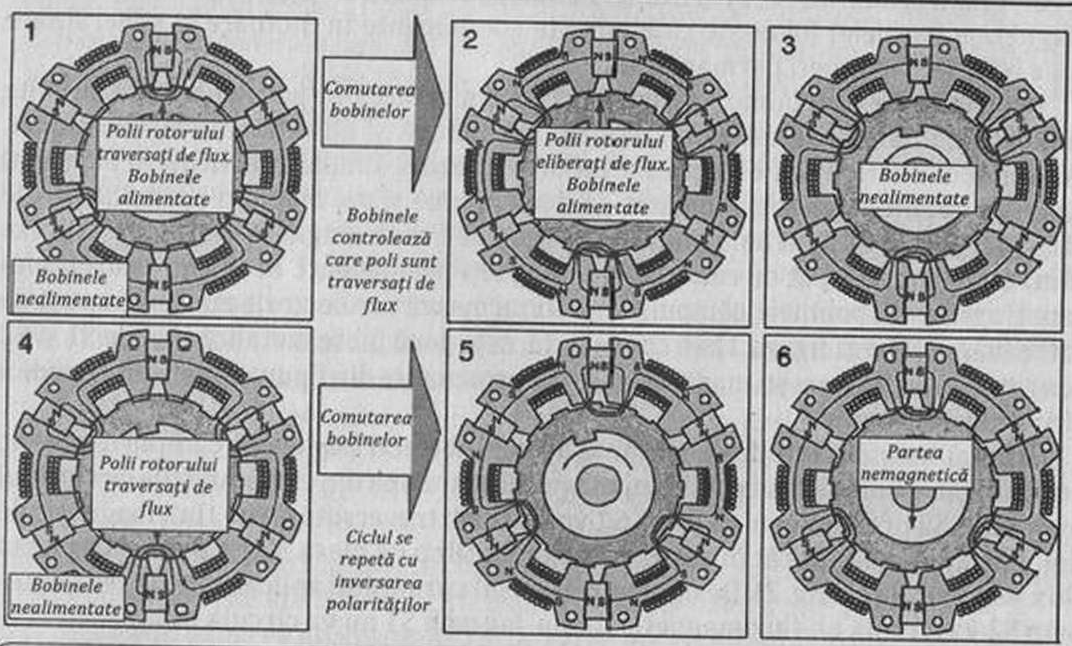

Fig. 3: Schema unui motor PPMT

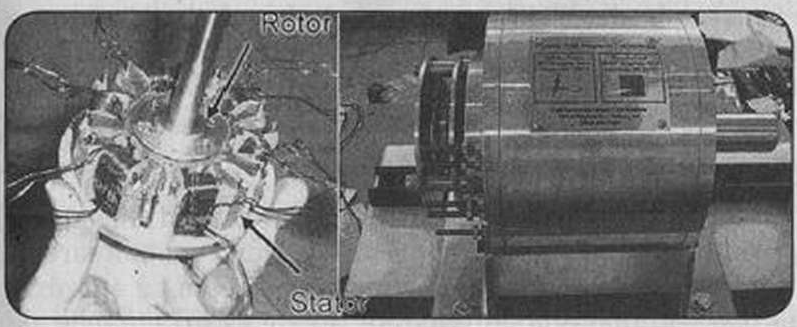

Motor/generator PPMT de 10 Kw

mare decât în cazul precedent, în timp ce piesa S2 nu mai este supusă niciunei forţe de atracţie.

Dar ceea ce este încă şi mai uimitor este că, separând uşor S2 de restul dispozitivului, valoarea fluxului magnetic se menţine, iar forţele aplicate asupra pieselor S1 şi S2 (reprezentate în figura 2) rămân active chiar în absenţa curentului prin bobine!

Nicio pană de curent electric

Conform aceluiaşi principiu, schema din figura 3 prezintă câteva dintre fazele funcţionării unui motor PPMT. După cum putem vedea, rotorul nu are bobinaj. De aceea, costurile de întreţinere a acestor motoare sunt extrem de reduse: nu există pene electrice în absenţa unui circuit prin rotor şi nici perii colectoare (cărbuni) care să trebuiască să fie schimbate cu regularitate. În plus (deşi nu reiese din figura 3), rotorul este constituit dintr-un material de grosime mică, ce canalizează într-un mod optim liniile de câmp magnetic. Acest aspect explică o altă calitate a motoarelor PPMT: greutatea lor redusă, ce este cu aproximativ 20% mai mică decât cea a motoarelor clasice.

Maşini cu randament supraunitar?

Pentru a fi mai expliciţi, să revenim însă la schema dispozitivului de comandă a fluxului magnetic ce a fost prezentat mai înainte (figura 2). Există două modalităţi de a crea acea forţă de atracţie de patru ori mai mare decât forţa iniţială: fie alimentând circuitul cu un curent continuu (aşa cum am explicat anterior), fie acţionând cu un scurt impuls electric, pentru că forţa de atracţie rămâne constantă chiar dacă nu avem deloc curent în bobine (cu condiţia ca să îndepărtăm uşor piesa S2). Aplicând această proprietate motoarelor, constatăm că există două moduri de funcţionare a acestora:

– modul clasic (îmbinat): bobinele sunt alimentate în permanenţă de un pol al rotorului;

– modul de funcţionare prin impulsuri (supraunitar): bobinele sunt alimentate doar la început. Să presupunem că bobinele sunt alimentare doar prin impulsuri electrice care însumează o durată de timp de patru ori mai scurtă decât durata din modul clasic. Puterea consumată la intrare de către motor este atunci de patru ori mai mică, iar randamentul este în consecinţă de patru ori mai mare. Chiar presupunând că randamentul iniţial mediu ar fi de doar 40%, am obţine o valoare de 160%, iar puterea mecanică de ieşire va fi cu 60% mai mare decât puterea electrică consumată de către motor! Aceasta se petrece deoarece în tehnologia PPMT, bobinele sunt utilizate doar pentru a controla fluxurile magnetice şi pentru a le devia. În consecinţă, costurile de exploatare sunt, fără îndoială, mult mai mici.

În ceea ce privește generatoarele PPMT, care nu sunt altceva decât motoare cu funcționare reversibilă, pare să existe un rezultat similar. Fără a intra în detalii, acest randament înalt ar rezulta dintr-un cuplu rezistent și dintr-o forță contra-electromotoare mai slabe decât cele care există în generatoarele obișnuite.

Evaluarea randamentului motoarelor PPMT

Să revenim acum la contextul clasic în care randamentul este în mod obligatoriu mai mic de 100%. Cunoscând randamentul maxim destul de ridicat al motoarelor electrice tradiționale, de 80% până la 90%, ne întrebăm dacă este cu adevărat rentabil să urmărim să-l mai îmbunătățim. În realitate, aceste valori notabile ale randamentului sunt atinse doar într-o gamă restrânsă de viteze de rotație, ce sunt folosite arareori. În aceste condiții, putem spune că motoarele clasice, a căror viteză de rotație variază considerabil în timpul funcționării, au în general randamente mai degrabă mediocre: în medie 30%, cu valori maxime de până la 60%. Pe de altă parte, trebuie adesea să supradimensionăm motoarele care lucrează cu viteză constantă, pentru a le face să funcționeze cu un randament mai bun. Acest lucru face ca motoarele electrice convenționale să fie mai grele și mai voluminoase decât ar trebui să fie.

În ceea ce privește motoarele cu viteză variabilă, modelele PPMT de tip „îmbinat" au un randament mediu ușor superior motoarelor convenționale, acesta apropiindu-se de 90%. Mai ușoare, mai compacte, mai economice și degajând mai puțină căldură, acest tip de motoare PPMT dezvoltă puteri de ieșire cuprinse într-un spectru mai larg de valori: de la 20 W până la 10 MW.

O încurajatoare perspectivă pentru viitor

Mai este nevoie să precizăm că piața de desfacere a acestor motoare și generatoare PPMT este gigantică? Potrivit lui P. J. Piper, potențial vorbind, ea ar fi de aproximativ 70 de miliarde de dolari pe an. În prezent, fabricarea acestor sisteme este în faza de pre-producție. Comercializarea lor ar trebui să înceapă aproximativ în primăvara anului 2012, dacă nu va apărea ceva neprevăzut până atunci. Aceste motoare și generatoare, chiar de tip „îmbinat" vor permite realizarea unor economii considerabile, întrucât costurile de exploatare a acestora sunt fără îndoială cu atât mai mici, cu cât randamentul de funcționare este mai mare.

Apa în ajutorul motoarelor cu ardere internă

La data de 3 iunie anul trecut, Fredrick Wells de la compania Future Energy Concept LLC a început comercializarea unui set denumit „FEC V6 Universal Kit", capabil să reducă în mod considerabil consumul motoarelor cu ardere internă. Inventatorul nu oferă nicio informație precisă în legătură cu randamentul sistemului său. Cu toate acestea, utilizatorii declară că autonomia de funcționare a automobilului lor a crescut cu aproape 100%. Succint, principiul de funcționare al dispozitivului comercializat de Wells ar fi bazat pe descompunerea apei în oxigen și hidrogen cu ajutorul ultrasunetelor, amestecul rezultat îmbogățind aerul admis în cilindrii motorului.

Acest sistem ar mări puterea motoarelor, reducând totodată emisiile de gaze poluante. La prețul de 5.500$ (aproximativ 3.850 euro), putem evalua în mare durata de amortizare a acestui set între 4 și 6 ani, în funcție de rulajul vehiculului.

AȘA-ZIȘII „ILUMINAȚI" CENZUREAZĂ CU ÎNDÂRJIRE ȘI MONOPOLIZEAZĂ TOATE NOILE TEHNOLOGII

Asasinii tehnologici sunt înverșunați

Încă din vremea celui de-al Doilea Război Mondial, o clică de potentați fără scrupule a instituit o acțiune de supraveghere tehnologică la nivel mondial, care urmărește să împiedice traspunerea în practică, în beneficiul întregii omeniri, a oricărei inovații tehnice (civile sau militare) din domeniul energiei libere și al câmpului antigravitațional. Astfel, descoperirile tehnologice de vârf realizate de cercetători și inventatori din întreaga lume sunt atent controlate, confiscate și monopolizate prin mijloace criminale și teroriste de către clica așa-zișilor „iluminați" de la vârful piramidei masonice. Această grupare satanică, ce urmărește dobândirea controlului asupra tuturor resurselor și a tuturor tehnologiilor de pe planeta Pământ, se folosește de agenți de influență în domeniul economic (vezi cartea „Confesiunile unui asasin economic" de John Perkins), de șantaj, de furt și de metode teroriste, mergând până la asasinii plătiți în domeniul tehnologic. De exemplu, nenumărate încercări de brevetare a unui motor cu randament supraunitar au fost urmate de presiuni și amenințări, în încercarea de a prelua invenția respectivă, însoțite adesea de „sinuciderea" inventatorului în cazul în care acesta nu ceda la șantaj. Celebrul Tesla a fost și el victima acestor extorcatori tehnologici, ca și mulți alți inventatori geniali care i-au succedat. Câteva clanuri dominante de cămătari internaționali urmăresc în felul acesta menținerea unui monopol tehnologic absolut, în vederea instaurării Noii Ordini Mondiale. Pentru a subjuga toate popoarele, pseudo-elitele masonice recurg la această mârșavă strategie de menținere în ignoranță a oamenilor.

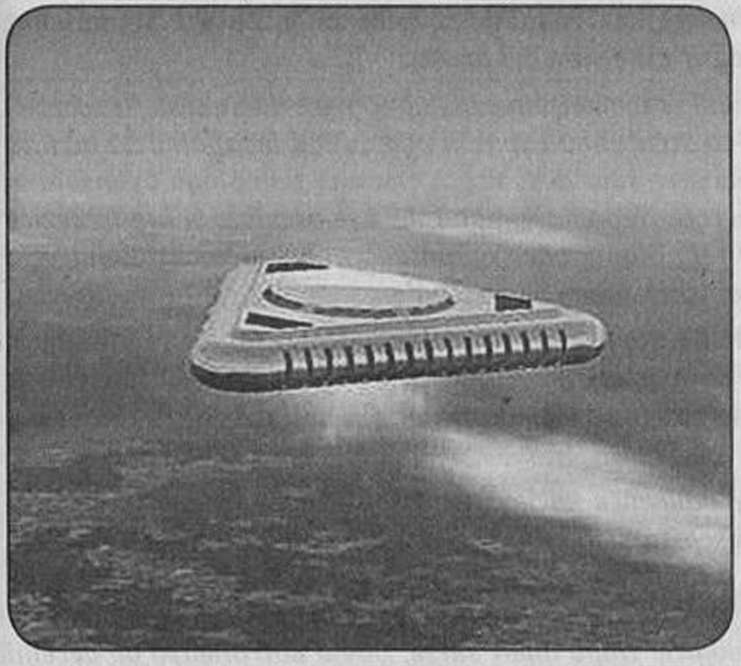

Astra TR3B

Redăm în continuare un interviu acordat de un fost membru al Comisiei pentru brevete dintr-o importantă țară europeană, acum pensionat, pe care îl vom numi „George" deoarece, date fiind circumstanțele, el a dorit să își păstreze anonimatul.

REPORTER (R): *În ceea ce privește „valul" de OZN-uri care a apărut pe cerul Belgiei în martie 1990, unii americani consideră că este vorba despre o formație de avioane F117, venită să facă o demonstrație de forță deasupra Europei. Din punctul meu de vedere, este vorba despre obiectele zburătoare de tip antigravitațional numite Astra TR3B, fabricate la sfârșitul anilor '80 de către compania Lockheed în asociere cu Boeing, în cadrul unui consorțiu transnațional.*

[Numele Astra nu este ales la întâmplare, el face aluzie la *Vimana*-uri, celebrele aparate de zbor despre care se vorbește în tradiția vedică, dar a căror existență a fost în mod intenționat trecută cu vederea de către cei care au scris istoria oficială.]

George: Mulți oameni așa-zis serioși consideră că cei care se ocupă de domeniul OZN-urilor sunt niște lunatici și niște proști. Să presupunem că acești oameni care se cred foarte inteligenți au dreptate. Aceasta ar însemna că toți cei care au surprins pe radarele din dotare asemenea dispozitive zburătoare neidentificate bazate pe o tehnologie ultraavansată – atât piloții profesioniști, cât și supraveghetorii calificați de la stațiile radar și de control al traficului aerian – sunt cu toții niște proști. Ducând mai departe raționamentul, putem concluziona că și cei care au reușit să realizeze astfel de obiecte care pot să zboare cu viteze incredibile, să staționeze în aer, să facă viraje în unghi drept, să dispară brusc, sunt, de asemenea, niște prostănaci. Rămâne ca orice om înzestrat cu bun-simț și inteligență să judece singur cine sunt cei proști.

R: *Pe scurt, chiar dacă unii se încăpățânează împotriva evidenței să fie sceptici și închistați și să rămână ca struțul cu capul în nisip, fiind incapabili să admită adevărul, totuși în zilele noastre sunt dezvoltate anumite tehnologii avansate în cadrul unor „Programe Secrete Negre" și umanității i se ascunde și i se interzice folosirea civilă a acestor tehnologii, care ar putea constitui totuși soluția la majoritatea așa-ziselor probleme energetice actuale.*

George: Ceea ce este, poate, surprinzător pentru unii, dar foarte semnificativ pentru cei inteligenți, este că aproape toate aparițiile OZN-urilor s-au concentrat deasupra unor locații deosebite, centrale nucleare, baze militare, baze subterane secrete etc.

R: *Mulți îl consideră pe Laurence Rockefeller, fratele mai cunoscutului David Rockefeller, o persoană deschisă și susținătoare a ufologiei. Laurence creează impresia că acționează în direcția divulgării anumitor informații legate de noile tehnologii, în vreme ce David pare că lucrează în direcția însușirii și monopolizării oricăror descoperiri tehnologice. După unele surse, David patronează de decenii realizarea unui program spațial ocult transnațional, sub paravanul programului*

spațial oficial american. Ne confruntăm oare actualmente cu existența unui program spațial și militar transnațional, care înghite și își însușește în mod silnic toate inovațiile și toate brevetele? O asemenea tehnologie avansată riscă să iasă de sub controlul statelor, căci ea nu ar putea fi contracarată de nicio armată națională, la actuala dotare. Care este punctul tău de vedere în această privință?

George: A crede că există vreun Rockefeller care să se întoarcă brusc împotriva intereselor promovate de mai bine de o sută de ani de propriul clan de masoni nemiloși, fără să aibă nimic de suferit, ar fi o dovadă de mare naivitate. Din totalul tehnologiilor deturnate și menținute secrete, care este procentajul la care nu au avut acces oameni precum Laurence Rockfeller? A divulgat măcar ceva cât de cât important Laurence Rockefeller? El pare mai degrabă să joace rolul de „om de bună-credință", în vreme ce dezinformează și induce în eroare, oferind naivilor accesul la adevăruri trunchiate și informații răsuflate. În acest sens, din capul locului, singurele „secrete" care au fost „divulgate" vreodată de Rockefelleri sunt cele pe care ei le-au „servit" într-un moment în care acestea erau deja lipsite de importanță pentru conspirația din care ei fac parte.

R: *Înseamnă că ne confruntăm cu un control total al informației în privința energiilor neconvenționale?*

George: Un raport asupra unei investigații realizate de o comisie senatorială americană semnalează, în conformitate cu unele depoziții, că în anumite medii restrânse sunt cunoscute deja 26 de categorii diferite de energie liberă, care sunt totodată folosite și pe deplin controlate. Aceasta înseamnă că o parte dintre persoanele chestionate, care dețineau secrete militare și care se aflau sub jurământ, i-au mințit cu sânge rece pe senatori.

R: *Am constatat cu uimire că pe internet au fost publicate, de-a lungul anilor, zeci de brevete ale unor dispozitive neobișnuite, chiar și antigravitaționale (Otis Carr, Volfson, Pagès, Laithwaite, Bull, Searl, Wallace etc...)*

George: Trebuie, mai întâi, să explicăm câteva mecanisme legale referitoare la proprietatea intelectuală. Într-un mod destul de surprinzător, un brevet de invenție este un monopol și este singurul monopol care poate fi legal, fiind valabil timp de 10, 15 sau 20 de ani, în funcție de țară. Legile antitrust au făcut ca toate monopolurile, care oricum nu mai există în mod oficial, să iasă în afara legii. Dar în realitate anumite societăți multinaționale acționează folosindu-se de puterea pe care le-o conferă monopolul.

Monopolul de invenție, care este reprezentat prin brevet, este acordat de către stat, care însă își rezervă dreptul de prioritate asupra fiecăruia dintre brevetele înregistrate. Acest privilegiu este administrat de către Ministerul Apărării, care are dreptul de prioritate asupra tuturor brevetelor. Dar de fapt, toate statele europene au renunțat la dreptul lor de prioritate în beneficiul Uniunii Europene, renunțând totodată la suveranitatea lor în momentul ratificării Tratatului de la Maastricht. Cu toate acestea, la nivel european nu există un Minister al Apărării

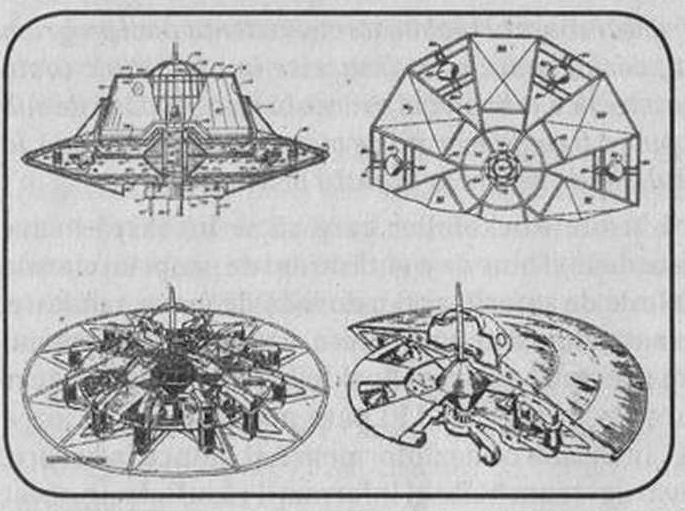

Schema dispozitivului lui Otis Carr

care să revendice dreptul care anterior fusese acordat Ministerelor Apărării de la nivel național. Totuși, cineva și-a însușit acest drept.

R: *Să presupunem că mâine scoatem pe piață o tehnologie antigravitațională cu aplicații în domeniul civil, pentru care avem un brevet înregistrat. Teoretic, un stat nu mai poate să își exercite dreptul de prioritate din cauza Tratatului de la Maastricht. La nivel european, nu există niciun organism oficial care să aibă prioritate asupra brevetelor, deși teoretic Uniunea Europeană ar fi dobândit acest drept. Așa că vă întreb: ce anume se va petrece?*

George: De fapt, Uniunea Europeană nu are decât un drept teoretic de prioritate, pe care însă nu îl poate exercita. Scopul pentru care ea a fost creată este acela de a dizolva și anula statele și națiunile, dar nu a fost prevăzut ca ea să păstreze prerogativele priorității legale pe care ar fi fost normal ca o Forță Militară europeană să le aibă. Presiunile venite din exterior sunt suficient de puternice pentru a anula exercitarea acestor prerogative de către Ministerele Apărării din fiecare țară, ele fiind astfel în mod subversiv lăsate la îndemâna clicii de la vârful masoneriei, care trage sforile din umbră.

R: *Lucrurile sunt deci și mai restrictive. Dacă din patriotism, am dori să demarăm un proiect de construire a unor aparate antigravitaționale și am solicita aprobarea reprezentanților Armatelor și Aviațiilor europene, am fi imediat opriți de către această putere ocultă supranațională. Acest proiect ar muri în fașă...*

George: La ora actuală, toate Ministerele Apărării Naționale funcționează într-un cadru supranațional, supraeuropean, cu o subordonare față de un organism globalist. Înființarea Uniunii Europene a anihilat literalmente instituțiile naționale pentru administrarea brevetelor. Instituțiile cu o titulatură de genul Institutului Național al Proprietății Industriale continuă să aibă teoretic toate prioritățile, dar în realitate nu mai pot să le exercite așa cum o făceau înainte. În plus, datorită înglodării în datorii a Ministerelor Naționale ale Apărării și a lipsei la nivel european a unei instituții cu rol în apărare, nu mai există vreun centru de decizie care să pună în aplicare pe termen scurt sau lung strategii de dezvoltare a unor tehnologii neconvenționale. Zarurile sunt aruncate...

DEZVĂLUIRI DESPRE PROIECTUL „BLUE BEAM"

o aplicaţie de inspiraţie satanică a unor tehnologii avansate, inaccesibile oamenilor de rând, prin care aşa-zişii „iluminaţi" vor să înscenează o falsă invazie extraterestră

În 1994, jurnalistul canadian Serge Monaste prezenta un amplu şi bine documentat material plin de dezvăluiri cutremurătoare despre proiectul „Blue Beam". Acesta este un proiect al NASA, care presupune patru direcţii de acţiune, pentru impunerea Noii Ordini Mondiale şi a statului unic fascist planetar.

Prima etapă a acestui proiect vizează coruperea şi distrugerea tuturor religiilor tradiţionale. În acest sens, aşa-zişii „iluminaţi" publică deja tot felul de cărţi blasfemiatoare şi produc filme denigratoare la adresa lui Iisus Hristos, acţionând din toate puterile împotriva creştinismului.

A doua etapă a proiectului NASA implică proiecţia pe cer a unei gigantice holograme, care să fie vizibilă pe întreaga planetă, cu ajutorul unor computere ultraperformante – care vor coordona demonicul „spectacol" holografic – şi al sateliţilor din jurul Pământului, ce vor emite semnale de joasă frecvenţă (LF), foarte joasă frecvenţă (VLF) şi extrem de joasă frecvenţă (ELF). Această proiecţie holografică – dublată de o animaţie computerizată abil realizată şi de semnale auditive pe măsură, ce vor părea că provin din adâncimile spaţiului – va simula într-un mod înşelător şi demonic apariţia lui Iisus, Mohamed, Buddha, Krishna etc. şi îi va face pe adepţii creduli ai respectivelor religii să creadă că sunt martorii unei manifestări divine. Prin emisia unor unde electromagnetice care acţionează direct asupra creierului, fiecare om de pe planetă va putea fi influenţat astfel încât să creadă că această hologramă este o manifestare a Mântuitorului religiei sale, ce-i vorbeşte chiar în limba lui. Apoi proiecţiile holografice se vor uni într-o singură imagine şi „Salvatorul" universal le va face oamenilor o mare „revelaţie", spunându-le că Scripturile sunt false şi că vechile religii sunt vinovate pentru răul care există pe întreaga planetă. Falsul Mesia va mai spune că religiile tradiţionale trebuie abolite pentru a lăsa locul unei noi religii, care va fi condusă de el, dumnezeul pe care toţi îl pot vedea cu ochii lor şi auzi cu urechile lor.

Diabolicul plan prevede ca în urma acestei apariţii să se creeze o mare dezordine socială, în care susţinătorii fanatici ai dogmelor unor religii se vor încăiera cu susţinătorii fanatici ai dogmelor unor alte religii. Aşa-zişii „iluminaţi" vor astfel să genereze conflicte de anvergură planetară. Pare de domeniul fanteziei, însă din păcate, există deja tehnologia necesară pentru a realiza această înscenare satanică.

A treia etapă a proiectului „Blue Beam" vizează inducerea la nivelul cortexului cerebral al fiinţelor umane, prin unde de joasă, foarte joasă şi extrem de joasă frecvenţă a unor mesaje care îi vor face pe oameni să creadă că Îl aud pe Dumnezeu vorbindu-le. Astfel de unde generate de computer vor fi transmise prin intermediul

sateliților. Tehnologia ce urmează a fi utilizată pentru controlul mental al mulțimilor în proiectul „Blue Beam" include un transmițător care emite în banda de frecvență a sistemului nervos uman. El a fost deja produs de firma Laurel Electro-Optical System din Pasadena, California. Această armă psihotronică induce mesajul malefic dorit de posesorul ei direct în mintea inamicului nepregătit și receptiv. Aparatul utilizează radiații electromagnetice și frecvențe extrem de joase și a fost deja folosit pentru a tortura fizic și mental oamenii de la distanță.

Dovezi despre existența unor astfel de tehnologii există inclusiv în publicații ale Departamentului American al Apărării. În cartea căpitanului Paul E. Tyler intitulată *„Low-Intensity conflict and modern technology" (Conflictul de intensitate scăzută și tehnologia modernă)*, publicată în 1986 de Air University Press (Maxwell Air Force Base, Alabama), se vorbește despre generarea de microunde care produc senzații auditive ce pot fi percepute doar de individul-țintă. Tehnologia este relativ simplă și poate fi folosită având la dispoziție doar un banal radar de poliție. Fascicolul de microunde generat de aparat este modulat în frecvențe audio și transmis direct în creierul celui vizat, care îl receptează ca pe o voce, deși în realitate nu a fost emis niciun sunet. Exact acest fenomen este vizat, la nivel de mase, prin intermediul proiectului „Blue Beam".

A patra etapă a proiectului „Blue Beam" vizează controlul total asupra omenirii. Pentru aceasta, se va simula o invazie extraterestră în marile orașe ale lumii. Se mizează pe faptul că țările care dețin armament nuclear îl vor utiliza pentru a se apăra de acest „pericol", devenind apoi total vulnerabile față de adevăratul atac, ce va fi realizat ulterior de guvernul din umbră. Tema unui atac extraterestru simultan în marile orașe ale lumii apare de altfel aproape obsesiv în filmele de la Hollywood. În filme, în urma unui astfel de atac, toate țările mari: SUA, China, Rusia etc. colaborează între ele, atacându-i pe extratereștri cu armele de care dispun, dar fără niciun rezultat. Atunci când situația ajunge să fie disperată, apare așa-zisul „Salvator". Prin astfel de filme, se realizează sugestionarea oamenilor, care sunt condiționați psiho-emoțional să se teamă de un atac extraterestru și apoi să aștepte apariția unui salvator unic, care nu este altul decât așa-zisul „despot luminat", capul vizibil al clicii masonice care vrea să instaureze Noua Ordine Mondială.

Scopul acestui proiect satanic este anihilarea oricărei forme de opoziție față de tirania fascistă a șefilor masoneriei. Prin utilizarea tehnologiilor ultramoderne de care dispune clica de la vârful masoneriei, undele purtătoare ale unor sugestii mentale malefice care se va urmări să fie induse în mințile oamenilor, vor putea fi transmise prin rețelele de fibre optice, prin cablurile TV, prin liniile telefonice și prin satanicele microcipuri pe care așa-zișii „iluminați" vor să le implanteze, sub piele, tuturor oamenilor de pe planetă. Criza economică este declanșată în mod premeditat ca să îi forțeze pe oameni să își cheltuiască toate economiile, facilitând în felul acesta implementarea unui sistem planetar de plăți electronice care să mențină în sclavie întreaga omenire, prin intermediul microcipului implantat sub piele.

STRATEGIA SECRETULUI REFERITOARE LA OZN-URILE CE AU FOST OBSERVATE ÎN CADRUL PROGRAMULUI SPAȚIAL GEMINI

Emblema oficială a misiunilor Gemini

Agenția Spațială Americană NASA (*National Aeronautics and Space Administration*) a fost creată la data de 29 iulie 1958 cu scopul declarativ de a duce mai departe proiectele astronauticii civile și de a ajunge din urmă Uniunea Sovietică în domeniul explorării spațiului. Astfel, deși oficial se spune că apariția NASA-ei a marcat începutul așa-zisei „curse spațiale", ai cărei principali protagoniști au fost Statele Unite și Uniunea Sovietică, mulți cercetători avizați în această problemă sugerează că scopul real a fost dobândirea unui control deplin asupra spațiului circumterestru, care este un element important în planul de obținere a supremației mondiale de către cei care conduc din umbră Statele Unite. Ar fi multe de spus despre fața ascunsă a politicii actuale a agenției, politică ce pare să vizeze tot mai mult renunțarea la misiunile spațiale cu echipaj uman la bord, pentru evitare unor posibile scurgeri de informații.

Dar înainte de a vorbi despre aceste aspecte, care sunt greu de acceptat pentru cei care încă mai cred în onestitatea celor care conduc din umbră destinele acestei planete, să aruncăm o privire asupra primelor zboruri spațiale ale agenției NASA. Prin intermediul programului „Mercury" (numit astfel ca un omagiu adus zeului Mercur), desfășurat din anul 1958 până în 1963 și al programului „Gemini" (după numele constelației Gemeni), program desfășurat între anii 1963 și 1966, politica agenției a prins treptat contur. Într-adevăr, participanții la aceste programe au fost supuși unor veritabile constrângeri, care le-au fost impuse de patronii din umbră ai agenției, cu scopul de a ascunde lumii informațiile legate de existența unor civilizații extraterestre care au fost descoperite cu această ocazie, chiar în vecinătatea imediată a Pământului.

Primii ani ai NASA-ei au fost, deci, importanți în punerea la punct a unei *sui generis* politici a secretului, bazate pe metode variate și abile precum dezinformarea, manipularea, adevărurile spuse pe jumătate, minciuna repetată, zvonurile false, precum și discreditarea, presiunile, șantajul și, în ultimă instanță, chiar eliminarea fizică a martorilor. Dar înainte ca aceste metode să fie operaționale la modul real, agenția a cunoscut o scurtă perioadă, am putea-o numi de tranziție, în timpul căreia au circulat informații referitoare la anumite evenimente extraordinare ce avuseseră loc până atunci.

În cele ce urmează, vom vorbi despre această perioadă de timp, mai precis despre evenimentele neobișnuite care au apărut în timpul misiunilor programului Gemini.

Grație internetului, informațiile care înainte ne erau inaccesibile au circulat liber în întreaga lume, permițând reconstituirea unor realități care ne-au fost până nu demult ascunse.

În plus legea FOIA (*Freedom Of Information Act*), care dă undă verde publicării parțiale sau în întregime a unor documente considerate confidențiale, ce aparțin guvernului Statelor Unite, a permis informarea opiniei publice de pe întregul mapamond în legătură cu unele descoperiri excepționale realizate de-a lungul timpului de către numeroși cercetători.

Un documentar video, care este disponibil pe site-ul http://onvis-usa.com, ne-a reținut în mod particular atenția. Acest documentar se referă la anumite convorbiri radio incitante care au avut loc între astronauții misiunilor Gemini și stațiile terestre MSFN (*Manned Space Flight Network*), ce erau răspândite de jur-împrejurul globului pentru a le urma periplul. Aceste dialoguri radio deosebit de interesante, ce au fost ascunse la vremea respectivă publicului larg, au fost clasate de NASA drept documente „*top secret*" (ultrasecrete) și urmau să rămână așa pentru totdeauna. Acesta este unul dintre nenumăratele exemple care demască strategia minciunii și a adevărului deformat, strategie adoptată de Agenția Spațială Americană încă de la începuturile ei. Într-adevăr, fidelă unei logici obscure, care îi este proprie, NASA a pus imediat în aplicare o politică ce alternează în mod savant dezinformarea și divulgarea, revelarea apoi dezmințirea, opacitatea și transparența. Această abilă politică duplicitară pe care NASA o pune în aplicare chiar și în prezent față de opinia publică are drept scop, în ciuda aparentei transparențe pe care o afișează, să „lase în ceață" întreaga lume. Citind dialogurile pe care vi le prezentăm în rândurile care urmează, veți putea să vă dați seama că ele ascund anumite realități tulburătoare, greu de crezut, ce ne revelează existența unor civilizații extraterestre în imediata apropiere a planetei noastre, fapt ce este ascuns cu strășnicie și abilitate de către clica de la vârful Francmasoneriei mondiale.

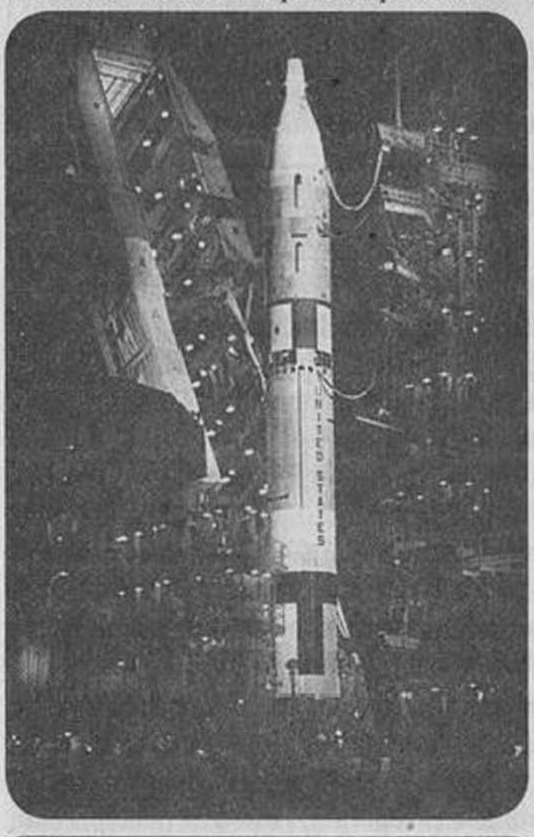

Lansarea rachetei Titan, ce a plasat pe orbită capsula Gemini, în anul 1964. Întreaga lume și-a îndreptat atunci atenția asupra acestui eveniment.

Acei piloţi, veritabili pionieri ai spaţiului, au văzut lucruri extraordinare, care le-au marcat existenţa, şi pe care nu le-au putut dezvălui public decât în parte şi cu mulţi ani mai târziu.

Însă înainte de a trece la descrierea evenimentelor respective, se cuvine să prezentăm o imagine de ansamblu a desfăşurării zborurilor spaţiale din acea vreme. Programul Gemini avea drept obiectiv pregătirea celui mai amplu program al NASA: programul Apollo, ce urma să fie lansat în anul 1967. Caietul de sarcini presupunea realizarea şi asimilarea mai multor etape importante. Era necesar să fie exersate şi stăpânite procedurile de localizare, de manevră şi de cuplare în spaţiu a două module (condiţie indispensabilă revenirii unui echipaj al unei navete spaţiale pe Pământ). Era de asemenea necesar să fie puse la punct procedurile de ieşire în spaţiu, pentru a testa combinezoanele de protecţie utilizate în timpul zborurilor spaţiale şi, în sfârşit, ca şi în cazul misiunilor programului Mercury, să se studieze efectul imponderabilităţii asupra fiinţei umane.

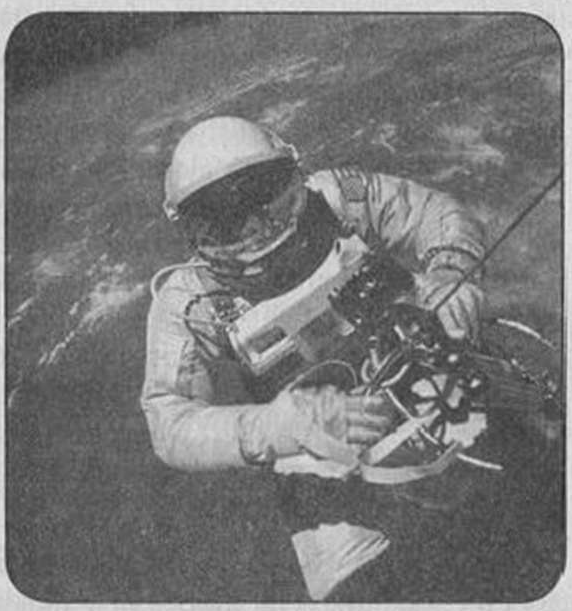

Astronautul Ed White în timpul primei ieşiri individuale în afara modulului spaţial Gemini 4 (3 iunie 1965).

Începutul numeroaselor întâlniri neaşteptate...

Cu excepţia misiunilor Gemini 1 şi 2, care nu au avut niciun om la bord, echipajul misiunilor Gemini a fost întotdeauna compus din doi piloţi. De altfel, această configuraţie a fost unul din motivele pentru care programul a primit numele de Gemini, făcând aluzie la constelaţia Gemenilor, numită astfel după Castor şi Pollux, cei doi fraţi gemeni din mitologia greacă. Astfel, începând cu martie 1965 până în noiembrie 1966, au fost lansate zece misiuni Gemini cu echipaj uman, ce au avut la bord un număr total de douăzeci de astronauţi. Astfel, timp de douăzeci de luni, ei au urmărit să experimenteze şi totodată să perfecţioneze anumite proceduri care erau indispensabile pentru buna desfăşurare a viitoarelor călătorii spre Lună.

Transmisiunile radio

Să revenim acum la aceste transmisiuni radio ce se realizau în mod curent între astronauţii aflaţi în modulele spaţiale ce evoluau în afara Pământului şi echipele de urmărire şi control al zborului de pe Pământ.

Este bine de ştiut că la bordul fiecărei capsule a programului Gemini se afla un înregistrator de voce cu bandă magnetică (VTR – *Voice Tape Recorder*), ce era

poziționat lângă scaunul pilotului, în partea dreaptă a capsulei, și care permitea înregistrarea tuturor dialogurilor și observațiilor pe care astronauții le făceau în timpul zborului. În acest mod nu era ignorat nici cel mai mic detaliu ce putea contribui la creșterea confortului și a securității zborului misiunii următoare. Astronauții trebuiau, de asemenea, să folosească acest VTR atunci când modulul spațial se afla în afara razei de acoperire a puternicelor antene ale stațiilor MSFN instalate în diverse locuri de pe planetă. Comentariile înregistrate pe VTR în timpul acestor perioade de întrerupere urmau să fie transmise unei stații MSFN, de îndată ce contactul radio era restabilit.

Aceste înregistrări VTR, care inițial au fost catalogate drept *„top secret"* de către oficiali și „îngropate" în arhivele NASA, au devenit totuși accesibile ulterior, datorită Legii FOIA. Ele conțin multe comentarii incitante ale astronauților, comentarii ce se referă la unele fenomene neobișnuite pe care aceștia le-au putut observa în spațiul cosmic, în timpul misiunilor lor.

Misiunea Gemini IV

Iată, deci, un prim dialog ce a avut loc în timpul misiunii Gemini 4, între astronautul James McDivitt, comandantul misiunii și baza de comandă de pe Pământ (CapCom – Capsule Communication)...

„(MET 29:52:17)

Jim McDivitt realizează oare un raport... despre un OZN?

Jim McDivitt: *OK. Tocmai am văzut ceva acolo sus, dar chiar în momentul în care m-am apropiat suficient pentru a realiza o fotografie bună, Soarele m-a orbit și l-am pierdut.*

CapCom: *Am înțeles. Avem modificări în planul de zbor. Vreți să rămâneți în așteptare pentru a primi o confirmare?*

Jim McDivitt: *Da. Rămânem în așteptare și lăsați-mă să văd dacă pot regăsi acest lucru.*

(MET 29:57:09)

După câteva minute McDivitt a continuat să descrie «lucrul» pe care tocmai îl văzuse.

CapCom: *Afirmativ. Încă mai vedeți acel lucru acolo sus?*

Jim McDivitt: *Nu, l-am pierdut. Am impresia că avea brațe mari care ieșeau din el. Nu l-am văzut decât un minut. Am făcut o fotografie cu camera video și una cu Hasselblad, dar mă aflam în imponderabilitate și înainte să mă stabilizez l-am pierdut.*

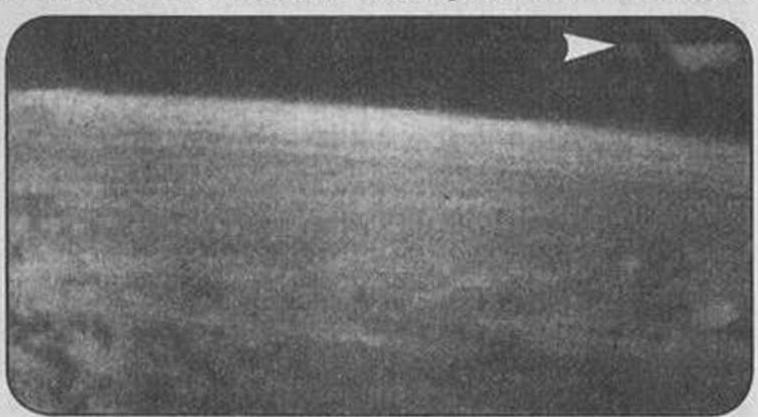

Fotografie realizată de McDivitt ce prezintă obiectul cilindric cu brațe articulate care ies din habitaclul lor

James McDivitt

(MET 49:00:50)

În ziua următoare Mc Divitt a făcut din nou comentarii despre acelaşi obiect.

CapCom: *Am înţeles. Puteţi să estimaţi la ce distanţă se afla ieri obiectul faţă de voi?*

Jim McDivitt: *Nu aş putea să precizez. Părea să fie un obiect foarte mare şi aveam impresia că mă apropii foarte repede de el. Dar distanţa era destul de dificil de evaluat. Aş spune aproximativ 10 mile (16 km).*

CapCom: *10 mile?*

Jim McDivitt: *Este doar o aproximaţie. Nu pot spune cu adevărat la ce distanţă se afla. Eram însă destul de aproape încât să-l pot vedea...*

CapCom: *Eraţi destul de aproape ca să vedeţi ce?*

Jim McDivitt: *... (neînteligibil)*

CapCom: *Se aude foarte slab de-acolo. Nu am înţeles (...)*

Jim McDivitt: *... braţele şi formele cilindrice care depăşeau....".*

Gemini 4 a fost lansat pe orbită la data de 3 iunie 1965, avându-i la bord pe James McDivitt şi Edward White, iar misiunea a durat patru zile, timp în care modulul a realizat 62 de rotaţii în jurul Pământului.

Este dificil de spus cu precizie ce a văzut McDivitt... Cu siguranţă a fost ceva foarte tulburător pentru nişte oameni, obişnuiţi totuşi cu situaţii dintre cele mai palpitante. El va descrie peste câţiva ani, în noiembrie 1973, în timpul unui interviu la emisiunea Dick Cavett Show, întâlnirea sa cu acel misterios obiect.

Iată cum a descris el ceea ce văzuse cu opt ani în urmă: „Ne aflam în spaţiu cu motoarele oprite şi cu instrumentele de control stinse, când deodată acel obiect a apărut la fereastră. Avea o formă bine definită – era un obiect cilindric, de culoare albă – avea un braţ lung care ieşea dintr-o parte. Nu ştiu dacă era un obiect mic aflat foarte aproape, sau un obiect mai mare, dar mai îndepărtat. Nu aveam niciun punct de reper pentru a putea aprecia distanţa. Nu ştiu cu adevărat cât de mare era. Aveam două aparate de fotografiat care pluteau în acel moment în cabină, aşa că am înşfăcat unul şi am făcut o poză, apoi l-am luat pe celălalt şi am mai făcut o poză. Imediat după aceea am pornit sistemele de propulsie pentru că m-am temut că îl vom lovi, însă lumina Soarelui mi-a intrat în ochi..."

Fotografie care arată un obiect ovoidal strălucitor.

McDivitt nu este singurul care a relatat acest gen de incidente. Misiunile care au urmat au fost, de asemenea, pline de astfel de rapoarte, la fel de tulburătoare.

Gemini VII

Gemini 7 a fost lansată la data de 4 decembrie 1965, într-o misiune care s-a desfășurat pe parcursul a 14 zile. La bordul său se aflau astronauții Franck Borman și Jim Lovell. Obiectivul acestei misiuni consta în studierea efectului imponderabilității îndelungate asupra organismului uman...

Astronauții White și McDivitt sunt felicitați de către președintele Lyndon B. Johnson la întoarcerea lor pe Pământ.

„**(MET 01:43:23)**

Franck Borman realizează un raport despre «un mic obiect».

Franck Borman: *Aici Gemini 7. Houston, cum mă auziți?*

CapCom: *Perfect. 7 continuă.*

Franck Borman: *... Un obiect ciudat deasupra, în direcția orei zece.*

CapCom: *Aici Houston. Repetați 7.*

Franck Borman: *Am spus că am un obiect ciudat în câmpul vizual, deasupra, în direcția orei zece.*

CapCom: *Gemini 7, este cumva booster-ul (este vorba despre ultima treaptă a rachetei purtătoare) sau este un alt obiect real?*

Franck Borman: *....(inaudibil)*

CapCom: *Repetă, 7.*

Franck Borman: *Am spus... s-ar spune să sunt mai multe... obiecte reale.*

CapCom: *Mai aveți informații? O distanță aproximativă, o dimensiune?*

Franck Borman: *Avem de asemenea și booster-ul în câmpul vizual.*

CapCom: *Aveți booster-ul în câmpul vizual. Am înțeles.*

Franck Borman: *Da, avem foarte foarte multe, par să fie sute de particule mici care se află grupate în stânga noastră la o distanță de aproximativ 3 până la 7 mile.*

CapCom: *Înțeleg că multe particule mici vă însoțesc în partea stângă. La ce distanță?*

Franck Borman: *...S-ar putea spune că este o urmă lăsată de un vehicul...*

CapCom: *Am înțeles. Ele se află la aproximativ 3 sau 4 mile de voi.*

Franck Borman: *Au trecut de noi deja. Se află pe o orbită polară.*

CapCom: *Am înțeles. Ele au fost la aproximativ 3 sau 4 mile de voi?*

Franck Borman: *Așa aș putea spune, sau poate chiar mai departe...*

CapCom: *Am înțeles (tăcere).*

CapCom: *Gemini 7, aici Houston. Aceste particule sunt un fel de adaos la booster și la obiectul ciudat pe care l-ați văzut în direcția orei 10?*

Jim Lovell: *Am booster-ul în dreptul meu; strălucește puternic în lumina Soarelui, cu miliarde de particule pe el.*

CapCom: *Am înțeles..."*

Chiar dacă consemnele par să interzică o dezvoltare detaliată a discuției pe marginea subiectelor de acest gen, aceasta în cazul interceptării transmisiunilor radio, nu este mai puțin adevărat că cei doi bărbați se aflau în dificultate. Ceea ce nu este exprimat începe să transpară cu fiecare intervenție. Și cum să conciliezi ideea de particule, care sugerează o mărime infimă, cu distanțele la care se aflau acestea, estimate de către Franck Borman la mai mult de 3 sau 4 mile? Este vorba oare despre o tehnologie ce aparține unei civilizații mult mai avansate decât a noastră? Sau despre o entitate inteligentă?...

Gemini X

Mai târziu, după alte trei misiuni, vine rândul astronauților John Young și Michael Collins să trăiască un astfel de moment memorabil. La bordul navetei Gemini 10, lansată la data de 18 iulie 1966 într-o misiune ce va dura aproape 3 zile, cei doi astronauți își vor îndeplini misiunea cu succes: interceptarea rachetei Agena și ieșirile în spațiul cosmic, însă vor avea de asemenea și o întâlnire de neuitat.

„(MET 00:59:32)

Mike Collins vede «un obiect».

Mike Collins: *Hei, văd stele! Nu, văd un mic obiect. Privește aici, John. Uită-te prin acest hublou. Privește! Este o lumină acolo sus. John, realizează o manevră de răsucire, este o lumină...*

John Young: *Nu este treaba noastră, nu avem timp de astfel de lucruri acum.*

Mike Collins: *Văd o lumină intensă acolo sus, îți spun. John! Înregistrează ora. Magnetofonul funcționează?*

John Young: *Da.*

John Young: *OK. Orice oră ar fi este ora care este.*

John Young: *Nu este nevoie să mă uit.*

Mike Collins: *De aici de unde sunt, în direcția orei 1, avem un obiect foarte luminos. Am putea spune că este o planetă sau ceva de genul acesta, pare să fie pe aceeași*

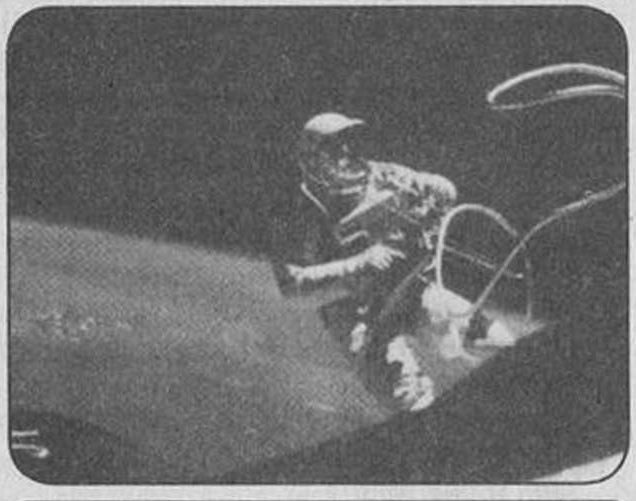

În exteriorul capsulei astronauții misiunilor Gemini au putut vedea ceea ce Terra are mai frumos, dar de asemenea, și ceea ce are mai secret...

orbită cu noi. S-ar părea că totuși ea este pe o orbită mai mare decât a noastră dar că merge în același sens cu noi.

***CapCom:** Este cumva booster-ul?*

***Mike Collins:** Este chiar deasupra noastră; este ușor deasupra noastră.*

***John Young:** Dacă ar fi booster-ul, s-ar vedea foarte slab.*

***Mike Collins:** Îl cunoști pe John, este plictisitor și nu vrea să mă lase să privesc, dar este în direcția orei 1, în fața noastră și deasupra noastră.*

***CapCom:** Am înțeles.*

***Mike Collins:** O, Dumnezeule, este incredibil. Nu reușesc să-mi scot această frumusețe din cap.*

***John Young:** Nu te mai uita atâta pe fereastră!*

***Mike Collins** (bombănind): Ce ciudat mai e și John!*

(MET 01:38:49)

(38 de minute mai târziu) O pereche de obiecte la aceeași latitudine.

***Mike Collins:** Uite, tipule, privește asta! Este extraordinar! Ce este această lumină din dreapta? Este Agena? Tu vezi această lumină? Ce? John, tu vezi ceea ce văd eu?*

***John Young:** Da.*

***Mike Collins:** Dar ce este asta?*

***John Young:** Nu știu.*

***Mike Collins:** Eu văd... magnetofonul mai funcționează?*

***John Young:** Da. Nu știu ce sunt lucrurile astea.*

***Mike Collins:** Sunt chiar în direcția orei 12. Este ora 1 și 39 de minute și ele se află chiar în fața noastră. Se pare că sunt pe aceeași orbită și seamănă cu două, trei stele luminoase, aș spune separate între ele cu un grad. Cea care se află deasupra este ușor la dreapta celeilalte care este dedesubt. Și la aproape un grad deasupra se află o altă lumină de o magnitudine slabă care este tot timpul vizibilă, dar care se transformă în* flash*-uri uneori. Este vorba despre* flash*, notează...* Flash*, notează!*

***John Young:** Eu nu pot, nu am cuvinte să le definesc.*

***Mike Collins:** Este foarte neobișnuit. Și când le-am văzut pentru prima dată, puteam să văd răsăritul Soarelui; puteam să văd Pământul luminat de către Soare acolo, în partea stângă jos a ferestrei și vârful navetei este în lumina Soarelui. Și văd aceste două obiecte luminoase drept în față. Tu le vezi, John?*

***John Young:** Da. Crezi că trebuie să realizăm un raport pentru bază? Nu, nu facem.*

***Mike Collins:** Acestea nu sunt stele. Nu pot fi stele. De ce nu faci un raport despre acest lucru? Spune-le ce vezi. Vom vedea ce vor spune ei despre asta.*

***John Young:** Houston, aici Gemini 10. Avem două obiecte luminoase deasupra, pe orbita noastră. Nu cred că sunt stele; s-ar putea spune că mergem în același sens cu ele.*

***CapCom:** Am înțeles. Unde sunt aceste obiecte în raport cu voi?*

***Mike Collins:** Ce-a spus?*

***John Young:** Nu știu.*

***CapCom:** 10, dacă ne dați un indiciu poate le putem localiza.*

***Mike Collins:** John, vrei?*

***John Young:** Tocmai au dispărut. Cred că erau sateliți sau ceva de genul acesta.*

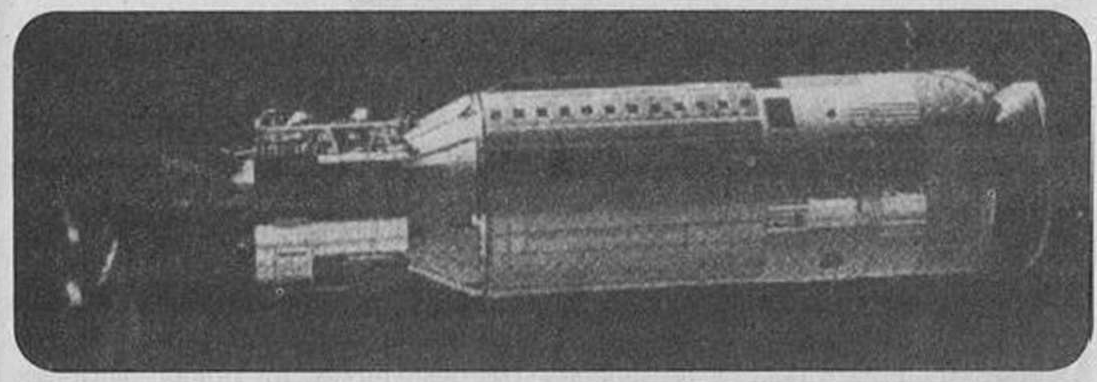

Amstrong şi Scott se alătură misiunii Gemini

Mike Collins: *...Soarele străluceşte...*
John Young: *Sateliţi sau ceva de genul acesta.*
CapCom: *Am înţeles.*

(MET 23:50:29)

În ziua următoare, poate glumind pe jumătate cu echipa de control a misiunii:

John Young: *Am înţeles. Aţi ascultat conversaţia noastră cu voi?*
CapCom: *Da. Am ascultat-o.*
John Young: *Bine. Nu uitaţi să o cenzuraţi înainte să o faceţi publică."*

Curioasă recomandare din partea lui John Young, ce pare că vrea să treacă conversaţia din ajun drept o glumă pe seama unui eveniment în aparenţă banal, care a fost chipurile amplificat din cauza oboselii şi a stresului misiunii spaţiale.

Gemini XI

Iată acum o scurtă conversaţie între echipajul misiunii Gemini 11 şi centrul de control de pe Pământ, pe tema unei întâlniri cu totul uimitoare. Gemini 11 a fost lansat la data de 12 septembrie 1966, iar misiunea a durat aproape trei zile. La bord se aflau astronautul Charles Pete Conrad şi Richard Gordon. Această misiune a fost o ocazie de a stabili un record de altitudine: 1373 de kilometri.

„(MET 27:52:31)

Pete Conrad observă un obiect straniu lângă naveta în care se afla.

Pete Conrad: *OK. Avem o aripă... Aici în partea stângă este un obiect mare care se roteşte în jurul său cu o viteză de aproape o revoluţie pe secundă. A zburat. Nu am apucat să fac fotografii.*
CapCom: *Am înţeles."*

Gemini XII

În sfârşit, ce să mai spunem despre întâlnirea dintre Gemini 12 cu un obiect neobişnuit?! Gemini 12, ultima dintre misiunile Gemini a fost lansată la data de 11 noiembrie 1966. Misiunea a durat 3 zile. La bordul modulului se aflau astronauţii Jim Lovell şi Edwin „Buzz" Aldrin care va stabili, cu această ocazie, un record de ieşire din modulul spaţial de mai bine de 5 ore.

„(MET 66:17:34)

Atunci când era pe punctul de a efectua o ieşire liberă în afara modulului, pilotul „Buzz" Aldrin a observat un obiect ce se afla în apropierea sa.

Buzz Aldrin: *Avem ceva aici care este destul de mare şi vine pe lângă noi, prin partea stângă. Este doar la 9 metri de noi..."*

Concluzie

Parcurgând aceste rânduri ne putem întreba, pe bună dreptate: Oare ce se află acolo sus, în spaţiul cosmic? O altă lume, fără îndoială... O lume pe care NASA ne-o ascunde cu abilitate, chiar şi în zilele noastre, deşi şi-a deschis în mod paradoxal arhivele după mai bine de 50 de ani de tăcere. O lume a cărei existenţă NASA ne-o revelează în timpul unei conferinţe de presă, în care afirmă ca certă prezenţa urmelor de viaţă pe meteoriţi, pentru ca apoi, imediat după aceea, să dezmintă acest lucru. Care este rostul unei astfel de manevre? Să fie oare doar o greşeală? Ce fel de fiinţe extraterestre au întâlnit astronauţii americani în timpul misiunilor Gemini?

Este puţin probabil ca astronauţii, echipele de monitorizare a zborurilor şi oficialii NASA să presupună că misterioasele obiecte aparţineau Uniunii Sovietice, căci ambele puteri ştiau exact până unde a avansat cealaltă cu tehnologia.

Se pare că astronauţii misiunilor Gemini s-au confruntat într-adevăr cu realitatea evidentă a unor obiecte de origine extraterestră.

Din conţinutul primelor transmisiuni radio reiese clar că atât astronauţii, cât şi oficialii de la bază erau nepregătiţi pentru asemenea întâlniri. De la spontaneitatea primelor observaţii (misiunea Gemini IV şi VII) s-a trecut progresiv la un ton artifical şi uneori dur. Se pare că NASA a dat oamenilor consemne tot mai stricte. În final, comentariile întâlnirilor din ultimele misiuni Gemini (XI şi XII) au fost reduse la un comunicat lapidar. Cu fiecare misiune spaţială, politica secretă a NASA s-a conturat şi a fost pusă în aplicare tot mai mult.

Curând, începând cu misiunile Apollo, şi-a făcut apariţia limbajul codificat. Poate unii îşi amintesc încă celebrul mesaj: „Recepţionat. Misiune control, aflaţi că Moş Crăciun există", al lui James Lovell din timpul misiunii Apollo 8, imediat după una dintre trecerile modulului pe deasupra feţei ascunse a Lunii. Deşi codificat, mesajul este clar: astronauţii au văzut un OZN. În ultimii ani, în întreaga lume, autorităţile îşi deschid timid dosarele OZN. De curând, FBI tocmai a pus la dispoziţia opiniei publice mii de documente secrete din dosarele OZN.

Gurile rele spun însă că această acţiune este doar o adaptare abilă a strategiei secretului, folosită de mai bine de 50 de ani de către NASA. Cu toate acestea, evoluţia vertiginoasă a evenimentelor cere în orice caz divulgarea unei părţi din secretele păstrate cu atâta ferocitate până acum.

DOUĂ CAZURI CE AU FOST DEZVĂLUITE REFERITOARE LA PRĂBUŞIREA UNOR OZN-URI PE PLANETA PĂMÂNT

Numeroase documente ce aparţin FBI, referitoare la misteriosul fenomen OZN, au fost recent puse la dispoziţia opiniei publice, graţie intrării în vigoare a Legii referitoare la accesul liber la informaţie (*Freedom of Information Act*). Astfel, mai mult de 2.000 de documente, ce acoperă aproape toate domeniile care ţin de securitatea naţională din Statele Unite, pot fi accesate pe un site oficial, care este dedicat publicării documentelor de interes general. Dintre acestea, două atrag în mod particular atenţia.

La data de 4 aprilie 1949, într-un raport trimis lui Edgar Hoover, directorul FBI de atunci, de către agenţi din statul Utah sunt semnalate mărturiile a trei persoane considerate demne de încredere: un membru al poliţiei rutiere din Mantua, un paznic al depozitului militar din micul oraş Ogden şi un poliţist din Logan. În pofida distanţei care îi separa (între 30 şi 60 de kilometri), cei trei martori au văzut un obiect „argintiu zburând la înălţimea munţilor din Sardine Canyon." Ei au declarat că la un moment dat obiectul respectiv a părut că explodează în zbor. În acelaşi moment, la treizeci de kilometri spre nord, locuitorii oraşului Trenton au putut vedea pe cer „două explozii urmate de o ploaie de obiecte."

Trei fiinţe cu înfăţişare omenească

Al doilea document, care datează din 22 martie 1950, este de asemenea un raport adresat conducerii FBI. Agentul Guy Hottel semnalează faptul că un anchetator de la US Air Force a declarat că trei „aşa-zise farfurii zburătoare" au fost descoperite în New Mexico. De formă circulară, bombate în partea centrală şi având un diametru de aproximativ 15 metri, ele conţineau fiecare trupul câte unei fiinţe extraterestre de formă umanoidă, având o înălţime de aproximativ 1 metru şi care era „îmbrăcată cu haine metalice de o textură foarte fină." Specialistul de la US Air Force a fost de părere că aceste obiecte zburătoare s-au zdrobit de sol din cauza puternicelor influenţe ale radarelor care funcţionau în apropiata bază Roswell. Sistemele de navigaţie ale obiectelor zburătoare ar fi fost perturbate atât de mult, încât prăbuşirea a fost inevitabilă.

Nu se pomeneşte însă nimic despre ce au făcut autorităţile cu rămăşiţele OZN-urilor sau cu trupurile neînsufleţite ale ocupanţilor lor.

RUȘII AU TRAS TOTUȘI ASUPRA UNUI OZN URIAȘ

Siberia orientală a fost teatrul unei apariții spectaculoase la începutul lunii mai a acestui an. Este dificil să numărăm martorii, dar au fost zeci de persoane care au observat un obiect uriaș zburând pe deasupra orășelului Lesopilny, nu departe de marele oraș Khabarovsk, la treizeci de kilometri de frontiera chineză. Mărturiile lor, difuzate pe canalul de televiziune Gubernia TV, cel mai important canal de televiziune al Rusiei orientale, sunt identice: „Avea aproximativ 200 m, era mult mai mare decât un avion obișnuit", au declarat ei. Toți l-au descris ca fiind silențios, rotindu-se aparent în jurul lui însuși, strălucitor, cu două lumini. Alții au încercat în van să filmeze scena cu telefonul lor mobil, căci fie bateriile erau prea slabe, fie nu au reușit să prindă OZN-ul în cadru. Această regiune din apropierea granței fiind ultramilitarizată, armata nu a întârziat să reacționeze atunci când radarele au înregistrat apariția obiectului. Atunci când armata a început să tragă, obiectul zburător neidentificat și-a modificat traiectoria și a dispărut în văzduh.

Având în vedere poziția strategică a orășelului Lesopilny, este ușor de înțeles graba cu care a reacționat armata. Dar de ce au tras? Întrebarea este cu atât mai pertinentă, cu cât explicația oferită de către guvern a fost aceea că nu era vorba de un obiect, ci despre nori gazoși de tip metalic degajați de terenurile mlăștinoase învecinate, sau chiar despre un roi de insecte a căror parte dorsală strălucitoare ar fi dat impresia unui obiect metalic mișcător... Trebuie să concluzionăm că, în afară de funcția de apărare a frontierei, armată rusă o are și pe aceea de a vâna insectele și gazele cu proiectile teleghidate?

Ceea ce s-a petrecut în orașul Lesopilny nu este însă singurul caz din această regiune. Unii își amintesc încă de un obiect misterios care s-a prăbușit în ianuarie 1986 aproape de Dalnegorsk, în partea orientală a orașului. Anul următor, regiunea a fost survolată la înălțime mică de mai mult de treizeci de OZN-uri având forme și mărimi diferite: tip țigaretă, sferice, cilindrice etc. În anul 1989, a fost observat în împrejurimi un obiect metalic zburător, de proveniență necunoscută. Mai recent, la data de 31 decembrie 2010 deasupra orașului Bratsk, nu departe de Irkutsk, în sudul Siberiei orientale au fost văzute alte două obiecte zburătoare neidentificate.

Care va fi ziua în care autoritățile rusești vor dezvălui, iar presa va transmite adevărul despre aceste cazuri, fără să mai încerce să ne facă să luăm cioara drept porumbel și OZN-urile drept roiuri de insecte?

UN CAZ UIMITOR: UN OZN A FOST VĂZUT ÎN DIRECT LA TELEVIZOR

Ca multe alte canale de televiziune, NBC, unul dintre cele mai importante canale de știri din Statele Unite, dispune de camere video automate dispuse la exteriorul studiourilor, care le arată telespectatorilor cum este vremea. Însă la data de 17 mai 2011, cu puțin înainte de jurnalul de știri de la ora 22.00, camera video orientată către Lună a surprins o imagine uimitoare. Apărut de nicăieri, un obiect zburător neidentificat foarte strălucitor se îndrepta către Lună, apoi a realizat dintr-o dată un viraj la 90°. Brett Anthony, prezentatorul meteo al canalului, nu a ezitat să prezinte aceste imagini a doua zi, într-atât erau de impresionante, mărturisind că nu putea fi vorba „nici despre un elicopter, nici despre un avion". Într-adevăr, niciunul dintre dispozitivele care se cunosc pe Pământ nu este capabil să realizeze un viraj în unghi drept cu o asemenea viteză.

Imagine cu un OZN înregistrată de camera video a postului de televiziune NBC chiar în timpul emisiunii meteo. (17 mai 2011, Kansas City, Missouri, USA)

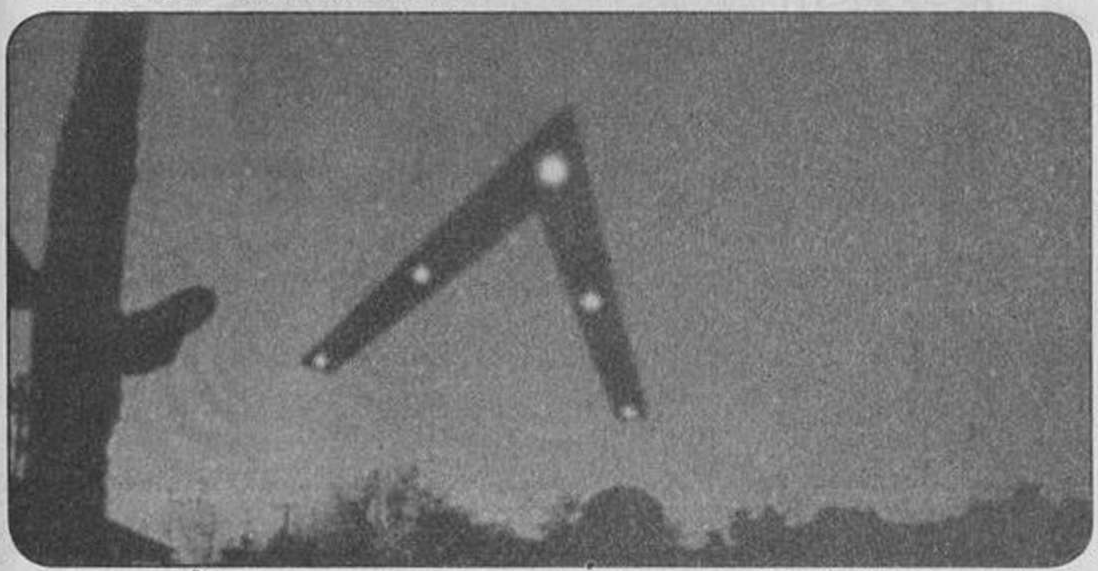

SĂNĂTATE

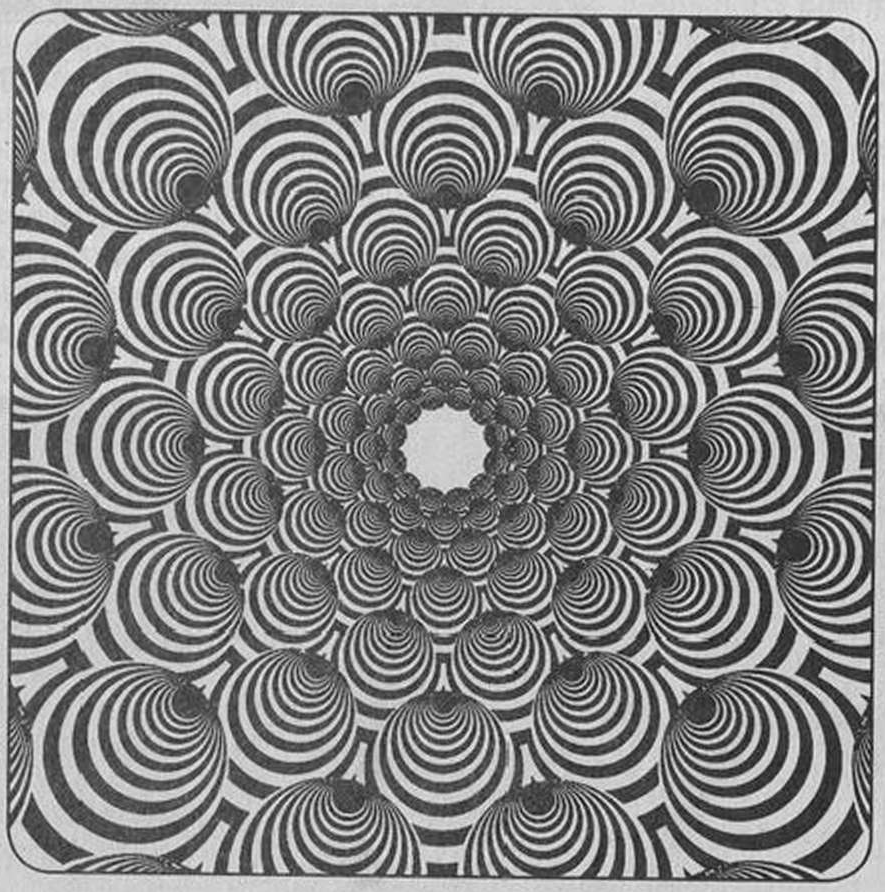

ESCHERICHIA COLI
O NOUĂ ARMĂ BACTERIOLOGICĂ A AŞA-ZIŞILOR „ILUMINAŢI"

În luna mai 2011, în Germania a apărut o suspectă epidemie provocată de bacteria *Escherichia Coli*. Aceasta este o bacterie care trăieşte în intestinul uman, hrănindu-se cu materiile organice aflate în descompunere. După Germania, epidemia s-a răspândit şi în alte ţări nord-europene, rezultatul fiind acela că 18 persoane au decedat şi peste 1.600 s-au îmbolnăvit, la 500 dintre cei îmbolnăviţi apărând şi complicaţii deosebit de severe, precum sindromul hemolitic-uremic, ce se manifestă prin insuficientă renală acută însoţită de anemie şi reducerea anormală a numărului de trombocite din sânge, ceea ce produce hemoragii, purpură vasculară, ameţeli etc. În plus, strania epidemie a afectat mai ales femeile, un aspect cu totul nemaiîntâlnit la epidemiile obişnuite de *Escherichia Coli*. În urma cercetărilor, tulpina patogenă de *Escherichia Coli* responsabilă de această epidemie a fost identificată în...castraveţii importaţi din Spania şi, în general, în legumele din supermarketuri! Două laboratoare de cercetare diferite, unul din China şi celălalt din Germania, au realizat secvenţierea genomului tulpinii care a cauzat epidemia, ambele ajungând, în mod separat, la concluzia că este vorba despre un genom nou!

Naivii ar putea să creadă că acest genom a rezultat prin evoluţia naturală a bacteriei, însă cei avizaţi sunt îndreptăţiţi să creadă că, în realitate, ea a fost concepută cu intenţii criminale în laborator, aşa cum va rezulta din ceea ce vom prezenta în continuare.

Există indicii clare că noua bacterie *Escherichia Coli* europeană a fost, în realitate, creată în laborator

Aşa cum am precizat, *Escherichia Coli* este o bacterie care trăieşte, în mod natural, în intestinul uman. Aceasta prezintă un genom compus din 5,2 milioane de perechi de baze nucleotidice, care codifică toate caracteristicile ei. Există de asemenea şi unele serotipuri ale bacteriei, cum ar fi O157:H7, O121, O104:H21, care, în cazul scăderii drastice a imunităţii, sau atunci când există o destabilizare a florei intestinale, pot duce la îmbolnăviri prin înmulţire masivă sau prin apariţia

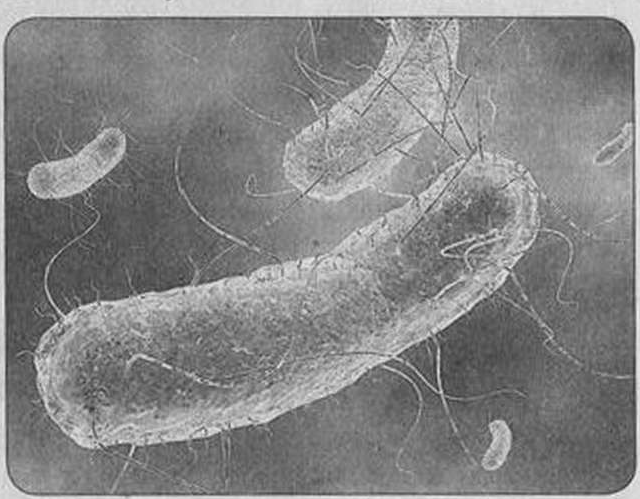

Escherichia Coli

unor tulpini toxicogene. Există însă o fundamentală diferență între acest gen de serotipuri patogene și cele create în mod artificial cu un scop criminal.

Dovada că această nouă bacterie *Escherichia Coli*, responsabilă de apariția epidemiei menționate, a fost în mod deliberat concepută prin inginerie genetică în laborator și că ea nu a fost, în realitate, rezultatul unei evoluții naturale a bacteriei, este că tipul de tulpină din care ea provine (O104) nu este în mod normal rezistent la antibiotice, în vreme ce noua tulpină este rezistentă la toate cele opt clase de vârf de antibiotice care sunt în mod normal folosite pentru a combate *Escherichia Coli*.

Dacă ar fi fost posibil ca o tulpină *Escherichia Coli* O104 să treacă prin aceste mutații de una singură, atunci experimentul de studiu al evoluției lui *Escherichia Coli* pe termen lung (*Escherichia Coli long-term evolution experiment*) condus de Richard Lenski, biolog american implicat în studiul evoluției diferitelor specii, ar fi evidențiat în mod clar apariția acestor mutații până acum. Savanții au realizat foarte multe experimente cu *Escherichia Coli*, dar din niciunul nu a rezultat o bacterie cu asemenea manifestări stranii. Cercetătorii afirmă că dacă *Escherichia Coli* ar fi fost capabilă de o asemenea evoluție de una singură, atunci aceasta i-ar fi luat multe sute de ani.

Ceea ce deosebește această tulpină nouă de celelalte tulpini de *Escherichia Coli* este rezistența crescută la antibioticele folosite în mod uzual pentru a trata o infecție cu o astfel de bacterie. Când oamenii de știință de la Institutul Robert Koch din Germania au decodat genomul tulpinii O104:H4, ei au constatat că ea este rezistentă la toate categoriile și la toate combinațiile de antibiotice la care această bacterie era cunoscută ca fiind în mod normal foarte sensibilă, și anume: penicilină, tetraciclină, acid alidixic, trimetoprim-sulfametoxazol, cefalosporine, amoxicilină-clavulanat, piperacilină-sulbactam, piperacilină-tazobactam. Această rezistență neobișnuită la antibiotice este dată de abilitatea bacteriei de a produce enzime BLES – *„beta-lactamases extended spectrum"* (betalactamaze cu spectru extins). „Aceste BLES sunt niște enzime care pot fi produse de către o bacterie și care o fac să fie rezistentă la cefalosporine – de exemplu la cefuroxim, la cefotaxim și la ceftazidim – antibioticele cel mai folosite în majoritatea spitalelor", au explicat cercetătorii Agenției de Protecție a Sănătății din Marea Britanie. Mai mult decât atât, această tulpină prezintă și două gene – TEM-1 și CTX-M-15 – care „au dat frisoane medicilor încă din anul 1990" relatează „The Guardian". Ce i-a speriat oare? Fenomenul care i-a îngrozit atât de mult pe medici este acela că noua bacterie este, prin prezența celor două gene noi, ucigașă – persoanele care suferă de insuficiența funcțională a unui organ și sunt infectate cu bacterii care au aceste două gene mor pur și simplu.

Cum a fost concepută în laborator această nouă tulpină stranie a bacteriei *Escherichia Coli*

Cercetătorii s-au întrebat cum poate să apară din senin o astfel de tulpină bacteriană care rezistă, în mod straniu, la mai mult de douăsprezece antibiotice din opt clase de medicamente diferite, și care, în plus, conține și două gene mortale, inclusiv enzimele BLES?

Luând în considerare toate datele expuse mai sus, care dovedesc că este imposibil ca această stranie evoluţie a bacteriei *Escherichia Coli* să se fi produs în mod natural, devine clar faptul că ea a fost în mod intenţionat făcută să devină astfel. Cu alte cuvinte, ea a fost cu certitudine manipulată prin inginerie genetică, pentru a dobândi exact caracteristicile pe care nişte minţi criminale urmăreau să i le imprime, pentru ca ea să devină cât mai ucigaşă. Există, în acest sens, mai multe modalităţi prin care se pot crea în laborator astfel de tulpini rezistente la antibiotice şi care în mod evident sunt extrem de patogene pentru om.

O primă modalitate este expunerea repetată a bacteriei la antibioticele la care aceasta este în mod obişnuit foarte sensibilă, generându-se astfel o „presiune de mutaţie". Acest lucru necesită o muncă de rutină extrem de laborioasă. Mai întâi se expune tulpina respectivă la penicilină. Se găsesc apoi coloniile supravieţuitoare, care au devenit în acest mod rezistente la penicilină. Se iau apoi aceste colonii supravieţuitoare şi se expun la tetraciclină. Coloniile care vor supravieţui vor deveni deci rezistente atât la penicilină, cât şi la tetraciclină. Apoi, se expun coloniile care au supravieţuit la sulfamidă, colectând coloniile supravieţuitoare la aceasta, şi aşa mai departe. Este vorba despre un proces de sortare care evidenţiază clar o selecţie doar a bacteriilor care includ în genom genele de rezistenţă la aceste diferite tipuri de antibiotice. Este cât se poate de vizibil că o astfel de modalitate de selecţie genetică nu se poate realiza decât în laborator, ea fiind în plus consumatoare de timp, de efort şi de materiale pentru a se obţine rezultatele urmărite.

O altă modalitate este expunerea bacteriei la doze crescute de radiaţii. Aceasta poate determina o serie întreagă de mutaţii într-un ritm foarte rapid. Astfel s-ar putea explica de ce tulpina de *Escherichia Coli* O104:H4 are caracteristici care sunt prezente la mai multe tulpini de *Escherichia Coli*, precum şi de ce această nouă tulpină cu manifestări stranii este rezistentă la aproape toate antibioticele care în mod obişnuit erau eficiente împotriva ei şi o neutralizau.

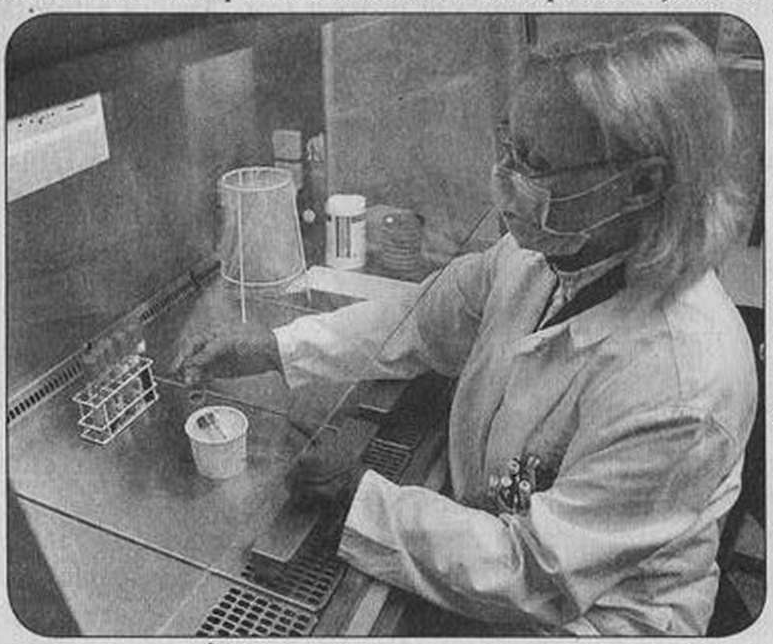

O a treia modalitate ar fi simpla introducere a genelor de rezistenţă la antibiotice în genomul bacteriei – modalitate la îndemâna laboratoarelor care utilizează tehnici de biologie moleculară şi care se ocupă cu ingineria genetică.

Subjugarea lumii prin teroare

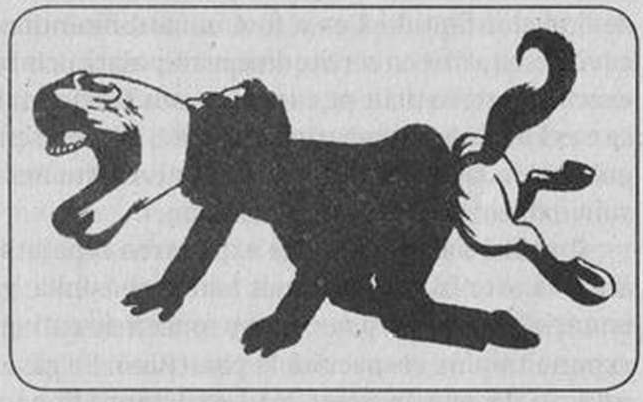

Orice om înzestrat cu bun-simț și cu inteligență își poate acum da seama cu ușurință că această nouă bacterie *Escherichia Coli* a fost creată în mod artificial în laborator, cu o evidentă intenție criminală. Deoarece se știe că epidemia cu această stranie bacterie s-a declanșat după ce mai mulți oameni au mâncat legume pe care le cumpăraseră mai ales din supermarketuri, rămâne să ne întrebăm: cum a ajuns oare această bacterie concepută în laborator tocmai în legumele distribuite prin intermediul giganticelor rețele de supermarketuri? Răspunsul de bun-simț – având în vedere circumstanțele – este: cu siguranță că bacteria ucigașă a ajuns tocmai în legumele din supermarketuri ca urmare a unei acțiuni realizate conștient, cu multă rea-voință!

De fapt, pentru cei avizați a devenit evident, în urma unei analize lucide, că și acest fenomen al răspândirii intenționate și criminale a epidemiei de *Escherichia Coli* se încadrează, ca și multe alte cazuri similare, în deja bine cunoscuta strategie diabolică, mârșavă și vicleană a capilor sectei satanice a Francmasoneriei mondiale – așa-zișii „iluminați" –, strategie care se poate rezuma prin schema masonică *problemă-reacție-soluție*. Astfel, acești demenți creează mai întâi o *problemă* – contaminarea legumelor din rețelele de supermarketuri cu tulpina mortală de *Escherichia Coli*, concepută chiar de ei în laborator în acest scop. Apoi se așteaptă *reacția* publicului – apariția unei previzibile stări de panică în rândul populației din cauza epidemiei (mass-media le prezintă oamenilor situația ca și când fenomenul ar fi un „accident" inexplicabil de infestare cu o „bacterie *Escherichia Coli* încă necunoscută", deci un fenomen de care nimeni nu se face vinovat – cu alte cuvinte, un fenomen fără o cauză cunoscută și în același timp inexplicabil, ceea ce produce o spaimă și mai mare) și eventual chiar a unor proteste din partea populației, legate de acest fenomen. Ca răspuns la aceasta, devine astfel posibil să se implementeze *soluția* ce era dorită încă de la început de acești criminali demenți: impunerea unei alimentații chimizate, bazate pe aditivi alimentari toxici și chiar cancerigeni și mutageni, legiferarea monstruoaselor organisme modificate genetic, controlul absolut al alimentelor și obligativitatea folosirii doar a semințelor hibride și modificate genetic în micile ferme și chiar în grădinile cetățenilor (vezi Legea HR 875 din SUA). Scopul ascuns al tuturor acestor măsuri malefice este în final îmbolnăvirea populației și decimarea ei.

Inducerea la nivel de masă a unei permanente stări de frică și chiar de panică este pârghia diabolică de care capii sectei satanice a Francmasoneriei se folosesc deja de mult timp pentru a induce în mintea și în psihicul oamenilor – care nu își

dau seama că au fost astfel manipulaţi în mod viclean – tendinţa de a nu obiecta în niciun fel, ba chiar de a cere anumite măsuri legislative, legi sau reglementări care sunt, în realitate, total în defavoarea populaţiei, ele servind însă întru totul planului malefic al „iluminaţilor" de a reduce populaţia acestei planete la sub un miliard de fiinţe umane, de la aproape 7 miliarde câte sunt acum! Mecanismul, de o viclenie diabolică în concepţia lui, s-a dovedit eficient în mai multe rânduri. Astfel, s-a demonstrat că este destul de simplu ca, sub imperiul terorii, o persoană să fie determinată să renunţe la unele dintre crezurile ei, dacă este totodată manipulată să creadă că acestea îi pot cauza mari „deservicii". Aşa s-a procedat şi în cazul acesta, în care legumele din supermarketuri au fost infestate cu această bacterie concepută în mod artificial în laborator, pur şi simplu pentru a-i îmbolnăvi şi a-i ucide pe oameni şi pentru a menţine o atmosferă de teroare. În plus, odată epidemia declarată, aceasta poate servi ca pretext pentru impunerea anumitor reglementări draconice sau luarea unor măsuri legale împotriva alimentelor naturale şi a medicinei naturiste. Din cauza lipsei de discernământ generalizate, mai nimeni nu obiectează în aceste situaţii, dacă acţiunile sunt cosmetizate abil şi îmbrăcate în haina falsă şi mincinoasă a pretinsei „protecţii a consumatorilor".

FDA (*Food and Drug Administration* – Administraţia Alimentelor şi a Medicamentelor) a contat pe acelaşi fenomen în Statele Unite, împingând către recenta lege HR 875 (*Food Safety Modernization Act* – Legea pentru modernizarea securităţii alimentare) care, sub acoperirea unei aşa-zise securităţi a hranei, interzice în principal micile ferme familiale bio, dacă nimeni nu protestează şi nu se opune. Prin această maşinaţiune mârşavă, FDA a reuşit să confişte libertatea agricolă în America, sub pretextul măsurilor luate împotriva unei eventuale răbufniri a epidemiei de *Escherichia Coli*, pe care, desigur, tot clica de la vârful Francmasoneriei mondiale a declanşat-o.

Soluţia universală pentru această situaţie dramatică este ca oamenii să deschidă larg ochii pentru a putea vedea adevărul şi să acţioneze cu hotărâre împotriva acestor manipulări criminale, pentru a-şi recâştiga libertatea şi demnitatea ce le-au fost furate.

Irina Alexiu

FERICIREA APARENTĂ ȘI REALITATEA

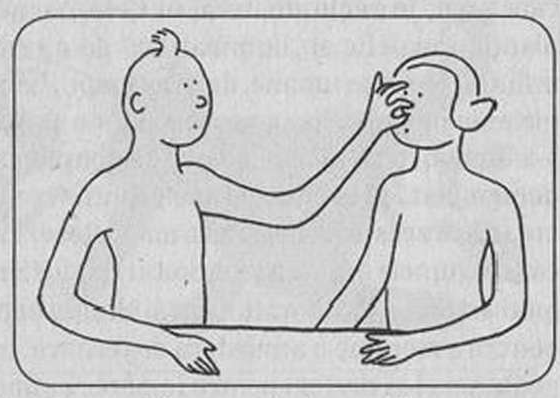

În contextul societății așa-zis moderne, care pune foarte mult accentul pe aparențe și pe aspectele exterioare, majoritatea oamenilor au ajuns să adopte un comportament fals, mimetic, dar ireproșabil, din care exprimarea emoțiilor nefaste este exclusă cu desăvârșire, chiar dacă acestea apar totuși în universul lăuntric al ființei respective.

Datorită acestei obișnuințe de a disimula, mulți oameni ajung chiar să nu-și mai conștientizeze propriile emoții nefaste, continuând totuși să rămână prada impregnărilor subconștiente malefice și a tendințelor pulsionale inferioare. Ei ajung chiar să se confrunte cu anumite boli – datorită acumulării în ființa lor, prin *rezonanță ocultă®*, a energiilor psihice nefaste specifice acelor emoții – a căror cauză este pentru ei misterioasă.

Un studiu publicat de către psihologii de la Universitatea Stanford din Statele Unite susține că majoritatea oamenilor trăiesc unele emoții nefaste, pe care însă, cel mai adesea, nu le lasă să se vadă în interacțiunile sociale pe care le au cu ceilalți. În schimb, la cei mai mulți oameni există în mod frecvent tendința naturală de a exprima față de ceilalți emoțiile benefice, faste, pe care ei le au. Ei au arătat că această formă selectivă de comportament poate genera de exemplu, în psihicul unei ființe umane care este mai sensibilă și care nu și-a trezit încă îndeajuns aptitudinile de autocontrol

în plan emoțional, impresia subiectivă cum că ceilalți oameni ar fi mai mereu fericiți. Prin contrast, acești oameni imaturi emoțional, pesimiști și depresivi cred că doar ei sunt victimele stărilor negative și ale emoțiilor nefaste. Această idee bizară și profund dăunătoare este de natură să le accentueze și mai mult depresia.

În acest sens, psihologul Alexander H. Jordan, autorul principal al studiului,

afirmă: „Majoritatea oamenilor apreciază în mod subiectiv latura emoţională a vieţii personale a celorlalţi, subestimând în mod vădit ponderea experienţelor emoţionale nefaste ale acestora, ajungând astfel la concluzia subiectivă că doar ei sunt singurii care trec prin fel şi fel de dificultăţi în plan emoţional."

Această formă de victimizare reflectată în plan emoţional este de regulă o consecinţă a comportamentului disimulativ şi formal pe care aceste fiinţe umane tind să îl aibă mai mereu şi care până la urmă le afectează în mod sever justa lor percepţie asupra realităţii existente. Menţionăm că acest studiu a fost realizat pe tineri. Tocmai de aceea este posibil ca acest fenomen să fie mai rar întâlnit la persoanele mature şi în vârstă, care deţin o experienţă de viaţă mai bogată.

În concluziile studiului lor, cercetătorii de la Stanford afirmă că dacă fiecare dintre noi ajungem să înţelegem că în realitate nu suntem singurii care trecem prin situaţii dificile, situaţii în care pot să apară în fiinţa noastră fel de fel de trăiri şi emoţii nefaste, şi că de fapt este foarte posibil ca şi ceilalţi oameni să aibă şi ei momentele lor dificile, în care să se confrunte cu felurite emoţii nefaste, vom putea să devenim mult mai obiectivi şi să ne apreciem într-un mod just trăirile şi emoţiile reale pe care le avem.

Pentru a putea să ne transformăm pe noi înşine şi totodată să ajungem să-i percepem într-un mod mult mai obiectiv pe ceilalţi, dincolo de proiecţiile noastre imaginative, primul pas pe care este necesar să îl facem este acela de a ne recunoaşte în mod lucid şi fără a ne victimiza propriile emoţii nefaste, urmărind să identificăm sursa acestora. A nega existenţa acestor trăiri sau a le disimula nu va rezolva în niciun fel problema, ci dimpotrivă, îi va permite să ia proporţii.

Din perspectiva tradiţiilor spirituale, în fiinţa umană există atât tendinţe benefice, cât şi tendinţe malefice, rezultate în urma experienţei de viaţă şi a modului predominant de acţiune al acesteia. Unele dintre aceste tendinţe îşi au originea chiar în existenţele noastre anterioare. Tradiţia yoghină afirmă că impregnările subconştiente (*samskara*) nefaste şi tendinţele pulsionale (*vasana*) inferioare constituie o parte a bagajului *karma*-ic şi trebuie depăşite şi integrate în mod superior de către toţi aspiranţii spirituali. Confruntarea cu aceste emoţii nefaste este inerentă, mai devreme sau mai târziu. Important este să le conştientizăm, să le acceptăm şi să le corectăm, pentru dobândirea unei stări de armonie lăuntrică şi de echilibru emoţional. Toate căile spirituale autentice pun la dispoziţia aspiranţilor felurite modalităţi de a sublima şi de a alchimiza acest gen de trăiri, a căror energie, atunci când ştim cum să o folosim, ne poate chiar catapulta în stări înalte de conştiinţă.

O NOUĂ ȘI PROFUND TRANSFORMATOARE PERSPECTIVĂ REFERITOARE LA COMPLEXUL EFECT *PLACEBO*, AȘA CUM APARE EL ÎN CADRUL ACTULUI TERAPEUTIC

Tendința către progres în știința și practica medicală modernă are posibilitatea să se manifeste doar în condițiile în care există un interes real și o preocupare aproape unanimă orientată în direcția depășirii unor prejudecăți limitatoare. Este necesară apariția unui anumit consens cu privire la influența minții și a psihicului asupra fiziologiei organismului. Viziunea limitatoare și adeseori retrogradă ce este impusă de forțele oculte care conduc actualmente această lume, curentului oficial al medicinei, precum și necunoașterea de care dau dovadă destui practicanți ai medicinei, mai ales în ceea ce privește domeniile de graniță ale aceste științe, au făcut ca, pentru mult timp, efectele transformatoare ale sugestiei benefice și creatoare să fie plasate în afara modalităților terapeutice acceptate în mod convențional.

Efectul *placebo* este unul dintre subiectele care au stârnit, pentru mai mult timp, nenumărate controverse în lumea medicală. Remarcăm totuși, în prezent, un reviriment îmbucurător. Ceea ce părea a fi imposibil în urmă cu doar câteva decenii, la sfârșitul anului 2000 a devenit o realitate. Este vorba despre organizarea unei întâlniri constructive a peste 500 cercetători din diverse domenii, inclusiv din domeniul medical, care au discutat despre aspectele de natură științifică ce sunt implicate în generarea așa-numitului „efect *placebo*", precum și despre etica utilizării metodelor de tip *placebo* în testele clinice și în demersul terapeutic în general. În plus, un raport făcut public în urmă cu câteva luni de către Asociația medicilor germani evidențiază faptul impresionant că prescrierea unor tratamente pe baza efectului *placebo* este în plin avânt în țări cum sunt Elveția și Germania. De exemplu, s-a constatat că 53% dintre medicii care au absolvit Universitatea din Hanovra se declară susținători ai tratamentelor pe baza efectului *placebo*. Totodată, jumătate dintre specialiștii din domeniul medical care și-au expus punctul de vedere pe parcursul unui studiu desfășurat la scară națională în Elveția împărtășesc aceeași părere, susținând valoarea terapeutică a efectului *placebo*. Recenta și importanta transformare a

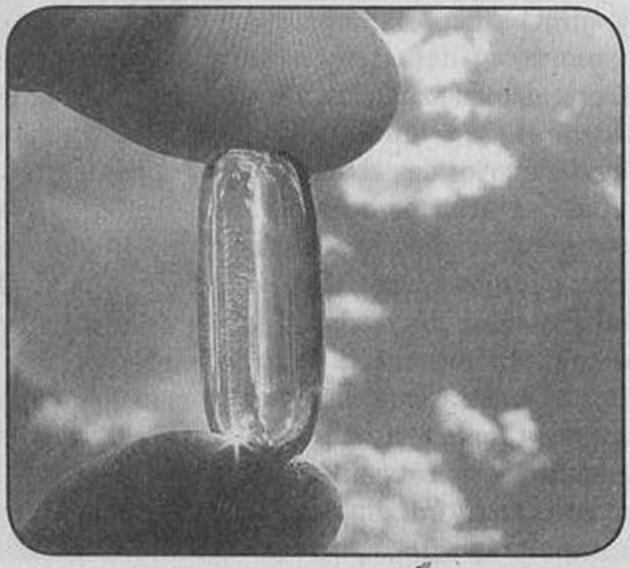

punctului de vedere asupra acestui subiect şi implicarea atentă şi responsabilă în studiul efectului *placebo* a fost generată de progresele înregistrate în studierea funcţionării creierului uman, precum şi de mai buna înţelegere a legăturilor care există între sistemul nervos, cel endocrin şi cel imunitar al omului. Iniţial, termenul *„placebo"* a început să fie utilizat în cercetarea medicală pentru a indica o substanţă inactivă sau o procedură utilizată ca element-martor în anumite experimente. Ulterior, în urma rezultatelor benefice surprinzătoare constatate experimental, a fost definit aşa-numitul „efect *placebo*", care constă în îmbunătăţirea măsurabilă, observabilă, clar resimţită, a stării de sănătate şi care nu se poate atribui unui tratament fizic cu substanţe active sau vreunei proceduri terapeutice aflate în desfăşurare. Efectul *placebo* poate să se manifeste atunci când este administrat un tratament care se bazează pe o substanţă inactivă cunoscută (precum pastilele cu zahăr, cu apă distilată sau cu soluţie salină) în loc să se administreze un remediu clasic, care conţine substanţe active de un anumit tip. După administrarea acestui tratament, pacientul ajunge să se simtă mai bine în principal datorită aşteptărilor şi credinţelor sale cu privire la efectele benefice ale tratamentului.

Cuvântul *„placebo"* înseamnă în limba latină „va face plăcere". În realitate, această expresie desemnează un mecanism deosebit de complex de orientare benefică a minţii pacientului şi de punere în funcţiune a anumitor resorturi lăuntrice, cel mai adesea nebănuite, prin care ansamblul minte-trup este capabil să iniţieze un amplu proces de regenerare, datorită declanşării unor procese de *rezonanţă ocultă®* profund benefice, cu rol vindecător. Prin implicarea efectelor multiple ale gândirii benefice şi creatoare şi ale sugestiei binefăcătoare cu efecte transformatoare, efectul *placebo* angrenează resursele tainice şi adeseori neştiute ale subconştientului. În cursul derulării mecanismelor de tip *placebo*, mintea orientată benefic începe să activeze, pe de o parte, anumite resurse regeneratoare aflate în sfera subconştientă şi, pe de altă parte, ea ajunge să genereze o anumită selectivitate benefică a atenţiei fiinţei umane, care face posibilă intrarea în stare de *rezonanţă ocultă®* cu anumite energii subtile benefice existente în Macrocosmos, care corespund în mod direct şi precis frecvenţei de vibraţie predominante şi amprentei rezonatorii specifice a remediului eficient ce este supus la un moment dat atenţiei pacientului, printr-o anumită formă de sugestie benefică şi creatoare.

În cazul în care procesele benefice de *rezonanţă ocultă®* declanşate sunt suficient de intense, atunci, practic, prezenţa sau absenţa substanţei active ce este considerată în mod obişnuit necesară nu mai contează. Pe această cale, prin intermediul metodelor de tip *placebo* corect aplicate, poate fi depăşită chiar şi veriga fiziologică ce implică întregul lanţ de procese chimice necesare transformării şi metabolizării în organism a substanţei active ce este considerată adecvată pentru tratament. Pot fi apoi, în acest mod, generate efectele benefice de vindecare ce se petrec de regulă pe calea fizică aşa-zis obişnuită.

Condiţia esenţială pentru obţinerea efectului *placebo* constă în catalizarea, prin intermediul unor sugestii benefice repetate, a declanşării unor procese de

rezonanță ocultă® binefăcătoare, care fac ca mintea pacientului să intre într-o stare superioară de vibrație, orientare și ordonare, întocmai așa cum se petrece în cazul practicii avansate a anumitor procedee specifice sistemului milenar yoga. În tradiția milenară yoga este cunoscut faptul că, atunci când atenția unui practicant yoghin este orientată ferm asupra unui anumit obiect ce îi este plăcut și care este totodată foarte captivant pentru el, atunci poate să survină aproape instantaneu o intensă stare de concentrare mentală, fermă și de durată, care permite astfel declanșarea unor procese benefice de *rezonanță ocultă*® cu aspecte și energii subtile corespondente din Macrocosmos. Înțelegând aceasta, ne putem da seama cum este cu putință ca o sugestie benefică și creatoare să poată acționa într-un sens vindecător, dacă ea este integrată în mod corect în cadrul relației dintre terapeut și pacient. Recent au fost publicate numeroase articole științifice dedicate deslușirii mecanismelor complexului fenomen *placebo*. Este adevărat că, până nu demult a existat o tendință generală de reticență a cadrelor medicale în a aborda deschis subiectul *placebo*, mai ales datorită presupuselor probleme etice care se consideră că ar fi asociate cu administrarea remediilor de tip *placebo* pacientului, precum și datorită dificultății de a realiza în mod just deosebirea practică între ceea ce reprezintă o „afecțiune" și ceea ce este o „boală".

Pentru mulți medici, „afecțiunea" reprezintă anormalitatea pe care medicul o vede și o descoperă prin mijloacele de investigare de care el dispune, iar „boala" reprezintă ceea ce pacientul simte și califică drept suferință. Din această perspectivă, o afecțiune este, de exemplu, ulcerul la stomac, iar boala asociată ei ar fi dispepsia, pe care ulcerul stomacal o poate produce, cu întreg lanțul de suferințe specifice asociate. Nu este însă ușor să diferențiezi din acest punct de vedere între „afecțiune" și „boală", tocmai datorită granței ce este dificil de stabilit între „problemele organice" și „anormalitățile trupești", pe de o parte, și „reflectarea funcțională" a lor, împreună cu percepția subiectivă a pacientului asupra acestora, pe de altă parte.

S-a constatat că un factor important, ce poate crește frecvența administrării metodelor de tip *placebo* de către medici și terapeuți, pe lângă ideea că efectul *placebo* s-ar adresa doar suferinței conexe afecțiunii sau, altfel spus, „bolii" efective, îl constituie climatul medical din prezent, caracterizat de numărul tot mai mare de pacienți care solicită o abordare mult mai profundă și mai responsabilă a actului terapeutic, din perspectiva participării mental-emoționale a pacientului.

Spre exemplu, într-un studiu efectuat în anul 2003 de un grup de cercetători italieni privitor la așteptările conștiente și condiționarea inconștientă, unui grup de pacienți i s-a aplicat o precondiționare farmacologică în forma unui anumit analgezic, timp de două zile consecutive, urmând ca în a treia zi analgezicul să fie înlocuit cu un remediu de tip *placebo*, dublat de sugestii verbale benefice legate de perceperea clară a efectului analgezic (de diminuare a durerii). Această procedură a generat un puternic răspuns *placebo* de tip analgezic. Pentru a vedea dacă acest răspuns *placebo* s-a datorat precondiționării farmacologice, în cazul unui al doilea grup de pacienți a fost realizată aceeași procedură de precondiționare cu substanța analgezică,

însă metoda *placebo* a fost administrată în a treia zi împreună cu sugestia verbală că remediul era un agent hiperalgezic (de amplificare a durerii). S-a constatat că aceste instrucțiuni verbale au fost suficiente nu numai ca să blocheze complet efectul analgezic *placebo*, dar de asemenea ale au ajuns să producă amplificarea senzațiilor dureroase (hiperalgezie), în ciuda faptului că în cele două zile premergătoare a fost folosit remediul analgezic.

Experimentul demonstrează că, cel puțin în unele cazuri, analgezia de tip *placebo* depinde de așteptarea conștientă cu privire la diminuarea durerii, chiar dacă este efectuată o procedură de precondiționare analgezică. S-a ajuns astfel la concluzia că, atunci când este generat în condiții optime, efectul *placebo* poate antrena resurse transformatoare cel mai adesea nebănuite în ființa pacientului. S-a descoperit de asemenea că analgezia indusă prin metode de tip *placebo* activează, în unele circumstanțe, sisteme endogene de autocontrol al durerii, prin activarea unor mecanisme conexe cu regiuni specifice ale creierului și prin trezirea unor resurse transformatoare nebănuite ale minții, cel puțin ale sferei subconștiente.

Unul dintre cercetătorii care s-a remarcat prin studierea atentă a acestor aspecte este italianul Fabrizio Benedetti, de la Universitatea Turin, Departamentul de neuroștiințe, cercetările sale aducând dovezi în favoarea existenței unor mecanisme fiziologice ce sunt activate de factorii psihologici implicați în efectul *placebo*. Alți cercetători au demonstrat că influența efectului *placebo* se extinde și asupra sistemului imunitar, endocrin, respirator, cardiovascular, fiind evidențiate rezultate benefice în cazul dependenței, anxietății și al stărilor depresive.

În urma studiilor efectuate, s-a avansat de asemenea ideea că circuitele neurobiologice conexe cu generarea efectului *placebo* sunt activate prin influența subtilă a unei experiențe de viață încurajatoare, ancorate în mod benefic în contextul cultural și spiritual în care ființa umană trăiește. Ambianța în care are loc actul terapeutic, prezența plină de încredere pe care o oferă medicul ori terapeutul, atmosfera plăcută și cadrul cald și încurajator în abordarea subiectului bolii, perspectiva încrezătoare a realizării unei detașări de suferința pe care boala o generează, prezența unor simboluri și imagini binefăcătoare menite să ofere sprijin și ajutor lăuntric, precum și existența unei puternice orientări spirituale transformatoare, pot constitui tot atâția stimuli contextuali care să determine declanșarea mai multor tipuri de manifestări ale efectului *placebo*, ce influențează în bine starea fiziologică a pacientului, prin felurite mecanisme interioare, care sunt diferite de la caz la caz. Astfel de efecte binefăcătoare au loc uneori chiar în absența administrării unui remediu de tip *placebo*, constituind rezultate indubitabile ale sugestiei creatoare benefice în general. Ele sunt totodată ilustrări foarte concrete ale transformărilor uimitoare care pot surveni în ființa umană prin declanșarea unor procese benefice de *rezonanță ocultă*® ca urmare a unei orientări binefăcătoare și în mod just discriminative a atenției și a minții.

Andrei Gămulea

SCANDALUL VACCINULUI SV40

În anii '60 milioane de americani au fost vaccinați împotriva poliomielitei, dar ulterior a rezultat că de fapt au fost infestați atunci cu virusul simian SV40. Rezultatul vaccinării a fost îmbolnăvirea și moartea de cancer a unui mare număr de oameni.

Reîntoarcerea la dezbaterea unui scandal al vaccinării ce a fost prea puțin supus atenției publice ca fiind o criminală manevră de îmbolnăvire intenționată în masă a populației

Atunci când toată lumea „uitase" scandalul virusului SV40, Catherine J. Frompovich, jurnalistă și apărătoare a mijloacelor naturale de menținere a stării de sănătate, care și-a publicat lucrările în *„Journal of Orthomolecular Medicine"* și în alte reviste de medicină alternativă, tocmai a reînceput dezbaterea pe această temă, publicând un articol intitulat: „«Necunoscutele» vaccinării antipoliomielită: virusul SV40 și cancerul" (*„The 'Unknown' About Polio Vaccine: SV40 and Cancer"*).

Ea a reamintit lumii de audierea în fața Congresului american din data de 10 septembrie 2003 privitoare la virusul simian SV40, care a fost descoperit în dozele de vaccin antipoliomielitic administrat copiilor în anii '60. Catherine deplânge mai ales faptul că a fost nevoie să treacă o jumătate de secol pentru ca al 108-lea Congres american, prin Subcomitetul Drepturilor Omului și al Bunăstării, să organizeze această audiere, din care chiar și de această dată doar unele fragmente au fost publicate, adevărul fiind înăbușit atâția ani tocmai în „țara-stindard" a democrației.

Această audiere a dovedit dincolo de orice îndoială faptul că milioane de americani au fost injectați cu vaccin antipoliomielitic contaminat cu virusul simian 40 sau SV40. Se știe că virusul SV40 poate provoca îmbolnăvirea de cancer, astfel că problema care s-a ridicat era determinarea numărului de americani care au fost injectați cu vaccinul contaminat. Estimările variau între 4 milioane și 100 de milioane! Dezbaterile s-au desfășurat repede, pentru a se ajunge în cele din urmă la întrebarea dacă depozitele de produse farmaceutice s-au descotorosit de vaccinurile contaminate cu acest virus. În prezent nu se știe cu exactitate câte persoane s-au îmbolnăvit sau au murit din cauza cancerului provocat de injectarea cu vaccinul contaminat. În schimb, este sigur că în toate țările care au folosit acest vaccin, populația a avut mult de suferit.

Consimțământul pentru vaccin, smuls prin presiuni

În timpul audierilor, Barbara Loe Fisher, președinta NVIC (*National Vaccine Information Centre* – Centrul Național de Informare asupra Vaccinurilor) a avertizat Congresul: „Ceea ce veți auzi implică o companie farmaceutică ce a folosit maimuțe pentru a fabrica vaccinul antipoliomielitic, agenții guvernamentale de sănătate care trebuiau să se asigure că vaccinul nu era contaminat cu virusuri simiene, precum și persoane care acum mor de tumori canceroase conținând virusul simian. Miezul acestui caz este înșelarea încrederii publicului și încălcarea eticii consimțământului, care

trebuie să fie acordat acordat medicului de către cei vaccinaţi în deplină cunoştinţă de cauză."

Ea a semnalat că acordarea acestui consimţământ este din ce în ce mai des impusă oamenilor în toate ţările, căci zeci de noi vaccinuri sunt obligatorii sau „extrem de recomandate", ceea ce înseamnă aproape acelaşi lucru, şi sunt administrate într-un mod iresponsabil de către agenţiile oficiale de sănătate, ai căror angajaţi repetă ca nişte papagali afirmaţiile pseudo-ştiinţifice ale fabricanţilor de vaccinuri şi minimalizează în mod iresponsabil riscurile neurotoxinelor şi ale altor adjuvanţi otrăvitori din vaccinuri.

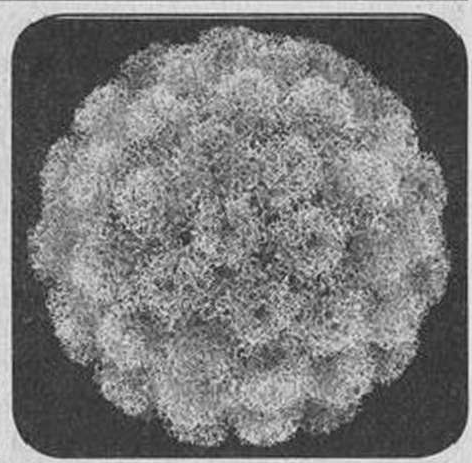

Virusul simian SV40 văzut la microscop

Facem următoarea precizare importantă: procedura acordării consimţământului implică obţinerea acordului din partea persoanei care urmează să fie vaccinată, dar fără ca pacientul să cunoască substanţele pe care le conţine vaccinul, precum şi efectele toxice pe care le au aşa-zişii adjuvanţi introduşi în el. Doar în condiţiile în care cel ce urmează să fie vaccinat cunoaşte complet procedurile, substanţele folosite şi riscurile la care se supune putem vorbi despre un consimţământ acordat în deplină cunoştinţă de cauză.

Barbara Loe Fisher a menţionat documentul intitulat: „Sumarul adjuvanţilor, excipienţilor şi al mediilor de cultură" („*Adjuvant, Excipient and Medium Summary*") care conţine lista tuturor „ingredientelor" necesare pentru producerea vaccinurilor. În acest material sunt înşirate diferite substanţe chimice şi tipuri de ţesuturi bovine şi ovine, culturi de celule de fetus uman avortat, culturi de celule de şoarece, de maimuţă verde africană, şi lista nu se încheie aici...

Problema vaccinului SV40 ar trebui să ne determine pe fiecare dintre noi să se întrebăm: fabricanţii de vaccinuri nu ştiu ce fac, sau produc cu intenţii criminale substanţe care cauzează cancer şi atentează la sănătatea oamenilor?

În perioada 1950-1960, în nicio ţară justiţia nu a reacţionat deloc sau a reacţionat anemic împotriva acestor fapte deosebit de grave. Dacă ar fi reacţionat, fără îndoială că nu ne-am fi confruntat în prezent cu multiplele scandaluri care ruinează credibilitatea sistemului medical actual şi dovedesc implicarea dezastroasă a autorităţilor din domeniul medical în demersurile criminale de reducere a populaţiei planetei pe care le întreprinde din umbră clica aşa-zişilor „iluminaţi".

Cercetătoarea Bernice Eddy a avertizat încă din 1954 că vaccinul antipoliomielitic provoacă paralizia

Acest scandal a început în anul 1954, când Bernice Eddy, doctor în microbiologie, cercetătoare care conducea Departamentul guvernului american pentru testarea siguranţei vaccinurilor, a descoperit că dozele de vaccin antipoliomielitic pe care le-a

testat nu erau de fapt inactivate. Cercetătoarea a injectat aceste doze unor maimuțe de laborator, care au paralizat toate. Deși a raportat superiorilor de la Laboratorul de control al Institutului Național de Sănătate situația gravă, nu i s-a dat niciun răspuns, iar vaccinurile au fost folosite în continuare. Rezultatul imediat a fost că 200 de copii s-au îmbolnăvit de poliomielită, 175 au paralizat și 11 au murit. Campania de vaccinare antipoliomielitică a continuat, zeci de milioane de persoane fiind astfel vaccinate, în vreme ce Bernice Eddy a fost retrogradată din postul de răspundere pe care-l ocupa, interzicându-i-se să mai publice articole de specialitate și fiind persecutată apoi până la pensionare. Ea a efectuat totuși analize pe cont propriu și a descoperit că hamsterii injectați cu celule renale de maimuță pe care s-a cultivat virusul pentru vaccinul antipoliomielitic Salk dezvoltau forme de cancer cunoscute sub numele de sarcom. Superiorii ei i-au interzis să vorbească despre această descoperire, dar dr. Bernice Eddy a dezvăluit acest aspect într-o conferință la Societatea pentru Studiul Cancerului, la New York.

În 1960, într-un laborator din Pennsylvania, doctorii Benjamin Sweet și Maurice Hilleman au izolat virusul care producea sarcoame la cobai, SV40 (simian virus 40), numit astfel deoarece era al patruzecilea virus descoperit în celulele renale de maimuță. Inocularea virusului SV40 în culturi de celule umane a evidențiat malignizarea acestora. Deși în laboratoarele biologice toți cercetătorii erau avizați că vaccinul antipoliomielitic era infestat cu virusul simian, care era responsabil pentru declanșarea cancerului, ani de zile, milioanele de oameni vaccinați nu au aflat nimic. Cele petrecute în anii 1950-1960 i-au făcut pe mulți să creadă că era vorba despre o conspirație criminală, iar nu despre simple accidente.

Comunitatea științifică era la curent cu pericolul

S-a dovedit ulterior că SV40 era rezistent la formaldehidă, substanță care era utilizată pentru inactivarea virusurilor care se introduceau în vaccinurile cu virusuri atenuate. Comercializarea vaccinului a mai continuat încă doi ani. Aceste vești neliniștitoare circulau în rândul cercetătorilor și Harvey Schein, angajat al departamentului de bacteriologie și imunologie al unui centru medical din SUA a lăsat în mod clar să se înțeleagă amploarea catastrofei.

În anul 1962, revista științifică de prestigiu *„Proceedings of National Academy of Sciences"* (Rapoartele Academiei Naționale de Științe din Statele Unite – PNAS 1962, volumul 48, numărul 7, pag. 1164-1172) afirma într-unul din articolele publicate că virusul SV40 induce în culturile primare de celule renale umane „modificări caracteristice tumorilor canceroase" și anume: o creștere celulară galopantă și apariția aberațiilor cromozomiale.

Trei ani de vaccinări criminale sub acoperirea autorităţilor

Anul următor a fost în sfârşit făcut anunţul contaminării vaccinului Salk cu acest virus al maimuţelor şi s-a suspendat comercializarea lui. Oficialităţile au susţinut că nu există nicio posibilitate de evaluare a suferinţelor îndurate de către persoanele vaccinate şi nicio explicaţie pentru cei trei ani în timpul cărora adevărul a fost ascuns şi muşamalizat. Dezinteresul şi iresponsabilitatea Administraţiei cu privire la tragediile produse de acest vaccin, ca şi lipsa evidenţei tuturor acestor cazuri l-a făcut pe Arthur Snider, avocatul Organizaţiei Mondiale a Sănătăţii (OMS), să declare cu un tupeu diabolic: „Acum este aproape sigur că un virus recent descoperit, introdus *din neatenţie* în sute de mii, dacă nu milioane de doze ale vaccinului Salk, nu provoacă cancer". Avocatul OMS a mistificat pur şi simplu adevărul, încercând să insinueze că un virus a fost introdus „din neatenţie" în zeci de milioane de doze de vaccin, când încă din 1954, cercetătoarea dr. Bernice Eddy a tras semnalul de alarmă, dar superiorii ei au retrogradat-o şi nu i-au permis să publice constatările îngrozitoare ale investigaţiei sale. Este din ce în ce mai clar că a fost vorba despre o acţiune criminală a aşa-zişilor „iluminaţi", care vizau în mod conştient îmbolnăvirea în masă a populaţiei.

De atunci, proprietăţile cancerigene ale acestui virus au fost cu regularitate puse în evidenţă de către diferite grupe de cercetători, dar mass-media a instaurat o conspiraţie a tăcerii, care a însoţit suspecta nepăsare a instituţiilor medicale şi guvernamentale.

Tumori cerebrale produse de vaccinul antipoliomielitic

Încă din anul 1972, cercetătorul Weiner a dezvăluit două cazuri de leuco-encefalită progresivă multifocală însoţite de prezenţa virusului SV40 în creier. Un an mai târziu, doctorul Heinonen a investigat asupra procentului de cancer la copii ale căror mame fuseseră vaccinate împotriva poliomielitei în timpul sarcinii între anii 1959 şi 1965. Procentul de tumori cerebrale era de treisprezece ori mai mare la copiii născuţi ale căror mame fuseseră vaccinate, decât la cei ale căror mame nu fuseseră vaccinate.

În anul 1981, cercetătorul Krieg şi echipa lui de la spitalul din Heidelberg a publicat un articol care afirma că în 25% din tumorile cerebrale se regăsea o formă particulară, produsă în laborator, a virusului SV40, şi nu forma naturală a acestuia.

Virusul SV40 este nu doar cancerigen, ci şi infecţios

În acea vreme, aspectele prezentate mai sus erau ascunse publicului larg, iar autorităţile politice au tot repetat în mod mincinos şi demagogic că acest virus nu provoacă cancer. În prezent, se cunoaşte faptul că acest virus nu numai că este cancerigen, dar este şi infecţios, deci este transmisibil pe cale sexuală şi sanguină, iar cercetările au putut demonstra modul în care SV40 provoacă apariţia cancerelor.

În anul 1990, Erhard Geissler a publicat un studiu realizat pe o perioadă de douăzeci şi cinci de ani care evidenţia o creştere cu 30% a frecvenţei diferitelor

forme de cancer al creierului în urma vaccinării cu vaccinul antipoliomielitic contaminat cu SV40.

În anul 1996, cercetătorul Carbone a publicat un alt studiu, în care a dezvăluit prezența aceluiași SV40 la o treime din cazurile de osteosarcom și la 40% din cazurile de alte tipuri de tumori ale oaselor. Carbone și echipa lui precizau că „tumorile analizate proveneau de la copiii care nu au fost vaccinați cu vaccinuri contaminate cu SV40. Este probabil ca acești copii să fi fost infestați prin intermediul mamelor lor care fuseseră vaccinate". Aceste studii demonstrează că formele de cancer cauzate de către acest virus nu se limitează la tumorile creierului.

La rândul său, doctorița Jane Butel, de la colegiul de medicină Baylor, a făcut o declarație deosebit de alarmantă și anume că virusul este „astăzi prezent în cadrul populației și se răspândește pe o cale necunoscută." În jurnalul Institutului Național pentru Studiul Cancerului (*National Cancer Institute*), ea afirmă că virusul poate fi transmis de către cei care au fost contaminați prin intermediul vaccinării.

Revista științifică de specialitate *„Virology Journal"* a publicat în ianuarie 2004 un articol al unei echipe de cercetători referitor la manifestările infecției cu SV40 la om. În acest articol se făceau referințe la modalitățile de transmitere a virusului. S-au depistat secvențe din ADN-ul virusului SV40 în probe de sânge și sperma, și de asemenea în probe biologice care erau căi de transmitere sanguină, sexuală sau fecal-orală a virusului.

Locul de latență al SV40 încă nu era cunoscut, dar prezența virusului în urina diferitelor persoane sugera că acesta ar fi în rinichi, așa cum este la maimuță. La om, SV40 se asociază cu boli inflamatorii renale și cu anumite tipuri de cancer: mezoteliom, limfom, cancer cerebral și osos. Aceste tipuri de cancer corespund neoplasmelor care sunt induse în mod experimental la rozătoare prin inocularea lui SV40.

În datele de 27 și 28 ianuarie 1997, în cadrul unei conferințe cu tema „SV40, un posibil virus polyoma uman", cercetătorii Martini, Huang și alți savanți atestau prezența virusului SV40 în 83% din papiloamele plexului coroid, în 75% din ependimoame, în 47% din astrocitoame, în 37% din glioblastoame, în 35% din osteosarcoame și în tumorile Ewing. „S-a constatat un procent ridicat de neoplasme cerebrale în cazul persoanelor vaccinate. Atât în acest studiu, cât și în altele, s-a constatat o predominanță a lui SV40 în tumorile creierului și ale oaselor la copiii de vârste fragede."

Au fost confirmate astfel cercetările lui Carbone.

Virusul SV40 recombinat

În anul 1998, o echipă franţuzească a evidenţiat de asemenea prezenţa unui virus cu un ADN asemănător virusului SV40 în extractele tumorale, dar şi în extractele pulmonare netumorale. Sintagma „SV40-like" se foloseşte pentru un virus care are o secvenţă genică virală similară într-un anumit grad cu SV40. Rezultatele obţinute de francezi arată că în extractele respective poate fi vorba despre virusul SV40, virusul SV40 recombinat sau un virus apropiat de SV40 care ar fi putut rezulta printr-o mutaţie în urma unei infecţii cu SV40.

Virusul SV40 a fost injectat în cunoştinţă de cauză la zeci de milioane de oameni din întreaga lume timp de şapte ani, şi această constatare referitoare la efectele nefaste ale vaccinului antipoliomielitic ar fi trebuit să neliniştească partizanii înflăcăraţi ai vaccinurilor, în special pe medici. Datorită tăcerii dubioase a autorităţilor medicale, această constatare făcută într-un cerc restrâns, chiar dacă evidenţiază în mod clar intenţia criminală a acţiunii de vaccinare ce s-a desfăşurat deja, nu a modificat cu nimic credinţa naivă a populaţiei în cinstea şi competenţa laboratoarelor şi mai ales a „experţilor". Această încredere oarbă este alimentată de muşamalizarea de peste 50 de ani a efectelor dezastruoase ale vaccinurilor.

În Europa, Ministerele Sănătăţii au luat cunoştinţă de studiile ştiinţifice care evidenţiază contaminarea cu virusul SV40 a vaccinului împotriva poliomielitei, dar nu au luat nicio măsură. Autorii acestor studii nu vor primi niciodată premiul Nobel. Ne confruntăm astfel cu una dintre cele mai mari catastrofe medicale din istoria omenirii, care se desfăşoară într-o atmosferă de tăcere conspirativă şi fără ca autorităţile să fie mişcate în vreun fel de acest aspect dezastruos.

Prezenţa virusului SV40 în Genhevac B

Scandalos este faptul că în ţări precum Franţa, în pofida dovezilor ştiinţifice incontestabile referitoare la creşterea frecvenţei cancerelor ca urmare a infestării cu virusul SV40, autorităţile ştiinţifice şi politice permit utilizarea mai multor secvenţe din ADN-ul virusului SV40 în procesul fabricării vaccinului GenHevac B Pasteur Mérieux. Poate că acesta este motivul pentru care acest vaccin nu este vândut decât în Franţa, nicio altă ţară dezvoltată nu l-a autorizat. Se poate consulta brevetul fabricării acestui vaccin, Genhevac B, la INPI - Institutul Naţional al Proprietăţii Industriale.

Ruletă rusească

În anul 1999, în Statele Unite a decedat un băieţel în vârstă de doi ani în urma unui sarcom de leptomeninge. Analizele au revelat prezenţa virusului simian SV40 în creierul lui. Acest caz tragic nu este din nefericire izolat, căci frecvenţa cancerului este în continuă creştere în lumea occidentală. La copiii din Franţa au fost observate tumori ale creierului mai ales după introducerea vaccinului antihepatită B. Asocierea apariţiei tumorilor cu vaccinurile este întotdeauna în mod suspect trecută cu vederea de către autorităţi. Un fapt de netăgăduit este transmiterea şi la copii a acestui virus

cancerigen de la părinții vaccinați împotriva poliomielitei în anii '60.

Pe scurt, persoanele care se vaccinează își riscă sănătatea și viața, în bună parte și din cauza corupției și a incompetenței autorităților.

Cazul șocant al familiei Horwin

Atunci când micuțul Alexander Horwin din California a ajuns la vârsta de 15 luni, s-a descoperit că suferea de un meduloblastom (o formă de cancer al creierului). Ca toți copiii americani, el primise numeroase vaccinuri, printre care și pe cel împotriva hepatitei B. După două intervenții chirurgicale care au durat 16 ore, părinții lui au fost constrânși de protocoalele terapeutice în vigoare să-l supună la chimioterapie.

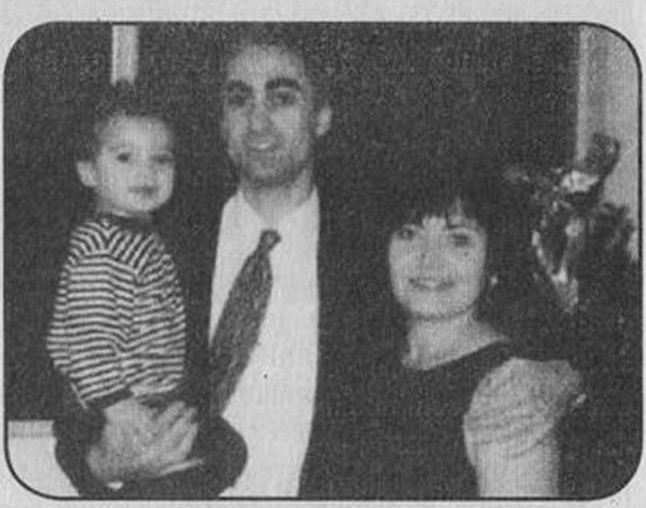

Alexander Horwin și părinții lui. Rahaele și Michael Horwin au pus bazele Fundației Cancer SV40 pentru informarea publicului larg despre legătura dintre virusul SV40 și cancerul uman.

După trei luni, aflat încă sub chimioterapie, copilul a decedat de un sarcom al leptomeningelui. „Cum a putut să apară un alt cancer în urma unui cancer operat?" a întrebat Michael, tatăl copilului. Răspunsul a venit repede. O analiză a țesutului tumoral extras din creierul copilului a evidențiat prezența virusului simian SV40. Este evident că nu mai poate fi vorba despre o simplă „coincidență" între vaccinare și cancer. Virusul SV40 nu a apărut de nicăieri în creierul copilului.

Niciun antecedent de cancer în familie

Raphaele, mama copilului, precizează că nu există niciun antecedent de cancer în familiile lor și că membrii acestora sunt caracterizați de o mare longevitate. „Alexander era mare și puternic pentru vârsta lui, hrana lui era sănătoasă, noi nu locuim într-un oraș poluat radioactiv și ne ferim de alimentele cu pesticide." În pofida doliului, familia Horwin a început pe cont propriu o anchetă aprofundată, citind mii de articole cu specific medical. Tatăl băiatului a devenit avocat și în prezent îi apără pe cei care sunt victimele vaccinării, iar mama băiatului a urmat studii de biologie pentru a înțelege mai bine ceea ce s-a petrecut.

Concernele farmaceutice blochează studiile obiective

Horwin a descoperit că niciunul dintre vaccinurile administrate copiilor nu a constituit obiectul unui studiu pentru stabilirea riscurilor cancerigene și a identificat șase moduri în care vaccinarea poate induce un cancer, direct sau

indirect. El a declarat: „Cancerele copiilor cresc în proporţii alarmante. De ce autorităţile nu realizează studii serioase în această direcţie? Răspunsul este foarte simplu: banii. Cercetarea medicală este finanţată de către marile companii farmaceutice şi de către guvern, prin intermediul impozitelor şi al taxelor plătite de populaţie.

O campanie de vaccinare împotriva poliomielitei în anul 1954 în Statele Unite.

Aceste două părţi au tot interesul să menţină situaţia aşa cum este în acest moment. De ce ar face cercetări un laborator de microbiologie? Pentru a dovedi că produsele pe care le vinde compania care finanţează cercetarea cauzează cancere? [...] Există mii de virusuri, şi doar pentru câteva au fost realizate teste în vederea verificării efectelor lor cancerigene. În plus, virusurile, care oricum sunt violente prin ele însele, sunt capabile să devină foarte agresive atunci când sunt combinate cu altele. În ce priveşte virusul SV40, acesta este adesea asociat cu meduloblastomul, cea mai frecventă tumoare a creierului la copii. Acest lucru reprezintă o coincidenţă? Nu cred."

Vaccinarea copiilor, o practică abominabilă

Părinţii băiatului au fost injectaţi amândoi cu vaccinul Salk infestat cu virusul SV40. „Este posibil ca virusul SV40 din anii 50 să se fi transmis pe cale genetică la copil? Părinţii transmit cancer copiilor lor?", s-a întrebat Raphaele Horwin, care a remarcat că fabricanţii de vaccinuri recunosc că nu trebuie să fie vaccinat un copil care nu este înzestrat cu o imunitate satisfăcătoare. Dar există în practica medicală o contradicţie, căci în conformitate cu raportul comitetului medical al Fundaţiei Deficienţei Imunitare publicat în anul 1992, „majoritatea deficienţelor imune nu pot fi diagnosticate înaintea împlinirii vârstei de un an". În SUA, înainte să împlinească vârsta de un an, copiii sunt injectaţi deja cu un mare număr de vaccinuri. În mod incontestabil, această practică este iresponsabilă şi periculoasă. Astfel, răspunsul la acest paradox este că fiecare vaccinare a unui copil reprezintă un joc periculos.

Jonas Salk vaccinând o fetiţă în anul 1953.

O REALITATE ZGUDUITOARE: PANDEMRIX, UN VACCIN PRETINS ANTI-H1N1, CAUZEAZĂ DE FAPT O STARE MORBIDĂ DE NARCOLEPSIE

În martie 2011, Michèle Rivasi, eurodeputată franceză din partea formațiunii politice *„Europe Écologie"*, a cerut Comisiei Europene să oprească administrarea vaccinului Pandemrix la copiii din UE, întrucât mulți medici au semnalat că acest vaccin a provocat la cei injectați apariția unei tulburări a sistemului nervos central caracterizată printr-o stare morbidă de somnolență (narcolepsie). Chiar și statisticile oficiale au numărat deja până în prezent peste 150 de cazuri de copii afectați.

Pandemrix este un pretins remediu antigripal de tip vaccin pe care cei de la concernul farmaceutic britanic GlaxoSmithKline (GSK) declară că l-au realizat pentru a contracara o eventuală tulpină virală pandemică tip H1N1. Vaccinul a fost patentat în septembrie 2006 și a fost aprobat chiar de către Comisia Europeană, la recomandarea Agenției Europene pentru Medicamente (European Medicines Agency – EMA). De remarcat că vaccinul a fost aprobat pentru utilizare începând din momentul în care Organizația Mondială a Sănătății (OMS) sau UE declară oficial o pandemie gripală. În acest sens, ne putem aminti cu toții cu câtă îndârjire anunța în anii trecuți mass-media, în ciuda realității, o „pandemie" cu totul inexistentă de gripă aviară și cum OMS era mereu în alertă, gata să anunțe declanșarea catastrofei. Crainicii TV nu făceau decât să execute ordinele superiorilor, care la rândul lor se supuneau poruncilor venite de la vârful clicii așa-zișilor „iluminați" care conduc Francmasoneria. Rezultatul a fost că în întreaga lume, milioane de oameni panicați s-au vaccinat, speriați de pericolul îngrozitor care, chipurile, îi pândea de peste tot. Proprietarii concernelor producătoare de vaccinuri și-au atins astfel scopul abject: comercializarea la scară mare a milioane de doze de vaccin, care nu numai că aduc câștiguri imense, dar în plus, prin adjuvanții folosiți, provoacă tulburări în organismul ființelor naive care se lasă vaccinate și astfel contribuie la îndeplinirea planurilor malefice ale acestor așa-zișii „iluminați": de debilitare și subjugare a populației și de reducere numerică a acesteia.

Michèle Rivasi

La sfârșitul lunii august 2010, buletinele de știri din întreaga Europă anunțau o

creştere alarmantă a numărului de cazuri de narcolepsie în Finlanda, Suedia, Islanda, apoi Franţa. Un al doilea semnal de alarmă a fost tras de mass-media din Finlanda şi de către Agenţia Europeană de Control al Bolilor (ECDC - *European Center for Disease Control*), semnalând o epidemie în creştere. Astfel, la data de 27 ianuarie 2011, reţeaua europeană de date EudraVigilance (*European Union Drug Regulating Authorities Pharmacovigilance*), însărcinată cu contorizarea efectelor nedorite ale medicamentelor, a primit 162 de notificări de cazuri de narcolepsie care menţionau Pandemrix-ul drept cauză: 55 de cazuri în Finlanda, 61 de cazuri în Suedia, 20 în Franţa, 10 în Norvegia, 8 în Germania, 4 cazuri în Elveţia, 2 cazuri în Irlanda şi câte un caz în Ţările de Jos şi Portugalia.

Pandemrix şi narcolepsia, o corelaţie clară

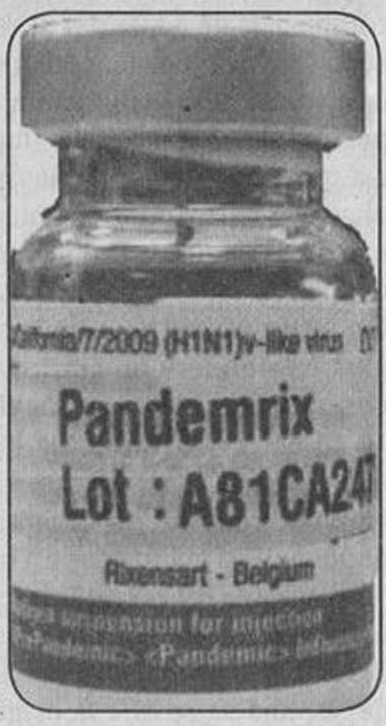

Termenul „narcolepsie" a fost creat de medicul francez Jean-Baptiste-Edouard Gélineau prin combinarea cuvintelor greceşti „*narkē*", care înseamnă „amorţeală" sau „năuceală", şi „*lepsis*", care înseamnă „atac" sau „spasm". Narcolepsia este definită în termenii unei tulburări de somn cronice şi reprezintă o boală neurologică gravă care antrenează accese de catalepsie, somnolenţă şi slăbiciune musculară. Vorbirea, de obicei, este incoerentă şi vederea este afectată.

Cazurile menţionate în presă au apărut la opt luni de la vaccinare şi nu se limitează doar la Europa de Nord. La început, autorităţile au preferat să creadă că există o predispoziţie genetică pentru această boală, deoarece cazurile de acest gen erau prezente în proporţie de 30% în rândul populaţiei din ţările nordice, faţă de 15% în restul Europei. Apoi a fost analizat numărul vaccinărilor realizate în diferite ţări. Dacă în Franţa, în Belgia sau în Germania s-a vaccinat mai puţin de 10% din populaţie, vaccinarea împotriva gripei H1N1 s-a ridicat la 59% în Suedia şi la 65% în cazul copiilor şi al tinerilor finlandezi cu vârsta între 4 şi 19 ani. În Finlanda s-a observat că procentual, îmbolnăvirea de narcolepsie este de nouă ori mai frecventă la copiii vaccinaţi decât la copiii nevaccinaţi.

Autorităţile finlandeze, care au suspendat folosirea Pandemrix-ului încă din vara anului 2010, afirmă că „legătura directă dintre campania de vaccinare şi manifestarea narcolepsiei la cei vaccinaţi este atât de evidentă, încât este cu totul improbabil ca alţi factori, aşa-zis colaterali, să poată explica fenomenul".

Spre deosebire de Agenţia Europeană pentru Medicamente (EMA), ale cărei legături cu industria vaccinurilor sunt în mod regulat acuzate, Agenţia Europeană de Control al Bolilor (ECDC) şi Organizaţia Mondială a Sănătăţii (OMS) nu mai susţin

utilizarea Pandemrix-ului. Deşi nici această idee nu este una prea fericită, la data de 2 martie 2011, ECDC a sugerat măcar ca Pandemrix-ul să fie înlocuit cu vaccinul sezonier antigripal. ECDC susţine această recomandare în cadrul statelor membre UE.

Pandemrix, suspectat că provoacă anomalii congenitale

Asociaţia civilă Iniţiativa Cetăţenească menţionează riscul apariţiei unor malformaţii congenitale ca urmare a administrării vaccinului realizat de concernul farmaceutic GlaxoSmithKline (GSK) la femei însărcinate. Această asociaţie aminteşte faptul că astfel de malformaţii au fost evidenţiate în timpul a două studii făcute de GSK pe şoareci pentru Arepanrix, versiunea canadiană a vaccinului Pandemrix.

Un document, în mod evident „lucrat" în favoarea concernului, al firmei GSK referitor la vaccinul antigripal destinat pieţei canadiene, Arepanrix (care are aceeaşi compoziţie de adjuvanţi şi conservanţi ca şi Pandemrix-ul), afirmă totuşi: „Două studii asupra reproducerii, realizate pe şobolani, cu privire la vaccin, care conţine adjuvantul AS03, au evaluat efectul vaccinului asupra dezvoltării embriofetale, perinatale şi postnatale, după administrarea sa intramusculară. Chiar dacă nu s-a putut trage o concluzie finală asupra unei posibile legături între malformaţiile observate şi administrarea vaccinului cu sau fără AS03, trebuie să menţionăm următoarele: în timpul primului studiu s-a observat o creştere acută a numărului de malformaţii fetale, cu deformarea şi îngroşarea marcată a coastelor, înclinarea omoplatului spre linia mediană, precum şi incidenţa crescută a dilataţiei ureterului, plus o întârziere în maturizarea neurocomportamentală. În al doilea studiu s-a observat o incidenţă crescută a dilataţiei ureterului la fetuşi."

În Belgia, la jumătatea lunii martie 2011, asociaţia Iniţiativa Cetăţenească a atras atenţia asupra creşterii alarmante a numărului de cazuri de nou-născuţi cu anomalii congenitale, în centrul de neonatologie din Namur: şase cazuri de atrezie duodenală (o malformaţie a intestinului subţire), apărute în decurs de optsprezece luni. Acestea reprezentau o treime din cazurile din Belgia. Atrezia duodenală este o boală a embrionului care se instalează în primele patru luni ale vieţii intrauterine. „Este foarte probabil ca vaccinarea mamelor în timpul celui de-al treilea trimestru de sarcină să se afle la originea acestui lucru", menţionează cei de la Iniţiativa Cetăţenească, adăugând că „această perioadă de un an şi jumătate coincide în mod foarte straniu şi semnificativ cu perioada de timp în care s-a realizat vaccinarea femeilor însărcinate în anii 2009-2011".

Precauţii luate numai în favoarea marilor concerne

Pentru moment, Comisia Europeană a trecut de partea Agenţiei Europene pentru Medicamente (EMA), neluând nicio măsură, nici chiar provizorie, atât timp cât legătura dintre narcolepsie şi Pandemrix nu va fi dovedită ştiinţific. „De ce, atunci când este vorba despre medicamente sau vaccinuri, principiul precauţiei trebuie să fie în mod sistematic aplicat numai pentru profitul întreprinderilor şi nu în favoarea sănătăţii pacienţilor?", a întrebat pe bună dreptate deputata europeană Michèle Rivasi.

Pandemrix-ul, scos pe piață în septembrie 2009, a fost injectat unui număr de peste 90 de milioane de persoane din întreaga lume, dintre care aproape 31 de milioane în 19 țări din Europa. În Franța, 72% din 5,7 milioane de francezi care au fost vaccinați, au fost injectați cu Pandemrix.

Vaccinul Pandemrix realizat de concernul farmaceutic GlaxoSmithKline conține ca și componentă activă un antigen derivat din tulpina A/California/7/2009 (H1N1), iar ca adjuvant imunologic AS03, care conține DL-α-tocoferol, squalenă și polisorbat 80. Conservantul utilizat este timerosalul (sau mertiolatul). Se știe deja că acești așa-ziși adjuvanți ai vaccinului Pandemrix realizat de GSK au efecte toxice extrem de periculoase, dintre care cele mai cunoscute sunt: octoxynol 10 – are efecte imunotoxice, slăbind sistemul imunitar; polisorbat 80 – este un adevărat agent sterilizant; clorură de potasiu – are efecte neurotoxice, afectând sistemul nervos; squalena – are efecte neurotoxice; timerosalul – are efecte neurotoxice.

Întrucât proprietățile farmacocinetice ale vaccinurilor nu sunt făcute publice și nici detaliate științific, producătorii de vaccinuri încearcă să se ascundă după deget, negând cu îndârjire efectele toxice deosebit de grave enumerate mai sus. Rațiunea pentru care ei vor să evite această obiectivare a efectelor malefice ale vaccinurilor este aceea că rezultatele obținute în urma acestor investigații ar duce în final la prăbușirea industriei vaccinurilor. Efectele toxice individuale pe care fiecare ingredient le are asupra celulelor sunt însă deja bine documentate prin studiile diferitelor grupe de cercetători independenți care au avut minima responsabilitate și curiozitate de a verifica potențialul nociv dezastruos al acestor componente. Așa cum spunea și doctorul James R. Shannon, fost director al Institutului Național pentru Sănătate din SUA: „Un vaccin este sigur doar dacă nu este niciodată injectat".

Recentele cazuri de narcolepsie nu fac decât să ridice încă o dată problema trezirii spirituale a oamenilor de pe această planetă, acum cât încă nu este prea târziu, pentru că altfel vom fi cu toții înrobiți și tratați ca niște dobitoace numai bune pentru statul fascist unic planetar la instaurarea căruia lucrează cu disperare așa-zișii „iluminați".

UN SEMNIFICATIV ECOU AL REVELAȚIILOR NOASTRE REFERITOARE LA TEHNICA DE REGENERARE ȘI REÎNTINERIRE, CE SE POATE REALIZA CU AJUTORUL ENERGIEI SUBTILE SUBLIME A ATRIBUTULUI DUMNEZEIESC AL NEMURIRII ȘI REGENERĂRII

Prin însăși esența sa spirituală, omul este nemuritor. Tradițiile spirituale ale omenirii au afirmat dintotdeauna acest adevăr. Căutarea elixirului nemuririi (*soma* sau *amrita* la hinduși, ambrozia la vechii greci) este o temă ce se regăsește în miturile tuturor popoarelor. Atât înțelepții, cât și yoghinii din vechime au susținut că, în afara nemuririi sufletului, care este țelul esențial al tuturor căilor spirituale, omul poate să se regenereze și din punct de vedere vital și trupesc prin declanșarea unor procese de *rezonanță ocultă*® cu energiile divine ale regenerării. Aceasta are drept efect întârzierea și stoparea procesului de îmbătrânire, iar în unele cazuri chiar reîntinerirea.

Sunt cunoscute cazuri de yoghini, practicanți taoiști și alchimiști care și-au păstrat nealterată vitalitatea și tinerețea, menținându-se viguroși și sănătoși până la vârste de sute de ani. Amintim aici pe nemuritorul Babaji, care trăiește de peste 1000 de ani și despre care depune mărturie Paramahansa Yogananda în cartea sa „Autobiografia unui yoghin". Metodele folosite de aceștia includ tehnici de *Hatha Yoga*, precum și remedii naturale din plante și minerale.

Eforturile savanților, enumerate în acest articol, de a descoperi un remediu împotriva îmbătrânirii nu sunt neapărat legate de o căutare spirituală care să implice o transformare interioară și uneori recurg la metode care încalcă principiul yoghin al non-violenței. Cercetările de acest tip reflectă totuși trezirea în conștiința umanității contemporane a acestei preocupări care, credem noi, va conduce în final la descoperirea mult doritului leac al nemuririi.

PROIECTUL NEMURIREA

(Articol preluat de pe site-ul revistei „Formula As" - autor Natașa Galche)

În ultimele decenii, conceptul de stopare a bătrâneții s-a strecurat din paginile romanelor de ficțiune în proiectele unora dintre cele mai mari instituții de cercetare din lume. Doar termenii s-au modificat. Nu se mai vorbește despre „elixirul tinereții veșnice" ci despre „medicină anti-îmbătrânire", „bioinginerie medicală", „gerontologie", ideea rămânând însă aceeași. În mod bizar, mulți dintre savanții care s-au apropiat, poate periculos de mult, de un rezultat biruitor, au murit sau au dispărut în cele mai stranii moduri.

Corabia nemuritorilor

Recent, de pe o insulă din Oceanul Indian, un vas imens, luxos, a plecat într-o croazieră enigmatică. A fost numit „Corabia nemuritorilor". Preţul unei asemenea călătorii este fabulos. Se spune că doar aici, la bordul navei, oamenii de ştiinţă folosesc cele mai moderne tehnologii de întinerire, care vor ajunge în clinicile obişnuite, în cel mai bun caz, peste zece ani. De aceea, cei mai mari magnaţi ai lumii, ajunşi la o vârstă înaintată, în dorinţa de a „păcăli" bătrâneţea ce se apropie ameninţător, se luptă să obţină un loc pe vasul nemuririi. Acesta este şi cazul celebrei văduve a regelui Fahd al Arabiei Saudite, Janan Harb, care mărturisea: „Este miraculos! Am avut norocul de a putea experimenta tratamente de întinerire de ultimă generaţie, iar rezultatele au fost uimitoare. Acum sunt convinsă că omenirea se poate lecui de bătrâneţe. Deşi am peste 60 de ani, nu îmi arăt deloc vârsta".

Mitul tinereţii veşnice a existat dintotdeauna. Iar omul caută nemurirea încă de la începutul timpurilor, de când a fost alungat din Rai, devenind o făptură pieritoare. De-a lungul istoriei, alchimişti, biologi, chimişti şi filosofi şi-au dedicat viaţa căutării „pietrei filosofale", a elixirului „tinereţii fără bătrâneţe". Potrivit concepţiei alchimiştilor, acest panaceu avea puterea de a vindeca orice boală şi de a oferi tinereţea eternă. În secolul XXI, oamenii de ştiinţă din întreaga lume caută o soluţie care să rezolve cel puţin problema îmbătrânirii, dacă nu se poate obţine încă secretul nemuririi. Se pare, însă, că aceste cercetări au fost mereu însoţite de evenimente dramatice. Mulţi dintre cei care au încercat să descopere formula elixirului vieţii şi chiar au fost aproape de victorie, au avut parte, ei înşişi, de o moarte neaşteptată. Ca şi cum o forţă nevăzută protejează cu străşnicie taina longevităţii.

Victimele nemuririi

În anul 2006, în oraşul rusesc Celiabiansk, din regiunea Ural, s-a petrecut un fapt misterios, care a ţinut prima pagină a presei locale pentru câteva săptămâni. Cercetătorul Alexei Mezenţev, doctor în ştiinţe biologice la Institutul de Cercetări Ştiinţifice din localitate, a dispărut în mod straniu din biroul său, ziua în amiaza

mare. Era cunoscut faptul că biologul se ocupa de câțiva ani de un proiect prin care încerca să răspundă la întrebarea de ce îmbătrânesc celulele dintr-un organism viu. În dimineața zilei în care a dispărut, biologul a sosit la institut vesel, a stat de vorbă cu secretara lui și i-a spus că, în curând, vor fi vestiți în întreaga lume, pentru că este pe cale să descopere un preparat care le va oferi oamenilor tinerețea veșnică. La câteva minute după ce a intrat în cabinetul care-i servea și ca laborator, în biroul secretarei au apărut doi indivizi. Marina Landina s-a ridicat imediat, pentru a-și anunța șeful că cineva îl așteaptă. A bătut la ușă și, neprimind niciun răspuns, a intrat. Dar biologul nu era nicăieri. Pur și simplu dispăruse. Nu ar fi avut pe unde ieși, singura ușă era cea care dădea în biroul secretarei. „O situație de-a dreptul înspăimântătoare", povestea aceasta. „Nu pot să înțeleg nici acum unde a dispărut! În urmă cu doar câteva minute, discutasem cu el". Prin cabinetul cercetătorului parcă trecuse o furtună, pe birou erau împrăștiate hârtii, iar pe jos era plin de cioburi. Poliția a constatat că frigiderul, unde biologul păstra eprubetele cu preparatul la care lucra de câteva luni, fusese golit, iar presupusul produs miraculos se volatilizase. „În ultima perioadă, stătea până seara târziu, încuiat, în cabinetul său, și lucra la un preparat revoluționar, după cum singur afirma. Frigiderul în care își conserva substanțele era închis cu un lacăt, iar cheie nu avea decât el". Ultima explicație plauzibilă a dispariției era fereastra. Dar de ce ar fi sărit pe geam, de la etajul doi, respectabilul cercetător Mezențev?! După două zile, poliția s-a confruntat cu o nouă enigmă. Victor Kostiukov, cercetător în științe biologice, coleg cu Mezențev, a fost găsit mort în apartamentul său. Din corespondența celor doi și din documentele codate rămase în urma lor, s-a stabilit că lucrau împreună, în secret, la elaborarea unei substanțe care întinerea radical organismul. Proiectul lor era susținut cu bani grei de o organizație puternică din Moscova, însă anchetatorii nu au reușit să afle mai multe amănunte. La fel cum nu au putut afla adevărul nici despre sfârșitul celor doi oameni de știință. Locuința lui Kostiukov fusese transformată într-un adevărat laborator, unde poliția a descoperit o cantitate mare de substanțe chimice, eprubete cu sânge și o mulțime de documente și scrisori încifrate. În mod ciudat sau nu, printre ele, și câteva lucrări ale cercetătorului englez Aubrey de Grey. Dar de ce și cum au pierit cei doi cercetători ruși, susținători ai teoriilor îndrăznețe ale gerontologului britanic, rămâne o enigmă.

Omul va trăi 1000 de ani...

...Cel puțin asta susține gerontologul Aubrey de Grey, cercetător la Universitatea Cambridge din Marea Britanie și fondatorul Fundației SENS, organizație care desfășoară un program de cercetare pentru a descoperi secretul întineririi și al prelungirii vieții. Anul trecut, la o conferință de presă, savantul a făcut o declarație șocantă, afirmând că „omul care va trăi 1.000 de ani există deja". Aubrey de Grey a descoperit metode pentru întinerirea trupului uman și lucrează intens la dezvoltarea și perfecționarea acestora. „Cei care au în jur de 40 de ani au șanse mari să trăiască secole de acum încolo", declara Aubrey de Grey. „Adică, în maximum două decenii,

Gerontologul Aubrey de Grey

«boala bătrâneţii» va fi eradicată". Gerontologul susţine că îmbătrânirea este un proces reversibil, vindecabil şi, în urma unor tratamente, oamenii vor trăi mult mai mult. Conform teoriei sale, acest tratament va consta în terapii cu celule stem, printr-o substituţie a celulelor îmbătrânite cu unele „noi", simultan cu terapii genetice, prin care să se modifice ADN-ul. Omul de ştiinţă britanic este susţinut de zeci de cercetători din întreaga lume, aflaţi în căutarea „izvorului" tinereţii veşnice. Printre ei, şi mulţi savanţi ruşi. Teoriile şi ideile lor au însă şi opozanţi fervenţi, care argumentează că acest proiect contravine dogmelor religioase şi este împotriva naturii umane. Aceasta ar însemna, spun ei, să te joci de-a Dumnezeu. Ca replică, savantul britanic a afirmat: „Dacă a transforma lumea noastră înseamnă o joacă de-a Dumnezeu, atunci acesta nu e decât un motiv în plus să credem că Dumnezeu ne-a făcut după chipul şi asemănarea Sa".

„Top secret"

Proiecte similare au început să se deruleze în Rusia încă din primele decenii ale secolului XX, sub ştampila „top secret". Astfel s-a desfăşurat şi activitatea doctorului şi filosofului Alexandr Bogdanov, principalul teoretician al ideologiei proletcultismului din Rusia. Această mişcare, lansată după revoluţia bolşevică, îşi propunea transformări radicale în domeniul lingvistic, cultural, literar şi, mai ales, ştiinţific. Prin proiectul său de întrerupere a procesului de îmbătrânire, doctorul încerca să ofere Uniunii Sovietice o nouă generaţie de oameni sănătoşi, veşnic tineri, puternici constructori ai comunismului. Ideea de bază era una simplă: să preia energia tinerilor şi să o împartă tuturor oamenilor. În 1926, el înfiinţează la Moscova, pentru prima dată în lume, Institutul de transfuzie a sângelui. Acolo, cercetătorul sovietic a desfăşurat, sub protecţia Kremlinului, primele experimente. Odată cu transferul de sânge de la un pacient la altul, Bogdanov încerca să transfere şi energie, sursă de tinereţe şi sănătate. Dar doi ani mai târziu, moare în urma unei transfuzii de sânge. El a realizat asemenea experimente asupra sa de 11 ori, folosind

sânge de la donatori foarte tineri. De fiecare dată, rezultatele au fost de-a dreptul miraculoase, cercetătorul simțind o îmbunătățire evidentă a sănătății sale. În mod neașteptat, cel de-al 12-lea experiment se încheie cu decesul doctorului Bogdanov. S-au vehiculat mai multe teorii, referitoare la moartea acestuia, printre care și sinuciderea. Dar de ce s-ar fi sinucis doctorul Bogdanov, aflat în plină tinerețe și ascensiune a carierei sale medicale?! O altă enigmă în „goana după nemurire", ce va rămâne probabil nedescifrată.

Elixirul moluștei veșnice

Un alt om de știință care susține că a descoperit formula tinereții este hidrobiologul rus Valeri Ziuganov. Timp de mai mulți ani, el a studiat organismele din apele râurilor din nordul Rusiei. Aici, a constatat un lucru de-a dreptul senzațional. După cum se știe, somonul, după ce își depune icrele, moare, însă nu și somonii din râurile siberiene. Cercetătorul a observat că acești somoni sunt parazitați de larvele unor moluște de râu. Astfel, peștii, în loc să moară după depunerea icrelor, cum ar fi natural, își măresc durata de viață de până la 7 ori. Și aceasta, numai datorită larvelor de moluște care, odată ce au pătruns în branhiile gazdei, eliberează o substanță ce transformă radical ciclul de viață al somonului. Dar care este misterul acestor moluște? Se pare că ele sunt aproape veșnice, durata lor de viață fiind de câteva sute de ani. Și așa, din aproape în aproape, după ani de cercetare, Valeri Ziuganov a reușit să realizeze un medicament numit „Arctic Plus", ale cărui componente sunt extrase din larvele acestor moluște. Inițial, a testat preparatul pe șoareci bolnavi de cancer. Rezultatele au fost miraculoase: medicamentul prelungea viața șoarecilor cu câțiva ani. Dar oare în ce măsură acest elixir al vieții se dovedea a fi la fel de miraculos și pentru oameni? Deși nu a fost omologat, preparatul este utilizat de 5 ani, într-o clinică oncologică din nordul Rusiei, ca tratament pentru bolnavii de cancer ce au fost dispuși să testeze miraculosul medicament. Așa s-a petrecut și cu Iuri Furletov. Fusese diagnosticat cu o formă severă de cancer la pancreas, iar medicii, neputincioși, i-au spus că nu mai are de trăit decât câteva luni. Atunci a aflat despre cercetările lui Valeri Ziuganov și despre tratamentul cu „Arctic Plus". Atât el, cât și familia, erau deja pregătiți pentru orice s-ar fi putut petrece, astfel că s-a hotărât imediat că nu are nimic de pierdut și a început să-și administreze tratamentul experimental propus de biologul Ziuganov. După trei luni, pacientul a fost supus unui nou examen computer-tomografic. Rezultatul a șocat echipa de medici: tumora malignă se micșorase de câteva ori. Această formă cumplită de cancer, pentru care nu există tratament, se vindeca.

„Consider că din aceste substanțe extrase de la moluște se poate realiza un preparat mai eficient decât cel actual, aflat în stadiul de experiment, nu numai în tratarea cancerului, ci și ca metodă terapeutică pentru întinerirea organismului", susține hidrobiologul Valeri Ziuganov.

Tinereţe fără bătrâneţe

La sfârşitul anilor '60, despre biologul rus Viktor Saraev circulau cele mai stranii zvonuri: unii îl socoteau un practicant al magiei, alţii un om de ştiinţă genial, care va salva omenirea de boala bătrâneţii. Puţini ştiau cu ce se ocupa de fapt savantul, experimentele derulate în laboratoarele sale din cadrul Academiei de Ştiinţe a URSS fiind strict secrete. După mai bine de 30 de ani, asistentul său, Viaceslav Galicenko, a dezvăluit misterul. Cercetătorul rus realizase, din substanţe produse de organele şoarecilor, un preparat numit în limba rusă „FAM" (acronimul de la metabolit activ fiziologic). Procedeul consta în supunerea şoarecilor de laborator unei stări de stres puternic. Cobaii erau trecuţi printr-un pericol iminent, cum ar fi înecul sau înfometarea extremă, iar în urma şocului psihic, creierul elimina o substanţă care instala în organismul nefericitelor rozătoare o stare similară cu cea de euforie, de extaz. Pentru a nu li se modifica metabolismul, profesorul Saraev îi scufunda imediat în azot lichid la minus 200 de grade, apoi îi dezgheţa la plus patru grade şi extrăgea metabolitul activ fiziologic - FAM. Această substanţă, în combinaţie cu altele, rămase secrete, a fost întâi injectată şoarecilor bătrâni. Rezultatele au întrecut toate aşteptările: durata lor de viaţă s-a prelungit cu câţiva ani, iar organismul aproape că nu mai îmbătrânea. Următorul pas a fost experimentarea substanţei pe animale mai mari, pe oi, fiind alese numai exemplarele aflate la sfârşitul vieţii. Şi aici, efectele au fost surprinzătoare: preparatul nu numai că stopa procesul firesc al îmbătrânirii, dar chiar reîntorcea tinereţea în organism. Astfel, oile folosite drept cobai în experiment, deşi erau mult prea bătrâne, au fost date la împerecheat şi în scurt timp au fătat. Atunci, profesorul Saraev a hotărât că poate merge mai departe în experimentul său temerar: testarea produsului FAM pe oameni. „Cei care s-au oferit voluntar pentru aceste studii erau oameni cu vârste între 65 şi 70 de ani. Era suficient să li se facă o singură injecţie, şi în câteva luni se vedea cum omul, pur şi

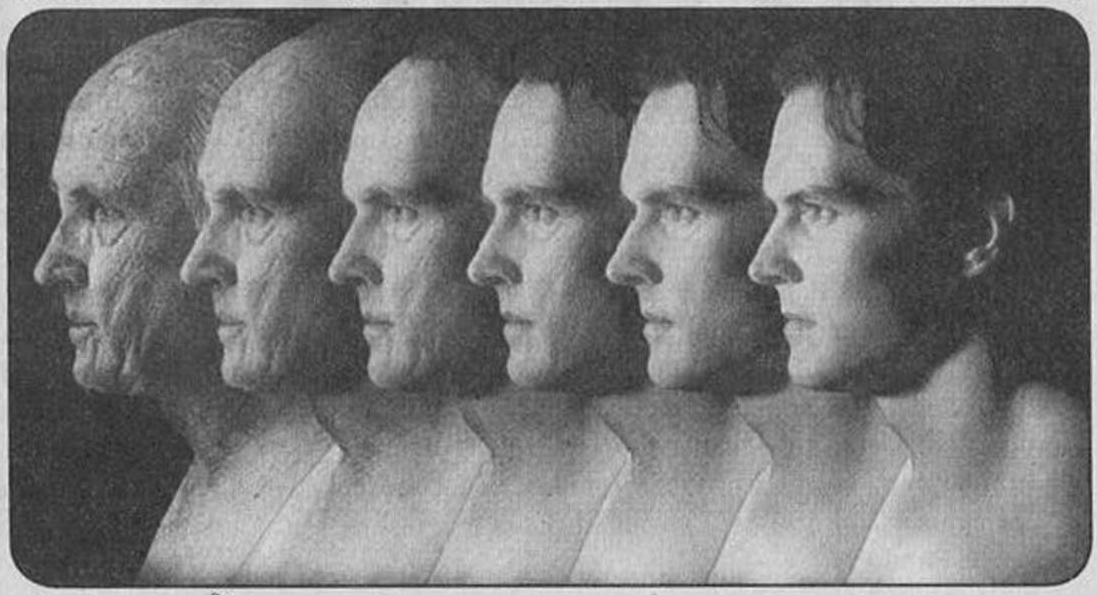

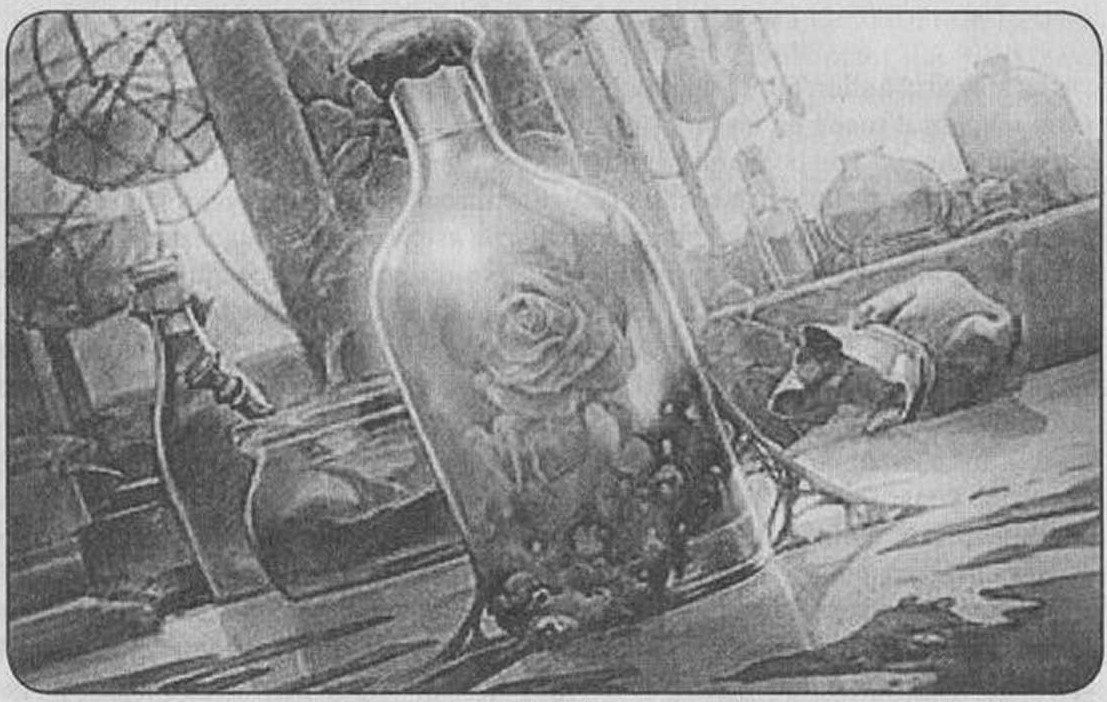

simplu, întinerește", povestește asistentul lui Saraev. Când l-a cunoscut pe biologul Saraev, dramaturgul rus Mihail Șatrov avea peste 70 de ani, și suferea de o depresie profundă, care îi suprimase până și dorința de a trăi. El a acceptat imediat propunerea de a experimenta substanța. După cum relatează apropiații scriitorului, peste puțin timp, Mihail Șatrov a întinerit vizibil, cu aproape 20 de ani, s-a căsătorit cu o tânără domnișoară și, curând, în familia lor s-a născut o fetiță. Deși toate aceste experimente se desfășurau în anii '70, sub discreție totală, zvonurile despre un posibil tratament al bătrâneții au ieșit la suprafață. Mulți colegi, cercetători în domeniul științelor biologice, s-au interesat despre formula obținerii preparatului, însă Saraev nu a dezvăluit-o nimănui, el lucrând singur la fabricarea acestuia. Nici măcar asistentul său nu cunoaște exact toate componentele preparatului FAM. În 1980, în echipa cercetătorului rus pătrunde o nouă asistentă, foarte tânără, care câștigă simpatia și încrederea profesorului. La scurt timp, laboratorul este vandalizat, și zeci de fiole cu preparatul FAM dispar, odată cu noua asistentă. După aceste evenimente, au început și problemele savantului: laboratoarele sale sunt închise și el este trimis la pensie, în mod neașteptat. Doi ani mai târziu, profesorul Saraev moare în condiții stranii, cauza oficială a decesului fiind o reacție alergică. Iar formula preparatului FAM a rămas secretă. „Corabia nemuritorilor" își urmează drumul în Oceanul Indian. Locuri libere nu mai există de mult. La bordul ei, magnații lumii își continuă incursiunea împotriva timpului, spre tinerețea veșnică, spre nemurire. În laboratorul plutitor, cercetători ale căror nume probabil vor rămâne necunoscute par a fi implicați într-un joc periculos. Nu se știe dacă vor câștiga sau nu vor face decât să deschidă încă o dată cutia Pandorei.

DEZVĂLUIRI

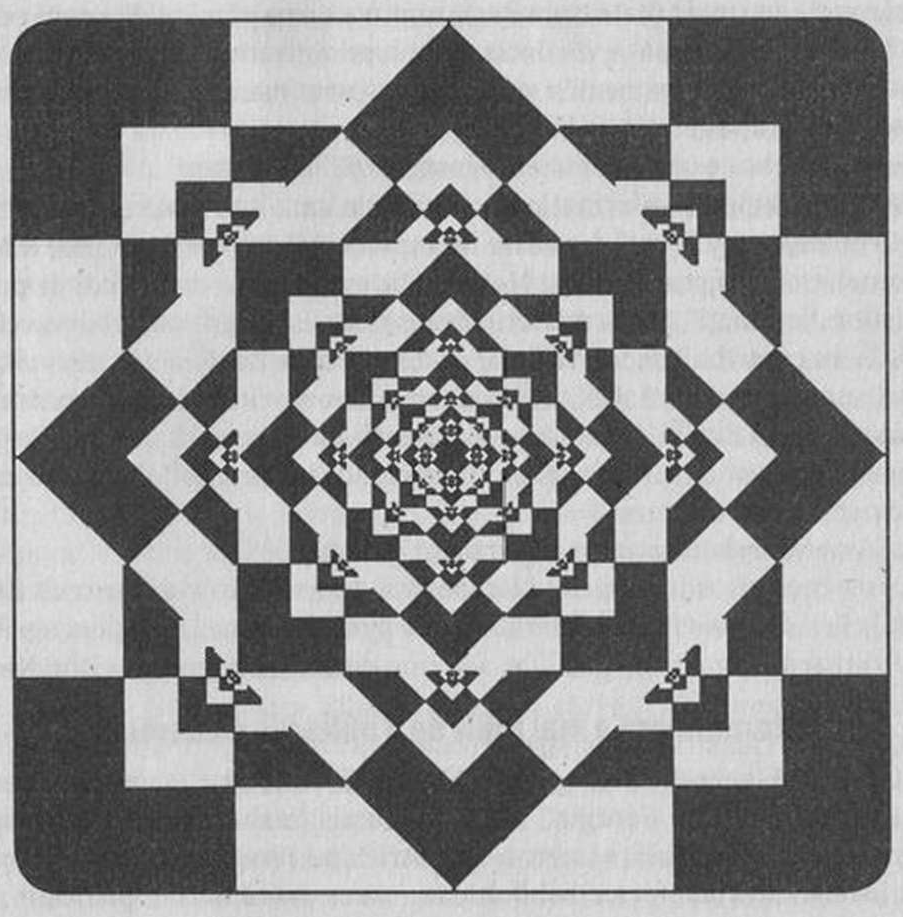

PLANURILE DIABOLICE ALE AȘA-ZIȘILOR „ILUMINAȚI" PENTRU ÎNTREAGA OMENIRE

Așa-zișii „iluminați" se pregătesc să se adăpostească în buncăre subterane

Elitele așa-zișilor „iluminați" își construiesc, cu ajutorul giganticelor mașini atomice de săpat tuneluri (*tunnel boring machine*), buncăre subterane care costă 20 de miliarde de dolari fiecare, unde se pregătesc să se retragă în caz că nu mai pot controla masele dezlănțuite. De altfel, costurile construcției unor astfel de buncăre pot fi acoperite numai de bogătașii din clica elitistă de la vârful masoneriei mondiale. Aceștia stochează în buncăre provizii pe termen îndelungat, cumpărate din banii oamenilor, după cum a răsuflat în presa electronică:

http://www.worldnetdaily.com/index.php?fa=PAGE.view&pageId=70281

Pentru eventualitatea unei răzmerițe extinse, ei și-au pregătit în arhipelagul Svalbard (Norvegia), la 120 de metri în adâncul unui munte de pe insula Spitzbergen, un buncăr unde au stocat toate tipurile de semințe de pe pământ. Ei speră ca în felul acesta să se asigure că, după ce vor declanșa la suprafață arme nucleare neutronice de mică putere, care distrug oamenii și viața, dar lasă neatinse clădirile și infrastructura, vor putea să refacă vegetația pe Pământ:

http://news.bbc.co.uk/2/hi/science/nature/6335899.stm

Găsim pe Wikipedia informația că semințele sunt colectate și întreținute de „Global Crop Diversity Trust" care este finanțat de fundații precum „Bill & Melinda Gates Foundation". Se știe că Bill și Melinda Gates fac parte din cercul de potentați al așa-zișilor „iluminați", fiind cunoscuți drept globaliști și promotori ai vaccinărilor în masă. Ei au contribuit în mod oficial cu 10 miliarde de dolari la dezvoltarea de vaccinuri „pentru copii". Astfel, Bill Gates a afirmat, cinic și disprețuitor, într-o conferință de presă din 2010 ținută la Long Beach, California, că speră să fie posibilă reducerea populației cu 10-15%, prin intermediul vaccinurilor și al „serviciilor de sănătate pentru reproducere".

http://www.marketoracle.co.uk/Article17644.html

În aceste condiții, este limpede că depozitul de semințe este construit numai în beneficiul clicii de la vârful masoneriei, iar nu pentru a pune la adăpost agricultura lumii de viitoarele catastrofe posibile, așa cum declară manipulator BBC News...

Exterminarea a mai mult de 5 miliarde de oameni

În districtul Elbert din Georgia (SUA) se află un ciudat monument de granit numit „Pietrele-Ghid din Georgia". Acest monument este format în principal din patru lespezi dreptunghiulare imense de piatră – pe care sunt gravate în opt limbi diferite, inclusiv în cuneiforme babiloniene – zece precepte sau principii „moral-spirituale" cel puțin stranii. La o privire atentă și intuitivă însă, se poate observa

că imensele lespezi maimuţăresc într-un mod bizar „tablele legii" ale profetului Moise, iar pretinsele precepte morale gravate în piatră, chiar dacă sunt formulate în cuvinte foarte atent căutate, conturează viziunea terifiantă a unui stat fascist global planetar. Intenţia celor care au plătit pentru ridicarea monumentului este indicată pe una dintre lespezi, unde s-a gravat în piatră fraza semnificativă: „Fie ca acestea să constituie Pietrele-Ghid pentru o Eră a Raţiunii". Cei avizaţi ştiu că expresia „o Eră a Raţiunii" este o formulă specific masonică. Textul celor zece bizare precepte este mai mult decât revelator, pentru că reprezintă de fapt o sinteză abil ticluită a planurilor şi a concepţiilor demente ale membrilor sectei oculte a aşa-zişilor „iluminaţi", care se străduiesc în ultimele decenii cu disperare să le transpună în practică.

Despre originea acestui monument monstruos publicul cunoaşte puţine lucruri. Astfel, se ştie că în iunie 1979, un străin bine îmbrăcat care s-a recomandat R. C. Christian a sosit la sediul Companiei de prelucrarea a granitului din Elberton şi a comandat ridicarea unui edificiu pentru a transmite un mesaj important omenirii.

Cea mai şocantă afirmaţie gravată pe lespezile monumentului este indicaţia de a „menţine populaţia omenirii sub numărul de 500 de milioane", adică în realitate de a extermina 93% din actuala populaţie de aproximativ 6,6 miliarde a globului. Această idee de sorginte masonică, provenind chiar din cercurile sataniste ale aşa-zişilor „iluminaţi", este tot mai des şi mai agresiv promovată public de personaje precum patronul Microsoft – Bill Gates, fondatorul CNN din Atlanta – Ted Turner sau Prinţul Philip, Duce de Edinburgh. Ted Turner aprecia de curând în mod cinic că „o populaţie totală de 250-300 de milioane de oameni, însemnând o scădere de 95% faţă de populaţia din prezent, ar fi ideală", iar Prinţul Philip declara sarcastic că dacă s-ar reîncarna, atunci ar dori să revină pe pământ ca un virus ucigaş pentru a scădea numeric populaţia.

În biblioteca publică din Elberton există cartea *„Common sense renewed"* („Bunul-simţ reînnoit"), semnată de Robert Christian. În această carte, R. Christian expune motivaţiile şi raţiunile (care pentru noi, cei care avem cu adevărat bun-simţ, sunt de-a dreptul delirante) care au stat la baza mesajului straniu gravat pe Pietrele-Ghid din Georgia. El îşi afirmă sus şi tare susţinerea pentru crearea unui guvern unic mondial care să controleze toată populaţia globului şi cere instaurarea unei „ordini mondiale întemeiate pe raţiune", a unei „guvernări globale prin raţiune".

Ultimele expresii au fost folosite aproape identic în Revoluția Franceză (eveniment sângeros despre care știm că este de sorginte masonică) și în regimul său de teroare mai mult decât irațional. Cine are urechi de auzit să audă. Pentru informații suplimentare, consultați adresele de web:

http://en.wikipedia.org/wiki/Georgia_Guidestones
http://www.radioliberty.com/stones.htm

Fabricarea de virusuri ucigașe

Am auzit cu toții despre înfricoșătoarele virusuri care au apărut în lume în ultimii 20 de ani: HIV, Ebola, virusul gripei aviare, al gripei porcine, însă nu mulți sunt cei care s-au întrebat: de unde provin ele? Ei bine, surse avizate indică faptul că „părinții" lor sunt niște ființe umane foarte bogate, dar literalmente bolnave mintal și iresponsabile care, prin intermediul infrastructurii sectei satanice a Francmasoneriei mondiale, îi determină pe unii savanți fără Dumnezeu să le creeze în laborator și apoi să le scape „accidental" din eprubete într-un supermarket, într-un cartier mărginaș din New York sau în țările sărace din Africa.

Așa-zișii „iluminați" se gândesc la virusuri atât de ucigașe, încât să rămână în viață doar ei și clanurile lor pe întreaga planetă. În prezent, ei cheltuie miliarde de dolari (pe care și-i tipăresc tot ei la Banca Rezervei Federale din SUA) pe studii și experimente care să facă virusul gripei aviare cât mai letal. Pentru aceasta, ei recurg la ingineria genetică, cu ajutorul căreia au modificat genetic anumiți stafilococi, cum ar fi *pyogenes*, precum și variante super-rezistente al stafilococului *aureus*, pentru a-i face foarte rezistenți la antibiotice. Aceștia vor „apărea" în lume ca o ciudățenie la început, dar prin manifestările lor distructive, vor face ca antraxul sau ciuma bubonică să pară o joacă inofensivă.

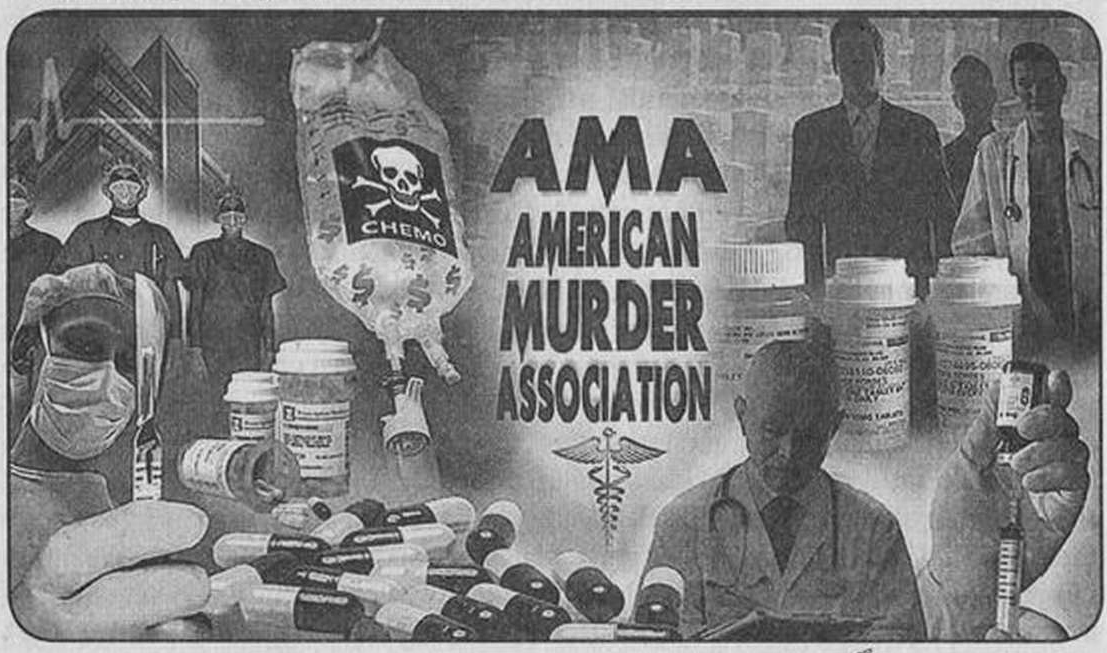

Înşelătoria cu consecinţe nefaste a siropului din porumb

Sunt tot mai mulţi oameni care, înainte de a cumpăra un produs alimentar, citesc eticheta pentru a afla ce altceva mai îngurgitează odată cu produsul care este prezentat atât de atrăgător şi de apetisant pe ambalaj. Însă puţin ştiu că în spatele epitetului „natural" se ascund de multe ori substanţe foarte otrăvitoare. Unul dintre acestea este HFCS (High Fructose-Corn Syrup – sirop din porumb cu conţinut înalt de fructoză).

La întrebarea „Este siropul de porumb un îndulcitor natural?", oficialii de la Corn Refiners Association răspund cu viclenie: „Acest produs respectă recomandarea USDA (Departamentul Agriculturii al Statelor Unite) privind definiţia termenului «natural»." Ceea ce ei nu spun este că HFCS este un produs artificial, ce este fabricat într-un mediu controlat, prin introducerea, într-o ordine precisă, a unor enzime străine în amidonul de porumb, enzime care nu există în mod natural în această cereală. Amidonul de porumb este tratat cu enzime de tip alfa-amilază, pentru a produce lanţuri mici de zaharuri, numite polizaharide. Apoi se adaugă o altă enzimă, numită gluco-amilază, care sparge şi mai mult lanţurile de zaharuri, obţinându-se glucoză. În sfârşit, o altă enzimă, numită glucoză-izomerază transformă glucoza într-un compus format din 42% fructoză şi 50-52% glucoză, la care se mai adaugă alte zaharuri, care prin tehnica de fabricaţie conţin doze mari de mercur, despre care se ştie că produce diabet şi alte afecţiuni extrem de grave. Dintre efectele nefaste ale siropului de porumb (HFCS) enumerăm: obezitate, predispoziţie crescută la diabet, iar după un raport USDA, dezechilibrarea metabolismul magneziului, fapt ce conduce la slăbirea sistemului osos.

Lista produselor care conţin HFCS poate fi citită pe:

http://www.accidentalhedonist.com/index.php/2005/06/09/foods_and_products_containing_high_fruct

http://www.chicagotribune.com/features/chi-mercury-corn-syrupjan27,0,4838535.story

Coca Cola este de fapt o băutură otrăvitoare

În august 2006, statul Kerala din sudul Indiei a interzis producția și comercializarea de Coca Cola și Pepsi Cola pe teritoriul lui. Această decizie a fost luată în urma unor analize de laborator, care demonstrau că băuturile în cauză conțin cantități mari de pesticide și reprezintă un pericol, atât pentru sănătatea celor care le consumă, cât și pentru mediu.

Cinci alte provincii indiene au interzis apoi producția de Coca Cola și Pepsi Cola și comercializarea lor mai ales în școli, spitale și universități. Aceste măsuri au pus în serioasă dificultate cele două companii, care dețin 80% din piața indiană a băuturilor răcoritoare, pierderile fiind estimate la miliarde de dolari. Totodată ele reprezentau o serioasă lovitură de imagine la adresa Coca Cola și Pepsi Cola.

Cele două corporații americane se aflau pentru a doua oară în această situație. Guvernul indian interzisese cele două produse și în 1977, după ce le solicitase companiilor să declare care sunt ingredientele băuturilor, pentru a dovedi astfel că acestea nu sunt nocive. Companiile au refuzat să facă acest lucru, sub pretextul că rețetele sunt secrete. Analizele de laborator au fost realizate de o asociație independentă, Centrul pentru știință și mediu (CSE) din India, și confirmă rezultatele unui raport al autorităților sanitar-veterinare din New Delhi. Ambele arată că băuturile în cauză conțin cantități nepermise de pesticide, de 20 până la 200 de ori mai mari decât limitele admise.

Coca Cola a contestat rezultatele, aducând ca probă analizele efectuate de laboratorul englez care îi certifică de obicei produsele. CSE arată însă că acest laborator nu este o sursă obiectivă: „Faptul că un singur laborator din Marea Britanie are dreptul de a analiza aceste produse este dubios. Cum poate fi considerată o analiză care este finanțată și controlată de Coca Cola o sursă fiabilă de informații?"

Reprezentanții Coca Cola s-au justificat penibil. „Cola pe care o bei în India este la fel de curată ca și aceea pe care o bei la Paris", a declarat Kenth Kaerhoeg, director de comunicare al Coca Cola pentru regiunea Asia. Această afirmație pune însă și mai mult paie pe foc. Înseamnă că și Cola pe care o bei la Paris sau în alte locuri conține la fel de multe pesticide.

Uluitor este și modul în care administrația americană a intervenit în acest caz, făcând presiuni și amenințând India, iar presa oficială internațională s-a mobilizat și ea pentru a prezenta cele două companii drept victime ale unui boicot.

Subsecretarul american pentru comerț internațional, Franklin Lavin, a declarat: „Aceste măsuri aduc o imagine negativă mediului de afaceri asiatic, imagine care se va resimți prin scăderea masivă a investițiilor americane în India, în viitor. Este un pas înapoi pentru economia indiană. Iar momentul nu este deloc bine ales, interesul guvernului indian ar trebui să fie acela de a menține un nivel cât mai ridicat al investițiilor străine." Într-adevăr, SUA este cel mai mare investitor străin din India, însă indienii nu văd deloc cu ochi buni modul în care aceste companii străine își însușesc resursele țării lor.

În ceea ce priveşte Coca Cola, au avut loc numeroase proteste publice pentru a atrage atenţia asupra problemelor sociale şi de mediu pe care această companie le creează. O fabrică de Cola consumă până la 1 milion de litri de apă pe zi, în condiţiile în care multe din aceste fabrici sunt amplasate în zone sărace, în care populaţia suferă de pe urma lipsei de apă. În plus, Coca Cola cumpără această apă la un preţ de nimic şi o vinde apoi sub formă de băuturi răcoritoare foarte scumpe şi toxice. Aceste proteste au semnalat şi faptul ca mega-corporaţia pune monopol pe sursele de apă, le sărăceşte şi apoi deversează deşeuri toxice, fără a respecta normele de mediu.

„Companiile americane nu pot să se sustragă sau să modifice după cum au chef normele de exploatare a resurselor naturale, sub pretextul că fac investiţii. Nu putem tolera stilul Coca Cola şi Pepsi Cola, iar dacă guvernul american vrea să reducă investiţiile în India, nu are decât să o facă", a declarat S. Nandal, reprezentantul unei organizaţii din statul Uttar Pradesh.

De aceeaşi părere este şi Sawai Singh, reprezentantul unei asociaţii din statul Kerala: „Poate că a venit momentul ca guvernul american să îşi reducă investiţiile în India. Până acum a distrus destule companii indiene. Produsele lor sunt nocive."

„Guvernul american ar trebui să lase guvernul indian să decidă singur ce este şi ce nu este bine pentru indieni. A continua să comercializăm produse de tip Cola, după ce s-a dovedit din două surse că au în compoziţie pesticide, este o insultă la adresa libertăţii noastre, a democraţiei şi chiar a suveranităţii naţionale," a declarat R. Ajayan din Plachimada, unul din satele afectate negativ de prezenţa unei fabrici Coca Cola.

Modul în care SUA a intervenit se explică însă prin faptul că mega-corporaţia este unul din principalii contribuitori, care finanţează partidul republican şi care a susţinut financiar campania preşedintelui Bush la alegerile din 2004.

Cum Curtea de Justiţie din Kerala s-a spălat pe mâini, ultimul cuvânt în acest caz i-a revenit Curţii Supreme Federale de Justiţie din New Delhi. Aceasta a cedat însă presiunilor americane şi intereselor economice.

Situaţia din India nu a rămas fără ecou. Modul nedemocratic în care SUA a intervenit i-a determinat în 2007 pe studenţii universităţilor din Manchester, Marea Britanie şi Guelph, Canada să ceară interzicerea celor două băuturi în campusuri.

În noiembrie 2006, guvernul de la Riga, Letonia a dat o lege prin care comercializarea Coca Cola şi Pepsi Cola a fost interzisă în şcoli, alături de alte produse dăunătoare sănătăţii. Această decizie a fost

luată în ciuda presiunilor făcute de Madeleine Albright, care i-a cerut personal președintelui leton Vaira Vike-Freiberga să blocheze această măsură.

Ministerul Sănătății din Letonia a plasat Coca Cola si Pepsi Cola printre „produsele toxice, care conțin coloranți și substanțe artificiale și pot provoca reacții alergice." „Organismele copiilor sunt foarte sensibile la contactul cu produse chimice" se arată într-un comunicat al aceluiași minister.

Sursa: http://www.frontpress.ro/?p=2135

Glutamatul de sodiu — o otravă lentă, mortală și „sigură"

Vegeta... Iată un produs aproape nelipsit din arsenalul oricărei gospodine. Este un adaos universal pentru mâncăruri, care are în compoziție: sare de bucătărie maximum 58%, legume uscate 15,5% (morcov, păstârnac, ceapă, țelină, frunze de pătrunjel), potențiatori de aromă (glutamat de sodiu E621, inozinat de sodiu E631), zahăr, condimente, amidon din porumb, colorant (riboflavina E101). 100 de grame din acest produs oferă un aport energetic de 137 kcal și 8,5 grame proteine, 24,5 grame carbohidrați, 0,6 grame grăsimi.

Analizele au demonstrat că *Vegeta* este un produs foarte dezechilibrant pentru organism. Glutamatul de sodiu este un ingredient periculos pentru sănătate, ce este susceptibil să declanșeze sindromul bucătăriei chinezești. Acesta se manifestă prin reacții alergice, dureri de cap și de gât, amețeală, senzații de slăbiciune, greață, senzație de amorțeală la nivelul antebrațului, al umărului și al cefei, acufene, senzație de sete, transpirație abundentă, crize de astm, respirație greoaie, ritm cardiac mărit, diaree, senzație de presiune facială. Așa cum au demonstrat numeroase cercetări, glutamatul are un efect dezastruos asupra neuronilor din creier, favorizând declanșarea maladiei lui Alzheimer și a bolii lui Parkinson. Inozinatul de sodiu, E631, este un aditiv alimentar obținut din carne sau din pește, fiind din această cauză nerecomandat vegetarienilor. Consumul acestuia poate declanșa reacții alergice sau guta. Este interzisă folosirea sa în produsele alimentare pentru copii.

Prin urmare, *Vegeta* este contraindicată copiilor, femeilor însărcinate și care alăptează, persoanelor care suferă de afecțiuni cardiace, celor cu hipertensiune, astmaticilor, suferinzilor de hiperuricemie (guta), supraponderalilor și obezilor, celor care suferă de maladii hepatorenale, celor care au tendința de a reține apa în țesuturi (edeme), suferinzilor de sindrom metabolic și diabeticilor.

Sursa: http://www.ecomagazin.ro/vegeta-mult-gust-multa-sare/
http://digitaljournal.com/article/192321/MSG_Are_You_Slowly_Poisoning_Yourself_
http://www.ehow.com/how_4443888_identify-msg-poisoning.html

Afaceri șocante cu plasmă infestată cu virusul HIV

Analiza unor documente ale Companiei Bayer dovedesc că aceasta a fost implicată cu bună știință în practici criminale constând din vânzarea de plasmă sanguină infestată cu virusul HIV, ceea ce a condus la îmbolnăvirea a mii de pacienți. Compania a vândut plasmă contaminată în Asia timp de peste un an, până în februarie 1984.

După „New York Times", care a analizat documentele respective, motivul pentru care vânzarea de plasmă sanguină a continuat a fost ca firma să scape de inventar, iar „compania spera să mențină profitul de pe urma câtorva contracte foarte avantajoase."

Acest caz demonstrează faptul că minciunile și nelegiuirile industriei farmaceutice reprezentate de acest colos sunt acoperite de oficialii de la FDA (Administrația pentru Alimente și Medicamente). Publicația citează că în anul 1985, dr. Harry Meyer, angajat FDA a ajutat cu bună știință Compania Bayer să mușamalizeze „unul dintre cele mai mari dezastre medicale din istorie". Meyer sugera ca problema să fie rezolvată „în liniște, fără a alerta Congresul, comunitatea medicală și opinia publică."

Ziarul *„The New York Times"* a mai adăugat că și alte trei companii farmaceutice din America, Armour Pharmaceutical, Baxter International și Alpha Therapeutic au fost implicate în afaceri cu plasmă infestată, deși era disponibilă o variantă sigură. Acest fapt dovedește o dată în plus că pentru cei care se erijează în conducători ai acestei planete, viața și sănătatea oamenilor nici nu contează atunci când este vorba de profit.

În anul 2003, Compania Bayer a făcut presiuni asupra Agenției de Protecție a Mediului, pentru ca acesta să coboare standardele de contaminare cu pesticide. Ea a realizat experimente criminale cu pesticide asupra ființelor umane și a solicitat agenției să aprobe rezultatele respective.

Sursa: http://www.ahrp.org/infomail/0503/22.php

Vaccinuri bizare ce conțin celule de fetuși avortați

În prezent există trei tipuri de culturi de celule umane diploide, care provin de la trei avorturi realizate în anii '60, ce sunt folosite în fabricarea de vaccinuri. Două dintre ele au fost și sunt încă și acum folosite pe scară largă în acest scop. Una dintre ele (WI-38) a fost dezvoltată în Statele Unite în 1961, iar cealaltă (MRC-5) în Marea Britanie, în 1966.

WI-38 provine de la celule de plămâni prelevate de la un fetus feminin de trei luni, iar MRC-5 de la același tip de celule, care însă au fost prelevate de la un fetus masculin de 14 săptămâni. Ambii fetuși au fost avortați în mod intenționat, iar țesuturile din care au fost prelevate

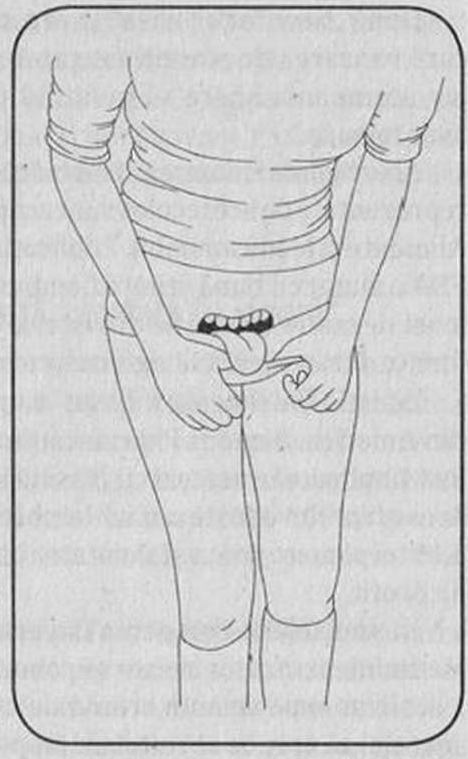

culturile de celule au fost extirpate din fetușii morți.

Al treilea tip de celule a fost utilizat pentru fabricarea singurului vaccin antirubeolă care există pe piață și care este utilizat pe scară largă în toată lumea (Meruvax II, fabricat de Merck). Celulele provin de la un fetus a cărui mamă era infectată cu virusul rubeolei. De atunci, acest tip de virus (cunoscut sub numele de RA27/3) a fost dezvoltat pe celule umane diploide provenite de la acel fetus.

În timpul dezvoltării prezentului vaccin a fost studiată și posibilitatea de a se utiliza și alte tipuri de celule, provenite de la animale.

Iată o listă de vaccinuri care conțin cele trei tipuri de celule umane (după Pontificia Academia Pro Vita, 2005):

– vaccinuri antirubeolă: Meruvax® (Merck, U.S.), Rudivax® (Sanofi Pasteur, Franța) și Ervevax® (RA27/3) (GlaxoSmithKline, Belgia);

– vaccinul combinat antirubeolă-pojar, ce este comercializat sub denumirea M-R-VAX® (Merck, U.S.) și Rudi-Rouvax® (AVP, Franța);

– vaccinul combinat antirubeolă-oreion, comercializat sub numele de Biavax® (Merck, SUA);

– vaccinul combinat antirubeolă-pojar-oreion, comercializat sub numele de M-M-R® II (Merck, U.S.), R.O.R.®, Trimovax® (Sanofi-Pasteur, Franța) și Priorix® (GlaxoSmithKline, Marea Britanie).

Alte vaccinuri ce au fost preparate utilizând celule de fetuși avortați sunt:

– două vaccinuri împotriva hepatitei A, denumite VAQTA (Merck U.S), respectiv HAVRIX (GlaxoSmithKline), ambele fiind preparate folosind MRC-5;

– un vaccin antisifilis, Varivax (Merck), în care se folosesc celule WI-38 și MRC-5;

– un vaccin antipoliomielitic, Poliovax® (Aventis-Pasteur, Franța) cu celule MRC-5;

– un vaccin antirabic, Imovax® (Aventis-Pasteur) cu celule MRC-5;

– un vaccin antivariolă, AC AM 1000 (Acambis) cu celule MRC-5, care însă în anul 2005 era încă în faza de testare...

Sursa: http://lizditz.typepad.com/i_speak_of_dreams/2009/01/vaccines-and-fetal-cell-lines.html

Compușii cu fluor sunt foarte dăunători pentru organismul uman

Ce au în comun pastele de dinți Colgate, Cristal, Signal White Now, Blend a Med, Chicco, Cool Mint, Trixie? Vă răspundem tot noi: fluorul. Sub pretextul neadevărat că acest element chimic ne protejează dantura, suntem obligați să ingerăm cantități

mari de fluor, ale cărui efecte asupra sănătăţii sunt extrem de nocive. Mai mult, sub acelaşi pretext, autorităţile din unele state (cum ar fi SUA) au introdus fluor şi în apa de băut. Dar care sunt efectele consumului de fluor? În primul rând s-a dovedit faptul că fluoridele (compuşi ce conţin fluor şi sunt prezenţi în pastele de dinţi) afectează grav creierul. 18 studii realizate pe om în ţări ca India, China, Iran şi Mexic au descoperit asocieri semnificative ale scăderii coeficientului de inteligenţă la copii cu prezenţa ridicată a fluorului în organism. Alte trei studii (Yu 1996; Du 1992; Han 1989) arată că fluoridele se acumulează în creierul fetusului, producând distrugerea celulelor nervoase şi a neurotransmiţătorilor. Un alt studiu (Li 2004) a demonstrat că există o legătură între expunerea fetusului la fluoruri şi disfuncţiile comportamentale la nou-născuţi.

Efectele nocive pe care le au fluorurile asupra creierului sunt confirmate de 40 de studii care s-au făcut pe animale. Acestea au evidenţiat, ca şi în cazul oamenilor de altfel, un deficit considerabil în capacitatea lor de a învăţa şi de a memora, ca urmare a ingerării de fluoruri.

De asemenea „fluorurile măresc cantitatea de radicali liberi din creier prin diferite căi biologice. Acestea pot avea drept consecinţă creşterea riscului de dezvolta boala Alzheimer" (National Research Council, 2006).

„Este necesar să se întreprindă studii responsabile asupra populaţiilor care au fost supuse unor surse de fluoruri de diferite concentraţii, pentru a se evalua modificările neurochimice care pot fi asociate cu cazurile de demenţă" (National Research Council 2006).

Rocha-Amador D. preciza în anul 2007 că: „Expunerea la fluoruri este responsabilă de reducerea performanţelor intelectuale şi verbale, precum şi a coeficientului de inteligenţă şi a dezvoltării corporale la copii", iar Xiang Q. afirma în 2003: „Concentraţia ridicată de fluoruri din apă a fost în mod semnificativ asociată cu procentul ridicat de retardare mentală (IQ < 70) şi inteligenţă redusă (IQ: 70 - 79)."

Sursa: http://www.fluoridealert.org/fluoride-dangers/health/brain/index.aspx

Puţini dintre noi ştiu că sarea de bucătărie conţine cianură

În România, legea nr. 568/2002 impune producerea şi comercializarea numai a sării iodate pe teritoriul României. Guvernul român obligă astfel ca producătorii să „iodeze" 20 de milioane de oameni, însă doar aproximativ 8.000 de oameni au nevoie de un supliment de iod.

„După 4 ani de funcţionare a nefastei H.G. 568/2002, numărul cancerelor tiroidiene s-a dublat, iar numărul hipertiroidiilor a crescut de la 3127 la 6387", declara profesorul dr. Pavel Chirilă.

Toate produsele alimentare procesate din România conţin sare iodată: pâinea, pateurile, produsele de patiserie, mezelurile etc. – astfel că aportul de iod în alimentaţia noastră este mult mai mare decât ne imaginăm. Administrarea îndelungată a iodului se poate asocia cu inhibarea continuă a sintezei hormonale şi cu apariţia gușei, datorate hipo- sau hipertiroidiei. Administrarea iodului la gravide

poate produce dereglări ale funcționării glandei tiroide la fetuși. Lista efectelor adverse ale excesului de iod poate continua: creșterea volumului glandei tiroide, afectarea vederii prin efectul său toxic la nivelul tiroidei, creșterea incidenței bolilor alergice etc.

Mai mult, sarea de bucătărie vândută în rețeaua magazinelor alimentare obișnuite conține și un antiaglomerant, E536 – ferocianura de potasiu – care la peste 100 de grade Celsius se descompune în cianură de potasiu și clorură de fier – și care cauzează reducerea aportului de oxigen în sânge, dificultăți de respirație, dureri de cap și amețeli. motiv pentru care se recomandă consumarea sării neiodate și neaditivate distribuite prin plafaruri. Acest E536, care este interzis în alte țări (de exemplu în Anglia) duce la consecințe dramatice prin introducerea lui în compoziția sării de bucătărie: creșterea incidenței cardiopatiei ischemice, accelerarea proceselor de degenerative ale aterosclerozei etc.

Sursa: http://acupunctura.forumgratuit.ro/t652-sarea-de-bucatarie-contine-cianura#4022

http://civicmedia.ro/acm/index.php?option=com_content&task=view&id=513&Itemid=75

S-a descoperit deja că porumbul modificat genetic produce infertilitate

Potrivit lui F.W. Engdahl, un jurnalist independent americano-german, istoric, cercetător și economist, unul dintre proiectele de lungă durată ale Guvernului SUA a fost acela de a crea în laborator o specie de porumb modificat genetic. Această varietate de porumb este testată pe teren deja de peste zece ani. Președintele unei mici firme bio-tech care se ocupă de acest proiect a declarat: „Avem o seră plină cu plante de porumb care produc anticorpi antispermatici." Mai că ne vine să privim altfel porumbul copt pe care îl mâncăm de la tarabe, sau mămăliga aburindă din farfurie...

Luând anticorpi de la femeile care suferă de o afecțiune rară, cunoscută sub numele de „infertilitate imunitară", și izolând genele care produc acești anticorpi, oameni de știință iresponsabili și criminali le-au introdus în plantele de porumb, creând, în esență, o *sui generis* armă biologică pentru controlul populației.

Cine a contribuit la finanțarea acestui demers? Vă răspundem tot noi: Fundația Gates (care include si Fundația Buffet) și Fundația Rockefeller, printr-un proiect numit „Alianța pentru o Revoluție Verde", condus de nimeni altul decât de fostul șef al ONU, Kofi Annan. Majoritatea OMG-urilor comercializate de marile concerne agroalimentare sunt afiliate la AGRA (Alianța pentru o Revoluție Verde în Africa), și se folosesc de eticheta atractivă „verde" pentru a răspândi OMG-uri în întreaga lume a treia. După Engdahl și alte surse independente, „Gates și Buffet sunt finanțatori majori de programe globale pentru reducerea populației".

Fundația Rockefeller a fost implicată în experimente de eugenie (doctrină folosită de rasiști și fasciști, care preconizează reducerea populațiilor umane prin măsuri genetice: sterilizare, interdicția de a procrea etc.) și genocid, prin finanțarea cercetării eugeniei în Germania anilor '20 și mai târziu prin experimentele asupra oamenilor realizate în

timpul celui de-al treilea Reich („Semințele distrugerii", F.W. Engdahl). Familia Rockefeller a susținut așadar sterilizările forțate și ideologia purității rasiale a Germaniei hitleriste.

La scurt timp după introducerea porumbului modificat genetic în SUA în 1996, rata natalității a început să scadă. Începând cu anul 1999 – la doar trei ani după ce porumbul modificat genetic a fost introdus în alimentație – rata natalității s-a prăbușit vertiginos. În prezent, rata infertilității a ajuns la 20% în Statele Unite. Mai mult de două milioane de cupluri americane sunt infertile. Situația nu este diferită în Europa, unde rata infertilității este în continuă creștere.

Începând cu anul 2008, Guvernul SUA s-a opus ideii ca alimentele modificate genetic să fie etichetate așa cum ar fi corect, iar acest demers vizează nu doar produsele care urmează să fie vândute în Statele Unite, ci și pe cele care ajung în rafturile magazinelor din întreaga lume. *Codex Alimentarius* este pârghia prin care ONU urmărește să reglementeze toate produsele alimentare, minerale și plantele medicinale folosite în lume pentru consum. Acest efort a stagnat însă deoarece *Codex* nu reglementează produsele ce conțin OMG-uri ca fiind „alimente".

Cu toate acestea, *Codex* pune aceste produse într-o categorie specială, acestea putând fi utilizate în aplicații alternative. Ca și factor de control al nașterii, poate?

Uleiurile de porumb, de soia, de semințe de bumbac modificate genetic sunt produse supuse la numeroase proceduri de prelucrare în Statele Unite ale Americii. Aceste alimente nu au fost niciodată testate din punct de vedere al siguranței alimentare în cazul consumului uman, iar studiile pe animale au revelat deteriorarea gravă a organelor, avorturi spontane și sterilitate...

Sursa: http://mucenicul.wordpress.com/2011/06/22/avem-o-sera-plina-cu-plante-de-porumb-care-produc-anticorpi-anti-sperma-incurajator-nu/

http://codexalimentarius.info/

Satanicul cip RFID urmează să fie utilizat pe scară din ce în ce mai largă pentru controlul și înrobirea populației

Într-un interviu acordat lui Alex Jones în anul 2007, cu puțin timp înainte să moară de cancer, regizorul Aaron Russo relata o discuție pe care a avut-o cu Nick Rockefeller, care i-a spus personal că scopul ultim al elitei masonice este acela de a controla populația mondială cu ajutorul microcipurilor și că războiul împotriva terorismului

este o înscenare. Rockefeller a prezis cu unsprezece luni înainte „evenimentul" din 11 septembrie 2001 (este vorba despre atentatul împotriva World Trade Center), care a fost pretextul ce a condus apoi la invadarea Irakului și a Afganistanului. De asemenea, Rockefeller i-a mărturisit lui Russo că familia sa a fondat și a finanțat mișcările feministe cu scopul ascuns de a distruge familiile și că reducerea numerică a populației este unul din scopurile principale ale potentaților planetei.

Aaron Russo era probabil cunoscut mai ales pentru realizarea filmului „Trading Places", ce-l are ca protagonist pe Eddie Murphy. Un alt proiect însă l-a adus în atenția opiniei publice internaționale: documentarul său *„America – From Freedom to Fascism"* (America – de la libertate la fascism), în care vorbește despre înșelătoria Sistemului Rezervei Federale.

Cum a ajuns Russo să afle toate aceste informații de la Nick Rockefeller? După difuzarea unuia dintre filmele sale de succes, *„Mad as Hell"*, Russo s-a implicat în politică. În timpul campaniei electorale pentru fotoliul de guvernator al statului Nevada, el a fost remarcat de către Rockefeller și i-a fost prezentat acestuia de către o femeie procuror. Observând pasiunea și capacitatea lui Russo de a declanșa schimbări, Rockefeller a început o misiune subtilă de recrutare a lui Russo în această elită.

În timpul unei conversații, Rockefeller l-a întrebat pe Russo dacă este interesat să intre în Consiliul Relațiilor Externe (*Council on Foreign Relations* – CFR), însă Russo a refuzat invitația, spunând că nu este interesat să asuprească oamenii. Replicând plin de cinism, Rockefeller l-a întrebat cu sânge rece: „De ce ți-ar păsa de sclavi"?

„L-am întrebat care este rostul acestor lucruri", spune Russo, „Ai toți banii din lume, ai toată puterea de care ai nevoie, care e scopul final, atunci?" Rockefeller a răspuns: „Scopul final este ca tuturor oamenilor să le fie implantate cipuri, să controlăm întreaga societate, iar bancherii și elita să controleze lumea."

Rockefeller chiar l-a asigurat pe Russo că dacă ar intra în elită, cipul său ar fi marcat special astfel încât acesta să poată evita controlul nedorit al autorităților.

Russo susține că Rockefeller i-ar fi spus cu 11 luni înainte de 11 septembrie: „Trebuie să se producă un eveniment catastrofal în urma căruia vom avem un pretext credibil să invadăm Afganistanul, să construim conducte de petrol prin marea Caspică, să invadăm Irakul, să ocupăm Orientul Mijlociu și să mergem după Chavez în Venezuela... În curând, va fi un război nesfârșit al terorii, în care nu va exista niciun dușman și totul va fi o imensă cacealma, astfel încât guvernul să domine poporul american". Russo a mai precizat că Rockefeller râdea într-un mod cinic în timp ce îi făcea această predicție șocantă.

Într-o discuție ulterioară, Rockefeller l-a întrebat pe Russo ce crede despre mișcările de emancipare feministe. Russo a răspuns că el consideră că aceste mișcări luptă să obțină pentru femei drepturi egale cu cele ale bărbaților, de a munci și de a fi plătite în mod egal, așa cum s-a obținut și dreptul la vot. Acest răspuns i-a stârnit râsul lui Rockefeller: „Ești fraier! Să-ți spun despre ce este vorba, de fapt: noi, clanul Rockefeller am fondat mișcările feministe. Noi! Noi deținem toate ziarele și toate televiziunile. Fundația Rockefeller!"

Rockefeller i-a explicat lui Russo care sunt cele două motive principale pentru care familia sa a finanţat mişcarea feministă: în primul rând, înainte de luptele pentru drepturi ale femeilor, bancherii nu puteau impune taxe decât pentru jumătate de populaţie; în al doilea rând, această mişcare face ca şcolarizarea copiilor să înceapă de la vârste mult mai mici, fiind astfel mult mai facilă îndoctrinarea copiilor, care sunt învăţaţi să privească statul drept prima familie, desfiinţând astfel modelul familiei tradiţionale.

Această şocantă dezvăluire completează afirmaţiile anterioare ale feministei Gloria Steinem, conform cărora CIA a finanţat revista „Ms. Magazine", în cadrul aceleiaşi strategii de distrugere a familiei tradiţionale.

Rockefeller a subliniat în repetate rânduri că „oamenii trebuie să fie conduşi" de o elită, iar unul din metodele de punere în practică a acestui scop este reducerea populaţiei. „Sunt prea mulţi oameni în lume", zicea el şi „numărul oamenilor trebuie redus cu cel puţin jumătate."

O problemă care a scăpat de sub controlul elitei, după cum reiese din conversaţiile lui Rockefeller cu Russo, este conflictul dintre Israel si Palestina. La un moment dat soluţia gravita în jurul ideii de a da fiecărui cetăţean israelian câte un milion de dolari şi de a-i muta astfel pe toţi în statul Arizona.

Sursa: http://secretele--sistemului.blogspot.com/2011/08/marturisirile-istorice-ale-regizorului.html

Supraexpunerea la compuşii toxici ai aluminiului este una din cauzele majore ale maladiei Alzheimer

Anul trecut, medicii români au determinat cantitatea de metale toxice din firele de păr recoltate de la 1.000 de persoane. Rezultatele cercetării i-au uimit: peste 30% dintre pacienţi au aluminiu în organism. Consecinţele imediate sunt următoarele: omul are dureri de cap, se balonează, i se usucă pielea şi îşi pierde pofta de mâncare. Pacienţii care suferă de afecţiuni renale şi primesc tratamente de dializă regulat, se expun la niveluri crescute de aluminiu în lichidele pentru dializă. Studiile au arătat că aluminiul ajunge în organism şi din cereale, prăjituri, biscuiţi, paste, ciuperci, spanac, ridichi, lăptuci, dar şi din ceaiuri sau băuturi care conţin aditivi alimentari cu aluminiu, cum ar fi cele pe bază de cacao. Cantitatea de aluminiu creşte peste cota admisă şi atunci

când alimentele sunt gătite în oale din aluminiu sau sunt învelite în folie de aluminiu și supuse la temperaturi mari în cuptor. Toți suntem expuși mai mult sau mai puțin la riscul de a ingera aluminiu. Chiar dacă acesta nu se petrece în bucătăria proprie, se poate în schimb produce atunci când bem o băutură caldă în oraș, preparată cu apă contaminată sau în ibrice de aluminiu. Un pericol pentru sănătate îl reprezintă și radiatoarele confecționate din aluminiu care sunt responsabile pentru simptome ca: ameteală, tulburări de vedere și chiar începutul unor paralizii.

Persoanele supraexpuse la aluminiu pot să prezinte encefalopatie, o formă de demență caracterizată de convulsii, tremurături, psihoză și diferite schimbări la nivelul vorbirii și al comportamentului. Encefalopatia, ca efect al expunerii la aluminiu în exces, se întâlnește mai ales la bolnavii care fac dializă. Absorbția mare de aluminiu poate provoca anemie, osteomalacie (oasele moi sau sfărâmicioase, din cauza tulburărilor profunde în metabolismul fosforului și al calciului din masa osoasă), infarcte. Aluminiul este asociat și altor boli serioase care afectează sistemul nervos, precum maladiile Lou Gehrig și Parkinson. Dar cele mai de temut sunt demența presenilă, tulburările mintale, îmbătrânirea precoce și boala Alzheimer. Deși industria farmaceutică a mediatizat exagerat progresul înregistrat în prevenirea și tratarea acestei boli, în realitate progresul este nesemnificativ. Primele simptome după care se recunoaște această boală, și care indică începutul unei deteriorări mintale progresive, sunt pierderile de memorie, dezorientarea și depresia. Celulele creierului pacienților suferinzi de această boală pot conține de 10 până la 30 de ori mai mult aluminiu decât media.

Toxicitatea acestui metal a fost descrisă în revista *„Science et Vie"*, unde s-a arătat că efecte secundare ale aluminiului apar chiar și când este consumat în cantități mici. Într-o revistă medicală americană se relatează cazul unei intoxicații cu aluminiu ce se manifesta ca o tumoare a esofagului, care s-a retras de îndată ce bolnavul a încetat să mai folosească vase de aluminiu. Ce putem face pentru a sta cât mai departe de aluminiu? În primul rând trebuie să scăpăm de toate ustensilele, tacâmurile și recipientele de aluminiu din bucătărie, să consumăm apă îmbuteliată cu conținut scăzut din acest metal, să renunțăm definitiv la ambalarea alimentelor în staniol și folii de aluminiu, să evităm aspirina pe cât posibil, să nu mai cumpărăm conserve, bere și răcoritoare la cutie, să refuzăm mâncarea la caserole tapate cu aluminiu. Pare foarte dificil, dar veți vedea că aceleași alimente există și în ambalaje de sticlă sau de carton. Cât despre celelalte obiecte care ne înconjoară, eliminați-le pe cele inutile. De ușile confecționate din componente de aluminiu e posibil să nu aveți cum să scăpați imediat, dar le puteți înlocui atunci când apare un prilej favorabil..

Ambalajele produselor cosmetice (sprayuri, cutii de cremă, vopsea) conțin aluminiu din belșug. Aluminiul din deodorante (20% clorură de aluminiu) pătrunde mai ușor în organism prin piele decât cel care este asimilat pe cale digestivă. În plus, inhalarea de aluminiu fin divizat și de pulbere de oxid de aluminiu a fost identificată drept o cauză a fibromului pulmonar și a lezării plămânilor. Antiperspirantele conțin și ele săruri de aluminiu și zirconiu, care inhibă activitatea glandelor sudoripare, prin blocarea și închiderea porilor. Un studiu efectuat la Universitatea Reading (Marea Britanie) acuză antiperspirantele și deodorantele că pot favoriza apariția tumorilor mamare,

cauzate de absorbţia prin piele a unei cantităţi considerabile de aluminiu. Asimilarea pe termen îndelungat a unor concentraţii importante de aluminiu prin deodorante şi antiperspirante poate conduce la serioase probleme de sănătate. Persoanele care se confruntă cu aşa-zisa aluminofobie pot folosi antiperspirantele sau deodorantele fără aluminiu, disponibile în farmacii.

În Uniunea Europeană, aluminiul este ascuns sub denumirea de E173. El este considerat responsabil de apariţia unor boli ca Alzheimer şi Parkinson, osteoporoză, boli cardiovasculare. Fiind neurotoxic, Comisia Europeană dezbate posibilitatea de a fi retras din alimentaţie, mai ales din alimentaţia copiilor. E173 este întâlnit mai ales ca şi colorant în produse bazate pe cereale cum ar fi pâinea, prăjiturile şi biscuiţii.

Un mod cu totul nefast de preparare a hranei, dar destul de răspândit în epoca actuală, este acela în care alimentele sunt puse la cuptor într-un înveliş de staniol. Medicii avertizează însă - fiecare masă preparată astfel este o bombă de aluminiu, care ne poate distruge sănătatea. Cel mai mare risc este Alzheimer-ul.

„Folia de aluminiu conţine ioni toxici şi controversata substanţă Bisfenol A. Se ştie că ionii toxici pot conduce la cancer, iar Bisfenol A poate afecta fertilitatea, în special în cazul bărbaţilor. La microunde, substanţa toxică trece mult mai uşor în mâncare", afirmă Daniel Bolgu, chimist.

Sursa: http://codexalimentarius.info/?p=495

Se pregăteşte cenzura totală asupra internetului

Deoarece schimbul liber de informaţii între oameni, pe internet, este foarte deranjant pentru clica de la vârful masoneriei, care fac eforturi enorme să blocheze orice informaţii ce le-ar putea compromite planurile criminale, aceasta a început să ia măsuri pentru a desfiinţa forma actuală de internet. Astfel, pseudo-elitele masonice preconizează implementarea accesului pe bază biometrică la furnizorul de internet şi cenzurarea site-urilor, care vor trebui să fie „aprobate" ca să poată funcţiona. Aceste măsuri au fost deja testate şi implementate în China sub pretextul luptei împotriva pornografiei şi a violenţei. Se va începe de la interzicerea site-urilor pentru adulţi, a celor cu jocuri şi în final se vor interzice site-urile „deranjante".

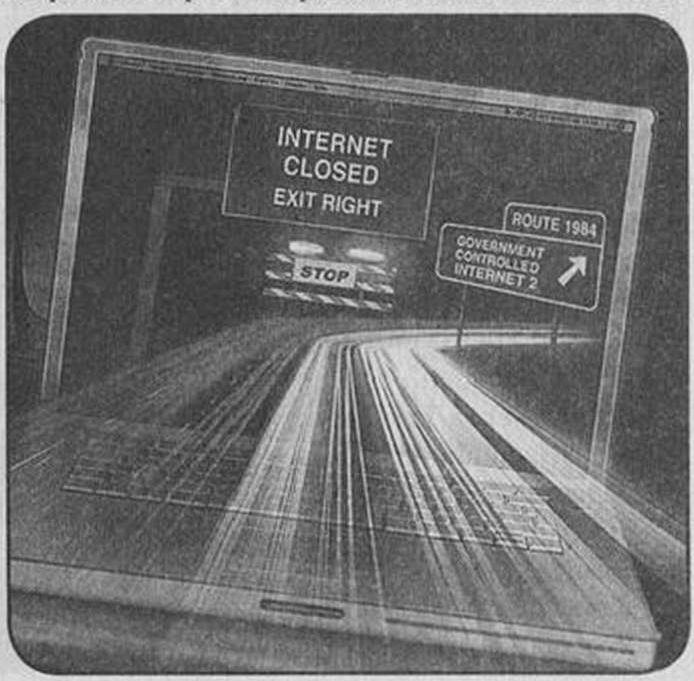

Pretextul pentru legiferarea cenzurii internetului este stoparea unui așa-zis terorism cibernetic (care constă de fapt din difuzarea liberă a unor informații care-i demască pe cei din clica Francmasoneriei mondiale), iar unul dintre principalii promotori ai unor proiecte de lege în această direcție este senatorul Jay Rockerfeller, care a introdus în anul 2009 moțiunea pentru așa-zisa Lege a securității cibernetice *(Cybersecurity Act)*.

De altfel, politicienii corupți din România au și votat pe ascuns, în perioada summitului NATO la București, ascultarea telefoanelor, interceptarea e-mailurilor și înregistrarea site-urilor pe care navigăm. Deci odată cu implantarea cipurilor, așa-zișii „iluminați" doresc un control absolut asupra a tot ceea ce facem, pentru a se ști în orice moment unde ne aflăm, câți bani avem, ce cumpărăm, ce mâncăm, la ce filme ne uităm, ce ziare citim etc.

Sursa: http://truth-consciousness.com/2010/11/censoring-the-internet/

Avertisment

După consultarea atentă a acestor materiale și aprofundarea aspectelor expuse aici prin investigarea independentă a problemelor ridicate, fiecare om înzestrat cu inteligență și bun-simț își va putea forma în mod just și în cunoștință de cauză o părere proprie. Suntem cu anticipație siguri că cei care vor manifesta curiozitate și își vor pune întrebările potrivite cu o anumită seriozitate își vor putea confirma, în conformitate cu propriul discernământ, că există pe această planetă o monstruoasă conspirație satanică a așa-zișilor „iluminați", ce acționează împotriva libertății, sănătății și în final, a existenței majorității ființelor umane de pe această planetă. Am prezentat aici în mod sintetic numai câteva aspecte ale unei situații ce se prezintă extrem de gravă și periculoasă pentru viitorul nostru și al tuturor ființelor de pe Pământ.

Vă rugăm să transmiteți aceste informații tuturor prietenilor și cunoscuților, deoarece situația actuală este atât de gravă încât nu îngăduie nicio întârziere. Dacă nu ne gândim la noi, să ne gândim măcar la copiii noștri și la cei dragi, care vor avea de suferit dacă nu luăm măsuri acum, fără întârziere, fiind astfel avertizați cu privire la planurile diabolice ale acestei clici criminale a așa-zișilor „iluminați".

Cunoașterea înseamnă putere, afirmă un aforism al înțelepciunii, iar noi trebuie să fim conștienți că un om inteligent și prevenit face cât doi oameni obtuzi, letargici și dezinformați.

CÂTEVA OPINII ALE LUI HENRY MAKOW DESPRE CONTROLUL EXERCITAT DE AŞA-ZIŞII „ILUMINAŢI" ASUPRA CONDUCERII STATULUI ISRAEL

Henry Makow

Henry Makow, autorul a două cărţi de investigaţie asupra sectei satanice a „iluminaţilor": *„The Cult that Hijacked the World, Cruel Hoax"* („Cultul care a pus stăpânire pe lume, o crudă înşelătorie") şi *„Illuminati: Deceit and Seduction"* („Iluminaţii: înşelăciune şi ducere în ispită"), face mărturisiri şocante şi îşi exprimă cu mult curaj propriile sale păreri cu privire la influenţa malefică a clicii de la vârful masoneriei mondiale asupra conducătorilor statului Israel. Vi le prezentăm mai jos ca atare:

„Sunt un evreu canadian nepracticant, care nu se disprețuiește pe sine, care crede în Dumnezeu și în Evanghelia iubirii a lui Iisus Hristos. Toți bunicii mei au murit în Holocaust. Părinții mei abia au scăpat, trecând drept neevrei. Am trăit în Israel în anii 1972 - 1973, dar am plecat pentru că israelienii mi s-au părut la fel de materialişti ca şi canadienii. Iar Israelul m-a şocat, căci mi s-a părut a fi o ţară care îşi devorează propriul popor. Cu toate acestea, am rămas un sionist până de curând, când am descoperit caracterul imperialist ascuns al Sionismului. Cred că cei mai mulţi israelieni au fost înşelaţi, la fel ca şi mine.

Îi blamez pe bancherii «iluminaţi» care i-au adus pe naziști la putere. Îi blamez pe sioniști pentru că au colaborat cu naziștii. Îi blamez pe sioniști pentru că i-au împiedicat pe evreii din Europa să fie salvați. Îi blamez pe sioniști pentru că au împiedicat ajutoarele să ajungă la ghetouri. Îi blamez pe sioniști pentru că i-au înşelat pe evrei şi i-au trimis în lagărele de concentrare. Îi blamez pe sioniști pentru că au sabotat rezistența evreiască.

Israelul nu ar fi fost niciodată creat doar pentru a fi «o patrie a evreilor». El este destinat să fie capitala imperiului cabalist mondial al clanului Rothschild. Evreii obişnuiţi nu au în aceasta niciun alt rol, decât acela de a fi carne de tun. Israelul nu a fost creat ca o consecinţă a Holocaustului, ci a fost invers. Naziştii au fost aduşi la putere, printre altele, pentru a-i forţa pe evrei să creeze Israelul, în beneficiul clanului Rothschild şi al aşa-zişilor «iluminaţi»."

„Israelul este astăzi principala sursă a antisemitismului din lume, ce pune în pericol securitatea tuturor evreilor. Autoproclamându-se «stat evreu», dar acționând ca un stat banditesc, Israelul îi expune pe toți evreii la reacții de repulsie și de răzbunare din partea celorlalți.

Uciderea militanților pentru pace din Fâșia Gaza este o dovadă în plus că scopul real al sionismului nu este de a proteja evreii de antisemitism, ci de a produce de fapt antisemitismul. Scopul este să facă din evrei niște paria ai națiunilor, pentru care singura alternativă rămâne aceea de a urma dictatele sioniste. În cele din urmă, ei vor fi sacrificați pentru îndeplinirea obiectivelor sioniste – așa cum au fost în timpul Holocaustului –, pentru că Sionismul este o societate secretă masonică (cabalistă, satanică, a „iluminaților") care are drept ultim scop construirea unei Noi Ordini Mondiale totalitare. Majoritatea evreilor nu au nimic de-a face cu aceasta; totuși ei vor fi sacrificați din nou pentru o cauză care nu este a lor.

Sioniștii îi privează pe evrei de întreaga legitimitate morală a acțiunilor lor, pentru ca ei să poată fi din nou lichidați fără scrupule, iar cei mai mulți israelieni și evrei cooperează, inconștienți fiind de posibilele consecințe, susținând sub pretexte puerile ororile comise de statul Israel în numele lor.

Să facem un exercițiu de aritmetică morală: în anul 2006, armata Israelului a ucis 1.400 de libanezi și a impus plata unor daune de 10 miliarde de dolari, pur și simplu pentru că au fost capturați 2 soldați israelieni. În anul 2009, armata Israelului a omorât 1.300 de civili din Gaza și a dărâmat nenumărate clădiri din pricina câtorva rachete propulsate cu niște arme artizanale.

Și acum, iată acest masacru al militanților internaționali pentru pace care au venit în ajutorul locuitorilor din Gaza. Prin acțiunile lor, guvernanții Israelului pun în pericol securitatea evreilor din lumea întreagă. În același mod, în anul 1933, Samuel Untermeyer, unul din liderii comunității evreiești internaționale „declara război" Germaniei naziste, în vreme ce o jumătate de milion de evrei trăiau încă în Germania și urmau, prin aceasta, să devină obiectul represaliilor și al persecuțiilor naziste! Evreii de astăzi sunt prizonierii comportamentului rușinos al conducătorilor Israelului.

Ca de obicei, autoritățile israeliene încearcă să prezinte opiniei publice uciderea a 20 de militanți pentru pace, neînarmați, ca pe un act de legitimă apărare. Comandouri înarmate cu pistoale-mitralieră au fost, chipurile, atacate cu niște bețe! Iar militarii dintr-un comando au fost împroșcați pe uniformele curate și proaspăt călcate cu lapte praf! Este vorba, despre tactica sionistă clasică: jefuire, ucidere și însușirea tuturor bunurilor. Apoi urmează învinuirea victimelor pentru că au îndrăznit să ridice mâna în semn de protest. Doar erau niște antisemiți! Desigur, penibila mass-media occidentală, ce este controlată de capii sionismului, se raliază la directivele sioniste.

Cei mai mulți evrei sunt oameni buni și decenți. Ei cred în Ordinea Morală, nu în Noua Ordine Mondială. Sioniștii nu sunt evrei. A venit vremea ca tot mai mulți evrei să realizeze acest adevăr."

UN PAS ÎNAINTE ÎN STOPAREA EXPERIMENTELOR DE CLONARE ANIMALĂ

Laboratorul AgResearch din Noua Zeelandă – instituţie aflată sub directă coordonare guvernamentală – a fost sancţionat public de numeroasele manifestaţii de protest îndreptate împotriva experimentelor de clonare animală desfăşurate în cadrul său.

În urma repetatelor proteste publice, laboratorul AgResearch a încetat experienţele de clonare a animalelor în Noua Zeelandă. Motivul vehiculat public este acela că au existat prea multe decese în rândul animalelor supuse experimentelor. Rapoartele realizate asupra experimentelor de clonare animală din centrul Ruakura menţionează apariţia frecventă în rândul animalelor supuse clonării în laborator a unor tulburări grave de sănătate de genul artritelor cronice, pneumoniei, şchiopătărilor sau septicemiilor, ce au survenit la bovine, la oi şi la capre.

Făcut public de către *Official Information Act*, raportul se sprijină pe analize cu privire la animale modificate din punct de vedere genetic, create în laborator pentru a produce o varietate de „super-lapte". Alte cazuri de mortalitate în rândul animalelor au fost constatate în timpul cercetărilor asupra rezistenţei la eczeme a oilor.

„După 13 ani de activitate obscură în domeniul clonării animale, timp în care laboratorul a căutat să ascundă faptul că a depus eforturi mari în prevenirea apariţiei malformaţiilor ce surveneau frecvent la animalele clonate, AgResearch decide în sfârşit că este cazul să stopeze activitatea în această direcţie şi pune astfel capăt cercetărilor sale aberante asupra clonării animale", a declarat Jimmy Suttie, directorul general al biotehnologiilor aplicate.

Printre concluziile raportului public, se menţionează faptul că în cursul experimentelor realizate în laboratoarele AgResearch, doar 10% dintre animale au supravieţuit şi acestea au prezentat apoi tulburări grave. Într-adevăr, majoritatea femelelor au fost apoi victime ale avorturilor spontane şi ale hidropiziei. Colul uterului se umplea în mod alarmant cu lichid, ceea ce făcea necesară eutanasierea lor imediată.

BĂUTURILE DIN GAMA COCA COLA ȘI PEPSI CONȚIN SUBSTANȚE PERICULOASE PENTRU SĂNĂTATE, DINTRE CARE UNELE SUNT CHIAR CANCERIGENE

În Statele Unite ale Americii, Centrul pentru Promovarea Științei în Interesul Public (*Center for Science in the Public Interest* – CSPI) a studiat atent și a recomandat deja interzicerea băuturilor din gama Coca Cola și Pepsi Cola după ce a constatat că aceste două tipuri de băuturi periculoase conțin, ca multe alte băuturi carbogazoase, unele substanțe cancerigene. Este vorba despre substanțele 2-MI și 4-MI și inclusiv despre colorantul caramel, care toate prezintă un real risc cancerigen. Mai adăugăm faptul că versiunile fără zahăr ale acestor două băuturi gazoase conțin îndulcitori precum aspartamul, care s-a dovedit deja că este cancerigen, iar Coca Cola conține mai mulți aditivi, printre care și acidifiantul E338, despre care se știe că sunt nocivi pentru sănătate și de asemenea cancerigeni.

Aspartamul este un îndulcitor folosit în majoritatea băuturilor dietetice și este de 200 de ori mai dulce decât zahărul obișnuit. Conținutul ridicat de fenilalanină și de metanol din aspartam distruge neuronii, conducând la pierderea memoriei, la apariția tumorilor pe creier și a maladiei Alzheimer. Substanța nocivă neotam prezentă în băuturile de tip Coca Cola poate cauza dereglări emoționale și comportamentale. Neotamul este de la 7.000 până la de 13.000 de ori mai dulce decât zahărul. Un sfert de linguriță de neotam este echivalentul a 11 kilograme de zahăr. Acest îndulcitor este folosit de Coca Cola de puțin timp și înlocuiește fructoza din siropul de porumb, folosită pe vremuri în multe produse ale companiei. Sucraloza (periculosul E955) care se găsește în băutura Diet Coke este un edulcorant chimic de sinteză, care are o putere de îndulcire de 600 de ori mai mare decât zahărul, de două ori mai mare decât zaharina și de patru ori mai mare decât aspartamul. Sucraloza este obținută din zahăr prin adăugarea a trei atomi de clorină. Producătorii de sucraloză se bazează chiar pe faptul că aceasta provine din zahăr, ceea ce îi face să afirme că este un aditiv alimentar aproape natural, uitând totuși să adauge că, făcând aceste modificări, sucraloza a devenit o substanță chimică nocivă. Ea cauzează migrene și afectează sistemul imunitar. Toate cercetările de până acum, care au fost realizate pe animale, au condus la concluzia că, în urma consumului de sucraloză, acestora le-au fost afectate ficatul și rinichii, le-a scăzut numărul de globule roșii, și în plus s-au confruntat cu stări diareice și cu tulburări la nivelul timusului. Consumul ridicat de sucraloză și, implicit, de clorină produce atacuri de panică, stări de agitație și dureri musculare. De asemenea, toate aceste băuturi bogate în cofeină determină apariția tulburărilor somnului, scăderea puterii de concentrare și compromit sănătatea oaselor.

Studiile de specialitate au arătat că, în cazul copiilor care beau de cel puțin două ori pe zi băuturi de tip Cola, oasele lor devin fragile. Aceste băuturi periculoase afectează gradat și funcționarea ficatului. În ciuda reclamelor mirobolante care ne asaltează de peste tot, este deci spre binele nostru să evităm consumarea acestor băuturi așa-zis răcoritoare.

RATA MORTALITĂȚII INFANTILE ÎN CADRUL POPULAȚIILOR VACCINATE ESTE FOARTE CRESCUTĂ

La data de 4 mai 2011, revista *„Human and Experimental Toxicology"* a publicat un studiu realizat pe tema numărului de vaccinuri administrate bebelușilor. Autorii studiului, Neil Z. Miller și Gary Goldman, au apelat la una dintre publicațiile de specialitate pentru a afla calendarul de vaccinare aplicat nounăscuților în Statele Unite, cât și în alte 33 de țări care au înregistrat cele mai multe cazuri de deces ca urmare a vaccinării.

Analiza statistică a datelor a arătat o corelație pozitivă între procentul mortalității infantile și numărul dozelor de vaccin administrate. Mai precis, cu cât copiilor, după naștere, le sunt administrate mai multe doze de vaccinuri, cu atât riscul de moarte subită este mai mare.

Clasificând rezultatele obținute în cinci grupe, în funcție de numărul dozelor de vaccin administrate după naștere (12-14, 15-17, 18-20, 21-23, 24-25 de doze), cei doi cercetători au constatat că mortalitatea infantilă înregistrează valori anormal de mari. În plus, cercetătorii au constatat că rata mortalității infantile este mai ridicată la bebelușii supra-vaccinați. Astfel, ei constată că sindromul morții subite pare să afecteze mult mai mult acești bebeluși.

Autorii amintesc un studiu mai vechi realizat de dr. William Torch și colaboratorii săi, care arată că două treimi din bebelușii decedați prin moarte subită fuseseră vaccinați cu vaccinul antipoliomielitic, DT-Polio.

Tabelul 1
Rata mortalității la copiii (RMC) în ordine crescătoare pentru 34 de țări (anul 2009)

Poziția	Țara	RMC
1	Singapore	2,31
2	Suedia	2,75
3	Japonia	2,79
4	Islanda	3,23
5	Franța	3,33
6	Finlanda	3,47
7	Norvegia	3,58
8	Malta	3,75
9	Andorra	3,76
10	Republica Cehă	3,79
11	Germania	3,99
12	Elveția	4,18
13	Spania	4,21
14	Israel	4,22
15	Liechtenstein	4,25
16	Slovenia	4,25
17	Coreea de Sud	4,26
18	Danemarca	4,34
19	Austria	4,42
20	Belgia	4,44
21	Luxemburg	4,56
22	Olanda	4,73
23	Australia	4,75
24	Portugalia	4,78
25	Anglia	4,85
26	Noua Zeelandă	4,92
27	Monaco	5,00
28	Canada	5,04
29	Irlanda	5,05
30	Grecia	5,16
31	Italia	5,51
32	San Marino	5,53
33	Cuba	5,82
34	SUA	6,22

TABELUL 2		
Vaccinuri „recomandate" în cele 34 de țări		
Țara	Vaccinuri făcute înainte de vârsta de un 1 an	Total doze
Suedia	DTaP (2), Polio (2), Hib (2), Pneumo (2)	12
Japonia	DTaP (3), Polio (2), BCG	12
Islanda	DTaP (2), Polio (2), Hib (2), MenC (2)	12
Norvegia	DTaP (2), Polio (2), Hib (2), Pneumo (2)	12
Danemarca	DTaP (2), Polio (2), Hib (2), Pneumo (2)	12
Finlanda	DTaP (2), Polio (2), Hib (2), Rota (3)	13
Malta	DTaP (3), Polio (3), Hib (3)	15
Slovenia	DTaP (3), Polio (3), Hib (3)	15
Coreea de Sud	DTaP (3), Polio (3), Hep B (3)	15
Singapore	DTaP (3), Polio (3), Hep B (3), BCG, Flu	17
Noua Zeelandă	DTaP (3), Polio (3), Hib (2), HepB (3)	17
Germania	DTaP (3), Polio (3), Hib (3), Pneumo (3)	18
Elveția	DTaP (3), Polio (3), Hib (3), Pneumo (3)	18
Israel	DTaP (3), Polio (3), Hib (3), HepB (3)	18
Liechtenstein	DTaP (3), Polio (3), Hib (3), Pneumo (3)	18
Italia	DTaP (3), Polio (3), Hib (3), HepB (3)	18
San Marino	DTaP (3), Polio (3), Hib (3), HepB (3)	18
Franța	DTaP (3), Polio (3), Hib (3), Pneumo (2), HepB (2)	19
Republica Cehă	DTaP (3), Polio (3), Hib (3), HepB (3), BCG	19
Belgia	DTaP (3), Polio (3), Hib (3), HepB (3), Pneumo (2)	19
Anglia	DTaP (3), Polio (3), Hib (3), HepB (3), MenC (2)	19
Spania	DTaP (3), Polio (3), Hib (3), HepB (3),MenC (2)	20
Portugalia	DTaP (3), Polio (3), Hib (3), HepB (3),MenC (2), BCG	21
Luxemburg	DTaP (3), Polio (3), Hib (3), HepB (2), Pneumo (3), Roca (3)	22
Cuba	DTaP (3), Polio (3), Hib (3), HepB (4), MenBC (2), BCG	22
Andorra	DTaP (3), Polio (3), Hib (3), HepB (3), Pneumo (3), MenC (2)	23
Austria	DTaP (3), Polio (3), Hib (3), HepB (3), Pneumo (3), Rota (2)	23
Irlanda	DTaP (3), Polio (3), Hib (3), HepB (3), Pneumo (2), MenC (2), BCG	23
Grecia	DTaP (3), Polio (3), Hib (3), HepB (3), Pneumo (3), MenC (2)	23
Monaco	DTaP (3), Polio (3), Hib (3), HepB (3), Pneumo (3), HepA (3), BCG	23
Olanda	DTaP (3), Polio (4), Hib (4), Pneumo (4)	24
Canada	DTaP (3), Polio (3), Hib (3), HepB (3), Pneumo (3), MenC (2), Ru	24
Australia	DTaP (3), Polio (3), Hib (3), HepB (4), Pneumo (3), Rota (2)	24
SUA	DTaP (3), Polio (3), Hib (3), HepB (3), Rota (3), Flu (2)	26

Dintre aceşti bebeluşi, 6,5% au decedat la douăsprezece ore după vaccinare, 13% la douăzeci şi patru de ore, 26% în trei zile şi 37%, 61% şi 70% după una, două şi respectiv trei săptămâni. În concluzie, studiul afirmă, exprimându-se într-un limbaj academic, că „vaccinul este cauza majoră a sindromului morţii subite la bebeluşi şi că riscurile vaccinării sunt în mod categoric cu mult mai mari decât suma tuturor beneficiilor."

În 1985 dr. Viera Scheibner, fost cercetător principal pentru guvernul Australiei, şi soţul ei, inginer în electrochimie, au inventat sistemul de monitorizare a respiraţiei „CotWatch", ce s-a dovedit a fi de un real folos pentru supravegherea copiilor care sunt diagnosticaţi cu risc crescut al sindromului morţii infantile subite (SMIS). În următorii trei ani, cei doi cercetători au monitorizat sute de copii şi au studiat rapoartele de investigaţie ale celor care au decedat din cauza SMIS. „În 1988 ştiam deja în mod clar şi indubitabil că vaccinurile omoară copiii", a declarat în mod categoric dr. Scheibner.

Într-un alt studiu, care a investigat moartea infantilă subită, precum şi frecventele cazuri de apnee (oprirea respiraţiei) şi hipopnee (încetinirea anormală a ritmului respirator) la copiii vaccinaţi cu DTP (vaccinul împotriva difteriei, tetanosului şi a tusei convulsive) s-a observat că vaccinurile determină o creştere importantă a numărului episoadelor în care respiraţia încetineşte foarte mult sau chiar se opreşte. Aceste episoade continuă luni de zile după vaccinare. Dr. Viera Scheibner, autoarea studiului, a concluzionat în mod categoric că: „Vaccinarea este cea mai frecventă cauză a morţii infantile subite."

Dr. Raymond Obomsawin, medic celebru pentru studiile şi activitatea pe care o desfăşoară pentru a demasca pericolele vaccinării, preciza indignat: „Vaccinarea cu DTP provoacă grave afecţiuni copiilor. Dovada este că întârzierea vaccinării cu DTP până la vârsta de 2 ani la copiii japonezi a dus la scăderea semnificativă a efectelor adverse. În perioada 1970-1974, când vaccinarea DTP a început să fie realizată de la vârsta de 3-5 luni, s-au înregistrat 57 de cazuri de îmbolnăviri grave cauzate de vaccinare şi 37 de decese. Pentru aceste tragedii, autorităţile nipone s-au limitat să plătească daune."

Iată în continuare părerile câtorva medici referitoare la această problemă:

William C. Torch, medic, director al secţiei de neurologie pediatrică a Departamentului de Pediatrie din Universitatea de Medicină Nevada: „Vaccinarea cu DTP este o cauză majoră, nerecunoscută oficial, pentru moartea infantilă subită şi prematură, iar riscul vaccinării depăşeşte cu mult pretinsele beneficii ale acestei acţiuni. Reevaluarea şi chiar renunţarea la schema actuală de vaccinare este indicată de acest studiu."

Dr. Mendelsohn: „Suspiciunea mea, care este împărtăşită şi de alţi colegi, este că cele aproape 10.000 de morţi infantile subite care au loc în SUA anual se datorează unuia sau tuturor vaccinurilor care sunt administrate inutil, în virtutea unei proceduri cvasiobligatorii care se aplică copiilor la puţin timp după naştere."

Dr. Harris L. Coulter: „Moartea infantilă subită era atât de puţin frecventă în perioada în care nu se administrau vaccinuri la copii, încât nici nu era menţionată în statistici. Dar după anii '50, odată cu răspândirea în masă a vaccinării împotriva bolilor copilăriei, rata mortalităţii infantile a crescut vertiginos."

Dr. William Howard Hay: „Am cunoscut foarte mulţi copii fericiţi, care nici nu au fost bolnavi până în ziua în care au fost vaccinaţi şi care după vaccinare nu au mai avut o zi măcar în care să se simtă bine. Nu puteam spune cu precizie ce boală aveau, dar nu erau robuşti, imunitatea lor scăzuse enorm. Erau foarte bine înainte de vaccinare, dar nu au mai fost niciodată după aceea."

PUȚINI OAMENI ȘTIU CĂ ORGANISMELE MODIFICATE GENETIC (OMG) SUNT DE FAPT UN COȘMAR PENTRU OMENIRE

Sfârșitul secolului al XX-lea a fost marcat de încercările geneticienilor de a decripta codul genetic uman. Din păcate, în prezent, acest demers științific a fost deturnat către experimente în care se fac în mod aberant manipulări de gene și ansambluri de gene prin modificarea ADN-ului diferitelor organisme doar cu scopul de a patenta, în beneficiul marilor corporații producătoare de semințe, veritabili „monștri genetici" cu aparență de plante de cultură. În 1992, presa a anunțat cu surle și trâmbițe scoaterea pe piață a primului tip de tomată modificată genetic. Administrația Alimentelor și Medicamentelor din SUA (*US Food and Drug Administration*) a hotărât, fără să întreprindă cercetări ori vreun studiu de impact în această direcție, că tomata nu prezenta niciun pericol pentru sănătate și că nu era necesară nici măcar o etichetă care să prevină consumatorii că roșiile au fost modificate genetic. În următoarele câteva luni, producătorii afiliați marilor concerne care utilizează resurse OMG au scos în mod iresponsabil și criminal pe piață zeci de kilograme de fructe, legume, cereale și chiar... lapte, toate acestea fiind modificate genetic. În anul 1997, o suprafață totală de 4 milioane de hectare de pământ era alocată cultivării de plante OMG, iar în prezent 70% din mâncarea comercializată în SUA include ingrediente modificate genetic. Nu este de mirare în aceste condiții că americanii sunt în majoritate supraponderali, bolnavi etc.

Ce este ingineria genetică?

Manipularea directă de către om a genelor unui organism utilizând metode de biologie moleculară poartă numele de inginerie genetică. Prin inginerie genetică se introduce ADN străin sau gene sintetice în organismul ce urmează să fie modificat sau, dimpotrivă, se elimină sau se blochează exprimarea unor gene în același organism. Cea mai obișnuită formă de inginerie genetică implică inserarea de material genetic străin într-o anumită locație din genomul unui organism. Dacă într-un astfel de organism se inserează material genetic de la o altă specie, organismul care rezultă este numit „transgenic". Dacă unui organism i se inserează material genetic de la aceeași specie din care face parte și el, organismul rezultat se numește „cisgenic". Și în sfârșit, organismul în care se inactivează anumite gene se numește organism „*knock out*".

Deci, un organism modificat genetic (OMG) este creat în laborator prin prelevarea de gene de la o anumită specie, din regnul animal de exemplu, ce vor fi inserate într-un organism din altă specie, care poate aparține aceluiași regn sau unui regn diferit, cel vegetal de exemplu, pentru a obține anumite proprietăți, anumite gusturi, anumite mirosuri sau secreția unor substanțe folositoare intereselor mercantile ale marilor industriași etc. Spre exemplu, genele „anti-îngheț" ale peștilor din Oceanul Înghețat au fost introduse în roșii pentru ca acestea să nu înghețe în urma stocării în imensele camere frigorifice ale comercianților en-gros.

Aplicaţiile ingineriei genetice

Primele organisme care au fost supuse modificării genetice au fost bacteriile (în anul 1973) şi şoarecii (în anul 1974). Bacteriile producătoare de insulină au fost comercializate încă din 1982, iar primele alimente modificate genetic au fost vândute în anul 1994.

În anul 1972, Paul Berg a creat primele molecule de ADN recombinant, prin combinarea ADN-ului de la virusul SV40 cu cel de la virusul *lambda*. În 1973 Herbert Boyer şi Stanley Cohen au creat primul organism transgenic, inserând gene de rezistenţă la antibiotice în plasmidul bacteriei *Escherichia coli*. Un an mai târziu, Rudolf Jaenisch a creat un şoarece transgenic prin introducerea de ADN străin într-un embrion de şoarece. A rezultat astfel primul animal transgenic. În 1976 a apărut Genentech, prima companie de inginerie genică, fondată de Herbert Boyer şi Robert Swanson. Un an mai târziu, compania producea somatostatină (hormon uman care inhibă secreţia hormonului de creştere) cu ajutorul bacteriei *Escherichia coli*. În anul 1978, Genentech anunţa producerea de insulină umană prin inginerie genică.

China a fost prima ţară care a comercializat plante transgenice: tutun rezistent la virusul mozaicului tutunului (1992), însă experimentele ce vizau obţinerea de plante modificate genetic începuseră încă din anii 1980 în Franţa şi SUA.

În anul 1994 compania Calgene, cumpărată ulterior de concernul Monsanto, a obţinut aprobarea de a comercializa roşia numită „Flavr Savr", o roşie prelucrată genetic pentru a rezista mai mult în rafturile magazinelor. În acelaşi an, UE a dat undă verde tutunului modificat genetic pentru a rezista la erbicidul bromoxynil. Aceasta a fost prima cultură modificată genetic comercializată în Europa.

În anul 2010, oamenii de ştiinţă de la J. Craig Venter Institute au anunţat că au creat primul genom bacterian sintetic, pe care l-au încorporat într-o celulă fără ADN.

Bacteria care a rezultat a fost denumită *Synthia* şi era prima formă sintetică de viaţă.

Plante şi animale modificate genetic, care erau capabile să producă substanţe folosite ca materii prime pentru medicamente mult mai ieftine decât cele obţinute prin metode uzuale au fost create încă de când au început să se întrevadă „beneficiile" ingineriei genice. În anul 2009, FDA a aprobat comercializarea antitrombinei (o glicoproteină sanguină care intervine în procesul coagulării,

prevenind producerea excesivă de cheaguri de sânge) produsă în laptele de la capre modificate genetic (capra normală nu produce lapte cu antitrombină umană).

În agricultură există trei generații de culturi modificate genetic. Prima generație a fost deja comercializată și este lăudată că oferă protecție față de insecte și rezistență la erbicide, fără a se menționa neajunsurile acestor așa-zise calități, ce sunt avantajoase pentru producători și comercianți, dar sunt nocive pentru consumatori. S-au realizat și culturi rezistente la ciuperci și virusuri. O a doua generație de culturi modificate genetic se află în dezvoltare și se urmărește o pretinsă îmbunătățire a ei prin creșterea toleranței la uscăciune, la frig, la conținutul de sare din sol și prin mărirea valorii nutritive, fără a se ține seama de faptul că plantele sunt deja optimizate printr-o evoluție de milioane de ani. A treia generație de culturi modificate genetic ar consta în culturi farmaceutice, sau cu alte cuvinte culturi care conțin vaccinuri comestibile și alte substanțe medicamentoase. Anumite animale domestice au fost modificate genetic pentru a avea masa musculară mai mare, iar altele au fost modificate pentru a secreta medicamente sau proteine în laptele pe care îl dau.

Lozinca savanților care participă la cercetările de inginerie genetică este că aceste culturi modificate ar reduce utilizarea substanțelor chimice cum ar fi fertilizatorii și pesticidele. Practic însă, deserviciul adus sănătății omului care consumă aceste alimente este imens, datorită perturbărilor funcționale care ajung să fie generate pornind de la nivel informațional-energetic și care se insinuează gradat, din ce în ce mai mult, în structura fizică a ființei care consumă astfel de organisme modificate genetic. În acest sens, cercetătorul Pier Rubesa a obiectivat cu aparatul său, Bioscopul, diferențele enorme de amprentă energetică între o plantă normală și una modificată genetic, chiar dacă din punct de vedere chimic ele sunt în proporție de 95% identice. În plus, bolile și tulburările care survin în trupul unei astfel de ființe încep să aibă o evoluție anormală, iar modalitățile cunoscute de vindecare se dovedesc adesea ineficiente. Complicațiile bolilor care apar în acest caz sunt extrem de greu, dacă nu chiar imposibil de anticipat, astfel că sănătatea ființei respective este expusă unui risc uriaș.

Iată câțiva „monștri genetici" cu care oamenii de știință se laudă în prezent:

– Roșii și căpșuni „rezistente la îngheț", deoarece li s-au inserat în mod halucinant, încălcând bariera naturală a speciilor, gene de pește din zonele arctice.

– Cartofi modificați cu gene de la meduzele fluorescente, care luminează în întuneric atunci când trebuie să fie udați (oare acești cartofi sunt plante, sau animale?)

Toate aceste aparente proprietăți avantajoase ascund în realitate gândirea irresponsabilă și demoniacă a producătorilor și un interes mercantil fără limite. Oricine are un dram de inteligență se poate întreba: de ce oare ar trebui să reziste roșiile la îngheț, când ele sunt de fapt plante de sezon cald? Doar ca să zacă în cantități imense în giganticele camere frigorifice ale magnaților avizi de câștig, care fac bani pe spinarea populației naive și dezinformate? Totodată, de ce ar trebui cartofii să devină fluorescenți? Toate aceste așa-zise „proprietăți folositoare" sunt în mod vizibil numai texte și pretexte publicitare, menite să sucească mințile slabe, pentru

că aceşti „monştri genetici" sunt extrem de dăunători echilibrului şi sănătăţii fiinţei umane. Oricine se poate întreba cum ar putea omul să îmbunătăţească o specie care a evoluat milioane de ani, doar printr-o simplă inserare a unei gene? Pe de altă parte, patentarea organismelor modificate genetic este o manevră diabolică a capilor aşa-zis „iluminaţi" ai francmasoneriei mondiale, care nu vizează nici pe departe îmbunătăţirea calităţilor plantelor, ci debilitarea şi reducerea numerică a populaţiei globului, pentru ca aceasta să nu mai fie capabilă de revoltă împotriva promotorilor Noii Ordini Mondiale şi să poată fi mânată precum o turmă de dobitoace cu faţă umană în ţarcul strâmt al statului fascist unic planetar.

Un expert OMG a fost concediat şi este prigonit pentru susţinerea cu mult curaj a adevărului

La ora actuală, cercetătorii care sunt implicaţi în realizarea sau testarea de organisme modificate genetic sunt împărţiţi în două categorii: o parte care avertizează asupra pericolelor implicate de consumul de OMG şi o altă parte, aservită plutocraţilor care au înfiinţat marile concerne biotehnologice, care susţin în mod interesat, mincinos şi diabolic, că alimentele modificate genetic sunt sigure şi nu prezintă niciun pericol pentru sănătatea umană.

Jeffrey Smith, renumit susţinător al campaniei împotriva alimentelor modificate genetic, afirma în cartea sa *"Seeds of Deception: Exposing Industry and Government Lies About the Safety of the Genetically Engineered Foods You're Eating"* („Seminţele înşelăciunii: demascarea minciunilor guvernului şi ale industriei corporatiste cu privire la alimentele modificate genetic pe care le consumaţi"), apărută în 2003, că cercetătorii de la FDA care şi-au exprimat îngrijorarea cu privire la hrana modificată genetic „au primit normative şi ordine clare de a păstra pe viitor tăcerea referitor la acest subiect, sub ameninţarea de a fi daţi afară din post."

În cartea sa, Jeffrey Smith descrie povestea omului de ştiinţă de origine maghiară Arpad Pusztai, care a publicat mai mult de 270 de articole, a contribuit la peste 20 de lucrări ştiinţifice şi cărţi şi este un expert la nivel mondial în domeniul nutriţiei. Dr. Pusztai a condus un proiect de cercetare de multe milioane de dolari pentru a pune la punct sistemul de testare sigură a alimentelor modificate genetic (MG). A lucrat la Rowett Research Institute

Jeffrey Smith

Dr. Arpad Pusztai

pentru cel mai performant laborator de nutriție și a avut o echipă de 20 de cercetători. Experimentul său a fost simplu: a luat 3 grupe de șobolani de laborator genetic identici și i-a hrănit cu 3 tipuri diferite de cartofi: primul grup - cu cartofi care au fost modificați genetic și care conțineau pesticid (datorită genelor inserate); al doilea grup de șobolani a fost hrănit cu cartofi naturali; iar al treilea grup a fost hrănit cu cartofi naturali stropiți cu pesticid (același care era produs de genele introduse în cartofii cu care a fost hrănit primul grup). În doar 10 zile, șobolanii hrăniți cu cartofi modificați genetic au dezvoltat tumori. Creierul li s-a deteriorat, la fel și testiculele și ficatul. Sistemul imunitar le-a fost în mod grav afectat, iar în multe țesuturi au apărut celule precanceroase. Dr. Pusztai a fost șocat, observând că problema nu era legată de pesticidul în sine (întrucât efectele nu apăruseră și la șobolanii hrăniți cu cartofi normali, dar stropiți cu pesticid), ci de procesul de modificare genetică ce a produs cartoful respectiv.

Fostul premier al Marii Britanii, Tony Blair, realizând cu mâna stângă semnul masonic „666"

Fiind un om de știință inteligent și responsabil, Pusztai a înțeles imediat că alimentele modificate genetic de pe piață au efecte similare asupra oamenilor. El l-a informat pe directorul său de departament asupra rezultatelor studiului și a dat un interviu la televiziune, avertizând publicul despre acest aspect. Acest lucru i-a înfuriat teribil pe așa-zișii „iluminați", care au acționat imediat prin primul ministru de atunci al Angliei, Tony Blair. Surse din interiorul Institutului Rowett au dezvăluit ulterior că în urma unui telefon primit de la cabinetul lui Blair, Pusztai a fost dat afară din serviciu, rezultatele cercetărilor lui au fost confiscate și o întreagă campanie

de denigrare publică a fost lansată pentru distrugerea imaginii sale. Pusztai a fost terfelit în presă, fiind calificat drept „senil", echipa sa de cercetători a fost desființată, iar membrilor ei li s-au intentat o serie de procese care urmăreau intimidarea acestora și stoparea dezvăluirii a și mai multor adevăruri cumplite. Acoliții industriei biotehnologice afirmă fără vreo dovadă că milioane de oameni mănâncă alimente modificate genetic, fără ca acestea să aibă efecte dăunătoare asupra sănătății lor, mizând pe faptul că nimeni nu monitorizează impactul OMG-urilor asupra sănătății oamenilor. Pe principiul „hoțul neprins este negustor cinstit", proprietarii marilor concerne biotehnologice precum Monsanto continuă să prezinte organismele modificate genetic ca pe niște produse folositoare, ascunzând rezultatele propriilor studii de impact și făcând totul pentru a reduce la tăcere orice voce care se ridică împotriva monstruoasei lor creații.

Efectele nocive ale OMG-urilor

Cercetătorii au descoperit până acum următoarele efecte nocive pe care organismele modificate genetic le pot avea asupra sănătății:

1. Odată cu realizarea de OMG-uri, în cadrul procesului biotehnologic apar noi alergeni periculoși pentru sănătate;
2. În organism apar noi toxine;
3. Consumatorii acestor OMG-uri pot deveni rezistenți la antibiotice;
4. Poate apărea o concentrare de metale toxice în aceste OMG și astfel persoana care le consumă este expusă intoxicației cu metale grele fără ca măcar să știe;
5. Crește numărului de fungi toxici, dăunători pentru organismul uman.
6. Pericole necunoscute pentru sănătate

1. Apariția de noi alergeni

Culturile transgenice pot genera noi alergeni (alergenul este o substanță care provoacă reacții alergice) în alimente, pe care persoanele sensibile nu vor fi capabile să le evite. Un exemplu este dat de introducerea uneia sau mai multor gene ce codifică proteine potențial alergene, din lapte de exemplu, în legume cum ar fi morcovul. Mamele care cunosc sensibilitatea copiilor lor față de lapte vor ști să nu le dea lapte, dar nu vor ști să evite morcovii transgenici care conțin gene ale unor proteine din lapte, gene care ar putea fi inserate în morcovii respectivi. Acest tip de probleme, susceptibile să devină incontrolabile, poate apărea doar în urma experimentelor de inginerie genetică, deoarece aceasta este singura modalitate prin care se pot transfera proteine dincolo de bariera de specie, în organisme complet diferite genetic! Un studiu realizat de cercetători de la Universitatea Nebraska au demonstrat că boabele de soia modificate genetic astfel încât ele să conțină și proteine din nuci de Brazilia provoacă reacții alergice la indivizii alergici la nucile de Brazilia. Oamenii de știință nu pot împiedica o anumită proteină să fie alergenă după prelucrarea sa prin tehnicile de inginerie genetică, în cazul în care ea va fi consumată de oameni. Singura cale sigură de a verifica acest lucru este experiența directă. Deci „importul" de proteine de la o specie la alta, prin manipularea ADN-ului, mai ales din surse non-alimentare, comportă

riscuri și pericole majore din punctul de vedere al sensibilității alergice.

2. Rezistența la antibiotice

Ingineria genetică utilizează în mod curent în experimentele de laborator genele de rezistență la antibiotice ca marker biologic de selecție a celulelor în care există aceste gene. Deși nu au nicio utilitate ulterioară, aceste gene continuă să se manifeste în organismele în care ajung. Majoritatea plantelor folosite în alimentație care sunt modificate genetic conțin gene de rezistență la antibiotice perfect funcționale.

Prezența genelor ce dau rezistență la antibiotice poate avea două consecințe nefaste. Prima: consumarea alimentelor care conțin aceste gene va reduce eficiența antibioticelor care se iau în timpul mesei, deoarece genele ce conferă rezistență la antibiotice produc enzime care distrug antibioticul. A doua consecință: genele de rezistență la antibiotice pot fi transferate agenților patogeni umani sau animali, făcându-i rezistenți la antibiotice. Dacă transferul se produce, problema de sănătate dată de agentul patogen respectiv se va agrava și mai mult.

În plus, prezența genelor de rezistență la antibiotice în alimentele modificate genetic face ca, odată cu creșterea numărului de produse modificate genetic, efectele rezistenței la antibiotice să se cumuleze.

3. Producerea de noi toxine

Multe organisme au capacitatea de a produce substanțe toxice. În cazul plantelor, aceste substanțe ajută la apărarea față de paraziți. În anumite cazuri, plantele au mecanisme de producere a unor substanțe toxice, care sunt inactive. Adiționarea de material genetic nou prin tehnici de inginerie genetică poate reactiva aceste mecanisme, făcând altfel să crească nivelul substanțelor toxice din plante.

4. Concentrarea de metale toxice

Unele gene care au fost introduse în plantele modificate genetic pot să determine preluarea metalelor grele din sol, cum ar fi mercurul, și să le concentreze în plantă. Scopul creării unor asemenea culturi era de a face posibilă utilizarea apei menajere pe post de fertilizator. Apa menajeră conține nutrimente utile pentru plante, dar de cele mai multe ori acestea nu pot fi utilizate, deoarece sunt contaminate cu metale grele toxice. Ideea de ucenici vrăjitori a cercetătorilor era aceea de a izola aceste metale grele în anumite părți ale plantelor – spre exemplu la roșii în rădăcină, la cartofi în frunze etc. Pentru a face aceste gene active doar în anumite părți ale plantei sunt necesare niște „întrerupătoare" genetice care să „aprindă" aceste gene doar acolo unde se dorește. Asemenea produse însă riscă să contamineze alimentele cu cantități mari de metale grele toxice dacă „întrerupătoarele" nu funcționează bine, rămânând puțin „deschise" și în alte țesuturi. Există de asemenea și riscuri legate de poluarea mediului cu astfel de metale, întrucât nu se știe unde ar putea fi depozitate respectivele părți ale plantei după recoltare.

5. Răspândirea fungilor toxici în mediu

Ingineria genetică ar putea fi utilizată pentru a produce cafea decofeinizată prin îndepărtarea sau blocarea genelor răspunzătoare de producerea cafeinei. Dar

cafeina ajută la protejarea boabelor de cafea împotriva fungilor, care pot produce toxine. Toxinele fungice, cum ar fi aflatoxina de exemplu, sunt toxine foarte puternice pentru organismul uman, ele putând rămâne active chiar și după prepararea termică.

6. Pericole necunoscute pentru sănătate

Ca orice nouă tehnologie, setul de riscuri asociate ingineriei genetice nu a fost încă identificat complet. Capacitatea de a determina care sunt punctele slabe ale acestei tehnologii este limitată de cunoașterea incompletă a fiziologiei, nutriției și geneticii.

Interviu cu Gilles-Eric Seralini

În continuare vă oferim un extras dintr-un interviu luat lui Gilles-Eric Seralini, profesor de biologie moleculară și cercetător în cadrul Institutului de Biologie Fundamentală și Aplicată al Universității din Caen, Franța. El este autorul cărții *„OGM, le vrai debat"* („OMG, adevărata dezbatere") și a fost unul dintre primii oameni de știință care au avertizat opinia publică asupra pericolelor consumului organismelor modificate genetic. În acest interviu, el reamintește câteva aspecte de bază despre OMG-uri și ne dezvăluie amenințarea pe care acestea o reprezintă.

„R: Ne puteți prezenta câteva elemente cheie și aspecte legate de alimentele modificate genetic (MG)?

G.E.S.: 99% din alimentele modificate genetic distribuite în lume sunt plante care produc sau tolerează pesticidele. Patru plante (soia, porumbul, bumbacul și rapița) reprezintă 98% din culturile OMG. 97% din aceste plante sunt cultivate pe continentul american (SUA, Argentina, Canada). Cercetarea în acest domeniu este concentrată asupra plantelor care produc insecticidul propriu și asupra acelora care sunt tolerante la erbicide. Aceste plante sunt adaptate la condițiile specifice țărilor industriale, vestice; ele nu rezistă la secetă (uscăciune) sau îngheț. Nu sunt adaptate climatului specific țărilor sărace și, oricum, nu există piață de desfacere pentru așa ceva în țările respective. Plantele modificate genetic sunt patentate (remarcăm cu amărăciune orgoliul halucinant al producătorilor de semințe modificate genetic, care au ajuns, în orbirea lor demonică, să se compare cu Dumnezeu

Profesorul de biologie moleculară și cercetătorul Gilles-Eric Seralini

și chiar să încerce să I se substituie — n. n.), iar cultivarea lor este costisitoare. Ele au fost create, chipurile, pentru a face munca fermierului mai ușoară. Însă Biroul General al Comisiei Europene pentru Agricultură consideră că, la sfârșit, producția nu este mai bună. În plus, aceste plante cresc din nou, chiar și cu erbicide. Fermierii vor fi forțați să utilizeze încă și mai mult aceste substanțe, devenind din ce în ce mai dependenți de ele. Nu numai că pesticidele sunt foarte scumpe, dar ele sunt și foarte toxice pentru cei care le manevrează, un fermier din șase fiind victima acestora. Iată în ce mod pervers este utilizată știința pentru ceea ce a devenit, din păcate, cea mai importantă parte a industriei agricole – producerea și utilizarea de pesticide. Noi luptăm pentru a elibera lumea de aceste metode nocive și urmărim să introducem în locul lor metode alternative bazate pe sisteme integrate, ce includ culturi ecologice, rezistența biologică, metode diversificate care de multe ori se dovedesc a fi foarte eficace – cum este cazul agriculturii tradiționale chineze, care poate hrăni foarte bine populația din mediul rural fără a recurge la utilizarea de pesticide." Amintim faptul că soia modificată genetic este numită *„Roundup Ready"*. Modificarea sa constă în introducerea în ADN-ul ei a unei gene de bacterie care îi permite să supraviețuiască unei doze din erbicidul Roundup care este mortală pentru toate celelalte plante. Substanța nu omoară planta, însă ingredientul său activ, numit glifosat (N-fosfonometil glicină) se acumulează în boabe. S-a observat că această substanță, folosită în concentrații mai mici decât cele recomandate în agricultură, omoară celulele placentei umane. Au fost deja semnalate cazuri în care utilizarea erbicidului și consumul plantelor stropite cu această substanță au produs avort spontan, limfom Hodgkin și mielom multiplu la om. Chiar dacă glifosatul este cel mai vândut erbicid, trebuie știut că această substanță chimică de sinteză afectează drastic echilibrul hormonal ce guvernează ciclul reproducător. Glifosatul distruge echilibrul endocrin, generează probleme cu lactația, afecțiuni uterine și cancer de prostată.

***R:** Ce ne puteți spune despre cercetarea pe animale transgenice?*

G.E.S: În prezent, nu sunt folosite pe scară largă, deoarece mutațiile transgenice sunt mult mai dificil de implementat în cazul animalelor decât în cazul plantelor. Animalele transgenice sunt folosite fie în industria textilă, fie în industria agricolă sau farmaceutică. Scara de utilizare a acestora este limitată, însă multe lucruri se pregătesc... Câteva animale modificate genetic au fost aprobate pentru distribuire, cum este cazul unui somon transgenic în Canada. Animalele sunt dopate genetic, adică hormonii cu care erau injectate înainte păsările și animalele pentru a crește la dimensiuni foarte mari sunt acum produși de gene artificiale care sunt introduse în animalele respective. Populațiile țărilor din emisfera sudică nu au medicamente pentru că acestea sunt patentate. Imaginați-vă ce s-ar petrece dacă alimentele ar fi patentate! Este o modalitate foarte eficientă de a înfometa populația pe termen lung, punând în pericol chiar viitorul omenirii! Este înfricoșătoare această idee. Frankenfish este un „produs"

creat prin combinarea unei gene provenite de la cel mai mare somon (Chinook) cu ADN-ul somonului de Atlantic. Această varietate de somon se deosebeşte de somonul natural prin faptul că produce hormoni de creştere în cantităţi mari. Conform dovezilor, acest somon poate prezenta de asemenea niveluri crescute din acelaşi IGF-1 (*insulin-like growth factor* 1 – factor de creştere de tip insulinic 1) care este implicat în apariţia cancerului, şi în plus conţine multe antibiotice şi alergeni care pot afecta în mod grav viaţa.

Iată cum arată somonul transgenic, aparent o afacere reuşită, dar care are repercusiuni grave asupra sănătăţii consumatorilor şi asupra mediului înconjurător

Au fost realizate cercetări ce dezvăluie efectele profund dăunătoare ale Organismelor Modificate Genetic (OMG)-uri asupra fiinţelor umane

Un articol recent arată că ingerarea organismelor modificate genetic precum porumbul sau soia conduce la importante perturbări organice la şobolani şi la şoareci, în special la nivelul ficatului şi al rinichilor. Într-adevăr, principalele OMG-uri cultivate pot suporta importante doze de pesticide sau pot produce ele însele toxine cu efecte pesticide. Aceste produse potenţial toxice se regăsesc apoi în hrana care conţine OMG-uri, ceea ce poate avea efecte nefaste asupra sănătăţii.

Examinând datele a nouăsprezece studii realizate pe animale de laborator, profesorul Gilles-Eric Seralini şi echipa lui au observat că 9% din rezultatele parametrilor măsuraţi în cadrul investigării biochimiei sângelui şi a urinei, a greutăţii şi aspectelor histopatologice a organelor, arată o perturbare organică semnificativă la animalele hrănite cu OMG-uri. Studiile arată că la masculi rinichii sunt cei mai afectaţi (43,5%), iar la femele ficatul este în general cel mai afectat (30,8%).

Alte organe importante care prezentau modificări histopatologice sunt inima şi splina. Parametrii sanguini indicau că sângele era de asemenea afectat. Raportul publicat la data de 1 martie 2011 în *„Environmental Sciences Europe"*, confirmă că „mai multe date convergente par să indice probleme renale şi hepatice ca efecte secundare ale unui regim alimentar pe bază de OMG." Autorii subliniază că ficatul şi rinichii

„sunt principalele organe afectate în caz de boli cronice cauzate de o alimentație toxică." Ei afirmă că „și alte organe pot fi de asemenea afectate, precum sunt celulele inimii, splina sau sângele." Într-adevăr, masa corporală a anumitor animale hrănite cu OMG-uri a fost modificată, ceea ce reprezintă „un foarte bun indicator al efectelor secundare constatate asupra diferitelor organe." Varietățile de soia și de porumb modificate genetic folosite în studii „constituie 83% din OMG-urile comercializate" și sunt în prezent consumate de miliarde de oameni.

Cercetătoarea dr. biolog Irina Ermakova, de la Institutul de Neurofiziologie și Studiul Activității Nervoase al Academiei Superioare de Știință din Rusia, a efectuat de asemenea un experiment pentru testarea efectelor consumului de OMG-uri.

Nouă femele de cobai au fost împărțite în 3 grupe de câte 3: un grup de control, un grup în a cărui hrană s-a adăugat făină de soia modificată genetic și un grup care a consumat alimente amestecate cu făină de soia obișnuită. Au fost numărate femelele care au născut, numărul de cobai născuți, precum și starea puilor la naștere. După naștere, cobaii-pui au fost împărțiți în două grupe: una dintre ele a fost hrănită cu făină de soia modificată genetic, iar cealaltă cu făină de soia obișnuită. A rezultat un număr anormal de mare de decese printre urmașii femelelor hrănite cu soia modificată genetic. În plus, 36% dintre aceiași cobai cântăreau mai puțin de 20 de grame, fapt care evidențiază starea lor extremă de slăbiciune. Acesta este primul studiu care a demonstrat o corelație directă între hrănirea cu alimente modificate genetic și deteriorarea stării de sănătate a urmașilor.

Se știe că morfologia celulară și structurile biochimice ale cobailor sunt foarte asemănătoare cu cele ale oamenilor. Prin urmare, efectele consumului de alimente modificate genetic asupra mamelor și fetușilor sunt extrem de îngrijorătoare, mai ales în contextul în care se urmărește introducerea a cât mai multe OMG-uri în alimentația umană, din rațiuni comerciale, a declarat în concluzie Ermakova. Puteți vedea, în mod sintetic, rezultatele experimentului în tabelul de mai jos:

Femele care au născut	Cobai născuți	Cobai morți în 3 săpt.	Procent	Cobai în viață
Grup de control (3 din 6)	44	3	6,8%	41
Cu soia MG (3 din 6)	45	25	55,6%	20
Cu soia comună (3 din 6)	33	3	9%	30

Cine și de ce urmărește implementarea OMG-urilor?

Redăm mai jos introducerea la cartea *„Seeds of Deception: Exposing Industry and Government Lies About the Safety of the Genetically Engineered Foods You're Eating"*, scrisă de Jeffrey Smith.

„La 23 mai 2003, președintele George Bush a propus o inițiativă de a

elimina foametea din Africa cu ajutorul alimentelor modificate genetic. El a acuzat «fricile neştiinţifice, nefondate» ale Europei legate de acest tip de alimente, frici care se opun eforturilor de ajutorare. Bush afirma că el este convins că alimentele modificate genetic erau cheia pentru producţii mai mari, extinderea exporturilor SUA şi pentru o lume mai bună (în mod clar, Bush cunoştea efectele dezastruoase ale OMG-urilor asupra fiinţelor umane, iar iniţiativa sa viza în realitate reducerea populaţiei lumii la mai puţin de un miliard de oameni, obiectiv stabilit de agenda de lucru a aşa-zişilor «iluminaţi» şi nicidecum o lume mai bună – n. n.). Discursul său demagogic şi manipulator nu reprezenta ceva nou. El a fost moştenit de la preşedinte la preşedinte şi transmis poporului american prin rapoarte regulate şi reclame industriale.

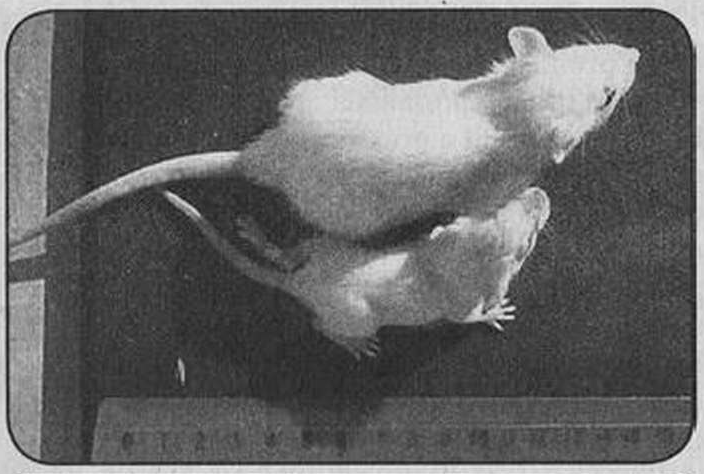

În imagine, doi cobai din acelaşi grup de vârstă. Cel de jos este un cobai din grupul hrănit cu soia modificată genetic, în mod vizibil extrem de debilitat. Aviz celor care mai cred, cu naivitate, că OMG-urile nu prezintă niciun pericol...

Mesajul era parte dintr-un plan mai vast care a fost întocmit cu viclenie de proprietarii marilor corporaţii agroalimentare în cârdăşie cu clica de la vârful masoneriei mondiale, ce doreşte să deţină controlul asupra alimentelor lumii. Acest aspect a fost precizat în mod clar la o conferinţă a industriei biotehnologice care a avut loc în ianuarie 1999, în care un reprezentant al Grupului de Consultanţă Arthur Anderson a explicat cum au ajutat ei compania Monsanto să creeze acest plan.

Iniţial, ei i-au întrebat pe cei de la Monsanto cum văd ei la modul ideal viitorul companiei lor peste 15-20 de ani. Reprezentantul de la Monsanto a descris o lume în care absolut toate seminţele care sunt comercializate pe plan mondial sunt modificate genetic şi patentate de ei. Anderson Consulting a lucrat apoi la acest proiect şi a dezvoltat o strategie menită să-l pună în aplicare. Planul a fost prezentat companiei Monsanto cu etape şi proceduri care urmau să fie puse în practică pentru a propulsa compania pe primul loc, într-o lume în care seminţele naturale practic nu ar mai exista.

Conform planului, Monsanto a realizat presiuni asupra guvernului, al cărui rol era acela de a promova tehnologia pe scară largă şi de a favoriza pătrunderea rapidă pe piaţă a alimentelor modificate genetic, înainte să apară rezistenţă din anumite părţi. Un consultant din domeniul biotehnologic spunea mai târziu: «speranţa industriei este ca în timp, piaţa să fie atât de inundată (de aceste alimente) încât să nu mai fie nimic de făcut. Ei vor doar ca noi să ne predăm.»

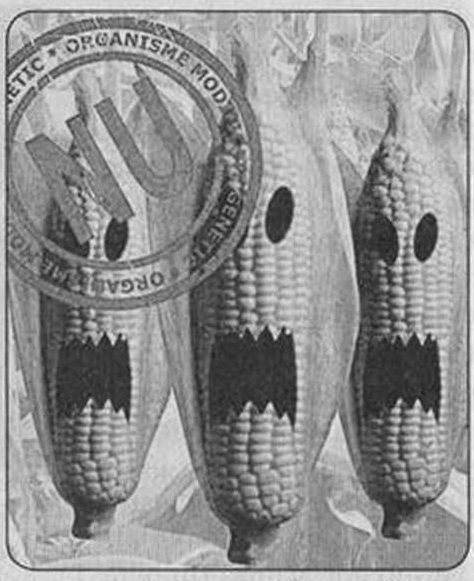

Ritmul infernal de cucerire a pieței de către produsele modificate genetic a fost dezvăluit de un reprezentant al unei alte firme biotehnologice. El a prezentat grafice anuale care demonstrau scăderea ponderii semințelor naturale, estimând că în 5 ani aproximativ 95% din toate semințele vor ajunge să fie modificate genetic. În timp ce numeroși membri ai audienței au rămas șocați de lipsa de respect periculoasă și de aroganța acestor indivizi fără Dumnezeu față de Natură, aceștia consideră tehnologia genetică doar o afacere bună. Atitudinea respectivă a fost ilustrată printr-un extras din clipul publicitar realizat de Monsanto: «Deci vedeți, nu există o mare diferență între alimentele făcute de Mama Natură și cele create de om. Singurul lucru artificial este linia de graniță trasată între acestea.» Pentru a-și implementa strategia, firmele biotehnologice aveau nevoie să controleze piața de semințe – astfel că ele au cumpărat aproximativ 23% din companiile producătoare de semințe de pe glob. Monsanto a obținut poziția dominantă, punând mâna pe 91% din piața de alimente modificate genetic. Totuși, proprietarii concernului încă nu și-au îndeplinit scopul dement de a distruge rezervele de semințe naturale. Oameni din întreaga lume, care știu că aceste alimente modificate genetic nu sunt nici mai sigure și nici mai bune, pur și simplu... «nu s-au predat».

Opoziția pe scară largă a oamenilor față de alimentele modificate genetic a generat o diminuare globală a acestui comerț. Exportul american de soia și porumb modificate genetic este slab, iar națiunile africane nu acceptă aceste culturi ca ajutor alimentar. Monsanto urmărește cu disperare să acapareze noi piețe. Guvernul SUA este convins că rezistența UE este obstacolul primar și dorește să schimbe aceasta. Pe 13 mai 2003, SUA a intentat un proces la Organizația Mondială de Comerț (*WTO – World Trade Organisation*), acuzând UE de faptul că politica sa restrictivă referitoare la alimentele modificate genetic violează acordurile internaționale.

În ziua în care WTO a primit dosarul, reprezentantul Camerei de comerț a SUA, Robert Zoellick, a declarat cu un tupeu incredibil: «Dovezi științifice covârșitoare susțin că alimentele obținute prin industria biotehnologică (alimentele modificate genetic — n. n.) sunt sigure și sănătoase.» De fapt, acesta a fost refrenul industriei încă de la început. Este cheia care stă la baza planului lor nebunesc, pretextul demersului WTO și al Casei Albe de a opri, chipurile, foametea. Totul este însă o mare minciună.

Această carte demonstrează faptul că alimentele modificate genetic au ajuns pe piață în urma presiunilor exercitate de corporațiile industriale (susținute puternic de secta satanică a așa-zișilor «iluminați» — n. n.), iar nu datorită științei. Mai mult, există cercetări științifice covârșitoare care afirmă în cunoștință de cauză că acest fel de alimente nu ar trebui aprobat niciodată!"

Cum este posibil ca alimente care generează atâtea efecte nocive la animalele de laborator să fie aprobate de FDA şi de atâtea agenţii de reglementare, care pretind că supraveghează respectarea siguranţei alimentelor? FDA nici măcar nu are deocamdată teste sigure pentru depistarea alimentelor modificate genetic.

Michael Taylor este actualul comisar pentru siguranţa alimentelor la FDA. Înainte de aceasta, a lucrat pentru Monsanto, compania care fabrică erbicidul Roundup. A fost avocatul lor şi apoi unul din vicepreşedinţii firmei. Termenul „conflict de interese" descrie foarte clar din punct de vedere legal situaţia lui. El a ajutat la crearea politicii care statuează că „FDA nu deţine nicio informaţie care să arate că alimentele create prin inginerie genetică sunt în vreun fel diferite de alimentele neprelucrate genetic." FDA a acordat de asemenea companiilor dreptul de a determina, ele însele, dacă alimentele modificate genetic sunt sigure pentru sănătate sau nu. Aceste companii nici măcar nu trebuie să notifice FDA-ului dacă introduc alimente modificate genetic pe piaţă.

În anul 2007, un număr de 44.000 de documente FDA au fost făcute publice într-un proces civil. Aceste documente erau tot atâtea dovezi de necontestat ale unităţii de opinie a oamenilor de ştiinţă de vârf din FDA care susţineau că alimentele modificate genetic sunt periculoase şi pot crea alergeni, toxine, noi boli şi probleme nutriţionale, toate greu de detectat. Aceşti oameni de ştiinţă au urmărit să-şi convingă superiorii să realizeze studii mai aprofundate şi de durată asupra OMG, însă au fost ignoraţi.

În anul 1999, cenzura impusă asupra cercetărilor doctorului Pusztai a fost parţial ridicată, după ce acesta a depus mărturie în faţa Parlamentului britanic. Într-un final, cercetările sale au fost făcute publice. Oamenii au fost scandalizaţi şi în doar 10 săptămâni, conform afirmaţiilor oficiale, OMG-urile au fost scoase de pe piaţa britanică.

Natura, în infinita ei înţelepciune, a pus bariere pentru a preveni împerecherea animalelor ce aparţin unor specii diferite – prin încrucişarea unui cal cu un măgar rezultă un catâr, care este steril. Ingineria genetică rupe aceste bariere impuse de Natură. Care este diferenţa dintre practicile ingineriei genetice şi încrucişarea naturală? Crescătorii de animale sau de plante au realizat hibrizi de-a lungul timpului. Însă ei încrucişau doar castraveţi cu castraveţi, roşii cu roşii, oi cu oi, vaci cu vaci, însă nu capre cu roşii sau vaci cu cartofi. Plutocraţi fără Dumnezeu şi savanţi nebuni au profitat de ingineria genetică, făcând pe ucenicii vrăjitori şi amestecând cu inconştienţă genele diferitelor specii, obţinând creaturi halucinante şi monstruoase, ce pun în pericol întreaga omenire. Toate aceste experimente trebuie să înceteze până când nu este prea târziu.

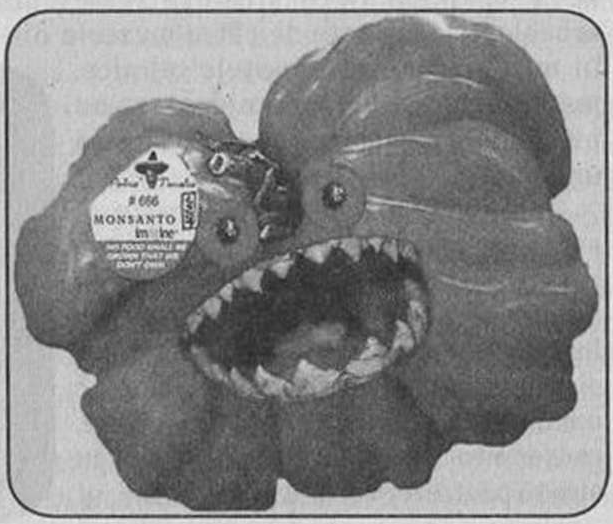

Irina Alexiu

CUM AR PUTEA SUNA DECLARAȚIA SOLEMNĂ A UNUI PREȘEDINTE SINCER AL UNEI ȚĂRI, CE LE ANUNȚĂ COMPATRIOȚILOR SĂI EXISTENȚA FIINȚELOR EXTRATERESTRE PE PLANETA PĂMÂNT

Dragii mei compatrioți,

După un schimb de idei extrem de aprins pe care l-am avut cu membrii guvernului, cu diferiți miniștri în exercițiu și cu consilierii mei, am luat decizia suverană de a vă dezvălui în mod oficial existența pe planeta noastră a vizitatorilor extratereștri, precum și faptul că unii dintre ei au stabilit deja relații cu membrii comunității umane.

Decizia mea constituie un act fără precedent în materie de guvernare. Ea presupune un risc considerabil în ceea ce mă privește, însă a fost motivată de conștientizarea faptului că efectele pe care această decizie le-ar putea avea asupra mea sunt preferabile celor care s-ar produce dacă aș îngădui ca aceste fapte să nu fie cunoscute de către comunitate. Ea pune capăt unei tăceri îndelungate a majorității oamenilor politici vizavi de cei care îi consideră drept reprezentanți ai lor. Această tăcere nu mai poate fi tolerată, mai ales că până acum s-a recurs doar la minciuni sfruntate, vehiculate pe post de așa-zise adevăruri de către autoritățile din domeniul apărării și chiar de către unii indivizi avizi de putere din administrația civilă. Mi s-a obiectat cu asprime că această dezvăluire va provoca o confuzie teribilă în rândul populației și că ea va antrena tulburări majore. În ce mă privește însă, în ciuda acestei idei răspândite în lumea politică – idee fără un fundament real, care maschează de fapt tot felul de intenții ascunse – am convingerea că această veste nu-i va surprinde pe mulți dintre voi și că bunul-simț și o anumită inteligență naturală vor face ca afirmațiile prezumțioase ale unor elitiști din cercul puterii să fie privite cu scepticism.

Da, extratereștrii există, nu doar în locuri îndepărtate, ci și pe planeta noastră, și aceasta de multă vreme.

Există în această direcție nenumărate mărturii istorice, care au fost consemnate de civilizațiile străvechi, și care se regăsesc într-un anumit fel în vestigiile și tezaurele arheologice deținute de către muzeele din lumea întreagă, dar și în tradițiile, în mitologiile, cunoștințele tehnice, matematice și astronomice care au însoțit de-a lungul timpului dezvoltarea umanității.

Începând cu anii '47, am început să avem, de asemenea, dovezi materiale concrete, prin intermediul a ceea ce numim „fenomenul OZN", dovezi care însă au fost mușamalizate cu o îndârjire sistematică de către cei care conduc umanitatea și care, din orgoliu, orbire, conservatorism și dorință de putere, au ales să păstreze secret acest aspect.

Printre complicii acestui incredibil complot al tăcerii îmi permit să-i menţionez pe cei din ierarhia superioară a instituţiei militare, cărora le este dificil să mărturisească faptul că se simt neputincioşi în faţa riscurilor majore la care este expusă umanitatea.

Dar militarii nu sunt singurii responsabili. Cum au putut reprezentanţii religiilor tradiţionale să cedeze în faţa puterii temporale, trădându-şi menirea, acceptând compromisul şi instaurarea unor credinţe false, care răstălmăcesc realităţile ontologice profunde pe care se întemeiază aceste religii? Ne amintim că în anul 1500, Giordano Bruno a fost ars pe rug de către Inchiziţie pentru că a declarat că planetele sunt locuite de alte civilizaţii.

Cum a fost cu putinţă ca istoricii, filosofii şi oamenii de ştiinţă să fie incapabili să pună în valoare, cu toată ştiinţa pe care pretind că au acumulat-o, o realitate atât de evidentă, în favoarea unei viziuni limitate şi absurde? Cum de am putut fi atât de mult timp surzi şi orbi în faţa evidenţei faptului că planeta noastră nu se află în centrul Universului? Cum de am putut uita cu atâta uşurinţă ceea ce ne-au învăţat generaţiile trecute? Cum de am putut crede că Soarele se roteşte în jurul Pământului? Cum de am putut crede noi, oamenii, atâta vreme că Pământul este plat şi că inteligenţa noastră este culmea a tot ceea ce a fost zămislit?

Astăzi, văzând cursa sinucigaşă în care umanitatea s-a angajat, consider că este timpul să regăsim, să retrezim şi să folosim cele mai sublime calităţi umane ai căror purtători mai suntem încă, pentru a pune capăt acestei politici jalnice a minciunii, a violenţei, a stupidităţii şi a involuţiei... Este timpul să denunţăm înşelătoria căreia umanitatea i-a căzut victimă, manipularea realizată de unele puteri care parazitează actualmente planeta noastră: puterea băncilor, puterea militară, puterea industriei, puterea comunităţii ştiinţifice, puterea mass-mediei... Niciodată la nivel mondial nu am fost supuşi atâtor condiţionări perverse.

Dragi compatrioţi, vă întrebaţi poate cum este posibil ca dezvăluirea pe care v-o fac despre existenţa extratereştrilor să contribuie la rezolvarea problemelor noastre? Iată răspunsul meu: Nu suntem singuri! Nu pretind în niciun caz că această dezvăluire constituie în sine un motiv de satisfacţie, de natură să ne liniştească. Dar pur şi simplu afirm că acceptarea acestei realităţi este un element esenţial în problematica actuală, cu care ne confruntăm. Dacă nu o luăm în considerare, lăsăm cale liberă acelora care vor să gândească şi să decidă în locul nostru ce este bun pentru viaţa noastră, în detrimentul cunoaşterii adevărului.

Dacă luăm la cunoştinţă ce se petrece cu adevărat pe planeta noastră în privinţa relaţiilor cu vizitatorii extratereştri, realizăm că lucrurile nu stau aşa cum vor să ne facă să credem deţinătorii corupţi ai puterii actuale. Dacă fiinţele extraterestre ar fi fost animate de intenţii agresive, de mult timp am fi fost nimiciţi. Este iresponsabil din partea noastră să ne lăsăm sugestionaţi să credem că suntem ameninţaţi şi că trebuie să ne înarmăm şi să combatem prin toate modalităţile aceste fiinţe extraterestre, despre care ni se spune că ar fi animate de intenţii rele. Cel mai mare pericol al unei asemenea atitudini nefericite a omenirii ar fi să declanşăm în mod nebunesc un război „preventiv" împotriva potenţialilor invadatori şi să provocăm o reacţie inimaginabilă de represalii.

Nu pretind că aceşti vizitatori sunt cu toţii binevoitori în ceea ce ne priveşte, dar afirm că este prioritar pentru comunitatea umană în ansamblul ei să ia în considerare

toate aspectele situației. Ceea ce trebuie să știm, în principal, este că ne aflăm în prezența unor rase diferite de ființe extraterestre, care nu seamănă între ele și care au atitudini diferite față de noi. Potrivit unor informații care concordă, la jumătatea secolului XX, unii extratereștri ar fi transmis anumite cunoștințe științifice și tehnice avansate unui grup restrâns de oameni, ceea ce le-a permis acestora să aibă acces la mijloace tehnologice ultraperformante în materie de armament, de propulsie, de comunicare și altele. Iar acești indivizi, care au fost beneficiarii acestor informații, nu le-au oferit până acum niciunui stat, ci monopolizează totul cu îndârjire, dezvoltând tehnologiile respective numai pentru realizarea scopurilor lor mârșave. Ei se străduiesc să semene în rândul oamenilor teama față de aceste ființe extraterestre, intenția lor ascunsă fiind aceea de a exploata această teamă pentru a se instala ca stăpâni ai acestei lumi. În aceasta constă cel mai mare risc.

Chiar dacă bunele intenții ale vizitatorilor extratereștri care au încheiat acest târg cu gruparea restrânsă de pământeni corupți și răuvoitori pot fi puse la îndoială, trebuie de asemenea să știm că există și alți vizitatori, care sunt înzestrați cu mijloace mult mai complexe și mai avansate și care s-au străduit să împiedice, pe durata așa-zisului Război Rece, lansarea rachetelor nucleare intercontinentale, contribuind în anumite conjuncturi critice, cu tehnologiile lor avansate, la dezamorsarea mecanismelor de lansare ale acestora. Există numeroase mărturii în ceea ce privește aceste evenimente de o mare importanță. Ce autoritate umană ar putea să-și aroge dreptul de a le ascunde? Pe scurt, problematica ridicată de existența vizitatorilor veniți din spațiu nu este simplă.

Ținând cont de faptul că civilizația noastră se află în prezent sub controlul unei plutocrații răuvoitoare și ascunse și luând în considerare consecințele vizibil dezastruoase care rezultă de aici în diferite domenii, consider că este foarte important ca guvernarea întregii lumi să nu mai fie lăsate la cheremul vreunui grup obscur și malefic de militari, sau al unor șefi de stat păpușăriți din umbră de așa-zisa elită a „iluminaților", ori al unor indivizi îndoielnici.

Trebuie ca noua modalitate de guvernare să se supună legilor divine ale înțelepciunii, singurele care pot conduce într-un mod cu adevărat benefic și armonios o comunitate umană în ansamblul ei. Doresc ca diferitele mișcări de eliberare, de emancipare și de responsabilizare care apar pe planeta noastră să deschidă calea spre exercitarea într-un mod just a puterii, care să fie folosită și aplicată de către oameni, în beneficiul oamenilor. Doar deciziile care sunt luate prin prisma înțelepciunii, la care oamenii pot avea acces prin cunoașterea adevărului și prin respectarea legilor firii ne pot ajuta să evităm catastrofele care ne amenință în cazul în care vom acționa în continuare în mod greșit.

Acesta este și motivul pentru care fac acum această declarație solemnă. Îi invit pe toți membrii colectivității umane să respingă orice formă de cenzurare a adevărului, orice idee preconcepută și orice formă de manipulare. Vă rog pe toți să vă folosiți propriul discernământ și să vă comportați cu mult bun-simț și cu multă inteligență, nelăsând pe nimeni să gândească în locul vostru. Nimic nu poate justifica acum menținerea secretului nici în acest domeniu, și nici în celelalte. Adevărul este singurul adecvat pentru o înțelegere justă și o abordare înțeleaptă a acestei situații.

Vă mulțumesc că mi-ați permis să vă adresez acest mesaj.

UN CARTEL MEXICAN AL DROGURILOR SUB PROTECŢIA AMERICANĂ A CIA

Mărturiile recente ale lui Vicente Zambada, fost lider al unui cartel de droguri, ce a fost prins de poliţia mexicană şi predat autorităţilor americane în anul 2009, dovedesc faptul că importante organisme guvernamentale din Statele Unite au colaborat cu una dintre cele mai periculoase şi mai puternice organizaţii criminale din lume: cartelul din Sinaloa.

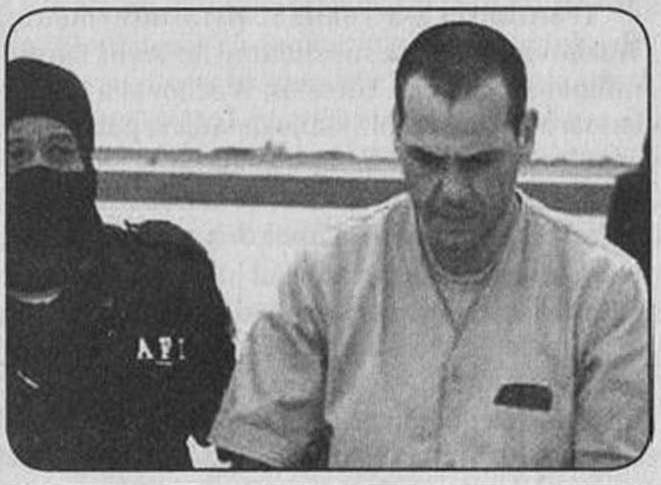

Vicente Zambada, fiul unuia dintre şefii cartelului din Sinaloa, în timpul arestării sale din anul 2009

Zambada a fost acuzat că a condus operaţiuni în beneficiul cartelului, transportând în Statele Unite cantităţi enorme de cocaină, folosindu-se pentru aceasta de avioane Boeing 747 cargo, avioane particulare, autobuze, automobile etc.

La 17 luni după ce autorităţile au capturat în statul Yucatan din Mexic o cantitate de 5,5 tone de cocaină ce se afla la bordul unui avion cu reacţie DC9 înregistrat în Statele Unite, în aceeaşi regiune a avut loc, în septembrie 2009, un accident ce a implicat un alt avion cu reacţie, de această dată de tip Gulfstream II, înregistrat cu numărul N987SA, ce aparţinea unei societăţi americane fantomă, cunoscute sub numele de Donna Blue Aircraft, Inc., una de genul celor pe care organizaţii guvernamentale precum CIA le folosesc de obicei ca paravan în afacerile lor murdare. Autorităţile sosite la locul prăbuşirii avionului au descoperit la bordul acestuia 3,7 tone de cocaină. Cercetările au dovedit faptul că drogul aparţinea cartelului din Sinaloa, aflat sub conducerea lui Joaquin „El Chapo" Guzmán, care, potrivit revistei „Forbes", se numără printre cei mai bogaţi oameni din lume.

Avionul a aparţinut CIA

Cum a ajuns avionul în posesia cartelului din Sinaloa? Investigatorii europeni au descoperit, după numărul de înregistrare al aeronavei, că aceasta a fost folosită în operaţiuni de extrădare ale CIA. Actul de vânzare al avionului, întocmit doar cu câteva săptămâni înainte de prăbuşire, era semnat de Greg Smith, un pilot ce lucrase pentru FBI, DEA şi CIA. Vânzarea s-a făcut prin intermediul unui cartel de droguri columbian, în care activa Nelson Urrego, agent CIA.

Gulfstream II a fost, conform autorităţilor mexicane, unul dintre avioanele

achiziționate de către cartelul din Sinaloa prin intermediul unei complicate rețele de spălare a banilor, rețea ce implica un lanț de case de schimb valutar care erau controlate de către unul dintre șefii organizației din Sinaloa, Pedro Alfonso Alatorre Damy.

Tranzacția s-a realizat prin intermediul gigantului bancar american Wachovia, acum un subsidiar al lui Wells Fargo, căruia i-au fost virate în total 13 milioane de dolari. Ulterior, Wachovia a fost obligată să plătească penalități în valoare de 160 de milioane de dolari pentru că a permis ca banii să fie „spălați" prin intermediul acestei tranzacții.

Un an mai târziu, Vicente Zambada, care fusese implicat în operațiunea Gulfstream și care era unul din apropiații lui Guzmàn, a fost prins și extrădat în Statele Unite. La începutul lunii aprilie 2009, în timpul unei audieri la Curtea Federală din Chicago, Zambada a afirmat că a lucrat, încă de la 1 ianuarie 2004, în numele și sub autoritatea Departamentului de Justiție al Statelor Unite, a Departamentului Anti-drog (DEA), a FBI, a Departamentului de Securitate Internă (*Department of Homeland Security*), a Biroului pentru Imigrări și a Guvernului Statelor Unite, și că aceste organizații guvernamentale l-au protejat și au colaborat cu el.

Pe lângă traficul de narcotice, Zambada mai este acuzat de trafic de arme, pe care acesta l-a făcut în asociere cu organizații din Statele Unite, pentru a provoca un val de violențe în Mexico City. În ciuda faptului că administrația Obama a prezentat scurgerea de armament ca pe un motiv menit să îngrădească dreptul americanilor de a purta arme, s-a descoperit recent că Departamentul pentru Alcool, Tutun, Arme și Explozivi din Statele Unite a permis în mod intenționat ca aceste arme să ajungă în mâinile capilor mafiei drogurilor, în operațiunea numită *„Fast and Furious"*. Președintele Obama a negat ulterior că a avut cunoștință despre această operațiune.

Afirmațiile lui Zambada despre implicarea Statelor Unite în traficul de droguri sunt încă o dovadă, ce se adaugă la multe altele, care confirmă faptul că CIA și giganții bancari din SUA sunt implicați din plin în traficul internațional de droguri, de pe urma căruia marii potentați care se află în culisele acestor afaceri tenebroase câștigă sute de miliarde de dolari anual.

Protecţie sistematică

Într-un interviu recent acordat ziarului mexican *„El Diario de Juárez"*, jurnalistul Anabel Hernádez, care trăieşte în exil în Italia, a declarat că în războiul împotriva traficului de droguri din Mexic, guvernul federal şi DEA nu se ating de oamenii cartelului din Sinaloa. El a indicat că protecţia pe care cartelul din Sinaloa o primeşte din partea guvernului este „sistematică". În noua sa carte, *„Los Senores del Narco"* („Stăpânii Drogurilor"), Hernández furnizează informaţii detaliate în care explică de ce Guzmán este susţinut de guvernul american şi susţine că povestea despre modul în care el a scăpat din închisoare, în anul 2001, folosindu-se de camionul unei spălătorii, este complet falsă. Jurnalistul remarcă faptul că revista „Forbes" îl consideră pe Guzmán una dintre persoanele cele mai bogate din lume, deşi acesta este analfabet şi nu stăpâneşte nici măcar noţiunile de bază ale aritmeticii.

Oameni bine plasaţi

În plus, în interviul său, Hernádez a declarat că adevăratele traficuri de droguri sunt realizate de alte persoane decât clasicii traficanţi, care nu sunt decât nişte marionete păpuşărite din umbră de către personaje oculte. Adevăraţii baroni ai drogurilor nu sunt căutaţi de poliţie sau de autorităţile federale; ei sunt oameni bine plasaţi în sistemele politice şi economice, cât şi în numeroase alte domenii de activitate ale guvernului, de unde au putut crea o mare reţea de spălare a banilor şi de protecţie a cartelurilor de droguri.

Trecutul murdar al CIA

Agenţia CIA a fost implicată, în anii '80, în mai multe scandaluri, fiind acuzată de legături cu numeroase reţele de trafic de droguri. Scopul acestor reţele îl constituia, în ultimă instanţă, găsirea unei forme de finanţare a războaielor secrete sau a operaţiunilor negre pe care le desfăşura agenţia de informaţii peste tot în lume. Este curios faptul că tocmai în perioadele în care CIA era mai activă, derulând tot felul de operaţiuni clandestine, şi traficul de droguri înregistra o creştere considerabilă.

În timpul războiului din Vietnam, CIA a făcut să ajungă mari cantităţi de heroină din zona de sud-est a Asiei în Statele Unite, pentru a-şi finanţa operaţiunile secrete împotriva gherilelor comuniste din Laos şi Cambodgia. În acest scop se foloseau de Nugand-Hand Bank, entitate financiară implicată într-o mulţime de operaţiuni de spălare a banilor proveniţi din droguri, fapt care a ieşit la iveală în urma falimentului său din anul 1980. Un aspect de luat în calcul este acela că unul dintre avocaţii Nugand-Hand Bank era William Colby, care mai târziu va fi numit director al CIA. În războiul dintre URSS şi Afganistan, trupele talibane, spijinite de CIA şi de serviciul secret pakistanez, ISI, se ocupau printre altele cu cultivarea macului şi producerea opiului. Astfel, cu ajutorul CIA, heroina produsă din opiu putea ajunge în Occident, cu banii obţinuţi de pe urma acesteia fiind finanţaţi talibanii lui Osama Bin Laden

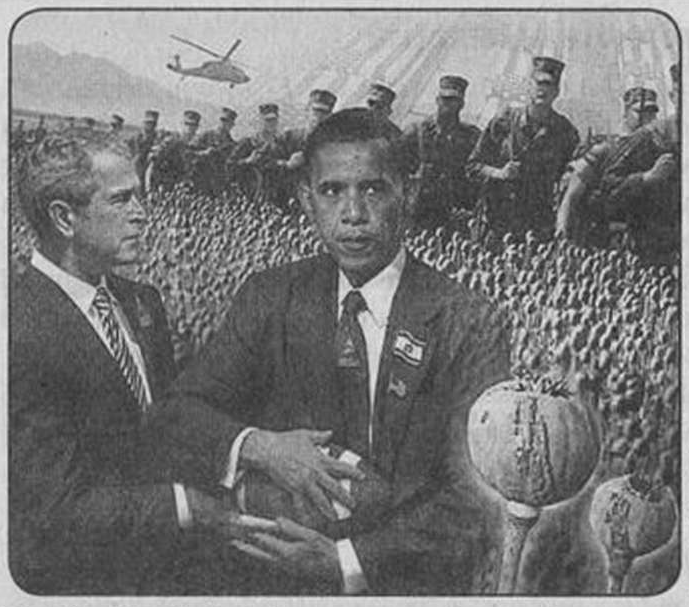

în lupta împotriva armatei de ocupație a URSS, care a fost înfrântă în cele din urmă.

Cu toate acestea, opinia publică a aflat, dincolo de orice îndoială, despre legăturile CIA cu lumea traficului de droguri odată cu publicarea în presă a mai multor informații care demonstrau că CIA a spijinit așa-numita grupare „Contras" – care lupta pentru răsturnarea guvernului de stânga instalat în Nicaragua – în acțiunile sale de trafic de droguri, pe care le realiza pentru finanțarea războiului. Drept urmare, străzile din Statele Unite s-au umplut de drogul cel mai otrăvitor din câte există: *crack*, care a decimat literalmente negrii și hispanicii din cartierele mărginașe nord-americane.

Această afacere îngrozitoare a început în data de 19 iunie 1979, odată cu sosirea în California a lui Danilo Blandón Reyes, membru al protipendadei nicaraguane și fost funcționar în regimul lui Anastasio Somoza, dictatorul răsturnat de la putere de către forțele de stânga sandiniste. Misiunea lui Blandón era să încaseze fonduri prin intermediul organizării de petreceri și al unor campanii de propagandă, dar cum acestea nu au funcționat, a hotărât să pună în joc și traficul de droguri. Blandón se baza pe sprijinul lui Gustavo Medina, fost general somozist și principalul lui asociat în afaceri, care l-a pus în legătură cu Juan Norwin Meneses, învestit de către DEA (Departamentul Antidrog din SUA) să se ocupe de lumea traficului de droguri. Acesta l-a prezentat fostului colonel Enrique Bermúdez, omul ales de către CIA pentru a organiza armata opozanților. Meneses l-a băgat pe Blandón în „afacere", însă meritul acestuia din urmă a fost acela de a realiza produsul numit *crack*, un derivat al cocainei care se putea vinde la un preț mai scăzut decât cocaina, pe care în acele vremuri și-o puteau permite doar nătângii care aveau bani. Mortalul *crack* a devenit astfel „cocaina celor săraci".

Scandalul „Narcontras" a dus la înființarea unui comitet de investigații în cadrul Senatului american, condus de senatorul John Kerry, oponentul lui Bush în alegerile prezidențiale. În timpul audierilor respectivului comitet s-a aflat că Departamentul de Stat a plătit 800.000 de dolari către patru companii aviatice conduse de cunoscuți traficanți de droguri, pentru a livra arme opozanților și a se întoarce cu „marfă".

Casa Albă ştia de traficul de droguri

Comitetul senatorial a conchis că Administraţia Reagan „a întârziat, a oprit sau a împiedicat" investigarea infracţiunilor de trafic de droguri pe care le cerea opoziţia. CIA a reuşit să menţină DEA departe de operaţiuni şi a împiedicat Serviciile Vamale să inspecteze aceste zboruri. Rapoarte ale Serviciilor Vamale făcute cunoscute în Senatul american arătau că în perioada 1985-1986, aproximativ o sută de zboruri ale CIA au aterizat în Statele Unite fără a fi controlate în niciun fel. Pe de altă parte, procurorii americani care au investigat scandalul „Iran-Contra" – vânzarea de arme în Iran, ale cărei profituri erau folosite pentru a finanţa mişcarea Contras – au găsit numeroase note ce au fost autentificate ca aparţinând colonelului Oliver North – agent al NSA (Agenţia de Securitate Naţională), aflat la ordinele vicepreşedintelui de atunci, George Bush, pentru a coordona operaţiunile secrete de sprijin acordat rebelilor Contras – din care reieşea faptul că la Casa Albă erau cunoscute relaţiile grupării militare Contras cu lumea traficului de droguri, în urma căruia străzile nord-americane se umpleau de stupefiante. Deşi North a distrus zeci de arhive, investigatorii judiciari au reuşit să pună mâna pe câteva caiete de evidenţă. Într-unul dintre ele, North a notat: „(Casa Albă) plănuieşte să îşi însuşească tot... Când superpiaţa se va prăbuşi, vor fi 14 M dolari pentru finanţare proveniţi din droguri." „Superpiaţa" pare să reprezinte superpiaţa armelor cu care era aprovizionată gruparea Contras, iar „14 M dolari" ar putea să însemne 14 milioane de dolari. În alte pasaje se putea citi: „DC-6, care este folosit pentru deplasările la New Orleans, se foloseşte probabil şi pentru a aduce droguri în Statele Unite." Într-un alt document trimis lui North şi redactat de către Robert Owen, agent al CIA însărcinat cu livrarea de avioane către mişcarea Contras, este precizat: „Cu siguranţă ştii că aparatul DC-6, pe care l-a folosit Foley, era utilizat înainte pentru transportarea drogurilor." În ediţia din 20 ianuarie 1987 a ziarului „*New York Times*" apare următorul articol referitor la audierile din comisia Kerry a Senatului: „(piloţii Contras) ... «duceau în secret arme rebelilor şi aduceau cocaină şi alte droguri în călătoria de întoarcere în Statele Unite", au recunoscut astăzi funcţionari din Administraţie». Când piloţii au aflat că DEA le investiga activitatea, au avertizat că beneficiau de protecţia Casei Albe... «Unul dintre piloţi a folosit numele colonelului North», au afirmat funcţionari ai guvernului... Îngrijorarea oficialilor a crescut când s-a aflat că North a cerut FBI-ul să renunţe la investigarea companiei Southern Air Transport – una dintre companiile aeriene ale CIA folosită pentru traficul de droguri. Funcţionari din diverse departamente ale guvernului au afirmat că la începutul toamnei trecute biroul DEA din Guatemala deţinea probe convingătoare că operaţiunea de aprovizionare cu arme a grupării Contras avea legătură cu contrabanda de cocaină şi marijuana." În acest sens, într-una din notele din caietele lui North se spunea: „DEA va fi sfătuită să nu se

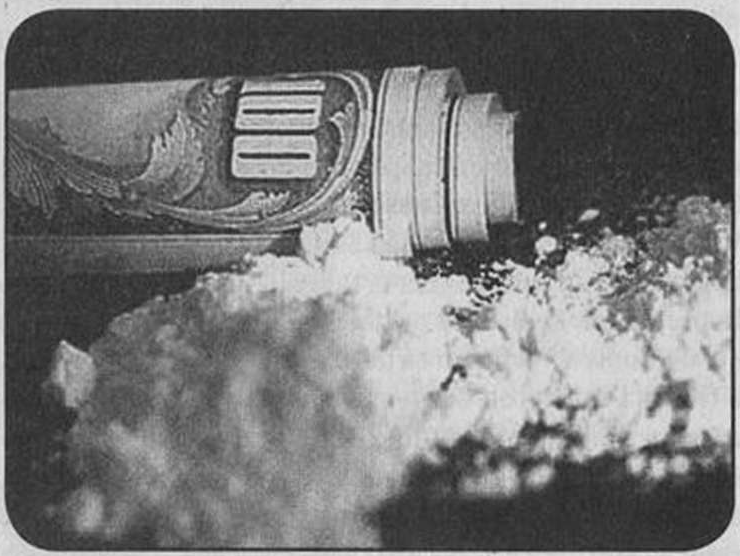

amestece." O investigație întreprinsă de Congres în Costa Rica a conchis următoarele: „Anumite instituții americane au permis trimiterea de cocaină prin Costa Rica, cu scopul de a canaliza fonduri ilegale către contrarevoluția nicaraguană." În anul 1990, președintele costarican Oscar Arias le-a interzis, pe baza investigației Congresului, lui Oliver North precum și altor agenți ai serviciilor secrete americane, să intre în această țară.

Familia Bush este implicată în traficul de droguri

În luna martie a anului 1985, atunci când avioane protejate de CIA aterizau la bazele americane, North scria: „VP deranjat de afacerea cu droguri." Fără îndoială că VP însemna vicepreședintele, care la acea vreme era George Bush. Cu toate acestea, George Bush afirma senin că, vezi, Doamne, nu a știut nimic despre subiect până în anul 1988. În data de 9 ianuarie 1996, North a scris: „Felix vorbește mult despre legătura cu VP." Felix era Felix Rodriguez, agentul CIA care l-a prins pe Che Guevara în Bolivia. Rodriguez era considerat un apropiat al lui George Bush, pentru care realizase zeci de operațiuni secrete. În anul 1985, când Reagan l-a însărcinat pe Bush, pe baza unui ordin prezidențial cunoscut sub numele de NSDD 159, să coordoneze toate operațiunile secrete ale guvernului, Rodriguez a început să lucreze cu echipa lui Bush. În 1989, pilotul Mike Tolliver, fost contrabandist de droguri, a afirmat într-un reportaj al CBS că fusese recrutat de către un anume domn Hernandez pentru a duce arme rebelilor Contras. Tolliver crede că respectivul Hernandez era în realitate agentul Felix Rodriguez. Tolliver afirmă că în luna martie a anului 1986 a pilotat un aparat DC-6 plin cu arme și muniții, plecând de pe aeroportul din Miami către o bază aeriană a grupării Contras din Honduras, bază controlată de Pentagon. Acolo, soldați Contras au descărcat armele, iar Felix i-a plătit 70.000 de dolari. După trei zile, Tolliver a decolat cu același avion, transportînd aproape 30.000 de kilograme de cocaină și a aterizat în calitate de „zbor militar neoficial" la baza aeriană de la Homestead, aparținînd Forțelor Aeriene, în apropiere de Miami. Tolliver a lăsat avionul pe pista de aterizare și a plecat de la bază cu un taxi. Pe de altă parte, Milian Rodriguez, care se ocupa cu spălarea banilor proveniți din traficul de droguri, a confirmat în fața

comitetului Kerry faptul că Felix Rodriguez l-a însărcinat cu spălarea a milioane de dolari de la zeci de companii din Miami care aveau legături cu lumea traficului de droguri. „Felix mă chema şi îmi dădea instrucţiuni de unde să trimit banii", a afirmat cel care se ocupa cu această misiune ingrată. Printre persoanele care au primit cei mai mulţi bani s-a numărat Adolfo Calero, unul dintre liderii Contras şi, totodată, agent al CIA. Milian a afirmat şi el că Rodriguez le făcuse oferta ca „în schimbul banilor pentru cauza Contras să îşi folosească influenţa în sferele înalte pentru a obţine bunăvoinţa Statelor Unite... Sincer, ceea ce ne-a convins a fost faptul că putea vorbi direct cu Bush... Obţinerea bunăvoinţei nu trebuia să se realizeze prin parcurgerea unor interminabile trepte birocratice, tema urma să fie tratată direct între el şi Bush." Legăturile familiei Bush cu reţelele traficului de droguri au generat mereu discuţii.

În anul 1988, agentul FBI Darlene Novinger a descoperit o operaţiune importantă de trafic de droguri în care era implicată o înstărită familie libaneză ce îşi avea reşedinţa la Miami. După cum a raportat Novinger, în această operaţiune erau implicaţi George Bush şi fiul său, Jeb, fost guvernator al statului Florida. Novinger a urmărit piste care sugerau existenţa unor legături între Bush-tatăl şi diferite organizaţii însărcinate cu spălarea banilor proveniţi din traficul de droguri, organizaţii care acţionau în spaţiul dintre Canada şi Florida. În plus, potrivit anchetelor sale, familia Bush fusese şantajată de către traficanţii de droguri, care puteau demonstra implicarea ei în activităţi criminale.

Novinger a reuşit să se infiltreze în cercul intim al unui mare cap columbian al drogurilor, Pablo Escobar Gaviria, mulţumită căruia a aflat că George Bush-tatăl şi fiul său, Jeb, călătoriseră cu un avion particular în Columbia. La rîndul său, ziaristul de investigaţii Terry Reed a afirmat în cartea sa *„Compromised: Clinton, Bush and the CIA"* că DEA posedă o înregistrare video care îi înfăţişează pe George şi pe Jeb Bush pe aeroportul din Florida, preluând două kilograme de cocaină pentru o petrecere. Astfel, este posibil să existe o legătură între cele menţionate anterior şi dezvăluirile ziaristului J.H. Harfield, care a scris că mai multe surse judiciare l-au asigurat că fostul Preşedinte al Statelor Unite, George Bush – fiul, a fost arestat în anul 1972 pentru posesia de cocaină, însă cazierul lui judiciar a fost şters la intervenţia tatălui său.

Continuând cu cazul „Narcontras", fostul traficant de droguri George Morales a declarat înaintea comitetului Kerry al Senatului american că CIA a construit o pistă de aterizare în Costa Rica, pe terenul unei ferme ce aparţinea cetăţeanului John Hull. Comitetul Kerry a aflat că în anul 1985, un procuror federal din Miami a închis o investigaţie referitoare la traficul de droguri desfăşurat la ferma lui Hull deoarece ea se afla „sub protecţia guvernului". Morales conducea o reţea de piloţi care duceau la ferma lui Hull transporturi de arme destinate grupării Contras şi se întorceau în Statele Unite, sub protecţia CIA, cu mii de kilograme de cocaină. Gary Betzner, unul dintre piloţii lui Morales, a declarat: „Am făcut contrabandă cu mari cantităţi de substanţe ilegale, şi în schimb am putut transporta arme de contrabandă, cu ştiinţa DEA, CIA şi cu sprijinul lor."

Referitor la această problemă, Michael Levine, agent al DEA timp de 25 de ani, a declarat ziarului *„Los Angeles Times"*: „Rezultatele investigațiilor cu privire la traficul de droguri au ajuns până la un nivel foarte înalt, însă ele au fost distruse deoarece CIA intervenea pentru a-i proteja pe traficanții de droguri, în numele securității naționale."

Astfel, nu este de mirare că în 1983, când în Honduras se intensificau operațiunile de susținere acordate grupării Contras, DEA și-a închis birourile din această țară. Celestino Castillo, pe atunci director al DEA pentru Honduras, El Salvador și Costa Rica a spus că și-a informat superiorii cu privire la existența unei „rețele North". Castillo a afirmat: „În rapoartele mele am notat numele traficanților, precum și destinația, traseul, numărul și data fiecărui zbor. În fiecare săptămână, sute de zboruri duceau cocaină cumpărătorilor și se întorceau cu bani destinați marii mașini de spălare a banilor din istmul Panama."

În anul 1991, pe durata procesului împotriva generalului Noriega, traficantul de droguri columbian Carlos Lehder, martor al acuzării, a afirmat că un funcționar al guvernului american i-a oferit protecție pentru „exporturile" sale de cocaină către Statele Unite dacă permitea ca rețeaua de susținere a rebelilor Contras să se folosească de o insulă pe care el o deținea în Bahamas. Scandalul implicării CIA în traficul de droguri a fost atât de mare în Statele Unite, încât directorul CIA de atunci, John Deutch, s-a văzut obligat să participe la o reuniune comunitară de la sediul unei instituții de ajutor social situat într-unul dintre cele mai sărace cartiere din Los Angeles, unde *crack*-ul făcuse ravagii. Pe durata mai multor ore, Deutch a trebuit să asculte reproșurile aduse de numeroși lideri ai comunității de culoare și ai celor afectați de *crack*. În semn de regret, Deutch a putut doar să le promită celor prezenți că un inspector general al CIA va investiga faptele. Care însă au fost mușamalizate rapid și discret.

ATENTATELE DIN NORVEGIA
ÎNCĂ UN SCENARIU BINE PREGĂTIT PENTRU INSTAURAREA STATULUI FASCIST UNIC PLANETAR?

Explozia de lângă sediul guvernului norvegian şi masacrul odios al unor tineri, comise de acelaşi individ asasin

În data de 22 iulie 2011, la ora 15:20, o explozie puternică s-a produs în apropierea sediului guvernului norvegian din capitala Oslo. Mai multe clădiri au fost afectate de această deflagraţie. Sediul Ministerului Petrolului şi un imobil de şapte etaje au fost cuprinse de flăcări. A fost afectată şi clădirea care găzduieşte sediul ziarului norvegian *„Verdens Gang"*.

Ferestrele clădirii în care se află sediul Guvernului norvegian, inclusiv cele de la biroul premierului, au fost sparte de suflul deflagraţiei. Conform ediţiei online a cotidianului *„Aftenposten"*, prim-ministrul norvegian Jens Stoltenberg nu se afla în clădire.

În apropiere de locul unde s-a produs explozia a fost găsită o maşină carbonizată. Oeystein Maelan, un oficial al poliţiei norvegiene, a declarat că în urma exploziei din centrul capitalei norvegiene şi-au pierdut viaţa 8 persoane şi alte câteva zeci au fost rănite.

Poliţia norvegiană a confirmat şi faptul că deflagraţia din Oslo a fost provocată de o bombă artizanală, plasată într-o maşină-capcană parcată în imediata apropiere a Guvernului.

La scurt timp după explozia ucigaşă din centru, aproximativ la ora 17:25, un bărbat deghizat în uniformă de poliţist a debarcat pe insula Utoya, aflată la 30,5 km distanţă faţă de capitală, unde erau prezenţi aproape 700 de tineri care participau la o tabără de vară a Partidului Laburist aflat la putere.

Unul din tinerii participanţi la această manifestare a Partidului Laburist a relatat cum falsul poliţist, după ce i-a chemat să se adune în număr cât mai mare,

le-a cerut tinerilor permisiunea să le vorbească. Apoi au urmat scene de coşmar. Bărbatul înarmat cu o puşcă mitralieră a deschis focul şi a tras în plin asupra tinerilor participanţi.

Pentru a scăpa cu viaţă, mulţi dintre adolescenţi s-au ascuns după tufişuri, în closete ori sub paturi, s-au urcat în arborii de pe insulă ori au alergat spre ţărmul insulei şi au sărit în apă. Atacatorul înarmat i-a urmărit până la malurile insulei pe aceia care încercau să se salveze înot, strigând la ei: „Vă voi omorî pe toţi". Apoi, continuând să tragă mai multe focuri de armă, i-a ucis chiar şi pe tinerii care deja înotau, încercând să se îndepărteze de mal.

Echipa televiziunii norvegiene NRK a surprins evenimentul când atacatorul se afla pe malul insulei norvegiene Utoya, la câteva minute dupa ce s-au auzit primele focuri de armă (www.nrk.no). După analiza imaginilor, poliţia a ajuns la concluzia că persoana înarmată din imagini este chiar atacatorul. În imaginile filmate, acesta coboară arma şi se depărtează de victimele sale. Şapte trupuri omeneşti apar nemişcate pe pietrele de lângă mal şi parţial în apă.

Doi turişti ce se aflau pe insulă, alarmaţi de împuşcăturile şi ţipetele de groază ale tinerilor s-au apropiat de locul unde se aflau aceştia, reuşind să îi ajute pe o parte dintre ei să părăsească insula cu ajutorul unei bărci.

Masacrul a durat aproape o oră.

Reacţia Poliţiei şi a oficialităţilor

Trupele speciale ale poliţiei norvegiene au reuşit să ajungă pe insulă şi să îl aresteze pe atacatorul înarmat cu puşca mitralieră abia după 55 minute. Poliţia l-a identificat pe autorul acestui masacru ca fiind Anders Behring Breivik, un cetăţean norvegian în vârstă de 32 de ani.

Majoritatea victimelor asasinate pe insula Utoya au fost adolescenţi. Numărul total de victime s-a ridicat la 68. Poliţia a confirmat ulterior şi faptul că cel care a provocat deflagraţia din Oslo cu ajutorul unei bombe artizanale, este acelaşi cu cel care a ucis ulterior tinerii pe insula Utoya, adică Anders Behring Breivik.

Numărul total al celor ucişi în aceste atentate s-a ridicat la 77 şi au fost de asemenea 150 de răniţi. În urma declaraţiilor unor martori, Poliţia norvegiană investighează posibilitatea ca Behring Breivik să fi avut complici, deşi acesta a

declarat autorităţilor că a acţionat singur. „Nu excludem ca în explozia de la Oslo şi atacul armat de pe insula Utoya să mai fie implicate şi alte persoane. Nu suntem siguri că a fost o singură persoană. În baza declaraţiilor martorilor, tindem să credem că au fost mai mulţi", a declarat Sveinung Sponheim, şeful Poliţiei.

Un oficial din forţele de ordine a declarat de asemenea, că acţiunile norvegianului pot fi definite drept un act de terorism.

Biografia asasinului prezentată în mass-media

Evenimente tragice care au şocat întreaga populaţie a Norvegiei (şi a lumii), au luat prin surprindere oficialităţile norvegiene (Guvernul şi Poliţia) şi chiar mass-media. Aceasta a prezentat iniţial informaţii confuze, uneori contradictorii, unele informaţii au fost cenzurate, altele au fost în mod voit ignorate. De altfel, în mass-media s-a urmărit în mod sistematic inducerea ideii că aceste atacuri sunt de natură teroristă şi că sunt legate de lupta împotriva islamismului. Nu după mult timp însă au început să apară informaţii mult mai precise şi documentate, inclusiv despre biografia asasinului.

Anders Behring Breivik s-a născut la 13 februarie 1979, este cetăţean norvegian, are 1,82 metri înălţime, păr blond şi ochi albaştri.

Se mutase de curând din capitală în orăşelul Rena, situat la vest de Oslo, unde avea înregistrată din 2009 o companie agricolă sub numele de „Breivik Geofarm" care se ocupa de cultivarea legumelor.

Este posibil să fi folosit această companie drept paravan pentru a obţine legal marile cantităţi de îngrăşământ artificial şi alte substanţe chimice pe care ulterior le-a folosit ca să fabrice explozibil.

Potrivit tabloidului „VG", Breivik nu avea cazier, ci doar câteva amenzi de circulaţie.

Avea înregistrate pe numele său un pistol Glock, un pistol-mitralieră şi o puşcă.

Din datele biografice ale lui Breivik se deduce că a făcut eforturi pentru a scăpa de înrolare, pe considerentul că nu vroia să îşi rişte viaţa de dragul politicienilor. Atacatorul este descris de autorităţi ca fiind un extremist de dreapta. Îi place să joace World of Warcraft, să citească „Prinţul" lui Machiavelli şi „1984" de George Orwell. Una dintre pasiunile sale, mărturisită pe pagina de Facebook, este vânătoarea.

Anders Behring Breivik se declară mason

La scurt timp după al doilea atac, mai întâi pe internet și mai apoi și în celelalte medii de informare, clasice (agenții de știri, ziare, TV) au apărut informații care, fără a elucida faptele, aruncă o lumină stranie asupra asasinatelor, introducând în ecuația morbidă a acestora un factor neașteptat, dar semnificativ.

Potrivit unor informații oferite chiar de Anders Behring Breivik însuși, el este mason. Cu puțin timp înainte de a pune în aplicare sinistrele atentate, Anders Behring Breivik a publicat pe internet un manifest personal intitulat „2083: O declarație europeană de independență". Acest Jurnal-manifest al atentatorului („2083: O declarație europeană de independență") are nu mai puțin de 1.500 de pagini.

Breivik își declară apartenența la Ordinul Cavalerilor Templieri din Europa – ordin care este de origine masonică și care a fost înființat pentru a lupta împotriva „jihadului european". Conform ABC News, în aprilie 2002, într-un loc secret din Londra, nouă extremiști de dreapta s-au adunat să formeze „Cavalerii Templieri din Europa", un mic grup paneuropean, care s-a angajat să pună mâna pe puterea politică și să alunge islamismul de pe continent. Breivik susține că reuniunea a fost găzduită de un „protestant englez", cu participanți din Franța, Germania, Olanda, Grecia, Rusia, Serbia și încă un alt membru din Anglia.

„Obiectivul nostru principal este de a întări ordinul Cavalerilor Templieri, cu scopul de a deveni o mișcare conservatoare revoluționară în vestul Europei", a scris Breivik. Mai multe surse ale publicației „Aftenposten" confirmă faptul că bărbatul este membru al ordinului masonic.

Deși presa a speculat că în realitate Breivik ar fi nebun, Janne Kristiansen, directoarea Serviciului de Securitate al Poliției norvegiene (PST) a declarat, potrivit agenției Reuters, că „Breivik este o persoană absolut malefică, foarte calculată, foarte rece și foarte inteligentă".

Speculații ale presei cu privire la atentat...

Jens Stoltenberg

Conform unor informații lansate de Serviciul Federal de Securitate, premierul norvegian Jens Stoltenberg ar fi avut la dispoziție un raport strict secret al serviciului de securitate al țării sale, care avertiza despre existența unui complot împotriva Norvegiei. Acest raport afirma că Norvegia ar fi victima unei conspirații cu legături până la serviciul de securitate britanic MI5 și CIA. Complotul ar fi vizat anumite acțiuni directe și ar fi presupus un atac asupra Norvegiei ce ar fi urmat să se desfășoare în două etape.

Cu două zile înainte de masacru, prim-ministrul Jens Stoltenberg ar fi apelat la prim-ministrul Rusiei, Vladimir Putin, pentru ca acesta să oprească un posibil atac asupra țării sale.

În raport ar fi fost detaliate și informații referitoare chiar la un atac cibernetic care îi viza pe liderii militari ai Norvegiei. „EU Times" informează că Stoltenberg l-ar fi sunat de urgență pe Vladimir Putin pentru a-l implora să oprească evenimentele despre a căror iminentă declanșare avertiza raportul de securitate. Nu există niciun indiciu real că Jens Stoltenberg ar fi cerut ajutor sau că premierul Putin ar fi dat curs cererii. Cert este că, după cum știm, aproape imediat după aceea a avut loc atentatul și masacrul sângeros, soldate cu moartea a zeci de civili nevinovați, care a îngrozit populația țării.

Atentatele teroriste, folosite cu sânge rece pentru impunerea de măsuri draconice de securitate

După cum au observat unii analiști militari, în cadrul acestui atentat s-a acționat conform unui plan de atac așa-zis terorist care a mai fost folosit în trecut. Modelul pentru atacul din Norvegia a fost, după aprecierile experților, acela al atentatului din 19 aprilie 1995 de la Oklahoma, în SUA, în care au fost uciși 168 de oameni. Asasinul Timothy McVeigh a folosit atunci o bombă artizanală, pe care a construit-o folosind tot îngrășăminte chimice, ca și Breivik.

De asemenea, atacul armat al australianului Martin Bryant, petrecut la 28 aprilie 1996, seamănă destul de mult cu cel de acum. Atunci, asasinul a ucis 35 de oameni cu o armă.

Revenind la Anders Behring Breivik, acesta nu este singurul caz de adept al masoneriei care a asasinat copii. Pe 13 martie 1996, Thomas Hamilton în vârstă de 43 de ani a împușcat 17 oameni în Dunblane, Scoția — un învățător și 16 copii de clasa a 5-a și a 6-a. (http://www.trutv.com/library/crime/notorious_murders/

mass/dunblane_massacre/index.html). Ulterior a ieşit la iveală apartenenţa acestuia la Francmasonerie şi complicitatea „fraţilor" săi de lojă, poliţişti care i-au permis să deţină arme de foc (http://news.scotsman.com/freemasonry/Masons-to-reveal-secret-list.2481005.jp).

Un alt caz nefericit de asasinat comis de un adept al masoneriei este cel al lui Michael Brea, un actor cunoscut pentru rolurile sale din serialul american „Betty cea urâtă" şi din musicalul „Dansul dragostei 3D" (Step-Up 3D). El şi-a ucis mama cu o sabie masonică de ceremonial în timp ce îl invoca pe „marele arhitect al Universului" (care în realitate este chiar Lucifer, după cum au dezvăluit mulţi masoni de rang înalt, care ulterior au părăsit rândurile grupării satanice a Francmasoneriei), după ce a revenit de la o întrunire a lojii masonice din care făcea parte. Trupul mamei sale a fost găsit într-o poziţie îngenuncheată, decapitat şi măcelărit.

Toate aceste atentate aberante pentru orice om normal ascund o direcţie precisă de acţiune a Francmasoneriei, care vizează pregătirea şi impunerea unui sistem de control poliţienesc foarte strict, sub pretextul securităţii populaţiei.

De fiecare dată când a avut loc în ultima vreme un aşa-zis atac terorist, autorităţile ţării respective au înăsprit la maxim măsurile de aşa-zisă securitate în instituţii, în aeroporturi etc., fără ca populaţia să se opună în vreun fel. Să ne amintim ce măsuri stricte de control au fost impuse în SUA după înscenarea de la 11 septembrie 2001.

Planul de înrobire a omenirii se desfăşoară chiar sub ochii noştri

Există în desfăşurarea acestor evenimente tragice câteva elemente care ne fac, vrând-nevrând, să ne punem unele întrebări.

În ultima perioadă, la nivel mondial, gruparea satanică a aşa-zişilor „iluminaţi" acţionează din ce în ce mai hotărât pentru a impune „Noua Ordine Mondială", care este doar etapa premergătoare instaurării statului fascist unic planetar. Acesta implică subjugarea tuturor naţiunilor şi înrobirea locuitorilor din întreaga lume.

Istoria recentă a înregistrat câteva astfel de intervenţii agresive asupra unor state sau naţiuni care într-un fel sau altul stăteau în calea planurilor demente ale capilor clicii de la vârful Francmasoneriei mondiale.

Ne amintim cu toţii că înainte de schimbarea regimului comunist prin aşa-zisa revoluţie din 1989, România îşi plătise, cu mari eforturi din partea populaţiei, datoria externă şi era practic independentă financiar. Regimul aşa-zis democratic ce a venit la putere, constituit din francmasoni notorii, a înglodat în datorii ţara noastră, care a contractat împrumuturi oneroase la Banca Mondială şi la Fondul Monetar Internaţional.

Totodată, este cunoscut atacul american asupra Irakului, a cărei populaţie civilă a fost bombardată cu proiectile ce conţineau uraniu sărăcit, sub pretexul înlăturării de la putere a lui Saddam Hussein. Războiul din Irak a avut şi are urmări tragice pentru locuitorii săi, în vreme ce plutocraţii din SUA şi-au însuşit rezervele de petrol ale acestei ţări.

Mai recent, Afganistanul a fost şi el bombardat şi invadat de NATO sub un alt

pretext, cel al prinderii aşa-zisului iniţiator al pretinselor atentate teroriste din 11 septembrie, Ossama Bin Laden.

De curând, a început o serie de aşa-zise mişcări revoluţionare spontane în ţările arabe. După Egipt, unde au avut loc tulburări şi lupte de stradă soldate cu schimbarea regimului, a urmat Libia. Deşi Libia este o ţară petrolieră foarte bogată, în mod extrem de straniu, dintr-o dată acolo a izbucnit o revoltă pretins populară împotriva liderului libian Ghaddafi şi a familiei acestuia aflate la putere.

Puţini sunt cei care ştiu că Ghaddafi intenţiona să contracareze planurile de dominaţie mondială ale marilor cămătari internaţionali prin întemeierea unui sistem financiar independent de dolarul american.

Este evident pentru orice om înzestrat cu bun-simţ şi cu inteligenţă că aceste evenimente au fost premeditate şi fac parte din planul ascuns de înrobire a lumii. De fiecare dată când aceşti aşa-zişi „iluminaţi" au avut interesul de a răsturna situaţia dintr-o anumită ţară în beneficiul lor sau autorităţile unei ţări nu au acţionat conform planurilor lor, a urmat la scurtă vreme o replică dură, ce s-a desfăşurat după un scenariu previzibil. Aici se încadrează intervenţiile militare, atentatele teroriste violente, răsturnarea regimurilor neagreate etc.

Putem astfel identifica, în cazul tragicelor evenimente din Norvegia, elemente semnificative care ne pot trimite cu gândul la o acţiune în forţă a aşa-zişilor „iluminaţi" în direcţia impunerii la nivelul tuturor statelor a unor măsuri de securitate severe şi alinierea fără crâcnire a acestora la politica Noii Ordini Mondiale.

În cazul Norvegiei, doar cu câteva zile înainte de atentate se discutase în cadrul partidului aflat la guvernare un proiect de moţiune ce viza Israelul, în cazul în care acest stat continua bombardamentele aviatice împotriva administraţiei Hamas şi a populaţiei palestiniene din ţinutul Gaza. Cu doar o zi înaintea atentatului, ministrul de externe norvegian a declarat în tabăra tinerilor laburişti de pe insula Utoya că Norvegia ar dori să recunoască statul palestinian.

Un articol despre acest eveniment semnificativ a apărut pe site-ul televiziunii naţionale norvegiene TV2, care prezenta vizita ministrului de externe în tabăra în care a doua zi a avut loc masacrul. În plus, Norvegia a anunţat recent un plan de a-şi retrage trupele din războiul contra Libiei, neconformându-se politicii militare dictatoriale impuse de SUA aşa-zişilor săi aliaţi, prin intermediul NATO.

Invităm pe fiecare cititor să tragă propriile sale concluzii cu privire la aceste evenimente tragice. Totuşi, pentru cei intuitivi, un aspect reiese imediat: acest nou act criminal se înscrie într-un şir de „atentate teroriste", urmând celor din Spania şi Anglia. În urma acestui atentat, este cert că autorităţile vor impune populaţiei măsuri de securitate şi control sporite, pe care aceasta le va accepta fără crâcnire, exact aşa cum îşi doresc aşa-zişii „iluminaţi". În plan politic, eventualii susţinători ai recunoaşterii statului Palestina vor fi timoraţi în a mai face lobby pentru aceasta. Deloc întâmplător, Protocoalele Francmasoneriei declară din primele rânduri că lumea trebuie guvernată prin teroare...

ITINERARIUL STRANIU AL UNUI COPIL CE A FOST INCLUS ÎNTR-UN „PROGRAM SECRET NEGRU" (*BLACK PROGRAM*)

- PARTEA ÎNTÂI -

Vă rugăm să citiți și articolul intitulat: „O dovadă extraordinară că extratereștrii există - un hacker face Pentagonul să tremure" din Caietul *Taberei spirituale yoghine de vacanță®* - vol. 2, pag. 197, în care este vorba despre un englez care a spart sistemul de securitate al rețelei informatice de la U.S. Space Command, dobândind acces la bazele de date, în care a descoperit unele informații zguduitoare referitoare la misiunile pe care serviciile secrete americane le realizează împreună cu extratereștrii. Aceasta dovedește o dată în plus că interviurile care urmează conțin informații reale.

Interviurile de mai jos au apărut de curând în faimoasa revistă a mediilor *underground* „NOVA POLICE". Dat fiind faptul că această publicație difuzează materiale de un anumit gen, în care se fac felurite dezvăluiri atât despre politica secretă a așa-zișilor „iluminați", cât și despre planurile satanice ale acestora referitoare la „NOUA ORDINE MONDIALĂ", ea nu are copyright și tocmai de aceea este încurajată în permanență libera difuzare (gratuită) a informațiilor ce sunt incluse periodic în această publicație extrem de valoroasă, care nu este niciodată difuzată prin rețeaua internet. Specificăm că această publicație este organul de informare al celulei-mamă a unei grupări secrete care a apărut în SUA și care este cunoscută sub numele de W.O.R.C. (*World Order Research Center*). Celula-mamă W.O.R.C. este coordonată de un ofițer în rezervă care a făcut parte din U.S. Navy. Așa cum am amintit mai sus, organul de difuzare al lui W.O.R.C. este revista elaborată în secret „NOVA POLICE". Dată fiind valoarea evidentă a acestor dezvăluiri, este chiar foarte bine să copiați cele două părți ale acestui interviu exploziv și să le transmiteți neîntârziat tuturor acelora care sunt interesați de astfel de informații și care sunt capabili să le înțeleagă. Chiar dacă la prima vedere multe dintre aceste informații par a fi incredibile, nu trebuie să pierdem niciodată din vedere ideea pe care am expus-o de curând într-un aforism pe care îl includem aici:

„Nu numai că Macrocosmosul ni se arată ca fiind cu mult mai ciudat și mai misterios decât suntem noi, oamenii, capabili să ne imaginăm - chiar și atunci când deja suntem înzestrați cu o imaginație creatoare ce este cu totul ieșită din comun -, dar în multe situații Macrocosmosul se vădește ca fiind chiar cu mult mai straniu și mai misterios decât apare el atât în viziunea marilor inițiați, cât și (atunci când este privit) din punctul de vedere al marilor înțelepți."

profesor yoga Gregorian Bivolaru

Am avut de curând ocazia să îl întâlnim pe unul dintre copiii ce au fost incluşi într-un Program Secret Negru (*Black Program*) care, după cum veţi putea observa, a avut o evoluţie pe cât de dificilă, pe atât de extraordinară. Astăzi, tocmai pentru că a venit timpul să ne asumăm anumite riscuri în ceea ce priveşte credibilitatea, mai ales că este vorba despre dezvăluirea unor aspecte uluitoare, care ne pot fi de un real folos în avansarea pe drumul cunoaşterii şi al explorării posibilităţilor adeseori nebănuite ale fiinţei umane, am insistat ca el să îndrăznească să ni se confeseze. Ferindu-se să dezvăluie aspecte legate de anumite proiecte secrete aflate în derulare, în care este încă angajat, acest om a acceptat să ne vorbească, pentru a ne ajuta să înţelegem care este de fapt realitatea ce ne este ocultată cu grijă, precum şi care sunt mizele puse în joc, mize care de cele mai multe ori sunt ascunse fiinţelor umane obişnuite. Mai mult decât nişte revelaţii detaliate, aceste confesiuni reprezintă totodată o atenţionare a cititorilor care sunt avizaţi şi care sunt pregătiţi să înţeleagă dezvăluirile ce ne sunt făcute.

Menţionăm încă de la început că în cadrul acestor confesiuni nu vor fi date informaţii precise, iar datele oferite nu vor fi exacte şi nu vor fi menţionate locurile în care se petrec toate aceste. Dorim ca în felul acesta să păstrăm anonimatul interlocutorului pentru a-i asigura securitatea, mai ales că această persoană este încă şi acum chemată să răspundă la apelul superiorilor săi, pentru a colabora în cadrul unor astfel de proiecte ce se desfăşoară în secret.

Reporter (R): *Vă mulţumesc pentru că aţi acceptat să răspundeţi în premieră la întrebările noastre.*

Copilul Programelor Secrete Negre (CPSN): Din respect pentru toţi aceia care vor citi aceste confesiuni, ţin să mărturisesc încă de la început că voi răspunde sincer, fără să depăşesc totuşi anumite limite ce se impun. Miza noastră fiind păstrarea secretului, subliniez că nu vreau să fac rău nimănui, şi cu atât mai puţin mie însumi. Intenţionez doar să-i informez pe aceia care sunt capabili să înţeleagă şi să creadă.

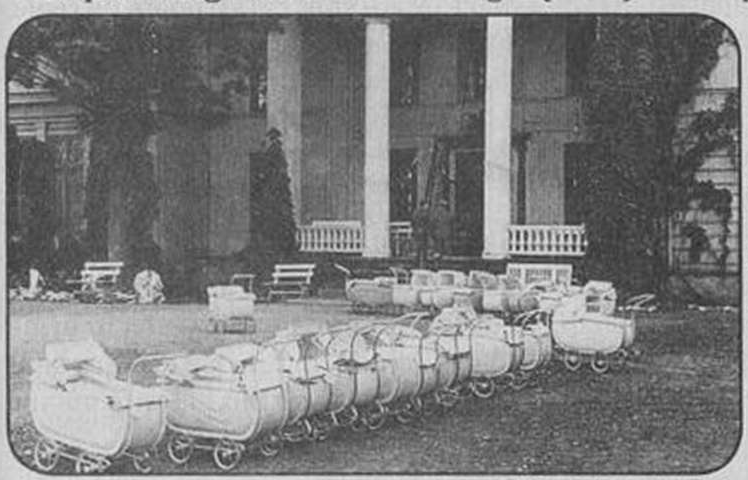

Imagine dintr-o maternitate a organizaţiei naziste „Lebensborn", unde în timpul celui de-al Doilea Război Mondial, în cadrul unui experiment eugenic, erau crescuţi doar copii ce erau consideraţi puri din punct de vedere rasial.

R: *Ne puteţi spune cine sunteţi?*

Imagine din filmul The Island *(Michel Bay, 2005). În cadrul acestui film ni se prezintă aventura unor clone umane, care sunt crescute în secret, într-o mare colonie subterană.*

CPSN: Sunt un vechi agent PSI și totodată sunt militar cu gradul de colonel. În prezent activez în cadrul unei structuri neconvenționale speciale ce este integrată într-un program secret foarte avansat. Fiind încă parțial în activitate, subliniez că nu pot oferi detalii cu privire la conținutul acestui program și nici referitor la obiectivele sale.

R: *Vă rugăm să ne spuneți cum ați fost recrutat și care sunt, la modul general, persoanele care lucrează în cadrul unor astfel de programe secrete? De unde provin ele?*

CPSN: Astfel de persoane provin cel mai adesea din familii foarte sărace sau sunt orfane. Ele sunt luate pentru a fi formate încă de la o vârstă foarte fragedă (de la 3 până la 5 ani) și ulterior sunt integrate în diverse programe secrete de cercetare, dar în 99% din cazuri este vorba despre anumite programe foarte secrete, a căror existență este întotdeauna negată în întregime de oficialități. Factorii decizionali acționează în așa fel încât orice persoană care îndrăznește vreodată să vorbească despre astfel de aspecte, care sunt cât se poate de reale, ajunge să fie considerată de ceilalți dezechilibrată psihic sau paranoică. Tatăl meu natural era de origine americană și lucra în cadrul unei astfel de agenții ultrasecrete foarte mari. În ceea ce o privește pe mama mea naturală, ea era de origine siciliană, și deoarece nu a putut să continue relația cu tatăl meu, nu a avut altă opțiune decât aceea de a mă abandona într-un orfelinat.

R: *Vă rugăm să ne spuneți ce doresc de fapt aceste persoane?*

CPSN: Acești copii? Ei nici măcar nu știu ce se petrece și de aceea nici nu vor nimic. Ei sunt în prealabil selecționați, apoi sunt supuși la unele teste, în urma cărora li se descoperă cu exactitate toate aptitudinile, în funcție de care sunt incluși în astfel de programe secrete, care ulterior vor face din ei ființe umane ce sunt total diferite de celelalte, din anumite puncte de vedere.

R: *Dar ce vor de fapt mentorii acestor copii?*

CPSN: Aceasta ar putea fi de fapt adevărata problemă, căci ar trebui să putem defini cu precizie cine sunt de fapt acești mentori, care sunt intențiile lor și care sunt obiectivele sinistre la care țintesc ei.

Ceea ce pot să vă mărturisesc este că după ce sunt selectați, acești copii sunt

crescuţi în locuri confidenţiale, iar unii dintre ei trăiesc în familiile aşa-zişilor „iluminaţi". Acesta a fost cazul meu. Nu este deloc uşor atunci când trebuie să urmezi o educaţie foarte strictă, fiind obligat să asimilezi felurite cunoştinţe, fără să poţi înţelege de la bun început pentru ce faci toate acestea.

Vă pot spune că nu este deloc uşor să fii menţinut într-o astfel de stare, fiind condiţionat să nu divulgi niciodată regulile dure în care sunt crescuţi şi instruiţi astfel de copii. Practic, aceşti copii nu au o copilărie normală, fiindu-le interzis cu desăvârşire să se joace cu copiii de vârsta lor.

Aş putea să mai adaug că în astfel de cazuri nu există decât foarte rar contacte cu exteriorul. Totul este atunci într-un mod riguros organizat, planificat şi condus, pentru a nu exista nicio altă preocupare cotidiană decât aceea de a deveni ceea ce ni s-a cerut să fim şi pentru care eram zilnic programaţi. Vă mărturisesc că mi-au trebuit ani de zile pentru a reuşi să înţeleg tot ceea ce s-a petrecut. A trebuit să trec peste anumite limite pentru a ajunge să înţeleg ce înseamnă în realitate aşa-numita programare MK sau alte procese de acest gen, ce sunt incluse în cadrul acelei formări... În general, am constatat că în marea lor majoritate, aceşti copii sunt atent programaţi şi pregătiţi pentru a interveni la un moment dat atunci când sunt trimişi în misiune (de exemplu, un lunetist care primeşte ordin să asasineze un personaj important care deranjează) sau eventual să îndeplinească funcţii care vor rămâne totdeauna în umbră, ei fiind de fapt cei care trag sforile din culise, în situaţii în care este evident pentru fiinţele umane inteligente şi pline de bun-simţ că, în realitate, în spatele desfăşurării anumitor evenimente se ascunde cineva.

R: *Cine sunteţi în aceste condiţii dvs.?*

CPSN: Aş putea spune că sunt doar un individ care până la vârsta de 3 ani a fost într-un orfelinat, după care a fost crescut într-o familie a aşa-zişilor „iluminaţi" şi căruia i s-a dat o anumită educaţie referitoare la multe aspecte pe care în acea vreme nu prea le înţelegea. În acelaşi timp, îmi

De la asasinarea preşedintelui american John Fitzgerald Kennedy ce a fost pusă la cale de aşa-zişii „iluminaţi" şi care a avut loc în anul 1963 la Dallas, a devenit mai clar că în culise sunt ascunşi oameni rău-intenţionaţi care trag mereu sforile puterii...

amintesc că am fost obiectul a nenumărate teste, fiind inclus în programe de tip MK și destinat să devin cineva care urma apoi să meargă într-o lume diferită, o lume secretă, ce este întotdeauna ocultată pentru marea majoritatea a oamenilor, o lume care face ca atunci când ieși din ea (dacă vei mai putea vreodată să ieși din ea) să te simți complet singur, căci tot ceea ce trăiești în acea lume ciudată nu poate fi în niciun caz povestit, pentru că dacă îndrăznești să faci aceasta, îți riști atât propria viață, cât și pe cea a familiei și a prietenilor. Având în vedere aceste aspecte, trebuie întotdeauna să fim cât se poate de prudenți și de subtili în tot ceea ce urmărim să spunem despre acea lume. Anumite teste secrete, care apoi au devenit de-a lungul timpului o veritabilă activitate pentru care am fost formați, aveau drept principal obiectiv de a face din noi niște agenți secreți PSI. Unele dintre aceste teste constau în aceea că eram închis sub pământ (la o adâncime de peste 150m) în niște camere care nu aveau decât o ușă metalică și nimic altceva. În acele camere nu exista niciun alt mijloc de comunicare, puteam eventual urla din toate puterile, dar cu toate acestea nimeni nu putea să ne audă și nici nu era cu putință să pătrundă vreodată acolo. Scopul principal al acestor teste era să ne învețe să căutăm și apoi să descoperim, pe o cale paranormală, informații despre ceea ce se afla în exteriorul acelei camere, uneori chiar în exteriorul acelui edificiu și apoi ajungeam treptat să devenim complet autonomi, reușind astfel să devenim capabili să vedem cât se poate de precis într-un anumit punct ce ne era indicat ca țintă și care în anumite situații se putea afla chiar pe un alt continent.

Treptat, prin intermediul acestui antrenament dur și intensiv, deveneam, uneori chiar fără voia noastră, spioni psihici înzestrați cu puteri paranormale redutabile. Educația noastră, ce viza trezirea acestor capacități paranormale, era apoi împinsă la extrem, din aproape în aproape. În felul acesta, chiar și atunci când eram așezați la masă cu alte persoane obișnuite și dădeam impresia că citim cu atenție un ziar (sau cel puțin ne prefăceam că citim cu atenție acel ziar) ne foloseam puterile paranormale ce se treziseră în noi pentru a căuta și pentru a identifica anumite informații precise despre ceva anume care se afla fie într-o altă țară, fie pe un alt continent. Mai precis, aș putea spune că

Imagine din filmul Hitman *(Xavier Gens, 2007). În acest film se arată cum unii copii sunt formați în cadrul unui program secret, care în cele din urmă îi va face să devină niște* sui generis *mașini de ucis.*

în felul acesta, ne-am dezvoltat capacitatea ce ne permitea să părem nişte fiinţe umane obişnuite, care „se pierd în mulţime", dar în acelaşi timp eram capabili să ne proiectăm psihic în altă parte, pentru a obţine în felul acesta anumite informaţii, care ne erau cerute. În cadrul acestui antrenament secret am învăţat, printre altele, să avem percepţia completă a două locaţii în acelaşi timp, stăpânind totodată cât se poate de bine prezenţa noastră simultană în fiecare loc. Atunci puteam să fim conştienţi de ambianţa fizică în care ne aflam şi totodată ne proiectam psihic într-o altă locaţie care se afla la mii de kilometri de locul în care noi ne aflam fizic cu trupul. Până la urmă, această perfectă bilocaţie a devenit modul nostru obişnuit de existenţă.

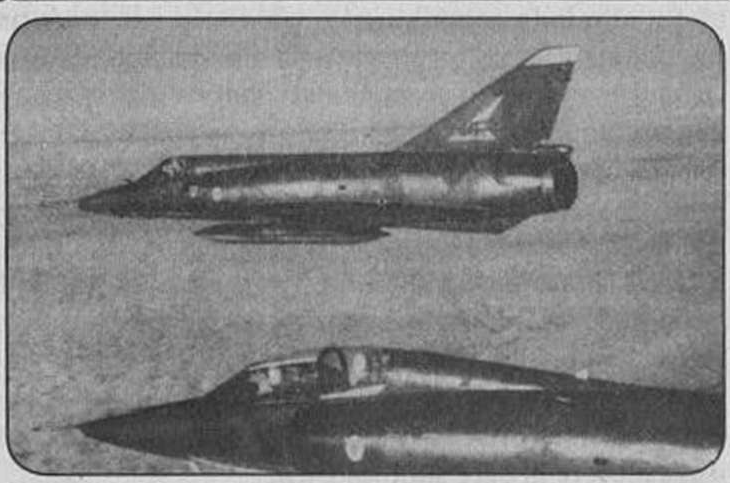

Domnul X a pilotat un avion Mirage 3, care după cum se ştie este cel mai mare succes din industria aeronauticii franceze a anilor 1960.

R: *Consideraţi că trezirea acestei capacităţi paranormale a fost pentru dumneavoastră o şansă extraordinară sau o nefericire?*

CPSN: Aş putea să vă spun că această situaţie ne permite să ne bucurăm de anumite avantaje. Spre exemplu, datorită trezirii depline a unor astfel de capacităţi paranormale, era cu uşurinţă posibil să pătrundem fără a da nimănui de bănuit în anumite locuri şi instituţii strict secrete, în anumite şcoli, urcând în felul acesta rapid treptele ierarhice în cadrul anumitor programe ultrasecrete în care eram incluşi.

La modul general vorbind, cam aşa s-au petrecut lucrurile în cazul meu. Totuşi, la vârsta de 18 ani am simţit imboldul să îi caut pe părinţii mei naturali şi, dat fiind faptul că am întâmpinat unele dificultăţi, toate acestea m-au determinat să urmez o şcoală de detectivi particulari. În acea perioadă, vă mărturisesc că nu doream să mă folosesc de această instruire paranormală decât pentru a avea acces la anumite informaţii ce existau în dosarul meu. Dar până la urmă, lucrurile au luat o cu totul altă turnură atunci când am efectuat ceea ce se numea „cele trei zile de selecţie" pentru a fi recrutat în armată.

După ce am trecut cu bine testul acelor trei zile de selecţie, am fost primit de către un colonel care mi-a propus o întâlnire cu un general. Acesta m-a orientat către o şcoală militară, ce urma să-mi deschidă porţile pentru a fi după aceea angajat în cadrul anumitor servicii secrete. Am avut în felul acesta oportunitatea

să fiu admis în cadrul unei școli de tip neconvențional. Diploma de detectiv particular a fost ulterior ștearsă din evidențe de către armată, care a eliminat în felul acesta urma acestei mici „abateri" din viața mea, după cum s-a exprimat la un moment dat generalul care m-a angajat.

Am urmat apoi, sub o altă identitate, o instruire cu totul aparte în cadrul unui serviciu special, după ce m-am format ca pilot de vânătoare pe avioane de tip Mirage 3 și Mirage 2000. Am plecat apoi în misiune, tot sub o identitate diferită, înainte de a mă integra undeva în Statele Unite, într-una din școlile secrete de la Air Force, în care se formează piloți pentru niște aparate de zbor neconvenționale. Acestea sunt construite pe baza unor tehnologii foarte avansate, păstrarea secretului absolut fiind obligatorie atât în ceea ce privește existența lor, cât și în ce privește tehnologia utilizată pentru fabricarea lor și programele ultrasecrete în care sunt folosite.

Am rămas apoi mai mulți ani într-un anume loc, foarte retras, din această lume, în compania unor ființe extraterestre ce sunt structurate într-un mod pe care l-aș putea defini succint ca non-uman și care trăiesc totuși împreună cu noi, oamenii, pe planeta Pământ. Vă spun drept că, până când nu am ajuns față în față cu acele creaturi extraterestre, nu am crezut nicio clipă că ele există și tocmai de aceea, până în ultimul moment, existența unor astfel de creaturi extraterestre mi se părea a fi neverosimilă. Trebuie să știți că astfel de ființe extraterestre lucrează de mai mulți ani împreună cu noi, oamenii, folosind unele tehnologii sofisticate, pentru care calificativul de „tehnologii avansate" este insuficient ca să le descrie. În acea perioadă făceam parte dintr-o structură ultrasecretă, care oficial nici nu există, și lucram alături de niște ființe extraterestre care sunt structurate cu totul altfel decât noi, oamenii. Pot să vă spun că era pentru prima dată când aflam și auzeam despre existența lor, ba mai mult, le întâlneam în fiecare zi în cadrul activităților mele secrete.

În Statele Unite există școli secrete în care piloții sunt formați pentru a pilota aparate neconvenționale, care sunt foarte avansate din punct de vedere tehnologic.

R: *Ne puteți spune în ce consta activitatea dumneavoastră pe atunci, precum și ce activități realizau aceste ființe extraterestre pe care le-am putea numi „diferite"?*

CPSN: Pe atunci, munca mea consta în a calcula de fiecare dată elementele anumitor manevre ce trebuiau

realizate prompt, cu o mare rapiditate. Aceste manevre erau executate în timpul zborurilor de antrenament, punând în felul acesta la grea încercare anumite tehnologii de vârf ce existau şi care îmi fuseseră încredinţate spre testare. Altfel spus, trebuia să împing la extrem limita tuturor capacităţilor unor astfel de aparate sofisticate de zbor. Trebuia să analizez fiecare aspect al caracteristicilor acelor aparate şi apoi trebuia să fac astfel încât aparatelor să le fie aduse toate îmbunătăţirile necesare. În cadrul personalului ce activa acolo se aflau unii participanţi ce erau în realitate diferiţi de noi, chiar dacă la înfăţişarea exterioară ei se asemănau întru totul cu noi. Acele făpturi aveau o structură non-umană. Multe dintre activităţile lor ţineau de domeniul materialelor ce erau folosite pentru construcţia acelor aparate sau erau în legătură cu sistemele de comunicare ce se aflau la bordul lor. În astfel de cazuri era în mod evident vorba despre ceva cu totul ieşit din comun, dar nu voi putea oferi mai multe detalii despre aceste lucruri.

Pot să vă spun că aceste făpturi non-umane nu păreau să aibă aceleaşi origini ca şi noi. Acolo unde mă aflam, mai multe rase extraterestre lucrau împreună. Unii erau mari de statură, alţii erau mai mici. Înălţimile lor puteau chiar să varieze de la aproximativ 1,20 m până la 2,40 m, în medie. Aşa cum i-am cunoscut acolo, nu păreau să fie agresivi. Am observat un alt amănunt interesant: se putea spune că toţi erau înzestraţi cu telepatie. Se înţelegeau între ei chiar foarte bine, fără să vorbească. În momentul în care mă adresam unuia din ei, acela mă făcea să înţeleg că ştia deja ce gândeam şi ce vroiam.

În cadrul unor astfel de echipe totul decurgea într-un mod cât se poate de organizat, toate activităţile se desfăşurau cu mult calm, în linişte, iar acele făpturi nu uitau niciodată ce aveau de făcut. Unele dintre aceste făpturi erau un fel de clone, nişte aşa-zişi roboţi vii, şi trebuie să recunosc că îmi era dificil să le deosebesc de fiinţele umane, cu toate că multe dintre aceste făpturi păreau că sunt complet lipsite de sentimente. Cu alte cuvinte, aş putea spune că acele făpturi ce erau roboţi vii nu aveau niciun fel de simţământ.

R: *Astfel de făpturi extraterestre sunt deja prezente la ora actuală printre oameni?*

CPSN: Aş putea să vă spun că da, dacă luăm în consideraţie anumite detalii despre care o să vă vorbesc în cele ce urmează.

R: *Ce anume v-a determinat în mod preponderent să intraţi în contact cu astfel de făpturi?*

CPSN: Nu v-am povestit încă despre ceea ce a apărut la un moment dat în viaţa mea, bulversându-mi existenţa. Consideram că am văzut destul de puţin, dar credeam totuşi că am ajuns departe pentru un sărman copil ce provenea dintr-un orfelinat. Într-una din zile, pe când realizam un astfel de zbor de antrenament la bordul unui aparat nou, de un cu totul alt gen, care făcea parte din aceeaşi gamă neconvenţională, am avut la un moment dat de înfruntat un alt aparat de zbor, despre care aş putea spune că era complet necunoscut pentru

mine. În timp ce efectuam diferite manevre de rutină cu o viteză foarte mare, acel aparat mi-a apărut ca fiind amenințător, cel puțin acesta a fost sentimentul pe care mi l-a dat în acel moment. Am prevenit despre aceasta baza și am primit apoi ordinul să trag asupra acelui aparat, ceea ce am și făcut. Am plătit însă scump această acțiune, cu distrugerea aparatului meu, care s-a produs într-o clipită. În urma acestei situații, în mod normal nu ar fi fost cu putință să mai fiu în viață acum și să discutăm pe această temă, așa cum o facem aici. Însă imediat după aceea, situația a luat o cu totul altă întorsătură. Pe scurt, la un moment dat m-am trezit la morgă. Da, am spus bine, mi-am recăpătat cunoștința la morgă.

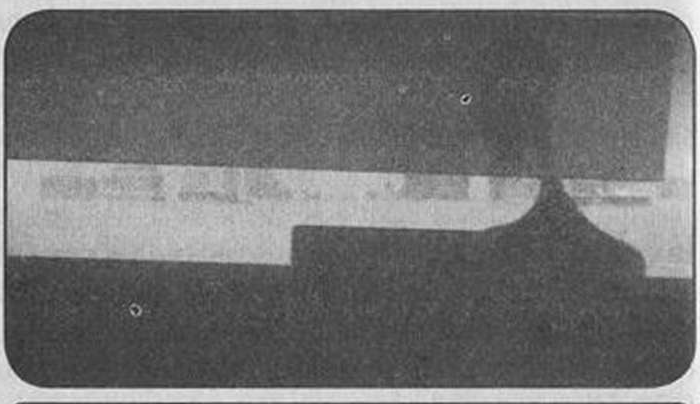

Entitățile extraterestre de mărime mare care apar în filmul Artificial Intelligence *(Steven Spielberg, 2001) sunt oare similare cu acelea despre care ne vorbește domnul X?*

Un angajat de acolo a tras din greșeală sertarul în care mă aflam, și am auzit huruitul surd făcut de roțile sertarului respectiv atunci când era tras. Într-o clipă, am deschis ochii și nu am avut timp decât să văd cum acel sărman om, îngrozit, s-a prăbușit lovit de apoplexie. El fusese total surprins să mă vadă încă în viață, având în vedere faptul că mă aflam închis în acel sertar de peste 16 ore, fiind oficial declarat mort, în conformitate cu eticheta pe care o aveam agățată cu un fir metalic de degetul mare de la picior. Pur și simplu nu îmi credeam ochilor. Mă declaraseră mort și apoi mă etichetaseră întocmai ca pe un colet obișnuit ce se află la poștă.

Este de la sine înțeles că și acea sală de la morgă se afla în permanență sub supraveghere video și am constatat că au sosit foarte repede câteva persoane îmbrăcate în alb care s-au ocupat de mine și de acel nefericit care tocmai căzuse. M-am trezit apoi destul de repede într-o cameră în care eram înconjurat de o mulțime de aparate foarte performante. Medicul-șef, un maior, a venit apoi personal la mine și mi-a spus că în condiții obișnuite aș fi murit...

Apoi, în timpul diferitelor examinări medicale pe care mi le-a făcut, el mi-a explicat printre altele, că în mod normal, la 8 ore după ce creierul uman nu mai este irigat cu sânge, se produce în mod inevitabil fenomenul morții ireversibile. Dar spre uimirea lor, eu am rămas mai mult de 16 ore în lumea de dincolo, ceea ce pentru medicină este ceva cu totul neobișnuit. În momentele care au urmat, m-am aflat în compania mai multor persoane pe care nu le cunoșteam. Am descoperit că în jurul patului meu se aflau medici (bărbați și femei), militari de

grad mare și, printre ei, se aflau trei bărbați care purtau costume de culoare închisă și aveau pălării pe cap.

R: *Cine erau de fapt acele persoane în costum de culoare închisă și cu pălărie?*

CPSN: Nu știu ce să vă spun, dar păreau să vină dintr-o altă epocă, gen începutul anilor '50.

R: *Acele persoane păreau neliniștite?*

CPSN: Nu, niciuna dintre cele trei persoane nu părea a fi așa! Una dintre ele a pus jos, la piciorul patului meu, o valijoară. Apoi a deschis-o și a scos dinăuntru un fel de sferă pe care a așezat-o în palma sa stângă, iar apoi a început să o plimbe pe deasupra trupului meu la o distanță de aproximativ 20 de cm. Am simțit cu acea ocazie că totul se petrecea ca și cum el îmi scana întregul trup. M-am întrebat adeseori după aceea, oare la ce servea acea sferă? Atunci când a încheiat respectiva operație, el i-a privit cu subînțeles pe ceilalți, fără să spună un cuvânt și apoi a făcut un semn afirmativ din cap, după care toți cei trei bărbați care aveau costum și pălărie s-au retras fără să spună nimic altceva. Militarii ce se aflau în jurul meu mă priveau foarte neliniștiți, ca și cum ar fi vrut să mă citească, să-mi analizeze gândurile. Mă simțeam chiar foarte bine, ca și cum nimic nu se petrecuse. Doar că eram cuprins de o stare accentuată de oboseală generală, care mă împiedica să vorbesc. S-a scurs apoi un mic interval de timp, iar apoi unul dintre militari i-a rugat pe medici să se retragă. Aceștia l-au ascultat și au ieșit din acea încăpere imediat după aceea. În final, m-am regăsit doar în compania acelor înalți funcționari ai armatei. În acele momente, chiar mă întrebam dacă ei îmi voiau binele sau răul. Pot să vă spun că am intuit că doi dintre ei erau cu totul altfel decât ceilalți. Ei erau capabili să pătrundă chiar în mintea mea, erau în stare să-mi exploreze gândurile și am observat că urmăreau chiar să-mi blocheze întreaga energie care mi-ar fi permis să mă exprim. Ceea ce ei exercitau era un fel de influență psihomentală extrem de puternică, a cărei manifestare mă făcea să mă simt complet obosit.

Această scenă a durat aproximativ 15 minute, apoi unul dintre ei a decis în cele din urmă să mi se adreseze verbal. Cu o voce foarte calmă, el mi-a explicat că tocmai am trăit o experiență SMI, sau altfel spus, mi-a explicat că în loc să fiu ucis, am avut experiența unei stări de moarte iminentă, ce s-a desfășurat sub protecția acelor entități extraterestre asupra cărora angrenasem anterior ostilitățile. Am realizat cu acea ocazie, instantaneu, că acele entități extraterestre nu m-au omorât deoarece ordinul de a începe ostilitățile venea din afara mea, de la bază, și nu provenea de la mine. Tocmai de aceea, timp de 16 ore, acele făpturi extraterestre m-au hrănit de la distanță cu un fascicul de energie vitală și cu acea ocazie au făcut să treacă în ființa mea un imens flux de informații, experiențe și cunoștințe. Cu acel prilej, am fost de asemenea modificat din punct de vedere genetic pentru a avea oricând acces la anumite facultăți paranormale care urmau să îmi fie necesare ulterior. Așa cum mi s-a comunicat mai târziu, din acel

moment ADN-ul meu avea cu două elice mai mult decât cel al oamenilor obișnuiți și totodată eram înzestrat cu anumite facultăți paranormale, pe care însă trebuia să învăț să le folosesc într-un mod progresiv.

După acel impact, pe domnul X l-a așteptat morga, dar în cazul lui, destinul a hotărât altceva...

În urma acestei mutații extraordinare, am putea spune că am devenit pe jumătate om și pe jumătate altceva. Ulterior, m-am întors în această bază secretă de pregătire mai ales pentru a furniza multe dintre datele esențiale care au fost cu acea ocazie transferate și acumulate în mine. Toate acestea s-au produs tocmai pentru ca acele făpturi extraterestre care au realizat modificarea ADN-ului meu să reușească să-și atingă obiectivele în cadrul diferitelor programe pe care le desfășurau și la care am fost ulterior determinat să particip. Aș putea spune că, într-un anume fel, eram o enigmatică interfață între aceste făpturi extraterestre venite de undeva de departe, care sunt niște rezidenți ascunși ai unei anumite dimensiuni a spațiului din apropierea Pământului, și agențiile ultrasecrete ce urmăreau să desfășoare programe foarte avansate de cercetare ce se realizau în colaborare cu anumite civilizații extraterestre. Mai clar, se putea spune că tocmai intrasem prin forța împrejurărilor într-un imens program interstelar ultrasecret care în cele din urmă trebuia să fie rezultanta tuturor acestor ani de mari eforturi pe care le realizasem până atunci în cel mai mare secret. Mi s-a spus apoi că nimic din ceea ce voi întreprinde după aceea în așa-zisa lume civilă nu va putea reuși fără acordul lor prealabil. Astfel, am devenit, aș putea spune, un *sui generis* instrument, ce servea unui anumit țel în cadrul unui program care depășea cu mult chiar și visele cele mai nebunești.

R: *Ne puteți da, fără să depășiți anumite limite inerente, câteva exemple de activități desfășurate în cadrul unor astfel de programe secrete?*

CPSN: Iată câteva exemple de aceste gen:

– Anumite materiale sunt fabricate de către ființele extraterestre undeva departe în spațiu, iar în final ele ajung pe Pământ și servesc apoi la fabricarea unor aparate foarte performante;

– Sunt elaborate anumite tehnologii pentru comunicarea în spațiu ce vizează stabilirea unor contacte permanente între anumite baze și unele zone din Univers

ce sunt deja populate (printre altele, sunt selectate şi apoi modificate unele făpturi extraterestre, care după aceea pot trăi aici pe Pământ);

– Transportul trupelor prin intermediul unor zboruri regulate, ce se realizează între anumite puncte ale acestei galaxii. Aparatele pe care cei mai mulţi le numesc OZN-uri există de mai mult timp şi sunt utilizate cu regularitate încă din anul 1920, pentru a face cu putinţă deplasarea între planeta Pământ şi alte planete unde există viaţă. La bordul unor asemenea OZN-uri călătoresc împreună fiinţe din mai multe rase (atât oameni, cât şi făpturi extraterestre);

– Explorarea diferitelor locaţii din Univers, ceea ce face cu putinţă călătoriile pe alte planete şi chiar în alte galaxii unde există viaţă, descoperindu-se astfel diverse forme de viaţă ce există în Univers.

În acest sens, ufologia, aşa cum o cunoaşte la ora actuală marele public, nu este altceva decât o banală bâlbâială, căci domeniul ei este în realitate cu mult mai vast decât pare, fiind de o complexitatea uimitoare, chiar gigantică. Ufologia constituie pentru omul terestru doar un mic punct în cadrul multiplelor dimensiuni existente în Univers, a căror realitate este aproape imperceptibilă pentru fiinţele umane obişnuite. Treptat, ufologia va intra până la urmă în domeniul firesc al cunoaşterii umane, în care va avea un loc bine stabilit atunci când anumite realităţi de aceste gen vor fi cunoscute şi studiate aşa cum se cuvine. ●●

R: *Să revenim acum la perioada în care v-aţi aflat în acea bază secretă a US Air Force.*

CPSN: În acea perioadă, în care am fost chiar foarte bine tratat, am avut ocazia să vizitez patru locaţii ultrasecrete ce se află pe planeta noastră şi care oficial figurează ca şi baze militare obişnuite din cadrul US Air Force şi US Navy. În aceste locaţii se pregătesc multe dintre modulele programelor secrete. Aici mi s-a cerut să aprofundez şi chiar să pun în practică anumite cunoştinţe ce mi-au fost puse la dispoziţie în legătură cu fiecare modul în parte. Aş putea spune că mi s-a încredinţat o muncă titanică, deoarece personalul existent în astfel de locaţii nu este cel mai adesea în măsură să utilizeze toate datele,

Dincolo de aparenţe, codul simbolic ce figurează pe acest ecuson se referă la cel de-al 509-lea regiment de bombardiere din Roswell, statul New Mexico, şi s-ar părea că acest cod indică faptul că SUA colaborează în secret cu extratereştrii la elaborarea unor tehnologii militare secrete.

care sunt uneori mult mai avansate, și tocmai de aceea ele trebuie să fie atent prelucrate în fazele intermediare. În final, am primit cu acea ocazie gradul de colonel (grad ce este în mod obligatoriu necesar pentru a avea acces la astfel de programe). Totodată, mi s-au oferit mai multe acreditări, printre care aceea de UCTS-E6, care înseamnă *Ultra Cosmic Top Secret Extraterestrial* – nivelul 6 (care este cel mai înalt nivel). Pentru a putea să am acces pretutindeni acolo unde îmi era necesar mi-au fost introduse patru implanturi subcutanate. Nu este vorba despre vreo insignă sau despre identificarea pe baza analizei irisului. Nu este nimic care să fie vizibil. Astfel pot să mă deplasez oriunde, doar că sunt monitorizat în permanență, chiar și mesele îmi sunt direct contabilizate prin intermediul acestor implanturi. Aș putea să vă spun că, în aceste baze, birourile și laboratoarele sunt puternic securizate, fiind echipate cu tehnologii superfuturiste și numai persoanele ce au anumite implanturi (E6) pot avea acces acolo. În cazul unei ființe umane care nu are astfel de implanturi și care se hazardează în astfel de locații, ea va percepe niște sunete foarte puternice, iar la scurt timp după aceasta va suferi o hemoragie internă cvasi-instantanee.

Confidențele uimitoare ale domnului X ne permit să întrevedem perspective nebănuite, ce rezultă în urma colaborării tehnologice dintre oameni și extratereștri. Toate acestea par a fi extrase dintr-un episod ce face parte din serialul Stargate...

R: *După ce ați îndeplinit o anumită misiune secretă, cum se procedează când urmează să vă întoarceți la viața civilă? Există o condiționare ulterioară? Memoria dumneavoastră este după aceea modificată?*

CPSN: La aceste întrebări pot să ofer mai multe răspunsuri, care sunt conexe. De îndată ce îmi închei o anumită acțiune secretă, are loc o modificare a tot ceea ce sunt, ce se realizează prin intermediul unui trup cvasi-identic. Mai precis, se poate spune că este vorba despre o *sui generis* clonă a propriei persoane. Am putea lua, în final, atunci când se realizează o astfel de modificare, învelișul fizic al oricărei alte persoane, dar trebuie să subliniez că întotdeauna se propune și apoi se realizează reproducerea propriei noastre structuri biologice. Din motive ce sunt ușor de înțeles, am ales de fiecare dată această opțiune. Prin urmare, se poate spune că după aceea vorbim de un „X modificat", dar nu se poate vorbi despre o clonă, pentru că termenul nu este autorizat. În acest caz, conștiința și

memoria mea sunt limitate doar la sfera strict civilă a vieţii mele. După aceea, atunci când aş dori să pătrund în anumite cotloane secrete ale activităţii mele, nu voi putea să fac aceasta din cauza închiderii prealabile a memoriei care s-a realizat în acea direcţie.

Când mă reîntorc la viaţa civilă, implanturile mele sunt dezactivate şi devine cu putinţă să regăsesc o viaţă afectivă, cu toate problemele existenţiale şi toate neajunsurile pe care încerc apoi să le rezolv cât mai bine. Regăsesc de asemenea experienţa profund umană a sentimentelor, simt nevoia de a vedea într-un anume fel lumea, resimt imboldul de a dărui prietenie şi de a le fi de folos celorlalţi. Subliniez că toate aceste aspecte nu există în cealaltă ipostază a existenţei mele, atunci când mă aflu în cadrul acestui gen de activităţi. Atunci pot să realizez doar ceea ce este necesar, conduc anumite activităţi care îmi sunt încredinţate, dar cu toate acestea nu simt niciun fel de sentiment moral, afectiv sau nu contează ce de acest gen. În acea ipostază nu exist decât în calitate de interfaţă biologică, jumătate om, şi jumătate altceva.

Atunci când am vorbit despre o lume ce este diferită, vreau să subliniez că acest aspect nu poate fi descris cu uşurinţă, căci atunci când mă deconectez temporar de la această lume pentru a reveni la lumea obişnuită, pe care noi toţi o cunoaştem şi despre care mulţi dintre noi ne imaginăm că este unică, îmi este aproape imposibil să vorbesc într-un mod complet liber şi nestingherit despre toate acestea. Dacă aş mărturisi tot ceea ce am văzut sau am trăit în cealaltă lume, s-ar crede fie că sunt nebun, fie mulţi ar fi înclinaţi să spună că am consumat un anumit drog foarte puternic. Tocmai de aceea, revenirea în această lume în care trăim cu toţii provoacă în fiinţa mea o anumită discordanţă şi face totodată să apară o mare şi profundă stare de singurătate, pe care nimic şi nimeni nu o poate face să dispară. Am observat că joncţiunea dintre aceste două lumi într-o zonă a fiinţei o influenţează într-un mod direct pe cealaltă. Înclin să spun „noi" pentru că trebuie să se înţeleagă faptul că modificarea mea genetică

În cadrul filmului Paycheck *(regizor John Woo, 2003), unui inginer ce este specialist în inginerie inversă* (reverse engineering) *şi care lucrează cu anumite dosare confidenţiale şi cu tehnologii de vârf secrete, îi este ştearsă cu regularitate o anumită parte din memorie pentru ca el să nu poată divulga niciodată informaţiile confidenţiale la care a avut acces.*

În cadrul filmului Cypher *(regizor Vincenzo Natale, 2002) li se inoculează personalități noi spionilor, care trăiesc apoi în mod succesiv diferite vieți, fără ca ei să știe sau să bănuiască aceasta.*

trebuie să fie totodată acceptată și de altceva din interiorul meu. Aș putea să spun că sunt deja câțiva ani de când nu mai sunt singur în trupul meu. Dar cu toate acestea, mi-am asumat ceea ce se petrece și, mai mult decât atât, accept totul așa cum este. În cazul meu, viitorul este în desfășurare, iar interfețele îmi sunt necesare pentru a înainta. Aceasta nu are nimic în comun cu aspectele ce sunt difuzate în filmele de pe micul ecran. Pentru mine, tot ceea ce se petrece acolo este deja depășit și mai mult decât atât, aceste aspecte privesc întreaga lume, dar despre aceasta voi vorbi mai târziu.

R: *Atunci când vorbiți despre aceste lumi... de îndată ce vorbiți despre lumea cealaltă integrați totodată noțiunea unei alte dimensiuni?*

CPSN: Este într-adevăr vorba despre o trecere de la lumea pe care o cunoașteți și în care ați existat întotdeauna la cealaltă lume, între care există o zonă de tranziție de 25%. Percepția mea este că aceste două lumi distincte se suprapun în această parte de 25%, iar atunci când ne aflăm în această zonă nu ne este în mod obișnuit posibil accesul la toate aceste informații într-un mod conștient. Sunt nevoit să fac o mică paranteză: atunci când o ființă umană moare, ea trece prin această zonă intermediară distinctă și, înainte să treacă în cealaltă parte, în care este programată să rămână, ea rămâne totodată într-o parte a acestei zone de tranziție pentru a-i fi tratat și purificat sufletul. Închid acum paranteza. Aceasta este o parte de 25% ce este rezervată trecerii din această lume către o altă lume. Bineînțeles, acolo nimic nu este material. Căci totul este în întregime compus din energii distincte, din câmpuri de undă ce sunt specifice. Toate acestea vă fac să vă regăsiți pe nesimțite acolo, în acea lume, iar la puțin timp după aceea vi se pot petrece multe fenomene ce sunt total inexplicabile. S-ar putea ca unii dintre voi să vă întrebați: „Este vorba, oare, despre un fel de vortex energetic?" Alții vă veți întreba: „Are loc cumva o translație integrală?" Răspunsul meu este: depinde!

Anumite programe foarte bune reușesc să deschidă accesul la această zonă de tranziție de 25%. Există deci anumiți vectori tainici de forță ai energiei timpului legați de această zonă. Astfel de vectori de forță sunt numeroși, dar uneori sunt greu accesibili (mai ales pentru om).

R: *Spuneaţi mai înainte că nu luaţi în considerare decât aceste două lumi... Trebuie oare să înţelegem că mai există şi altele? Mai există alte Universuri? Mai există alţi sori? Ce înţelegeţi de fapt prin lumi diferite?*

CPSN: Într-adevăr pot să vă mărturisesc că există numeroase zone enigmatice în Univers. Noi obişnuim să le divizăm în aşa-zise cadrane, şi fiecare cadran are peretele lui, are galaxiile lui şi cuprinde lumile sale diferite. Trebuie să înţelegem prin aceasta că astfel de lumi coexistă în simultaneitate în dimensiuni diferite, dar care sunt uneori identice. Vorbim în acest caz despre anumite densităţi sau grade de subtilitate. O anumită planetă poate prezenta rezonanţa celei de a treia densităţi şi este cu putinţă ca ea să existe în acelaşi timp în altă parte, chiar dacă noi nu o vedem. De ce? Ea există totuşi într-un alt cadran, dar cu toate acestea poate fi vorba despre o anumită diferenţiere ce apare pe vectorul cel tainic de forţă al energiei timpului. Putem spre exemplu să ne aflăm în anul 2011 aici, pe acest Pământ şi să fim de asemenea în anul 2815, dar pe un alt Pământ, într-un alt cadran, unde totul există în cea de a treia densitate, tot aşa cum ne putem afla de altfel în cadrane de densităţi diferite. Prin urmare, aceasta înseamnă că planeta Pământ există în multiple locuri din Univers, în diferite cadrane, ce prezintă densităţi diferite. De altfel, chiar în Biblie se spune, în Apocalipsă, că Dumnezeu va crea „un nou cer şi un nou pământ". Dar în Biblie nu se precizează în câte exemplare se va realiza aceasta...! M-aţi întrebat dacă există şi alte Universuri? Firește că da!

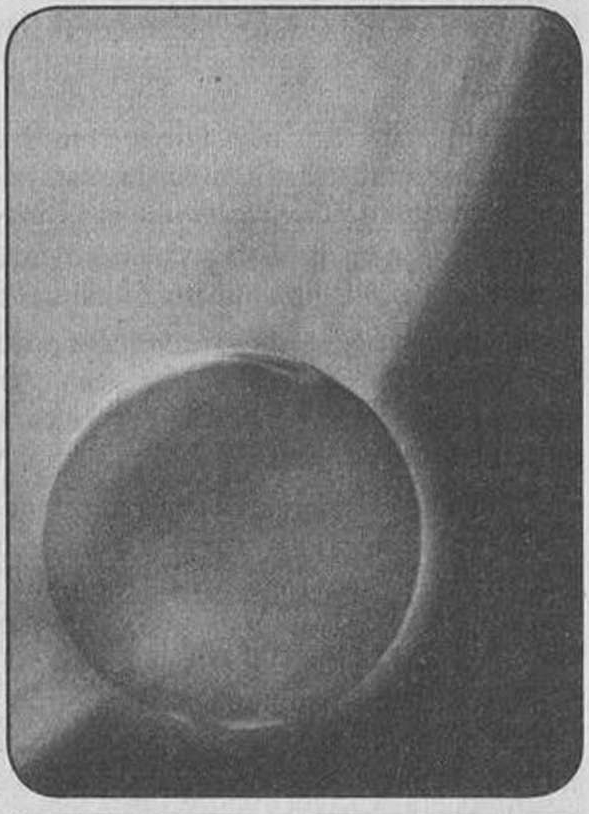

Vă rugăm să aveţi în vedere că aici nu este vorba despre exo-planete, ci despre un alt pământ ce este identic cu pământul nostru şi care există într-o altă dimensiune...

De altfel, pot să vă mărturisesc că există anumite programe care se ocupă de acest aspect şi care au drept sarcină să cartografieze totul. Noi am ajuns doar până la cel de-al 24-lea Soare. Ceea ce trebuie să ştiţi că reprezintă o muncă titanică. Este dificil pentru moment să ajungi mai departe, căci dincolo de această limită trebuie să se realizeze un efort considerabil. Multe alte rase extraterestre muncesc din greu, într-o strânsă colaborare cu noi, şi

pot să vă spun că formăm deja împreună o mare familie. Totuși, atunci când guvernele vor face publică această revelație, ele vor trebui să știe că zilele le vor fi numărate și că numărătoarea inversă a început deja pentru ele, căci națiunile nu vor mai accepta să li se ascundă mult timp adevărul. Faptul de a fi în contact direct cu ființe extraterestre ce sunt diferite și de a le vizita în lumile lor ne transformă profund și ne îmbogățește. Dar dacă mâine ar trebui să dăm o explicație justă și cât mai elaborată, mărturisesc că cea mai mare preocupare pentru mine ar fi de unde să încep. Căci am descoperit că viața este atât de diferită față de tot ceea ce ne imaginăm, formele sub care ea poate să ne apară sunt atât de multiple... Uimitoare și pline de taine sunt formele în care ea există și continuă să se dezvolte. Spre exemplu, tocmai acest subiect îmi apare ca fiind imens și el include totodată o bogăție indescriptibilă de aspecte. Dincolo de toate acestea, nici măcar nu îndrăznesc să vorbesc despre sarcinile pe care le primesc, despre programul diferit căruia îi aparțin, căci dacă ar fi să pătrund în astfel de subiecte, sunt sigur că 80% din umanitate ar considera că modul său actual de a trăi și de a privi lucrurile devine inutil. Dacă așa ceva s-ar petrece, la scurt timp după aceea s-ar declanșa un haos total, mai ales pentru că oamenii s-ar simți complet pierduți în fața sumedeniei de minciuni care le-au fost livrate încă de la începutul timpurilor, pentru a se crea lumea iluzorie în care ei trăiesc. Atunci, chiar și cea mai mică religie care se mai ține pe picioare deocamdată, chiar și cel mai mic partid politic și, la modul general vorbind, tot ceea ce face ca umanitatea să existe la modul global în actuala ipostază, hrănind la unison anumite credințe, s-ar nărui pentru totdeauna în 5 minute, întocmai ca un castel din cărți de joc.

R: *Oare toate acestea nu sunt ceva pe care chiar ar trebui să ni-l dorim? Dacă s-ar produce cu adevărat aceasta, s-ar declanșa apoi transformarea revoluționară de care avem nevoie, iar o astfel de transformare ne-ar permite să ieșim din această vrajă dementă ce ne atrage cu forța într-o Nouă Ordine Mondială.*

CPSN: Până la urmă, Noua Ordine Mondială va fi instaurată, ea va fi impusă într-un mod brutal și va face să se piardă multe vieți umane. Împotriva instaurării Noii Ordini Mondiale nu putem face nimic, acolo este vorba despre o voință care nu este a noastră, dar nu trebuie să pierdem din vedere că dacă ne vom mobiliza cât mai mulți dintre noi și ne vom opune Noii Ordini Mondiale, vom putea să le oferim o lume mai bună și net diferită acelora care vor supraviețui. Noi nu intervenim în activitățile oamenilor din această lume, dar supraveghem totul și atenuăm uneori anumite aspecte critice ale ei pentru a-i ghida și ajuta într-un mod subtil pe cei care doresc să-și prelungească existența dincolo de acest viitor nu prea îndepărtat.

[În conformitate cu viziunea domnului X, condiția pentru ca umanitatea să supraviețuiască este ca oamenii să fie avizați...]

R: *Ne puteți spune în ce constă sistemul nostru solar? Sistemul nostru solar a fost*

deja colonizat de anumite grupări ce se află în legătură cu acest Program Secret Negru (Black Program)?

CPSN: Ştiinţa oficială susţine că sistemul solar din care face parte planeta Pământ nu este descoperit în totalitate. Existenţa unui anumit număr de planete nu este dezvăluită publicului din motive pe care nu le voi divulga aici, dar care au, s-ar părea, importanţa lor. Universul este o matrice gigantică, ce se află într-o mişcare neîncetată, într-o acţiune constantă. Este vorba despre o activitate continuă, ce are loc la nivel cosmic. Fiecare cadran despre care am vorbit aici are un anumit număr de planete, ce se află într-o evoluţie continuă, apărând mereu un anumit număr de planete noi. Ele se formează cu timpul şi constituie ţelul unor studii foarte atente, pentru a se afla dacă ele pot găzdui şi alte forme de viaţă. Astfel, este posibil să se descopere fiinţe umanoide ce trăiesc pe mai multe planete, pretutindeni în Univers. Pământul pe care ne aflăm cu toţii în acest moment este, analogic vorbind, asemenea unui eleşteu gigantic. Aici există mii de forme de viaţă care sunt în curs de evoluţie şi aceasta se petrece de mii de ani. Adeseori oamenii caută mai departe ceea ce de fapt se află chiar sub picioarele lor sau pur şi simplu chiar în faţa lor. Dincolo de aparenţe, totul este să ştii că felurite manifestări există şi să înţelegi cum anume funcţionează. Apoi restul vine de la sine, în mod progresiv. Înainte de toate, este foarte important să rămâi umil în faţa imensităţii nebănuite a realităţii tuturor lucrurilor şi să nu ţi-o iei niciodată în cap, crezând că poţi să controlezi tot ceea ce există. O astfel de atitudine este şi va fi întotdeauna cea mai mare greşeală. Omul poate să se considere ca fiind foarte inteligent, dar el nu trebuie să piardă din vedere că există fiinţe şi mai inteligente decât el, şi mai înzestrate, care manifestă mai multă iubire şi umilinţă. Viitorul este deja în desfăşurare. Ceea ce este mai bun este rezervat pentru viitor. Dar înainte să ajungem acolo, există faze diferite, iar „noi" facem tot posibilul pentru a limita manifestarea aspectelor nefaste ale speciei umane. Unii dintre oameni doresc să întârzie anumite procese, împiedicând desfăşurarea lor firească. Dar până la urmă totul se va petrece aşa cum trebuie, iar declanşarea evenimentelor nu este decât o chestiune de timp. În viitorul apropiat, pe Pământ se vor elabora tehnologii fără fir, care vor funcţiona prin unde, iar aceste unde vor pătrunde cu mult dincolo de ceea ce îşi imaginează majoritatea oamenilor. Există numeroase forme de viaţă ce se manifestă sub formă de undă şi unele dintre ele coexistă cu omul pe Pământ. Totuşi, trebuie să avem în vedere că nu toate sunt animate de aceleaşi intenţii bune. Pentru a înţelege aceasta, este suficient să supraveghem într-un mod cât se poate de atent tot ceea ce este pe cale să se producă. Aceste forme de viaţă extraterestră, care se manifestă prin anumite game precis modulate şi anumite frecvenţe de vibraţie ale anumitor unde, au drept scop să-şi impună controlul asupra umanităţii în întregime, prin intermediul anumitor tehnologii puternice care au fost atent şi abil studiate. La ora actuală există deja un război invizibil care a fost declanşat şi care va lovi cu o mare putere, chiar dintr-odată, nu peste mult timp. Apariţia anumitor tehnologii ce vizează aşa-numitul control al consumurilor de energie din fiecare cămin este

Imagine din filmul Cei 4400 *(serial TV science-fiction ce a fost creat de Scott Peters, 2004)*

un exemplu grăitor prin el însuşi. Invazia telefoanelor mobile, cu radiaţiile lor nocive, distructive, ucigaşe este şi ea un exemplu cât se poate de grăitor. Implanturile cu cip care vor fi impuse progresiv, ajungând până la urmă să fie obligatorii, sunt un alt exemplu de acest gen, ca să nu mai vorbim despre tehnologia 3D care deja pătrunde într-un mod insidios în casele oamenilor... Pe scurt, există mii de exemple, dar dincolo de toate acestea, este suficient să fim foarte lucizi şi atenţi la tot ceea ce se petrece şi apoi vom putea să înţelegem destul de repede despre ce este în realitate vorba. Ţine de fiecare dintre noi să devenim conştienţi că fiinţele vii nu au întotdeauna o formă ce are un cap, două braţe şi două picioare, şi în plus trebuie să ne dăm seama că duşmanii nu se aseamănă întotdeauna unul cu celălalt. Am intrat deja într-o perioadă istorică în care anumite evenimente vor bascula dintr-o dată şi în cadrul căreia un control invizibil, ce există deja, va porni la un moment dat asaltul. Datorită faptului că umanitatea este deja cvasi-încarcerată într-o stare tentantă de confort material modern, ea nu este capabilă să-şi dea seama că de fapt se află deja în gura lupului. Cei mai mulţi dintre noi ne lăsăm păcăliţi de aparenţe şi considerăm că undele ne informează prin intermediul sateliţilor radio, fără a ne da seama că cele mai multe aplicaţii ale lor nu sunt pentru noi, oamenii, cei mai buni aliaţi. Nu pierdeţi niciodată din vedere că undele ce vehiculează anumite informaţii nebănuite şi energie pătrund pretutindeni. Cel mai adesea, nimic nu le opreşte şi cu atât mai puţin le poate opri structura trupului omenesc. Fiecare fiinţă umană naivă, superficială şi ignorantă poate să fie în prezent influenţată, sugestionată şi pilotată de diferite unde care apoi o influenţează cel mai adesea fără voia sa şi în anumite situaţii o impulsionează să întreprindă acţiuni criminale, pe care altfel nu le-ar fi comis niciodată (dacă aceste unde malefice nu ar fi influenţat-o într-un mod insidios).

Ar fi de zeci de ori mai bine ca înainte să căutăm eventualele aparate care zboară pe cer şi pe care suntem tentaţi să le etichetăm drept OZN-uri (cu menţiunea că sunt de provenienţă extraterestră, când de fapt ele nu au nicio legătură cu aşa ceva), să analizăm cu multă atenţie toate tehnologiile pe care le-am lăsat deja să ne pătrundă în case şi apoi să ne întrebăm dacă nu cumva ele nu permit, prin intermediul undelor invizibile, pătrunderea în fiinţa noastră a entităţilor malefice care nu călătoresc decât în acest mod. Înţelegând aşa cum se cuvine toate acestea, ar trebui să ne dăm seama că, în timp ce răul creşte şi se răspândeşte într-un mod viclean, fără a face nici cel mai mic zgomot, lumea înaintează totodată către o altă formă de tăcere. Aceea a indiferenţei, aceea a absenţei bunului-simţ, aceea a egoismului exacerbat, aceea a prostiei crase şi a uitării, deschizând larg poarta unui imens şi tenebros necunoscut, pe care fiinţele umane nu îl pot stăpâni.

Ar trebui să ne dăm urgent seama că viaţa noastră este şi devine importantă tocmai prin ceea ce facem cu ea! Luaţi aminte că nu suntem singuri în Univers, dimpotrivă, există multe alte făpturi conştiente, iar până la urmă guvernele noastre vor fi constrânse să ne mărturisească acest adevăr pe care ni-l ascund acum... Aşteptând... să se producă necesara transformare în bine, aventura continuă!

Imagine din filmul Războiul lumilor *(regizor Steven Spielberg, 2005)*

ITINERARIUL STRANIU AL UNUI COPIL CE A FOST INCLUS ÎNTR-UN „PROGRAM SECRET NEGRU" (*BLACK PROGRAM*)

- PARTEA A DOUA -

(Confesiunile continuă)

Interviurile de mai jos au apărut de curând în faimoasa revistă a mediilor *underground* „NOVA POLICE". Dat fiind faptul că această publicație difuzează materiale de un anumit gen, în care se fac felurite dezvăluiri atât despre politica secretă a așa-zișilor „iluminați", cât și despre planurile satanice ale acestora referitoare la „NOUA ORDINE MONDIALĂ", ea nu are copyright și tocmai de aceea este încurajată în permanență libera difuzare (gratuită) a informațiilor ce sunt incluse periodic în această publicație extrem de valoroasă, care nu este niciodată difuzată prin rețeaua internet. Specificăm că această publicație este organul de informare al celulei-mamă a unei grupări secrete care a apărut în SUA și care este cunoscută sub numele de W.O.R.C. (*World Order Research Center*). Celula-mamă W.O.R.C. este coordonată de un ofițer în rezervă care a făcut parte din U.S. Navy. Așa cum am amintit mai sus, organul de difuzare al lui W.O.R.C. este revista elaborată în secret „NOVA POLICE". Dată fiind valoarea evidentă a acestor dezvăluiri, este chiar foarte bine să copiați cele două părți ale acestui interviu exploziv și să le transmiteți neîntârziat tuturor acelora care sunt interesați de astfel de informații și care sunt capabili să le înțeleagă. Chiar dacă la prima vedere multe dintre aceste informații par a fi incredibile, nu trebuie să pierdem niciodată din vedere ideea pe care am expus-o de curând într-un aforism pe care îl includem aici:

„Nu numai că Macrocosmosul ni se arată ca fiind cu mult mai ciudat și mai misterios decât suntem noi, oamenii, capabili să ne imaginăm – chiar și atunci când deja suntem înzestrați cu o imaginație creatoare ce este cu totul ieșită din comun –, dar în multe situații Macrocosmosul se vădește ca fiind chiar cu mult mai straniu și mai misterios decât apare el atât în viziunea marilor inițiați, cât și (atunci când este privit) din punctul de vedere al marilor înțelepți."

profesor yoga Gregorian Bivolaru

În ultimii 10 ani am avut șansa să întâlnim câțiva dintre acești copii, ce au fost implicați în ceea ce se numește „Programele Secrete Negre" (*Black Programs*).

Acela care a acceptat să răspundă la întrebările noastre este unul dintre cei care au avut anumite funcții în cadrul unui astfel de program și, mai mult decât atât, el a fost și chiar este încă învestit cu anumite responsabilități. El este totodată unul dintre cei care au putut să își amintească destul de bine despre astfel de programe

*Copiii care sunt implicaţi în cadrul Programelor Secrete Negre (*Black Programs*) sunt oare nişte copii foarte speciali, sau sunt doar nişte simpli cobai, care apoi sunt manipulaţi pentru a servi scopurilor satanice, mârşave ale aşa-zişilor „iluminaţi"? (imagine din filmul* X-Files *sezonul 6, episodul 1: Începutul)*

şi experienţe secrete la care a participat în mod direct. Este prin urmare o şansă cu totul aparte pentru noi faptul că putem să îi dăm din nou cuvântul, desigur în limita regulilor pe care deja el însuşi le-a stabilit anterior. Ca şi prima dată, prietenul nostru a acceptat să ne destăinuie anumite informaţii care, pe lângă faptul că sunt senzaţionale, dezvăluie totodată o realitate nebănuită, ce există în mediile ultrasecrete care sunt în permanenţă controlate din umbră de aşa-zişii „iluminaţi". Prietenul nostru a ţinut să sublinieze din nou că ne va destăinui în continuare anumite informaţii de „prima mână", având însă grijă să nu dezvăluie nimic despre anumite Programe Secrete Negre (*Black Programs*) în care deja este angrenat actualmente. El ne-a mărturisit că face aceasta şi totodată îşi asumă anumite riscuri, tocmai pentru a ne ajuta să înţelegem anumite procese ce se desfăşoară în culise, şi el speră că toate acestea ne vor ajuta să descoperim într-o mai mare măsură care este natura realităţii ce ni se ascunde, precum şi care sunt ţelurile pe care aşa-zişii „iluminaţi" urmăresc să le realizeze acum cu o încăpăţânare diabolică. În cazul nostru, miza este şi rămâne aflarea adevărului, care cel mai adesea ne este ascuns.

Fiind vorba uneori (aşa cum vă veţi putea da seama) şi de unele dezvăluiri detaliate, toate acestea reprezintă în acelaşi timp o necesară punere în gardă a fiinţelor umane ce sunt pregătite să înţeleagă astfel de realităţi şi totodată aceste dezvăluiri reprezintă un mod de a fi puşi în temă cu tot ceea ce ni se pregăteşte acum în secret, pentru viitorul apropiat. Subliniem că nici în cadrul acestui nou interviu nu se vor da informaţii complete şi foarte precise. Specificăm de asemenea că nu vor fi oferite unele date exacte, şi nici nu vor fi menţionate în mod riguros locurile în care se desfăşoară toate acestea, căci, aşa cum am arătat anterior, este stringent necesară respectarea anonimatului în cazul acestui bărbat, care riscă chiar foarte mult atunci când ne face astfel de dezvăluiri despre Programele Secrete Negre (*Black Programs*), dezvăluiri care, dată fiind acumularea zecilor de mii de dovezi convingătoare, ne permit deja să tragem concluzia că aceste programe nu numai că au existat, dar chiar continuă să existe, cu toate că „oficialităţile"

Oare de unde provin diferențele evidente care există între rasele ce trăiesc și evoluează pe planeta Pământ? Care este de fapt cauza și scopul principal al acestor diferențe evidente?

neagă întotdeauna cu vehemență existența lor. Referitor la aceste aspecte, putem să facem o paralelă cu situația bine cunoscută a OZN-urilor care, în ciuda zecilor de mii de fotografii concludente sau a sutelor de filmări edificatoare care deja s-au adunat de-a lungul timpului, continuă totuși să fie tratate ca inexistente atât de către oficialități, cât și de către guvernele marilor puteri ale acestei planete. Dată fiind importanța acestor dezvăluiri, ce sunt publicate în premieră, vă sfătuim să citiți de mai multe ori la rând aceste confesiuni, care nouă ne apar a fi extraordinare, pentru a reuși încetul cu încetul să le înțelegeți valoarea. În felul acesta devine cu putință să vă faceți o imagine de ansamblu mult mai clară, intuind apoi realitatea cel mai adesea nebănuită a anumitor manevre de culise ale așa-zișilor „iluminați", manevre care sunt ascunse de ochii mulțimilor naive și ignorante care, chiar și atunci când li se oferă astfel de informații pertinente, se complac cel mai adesea să creadă că „așa ceva este mult prea îngrozitor și tocmai de aceea nu este cu putință să existe". În tot acest timp, așa-zișii „iluminați" își continuă în secret, nestingheriți, tenebroasele lor planuri satanice. Mulțimea ignoranților naivi și sceptici continuă să creadă că este o *banală coincidență* faptul că bine cunoscutul cod cu bare, ce a fost implementat de către așa-zișii „iluminați", conține deja numărul 666, care este sinistrul număr al Fiarei, despre care se vorbește pe larg în textul Apocalipsei. Tot așa, ei consideră că este o *banală coincidență* faptul că, de fiecare dată când accesăm rețeaua internet suntem implicit obligați să tastăm „www" care, atunci când avem curiozitatea să studiem cu atenție pentru a descoperi apoi care anume este corespondența exactă a acestor litere în alfabetul ebraic, ni se dezvăluie ca fiind tocmai numărul Fiarei, 666 („w" este de fapt corespondentul literei ebraice „vav" care are întotdeauna valoarea numerică 6). Iată că în felul acesta, de fiecare dată tastăm în mod bizar (fără să ne dăm seama) același număr al Fiarei, 666, despre care se vorbește cât se poate de clar în faimosul text al Apocalipsei. Pentru ființele umane ce sunt

suficient de inteligente, intuitive și care au o firimitură de bun-simț este însă cvasi-evident că toate aceste aspecte nu sunt deloc niște coincidențe. Cu toate acestea, cei naivi, superficiali și proști se mulțumesc să ridice din umeri și să spună: „Aiureli!! Toate acestea nu mă interesează!".

Reporterul: *Ținând cont de interesul viu și de vădita curiozitate pe care le-a trezit prima noastră întrevedere, am luat în considerație numeroasele reacții și întrebări legitime ce ne-au fost trimise la redacție din partea cititorilor noștri. Vă mulțumesc încă de la început că ați acceptat să continuăm dezvăluirile și ați fost de acord să dezvoltați anumite subiecte.*

Copilul Programelor Secrete Negre (CPSN): Este necesar să subliniez încă de la început că aceasta depinde de ceea ce doriți să aflați, căci unele informații strict secrete nu pot fi divulgate de mine în acest moment din motive bine întemeiate. Unele dintre aspectele pe care doriți să le cunoașteți sunt încă destul de sensibile. Tocmai de aceea, trebuie să vă dați seama că astfel de dezvăluiri mult prea îndrăznețe presupun anumite riscuri majore atât pentru mine, cât și pentru persoanele din anturajul meu care îmi sunt apropiate. Cu toate acestea, sunt de acord să clarificăm în măsura posibilului anumite aspecte și totodată țin să subliniez că va fi posibil să revin mai târziu cu anumite explicații suplimentare. În ultima vreme, așa cum putem să observăm cu toții, aproape totul se precipită, unele lucruri avansează pe această planetă într-un ritm amețitor și tocmai de aceea considerăm că este necesar să oferim unele lămuriri, în măsura în care toate acestea pot fi deocamdată divulgate.

R: *Țin să vă mulțumesc că aveți o astfel de intenție. Vă mărturisesc că acesta reprezintă chiar și pentru noi un țel important și deja credem că aceste dezvăluiri vor contribui în mare măsură la descoperirea urgentă a anumitor adevăruri ce sunt ascunse cu strășnicie. Țin să vă spun că noi dorim să realizăm o colaborare cu dumneavoastră pe termen lung. Dacă sunteți de acord, în cele ce urmează vom putea aborda unele întrebări ce ne-au fost sugerate de cititorii noștri. Răspunsurile pertinente pe care le-ați dat în cadrul primului interviu au fost percepute de către unii cititori ca fiind o dezvăluire cam... prudentă. Unii dintre ei ne-au scris că toate acestea dau senzația unei uși întredeschise care nu lasă totuși să se vadă tot ceea ce se află dincolo de pragul ei. Cred că puteți înțelege starea de frustrare pe care mulți cititori ai aceste reviste au simțit-o.*

CPSN: Se putea înțelege de la sine că prima noastră discuție, ca de altfel și aceasta care urmează, nu vor putea explicita în detaliu toate subiectele importante care au fost sau vor fi abordate. Țin să vă spun că în mod intenționat am fost mai mult sau mai puțin evaziv atunci când am abordat anumite subiecte. Pe de altă parte, se cuvine să le amintesc tuturor că deși îndrăznesc să fac aceste dezvăluiri, am grijă ca ele să nu provoace nici chiar cel mai mic rău, nu contează

cui. Sper că vă dați seama de riscurile pe care mi le asum, căci ele sunt evidente. Pe de altă parte, mi se pare important să orientăm în mod treptat dialogurile noastre către ceea ce mulți cititori doresc să afle. Toate acestea fiind spuse, aș dori încă de la început să fac o mică precizare. Trebuie să știți că atât revista voastră („NOVA POLICE"), cât și altele de acest gen, în care se fac unele dezvăluiri deranjante, sunt atent citite de către „serviciile secrete" ale așa-zișilor „iluminați", iar toate informațiile secrete de un anumit gen ce sunt dezvăluite pe căi paralele, diferite de mass-media aservită, chiar împotriva voinței capilor acestei grupări malefice, sunt apoi analizate cu o atenție cu totul deosebită și cel mai adesea se urmărește identificarea rapidă a aceluia care a încălcat regula de fier și a „rupt tăcerea". Nu trebuie să vă surprindă că cei care fac anumite dezvăluiri, ce sunt considerate mult prea îndrăznețe, își riscă cel mai adesea nu numai statutul social, ci chiar și viața. Riscurile sunt majore și vă rog să mă credeți că ceea ce vă spun nu este o glumă. Acesta este de asemenea motivul principal pentru care sunt și voi fi destul de prudent în cadrul anumitor răspunsuri pe care am să vi le dau. Țin să precizez că nu este deloc vorba că nu aș fi, după posibilitățile mele, de partea cea bună a lucrurilor. Vă rog să țineți cont că nu este vorba despre aceasta, dar trebuie să nu pierdem din vedere că trăim cu toții într-o epocă bulversantă, în care anumite lucruri ce se petrec sub ochii noștri au deja un caracter foarte delicat, iar dezvăluirea lor mult prea îndrăzneață poate conduce ușor la apariția unor situații pe care nimeni, nici dumneavoastră și nici eu, nu și le dorește.

R: *Ce ne-ați putea explica, mai mult decât de obicei, despre acea categorie oarecum enigmatică de ființe pe care noi, oamenii, le numim „extraterestre"?*

CPSN: Țin să precizez că, pentru a putea înțelege cât mai bine aceste aspecte, ar trebui ca în acest răspuns să pornim oarecum de la zero. Se vorbește adeseori despre existența dintotdeauna a umanității pe această planetă pe care o numim Pământ. Dar de fapt este necesar să luăm în considerare faptul că specia umană este în mod evident subdivizată în mai multe rase. În felul acesta, ne putem da seama că la baza speciei umane există mai multe tipuri de ființe omenești care trăiesc și evoluează pe acest glob, fiecare în ținutul său specific. Dacă vom compara o ființă umană de tip european cu o ființă umană de tip asiatic sau cu o ființă umană de tip african vom constata până la urmă unele diferențe destul de mari, care există atât la nivel trupesc, cât și în ceea ce privește obiceiurile lor. În cadrul acestor diferențe, nu este vorba despre nimic care ar putea fi considerat extraterestru. Dar merită totuși să ne întrebăm: de ce oare există aceste diferențe, care sunt evidente? Care este de fapt cauza lor? La ce folosesc ele în realitate? Cine le-a creat cândva, la origini, și în ce scop?

Astfel de întrebări reprezintă un bun punct de plecare și, după părerea mea, toate acestea se află la baza anumitor evenimente care pot fi elucidate numai atunci când investigăm prin anumite mijloace adecvate acele vremuri îndepărtate. Pentru noi este evident că totul se petrece ca și cum aici, pe Pământ,

se desfăşoară deja în paralel mai multe programe experimentale, ce sunt realizate cu diverse forme de viaţă, care prezintă, în mod clar, o mare varietate de tipuri. Omul pare să fi fost plasat în această ambianţă astfel încât să evolueze în cadrul unui *sui generis* imens „eleşteu", ce este compartimentat corespunzător.

Cu toate acestea, există un întreg ansamblu de fapte şi aspecte ce scapă în totalitate viziunii superficiale a populaţiilor din întreaga lume. În unele situaţii, este chiar vorba despre existenţa altor forme, net inteligente, de viaţă, care nu au nimic în comun cu nicio fiinţă de pe Pământ. Inteligenţa unor astfel de forme de viaţă este în anumite cazuri cu mult superioară inteligenţei umane, iar tehnologiile lor sunt deja cu mult mai avansate. În unele cazuri, acest avans este chiar de mii sau milioane de ani.

R: *Vă rugăm să ne precizaţi dacă unele dintre aceste forme inteligente de viaţă le sunt ostile oamenilor de pe Pământ?*

CPSN: Chiar dacă majoritatea fiinţelor umane nici măcar nu bănuiesc aceasta, Universul în care suntem cuprinşi este plin cu felurite forme de viaţă, de la cele mai elementare până la cele mai complexe forme de viaţă pe care ni le putem imagina. Chiar şi aici, pe planeta Pământ, putem avea o idee generală despre ce se petrece atunci când mai multe tipuri de fiinţe umane trăiesc unele alături de celelalte. În astfel de situaţii, nu trebuie să ne mire că apar conflicte. Conflictele au existat – am putea spune – dintotdeauna, de la începuturile timpurilor. Planeta Pământ este, raportată la întregul Univers, precum un fir de nisip pe o imensă plajă. În vastul Univers se află un număr chiar foarte mare de planete, pe care deja există viaţă. Transpuneţi toate acestea la scara întregului sistem solar, transpuneţi aceasta la scara altor sisteme solare şi apoi transpuneţi toate acestea la scara întregului Univers. Realizaţi apoi, după posibilităţile pe care le aveţi fiecare, că toate acestea fac sa apară nenumărate conflicte... ce evidenţiază feluritele interese.

Să nu uităm că, tocmai din ostilitate faţă de semenii lor, anumiţi oameni de pe Pământ au creat bomba atomică. Chiar şi dacă ar începe să se războiască doar ei între ei, este evident că oamenii de pe această planetă au deja mijloacele cu care să se autodistrugă. Putem în felul acesta să ne dăm seama că dacă extratereştrii – care este

evident că există – ar intenționa să distrugă umanitatea de pe Pământ, ei nu ar avea nevoie la ora actuală de nu știu ce arme extraordinar de avansate. Pentru ei ar fi suficient să declanșeze, prin tehnologia sofisticată, perfectă pe care o au la dispoziție, armele care deja există sau, mai precis, ar putea să detoneze toate rachetele pe care oamenii le-au conceput în scopuri dușmănoase. Și țin să precizez că aici nu vorbesc despre centralele nucleare, care sunt la fel de periculoase și care reprezintă o amenințare permanentă pe acest glob. Prin urmare, la întrebarea dumneavoastră dacă există unele forme inteligente de viață care le sunt ostile oamenilor de pe Pământ putem să răspundem că, momentan, aceste forme inteligente de viață nu ne sunt ostile, în sensul de a se fi hotărât să dezlănțuie un război planetar împotriva noastră. Am urmărit să fiu cât se poate de clar atunci când am spus *momentan*, pentru că noi știm chiar foarte bine că mai există și alte aspecte nebănuite, care trebuie totuși să fie luate în considerare și care pot oricând să modifice răspunsul pe care l-am putea da la întrebarea dumneavoastră, dar despre toate acestea intenționez să vorbim cândva, mai târziu.

R: *Vă rugăm să ne spuneți, există la ora actuală extratereștri aici, pe Pământ? Și dacă răspunsul dumneavoastră este „DA", vă rugăm să ne spuneți unde se află ei.*

CPSN: La prima întrebare a dumneavoastră răspunsul meu este un „DA" ferm. Trebuie să știți că de mai mulți ani există pe Pământ ființe inteligente extraterestre, ce au venit aici din altă parte. Dar la această afirmație trebuie să dau mai multe explicații care sunt necesare pentru înțelegerea acestor aspecte:

– Începând cu anul 1914, știm deja că au pătruns și apoi au rămas în continuare undeva în stratosferă numeroase forme demoniace de viață, ce sunt într-o anumită măsură inteligente. Aceste forme demoniace de viață sunt foarte viclene și în permanență urmăresc să-și atingă anumite scopuri malefice. Mai precis, vă pot spune că este vorba despre legiuni întregi de demoni, care au forma hidoasă a unor reptile uriașe. NASA deține de altfel în această direcție o bază secretă de date, cu multe fotografii, dar nu le-a arătat niciodată, pentru a evita apariția unor stări de panică ce este lesne de înțeles că s-ar dezlănțui dacă ființele umane ar ști adevărul despre toate acestea.

– O mare parte dintre aceste ființe extraterestre inteligente au reușit deja să descopere metode pentru a ajunge aici, pe Pământ, folosind pentru aceasta anumite programe militare, științifice, ultrasecrete ce au fost efectuate... chiar de către oamenii de pe planeta Pământ. Știu că unora vă va fi greu să înțelegeți toate acestea, dar merită să vă gândiți că unele experimente nesăbuite care au fost totuși realizate la un moment dat în trecut, au fost în mod cert mai întâi inspirate și apoi „teleghidate" cu dibăcie de astfel de inteligențe extraterestre, care urmăreau astfel atingerea anumitor scopuri secrete chiar aici, pe planeta Pământ. Țin să precizez că unele programe secrete precum Montauk, Phoenix

şi multe altele au permis experimentarea atentă a călătoriilor în timp, prin intermediul anumitor tunele energetice, ce au fost structurate într-un anume fel cu ajutorul unor câmpuri electromagnetice şi au făcut cu putinţă un incredibil eveniment, ce este păstrat secret până în zilele noastre. Dar trebuie să ştiţi că aceste fiinţe extraterestre nu sunt singurele care au venit pe Pământ. Mai există şi alte fiinţe extraterestre care le-au urmat pe acestea şi care au ajuns la rândul lor să coabiteze cu oamenii într-un număr destul de mare aici, pe Pământ.

Trebuie să ştiţi că toate acestea se petrec de mai mulţi ani de zile, iar noi ştim deja că există acum, în cadrul populaţiei acestei planete, unele fiinţe care *par a fi umane,* dar care sunt în realitate non-umane. Unele dintre aceste fiinţe extraterestre au descoperit între timp cum este cu putinţă să aibă o aparentă înfăţişare umană, pentru a trece în felul acesta neobservate atunci când ele se află printre noi. Alte fiinţe extraterestre trăiesc deja sau uneori chiar cresc în locuri subterane, extrem de atent protejate şi trebuie să ştiţi că unele dintre aceste baze secrete chiar foarte vaste se află la adâncimi foarte mari fie sub pământ, fie sub oceane. Toate acestea există deja în cadrul anumitor baze militare care au fost construite cu zeci de ani în urmă în anumite locaţii secrete de pe glob şi despre care imensa majoritate a fiinţelor umane nici măcar nu bănuiesc că există. Mai mult decât atât, unele fiinţe extraterestre au învăţat deja să lucreze cot la cot cu militarii şi ele colaborează îndeaproape cu aceştia în studiul anumitor fenomene sau sunt angrenate în fabricarea anumitor tehnologii sofisticate ce sunt păstrate secrete.

Unele dintre aceste fiinţe extraterestre, ce sunt extraordinar de inteligente, oferă, după posibilităţile lor, ajutor, unele în domeniul spaţial, iar altele la dezvoltarea anumitor tehnologii secrete, despre care aşa-zişii „iluminaţi" au decis sau decid că ele trebuie să fie realizate aici, pe Pământ. Desigur, toate acestea se petrec fără ca marea majoritate a oamenilor de pe această planetă să îşi dea seama. Unii

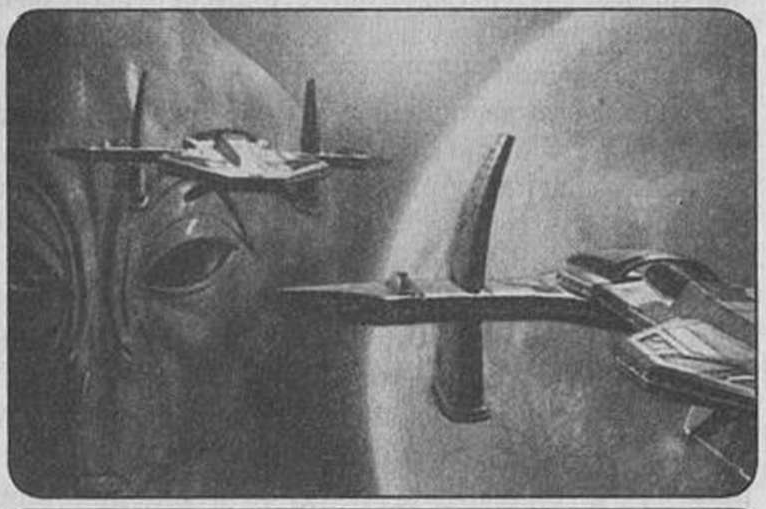

Anumite seriale TV, cum ar fi serialul Stargate, *au fost realizate la sugestia aşa-zişilor „iluminaţi" „pentru ca în felul acesta întreaga lume să ştie...", cu toate că aceste adevăruri erau păstrate strict secrete. În conformitate cu dezvăluirile domnului X, astfel de seriale TV, cât şi anumite filme prezintă, într-o proporţie de 85%, anumite adevăruri ce sunt păstrate secrete.*

dintre aceşti extratereştri au deja o aparentă formă umană şi ei trăiesc printre noi, aici, pe Pământ. Alteori, mai mult decât atât, astfel de extratereştri, ce sunt „deghizaţi" sub aparenţa unor fiinţe umane, lucrează alături de unii oameni care nu bănuiesc absolut nimic în această privinţă. După cum aţi putut observa, strategia vicleană ce se aplică în această direcţie implică întotdeauna, fără excepţie, negarea totală şi vehementă a existenţei extratereştrilor şi, mai mult decât atât, se urmăreşte în mod constant şi cu îndârjire discreditarea oricărei persoane care ar îndrăzni să vorbească despre aceste realităţi, pe care elita acestor aşa-zişilor „iluminaţi" le cunoaşte de suficientă vreme pe de-a întregul. De altfel, este elementar pentru cei care au o fărâmă de inteligenţă să îşi dea seama că, dacă deja există o mulţime de fotografii cu OZN-uri, pe care le vedem în multe publicaţii, este de la sine înţeles că există şi extratereştri...

R: *Dacă ar fi să facem o paralelă cu celebrul serial* Stargate, *am putea oare să ne gândim că în unele din serialele ce sunt prezentate la televizor transpar totuşi anumite aspecte care sunt adevărate?*

CPSN: Da, ceea ce aţi spus este întru totul adevărat. Încă din anii '70 au început să fie difuzate anumite seriale TV, care în mod indirect dezvăluiau anumite adevăruri. Îmi aduc bine aminte de renumitul serial *Star Treck* care a fost difuzat mult timp şi care prezenta deja în premieră anumite adevăruri, pe care la vremea respectivă lumea era departe de a şi le putea imagina. Vă mărturisesc că eu personal am recunoscut în acest serial, în proporţie de peste 85%, o mulţime de adevăruri, despre care în felul acesta se dezvăluia destul de mult sau erau indirect arătate.

La vremea respectivă chiar m-am gândit că de fapt aşa-zişii „iluminaţi" vroiau ca lumea să devină din ce în ce mai interesată de anumite lucruri şi să reuşească să înţeleagă într-un mod indirect ceea ce nu i se putea spune sau dezvălui într-un mod deschis.

Mai târziu au apărut episoadele serialului *Stargate* şi atunci mi-am dat seama că nu mă înşel, pentru că eu recunoşteam chiar foarte bine ceea ce se arăta acolo şi de atunci pentru mine nu a mai existat nicio îndoială că elita aşa-zişilor „iluminaţi" vroia ca lumea să ştie despre toate acestea, însă fără ca să i se spună despre aceste adevăruri într-un mod sincer şi evident. Acum sunt chiar sigur că multe filme de acest gen au fost realizate de-a lungul timpului în acelaşi scop, pentru a trezi cât mai mult, dar într-un mod indirect, interesul oamenilor. Se pare că încă de pe atunci, mulţi oameni care erau suficient de inteligenţi au înţeles că toate acestea nu erau de fapt difuzate chiar degeaba...

Ţin însă să subliniez că, în viziunea mea, toate acestea nu sunt deocamdată de ajuns. Ar trebui neapărat ca întreaga umanitate să se trezească din somnul letargic în care a fost în mod intenţionat împinsă şi în care este actualmente în mod intenţionat menţinută. Consider că acest proces de trezire a imensei

majorităţi a fiinţelor umane trebuie să aibă loc urgent, căci aceasta este mai mult ca niciodată necesar.

Am descoperit în felul acesta că serialul *Stargate* arată într-o proporţie de 85% adevăruri ce sunt păstrate strict secrete atât despre existenţa altor rase, cât şi despre anumite tehnologii ultrasecrete şi despre multe alte aspecte care deocamdată sunt păstrate secrete.

Este de la sine înţeles că în astfel de seriale, cât şi în anumite filme, totul este prezentat astfel încât să lase impresia că este vorba doar despre nişte scenarii ştiinţifico-fantastice, dar cu toate acestea, anumite adevăruri ce sunt păstrate secrete sunt indirect dezvăluite prin intermediul anumitor efecte speciale. Anumite studiouri cum ar fi Hollywood, Vancouver etc. au fost create mai ales în acest scop şi acesta este rolul lor. Dincolo de anumite seriale sau filme ce sunt special realizate, realitatea acestor descoperiri secrete există totuşi. În felul acesta, cei care sunt inteligenţi îşi pot da seama că multe dintre aceste aspecte, ce sunt prezentate ca fiind ştiinţifico-fantastice, există de fapt în realitate şi, prin intermediul unor astfel de filme sau seriale TV, cei cu mintea pătrunzătoare îşi dau seama de anumite „trucuri" la care recurg aşa-zişii „iluminaţi" şi în felul acesta reuşesc să cunoască o anumită realitate pe care ei ne-o ascund în permanenţă. Această modalitate ascunde însă şi alte posibilităţi, care sunt nebănuite de masele de fiinţe umane ignorante şi letargice. Dincolo de toate acestea, se ştie chiar foarte bine în aceste medii secrete că au fost deja elaborate tehnologii ultrasofisticate care devansează cu peste 250 de ani tehnologiile pe care le cunoaştem la ora actuală. Astfel de tehnologii avansate sunt păstrate strict secrete şi este evident că ele nu vor fi accesibile pentru această generaţie. Trebuie însă să ştiţi că aceste tehnologii sofisticate sunt perfecţionate lună de lună, an de an şi la ora actuală o parte din aceste tehnologii avansate au început deja să fie folosite în secret la distrugerea masivă a populaţiei planetei Pământ prin intermediul unui genocid ce a fost deja decis şi care vizează uciderea a peste 5 miliarde de fiinţe umane. Actualmente, aşa-zişii „iluminaţi" folosesc deja din plin aceste tehnologii avansate pentru a face cât mai repede posibilă eliminarea a peste 90% din populaţia acestei planete. Spre exemplu, noi ştim că gigantica instalaţie HAARP este deja utilizată în secret fie pentru a declanşa punctual cutremure în anumite zone ale globului, fie pentru a provoca schimbări climatice devastatoare, cu consecinţe teribile, fie pentru a declanşa de la distanţă felurite mişcări sociale anarhice sau nişte aparente revoluţii, prin focalizarea constantă şi sistematică a anumitor energii psihotronice negative (malefice – nota traducătorului, n.t.) ce declanşează în masele naive de fiinţe umane reacţii haotice, distructive, anarhice. Conştientizând în felul acesta toate relele ce pot fi declanşate prin intermediul instalaţiei HAARP, putem să înţelegem cum sunt de fapt provocate şi cum sunt după aceea susţinute aşa-zisele „revoluţii spontane" care au izbucnit în ultima vreme, rând pe rând, în unele ţări arabe. În felul acesta

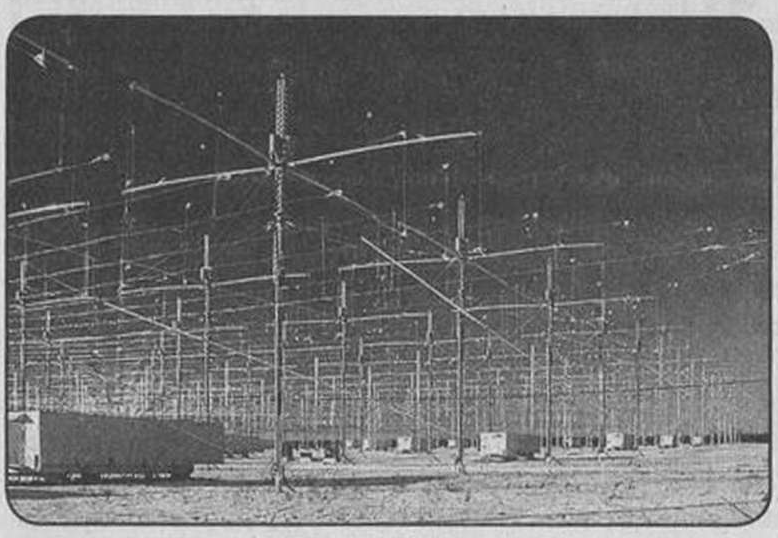

este cu putință să ne dăm seama că astfel de aplicații psihotronice negative (malefice – n.t.) pot fi cu ușurință dezlănțuite și apoi întreținute cu ajutorul instalației HAARP. Ajungem astfel să înțelegem cum este cu putință ca în anumite situații, ce sunt în mod evident dramatice și revoltătoare – așa cum sunt acelea care au apărut deja în anumite state din SUA –, milioane de oameni să se complacă într-un mod bizar într-o stare de sărăcie aproape incredibilă și să rămână într-o stare somnolentă, hipnotică, letargică chiar și atunci când drepturile lor elementare le sunt lezate, fără să schițeze niciun gest de revoltă și complăcându-se în cele mai precare condiții de viață, pe care în mod incredibil le acceptă fără să crâcnească. În schimb, în alte zone ale lumii, cum ar fi spre exemplu în Libia, unde condițiile de trai erau mult mai bune, brusc și aproape inexplicabil, a apărut o revoltă ce este nejustificată și în mod evident aberantă. Cei care sunt capabili să pătrundă dincolo de aparențe sesizează cu ușurință aceste aspecte stranii și își dau seama că de fapt ceea ce se petrece acolo este declanșat de la distanță, printr-o sistematică focalizare prealabilă a anumitor energii psihotronice negative (malefice – n.t.) asupra teritoriului unei anumite țări. Dată fiind starea de ignoranță în care imensa majoritate a ființelor umane se află, astfel de realități paranormale, ce sunt evidente, par a fi imposibile, căci cel mai adesea, chiar și atunci când unele dintre acestea sunt, arareori, dezvăluite, ele depășesc cu mult nivelul de înțelegere al oamenilor obișnuiți. Destul de puține ființe umane știu la ora actuală că, spre exemplu, câmpurile de undă ale telefoniei mobile au totuși efecte dezastruoase, profund nefaste și de lungă durată nu numai asupra trupului și asupra creierului, ci chiar și asupra mentalului și a psihicului ființelor umane. Cu toate acestea, datorită prostiei și inerției în care se complac, marea majoritate a oamenilor preferă să ignore aceste adevăruri grave și, în numele unui așa-zis „confort", pe care își imaginează ei că îl oferă telefoanele celulare – împreună cu câmpurile lor profund nocive, ce sunt întreținute fără încetare prin intermediul bine cunoscutelor rețele de antene (este vorba de releele companiilor de telefonie mobilă care acoperă la ora actuală cea mai mare parte a spațiului și a teritoriului planetei Pământ – n.t.) –, preferă să se lase influențați într-un mod nociv și, în

plus, acceptă indirect să fie spionaţi şi chiar monitorizaţi de la distanţă atunci când folosesc zi de zi şi noapte de noapte telefoanele celulare, care par a fi banale şi care, mai mult decât atât, au ajuns să ni se pară de neînlocuit. Pentru noi, cei care ştim chiar foarte bine toate acestea, este tragic să constatăm că sărmanele fiinţe umane năuce şi letargice, care sunt în mod evident prostite şi abil manipulate, au devenit deja sclavele inconştiente ale acestui aşa-zis „modernism" în care trăiesc şi pentru care plătesc lunar, cu multă docilitate, importante sume de bani, deşi toate aceste aşa-zise comodităţi le afectează grav nu numai sănătatea, ci şi bunăstarea lăuntrică. La ora actuală, pentru noi este evident că din ce în ce mai multe fiinţe umane sunt deja într-un mod inconştient şi insidios înlănţuite, prin zeci de lanţuri nevăzute, de computere, de laptopuri, de telefonia mobilă, de internet şi de alte dispozitive electronice ale căror scopuri ascunse sunt cel mai adesea nocive şi chiar dezastruoase, atât pentru sănătatea lor, cât şi pentru echilibrul lor psihic. Toate aceste efecte nocive, ce generează apoi pas cu pas o mulţime de schimbări în rău la nivelul trupului, sunt cu atât mai virulente şi mai sigure în ceea ce priveşte consecinţele lor nefaste, dacă avem în vedere că potenţialul distructiv al acestor unde invizibile, în care suntem vrând-nevrând îmbăiaţi clipă de clipă, nu le este cel mai adesea cunoscut oamenilor. Atunci când sunt în mod abil manipulaţi şi condiţionaţi prin intermediul obişnuinţelor rele, din ce în ce mai mulţi oameni ignoranţi şi inconştienţi devin apoi sclavii letargici ai acestor dispozitive distrugătoare, ce ajung să-i obsedeze. Câte fiinţe umane de pe această planetă sunt capabile să-şi dea seama la ora actuală de aceste adevăruri cutremurătoare, pe care clipă de clipă le trăim cu toţii? Gradul evident de dependenţă – care în unele cazuri ajunge până la obsesie – pe care deja îl simt faţă de astfel de gadgeturi (dispozitive)electronice din ce în ce mai multe fiinţe umane atinge actualmente niveluri atât de ridicate, încât mulţi oameni gândesc deja că nu se mai pot lipsi de ele, cu toate că toate aceste gadgeturi îi vlăguiesc, şi îi scufundă treptat într-o stare de obnubilare, de inerţie, de inconştienţă. În cele din urmă, toate acestea le creează, prin intermediul obişnuinţelor funeste, impresia falsă că nu se mai pot lipsi de ele, tocmai datorită faptului că modul lor de viaţă superficial, artificial şi toxic se bazează în totalitate pe aceastea. Câte dintre fiinţele umane care trăiesc acum pe această planetă sunt în această clipă capabile să îşi dea seama că Fiara cea înfricoşătoare despre care se vorbeşte pe larg în Apocalipsă este şi rămâne combinaţia sinistră, malefică şi hibridă a computerelor cu internetul? Reţeaua uriaşă a internetului, ce cuprinde deja la ora actuală întreaga planetă, se poate asemăna cu o pânză omniprezentă de păianjen, iar oamenii ce se lasă din ce în ce mai des prinşi în ea, se comportă fără să-şi dea seama întocmai aşa cum se lasă prinse în pânza unui păianjen, unele vietăţi naive şi inconştiente. Apoi, la scurt timp după ce sărmana victimă lunecă şi se lasă prinsă în această „pânză tentantă", un *gigantic păianjen satanic, nevăzut,* ce există în mod cert în cadrul acestei reţele gigantice, îi suge în mod insidios

vlaga, bucuria de a trăi cu adevărat și viața. Datorită inconștienței și prostiei în care se complac, multe ființe umane ce sunt deja dependente de internet petrec zi de zi, ore importante ale vieții lor în aceasta bizară „pânză de păianjen a internetului" care îi face să se scufunde din ce în ce mai adânc într-o existență virtuală, care dincolo de aparențe este o translație inconștientă și ispititoare în straturile joase, inferioare ale *lumii de dincolo* (această *lume de dincolo* nu este altceva decât Universul Astral – n.t.). În felul acesta, cei obsedați de internet simt imperios nevoia să-și administreze zilnic doza de așa-zisă navigare virtuală sau de *chat* și „trăiesc" excesiv de mult în locul vieții reale o bizară existență virtuală care, dincolo de aparențe, este efemeră, inutilă și iluzorie. Lunecând apoi pe nesimțite într-o stare evidentă de dependență, de letargie și de moarte a sufletului, astfel de obsedați ai internetului se complac în această stare de zombi și apoi uită să mai trăiască, lăsându-se zi de zi fermecați de mirajele nocive și iluzorii ale lumii virtuale. Câte ființe umane dintr-o sută sunt actualmente capabile să își dea seama că de fapt, atunci când rămân pironite în fața ecranului (fie al unui computer, fie al unui laptop), ele sunt totodată influențate în rău, într-un mod insidios, direct proporțional cu timpul pe care îl petrec fiind „absorbite" în fața unui astfel de ecran? Cu toate acestea, atât internetul, cât și computerele împreună cu telefonia mobilă emană fără încetare o energie nefastă, pe care o putem numi magică și care facilitează insinuarea gradată a anumitor influențe nocive atât în trupul, cât și în conștiința ființelor umane receptive. Atunci când astfel de energii nocive se acumulează în câmpul energetic al ființei umane și la un moment dat este depășită o anumită limită, se ajunge ca acea ființă să devină dependentă și tocmai de aceea ea simte în mod imperios nevoia să-și administreze doza nocivă zilnică fie de internet, fie de computer sau simte nevoia unor interminabile discuții fără rost pe telefonul mobil. Cu toate acestea, atunci când astfel de adevăruri zguduitoare sunt

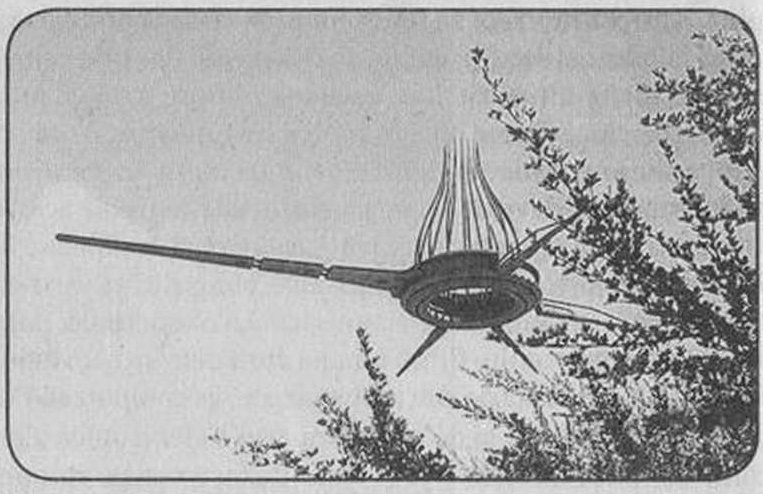

Celebrul caz cu dronele (dispozitive aeriene de supraveghere) de o formă neobișnuită ce au fost descoperite și chiar fotografiate în California (SUA) este oare rezultatul unei anumite forme secrete de tehnologie avansată pe care o folosesc deja extratereștrii pe planeta Pământ?

dezvăluite pe ici pe colo, marea majoritate a ființelor umane se mulțumesc să ridice neputincioase din umeri, considerând datorită smintelii în care se complac, că atât telefonia mobilă, cât și internetul sunt un „rău necesar". Apoi, atunci când mulți dintre acești obsedați se îmbolnăvesc de cancer, ei sunt tentați să pună totul pe seama „hazardului", fără a bănui că una dintre cauzele majore ale morții lor premature o reprezintă câmpurile nocive ale telefoniei mobile, care ne inundă actualmente pe toți, 24 de ore din 24, fără a ne da seama de efectele dezastruoase care apar în decursul timpului pentru cei mai mulți dintre noi. Este cu putință ca unii dintre cei care vor afla toate acestea să se grăbească să afirme fie că aberez, fie că exagerez. Cu toate acestea, dacă vor analiza într-un mod atent și judicios toate aceste afirmații, vor descoperi până la urmă că tot ceea ce susțin este real și, mai mult decât atât, ei își vor putea da seama că în felul acesta noi toți suntem pe ascuns afectați, suntem în final îmbolnăviți și, fără să ne dăm seama, suntem aduși într-o stare de inerție ce este abil programată, datorită acestor câmpuri malefice de unde în care ne scăldăm cu toții neîncetat în ultima vreme.

R: *În conformitate cu părerea dumneavoastră, cât și în strânsă legătură cu ideile pe care le expuneți, s-ar părea că modul nostru actual de viață ne înlănțuie din ce în ce mai mult, într-o manieră insidioasă, într-o formă cât se poate de periculoasă de sclavie oarbă?*

CPSN: Fie că știm, fie că nu știm, trăim deja vremuri apocaliptice și cam totul se petrece întocmai așa cum am arătat. Este evident că acum, în aceste vremuri zbuciumate pe care le trăim, suntem expuși clipă de clipă cu toții anumitor câmpuri energetice nefaste, care îi influențează din ce în ce mai mult pe oameni, într-un mod viclean. Așa cum am arătat în cadrul acestui interviu, astfel de câmpuri energetice nocive nebănuite sunt vehiculate cel mai adesea fie de telefonia mobilă, fie de instalația HAARP, fie de anumiți sateliți, fie de emisiunile TV, fie de anumite unde radio, fie de energiile scalare, fie de nebănuitele energii psihotronice care scaldă, am putea spune, în permanență și în simultaneitate spațiul acestei planete, generând fiecare dintre ele anumite efecte negative (malefice – n.t.) în sărmanele ființe umane, care cel mai adesea nici măcar nu bănuiesc de unde li se trag suferințele și tulburările care le apar și care apoi se agravează. În multe situații, aceste energii invizibile în care ne scăldăm cu toții ne fac să intrăm în conflict cu noi înșine sau ne împing, prin intermediul unor pulsiuni ce sunt la prima vedere inexplicabile, să intrăm în conflict cu semenii noștri. Astfel de câmpuri invizibile de forță îi fac pe mulți oameni să se lase influențați și chiar subjugați de anumite forțe obscure, malefice despre a căror existență marea majoritate a oamenilor nu știu mai nimic. Tocmai de aceea, marea majoritate a oamenilor de pe această planetă sunt și rămân cel mai adesea o pradă atât de ușoară pentru astfel de influențe care sunt invizibile și nebănuite. La ora actuală

extrem de puține ființe umane sunt capabile să își dea seama de impactul nociv pe care îl declanșează în trupul și în sistemul lor nervos expunerea neîncetată la anumite câmpuri de undă electronice care, din nefericire, la ora actuală au ajuns deja să fie omniprezente. Mai mult decât atât, datorită anumitor obiceiuri nocive, insidioase care ne sunt inoculate fie prin intermediul internetului, fie prin intermediul jocurilor năucitoare pe computer, atât mentalul, cât și creierul oamenilor este în mod gradat invadat și apoi ajunge să fie pas cu pas „capturat" și posedat chiar fără voia lor. Ulterior, prin intermediul energiilor invizibile radio, electromagnetice, scalare, psihotronice sau de altă natură, în care le sunt scăldate fără încetare sistemul nervos și mai ales creierul, ființele umane sunt „integrate" fără să-și dea seama într-o ciudată rețea, prin intermediul unor procese nebănuite de interferență.

În felul acesta, multe ființe umane ignorante și inconștiente sunt preluate și apoi invadate de astfel de influențe invizibile nefaste. Datorită mai ales ignoranței și insensibilității în care cei mai mulți dintre ei se complac, oamenii nici măcar nu-și dau seama că ar trebui să lupte împotriva unui dușman viclean, care este în același timp nebănuit, invizibil și foarte puternic. La ora actuală, noi, cei care am lucrat sau lucrăm în aceste domenii, în cadrul cărora se realizează anumite experimente secrete, știm chiar foarte bine că atunci când se urmărește ca oamenii să fie controlați în masă, fie spre a fi împiedicați să gândească într-un anume mod, care nu este dorit absolut deloc, fie pentru a li se declanșa anumite reacții în mod evident malefice sau chiar vicioase, ce le sunt provocate de la mare distanță, este pentru aceasta suficient să le fie influențat pentru un anumit interval de timp creierul, prin intermediul anumitor unde ce transferă în trupul lor anumite mesaje energetice specifice, care apoi îi fac până la urmă să devină și să rămână o masă de ființe umane ce este amorfă, inertă, blazată, somnolentă și care ulterior se complace într-o evidentă stare de prostrație, de năuceală și de indiferență. Extrem de puține ființe umane știu că la ora actuală este deja cu ușurință posibil să fie împrăștiată rapid, prin intermediul anumitor energii psihotronice, o imensă manifestație de protest pe care eventul o realizează un grup de oameni ferm hotărâți să facă aceasta. Pentru a reuși împrăștierea unei astfel de demonstrații de protest, prin intermediul unor mijloace psihotronice, în prealabil vor fi focalizate asupra acelei mase anumite câmpuri energetice psihotronice care sunt programate să le genereze fie o stare acută de plictiseală, fie o stare acută de frică inexplicabilă, fie o stare de angoasă, cărora acel grup nu le va putea rezista. În astfel de situații cel puțin ciudate, se observă că, fără niciun fel de intervenție polițienească, poate fi în mod inexplicabil anihilată și apoi împrăștiată o anumită demonstrație ce este realizată în masă sau un miting de protest care în urmă cu ceva vreme ar fi provocat fiori de groază în ființa unui dictator crud și încăpățânat. Dat fiind faptul că aceste influențe psihotronice, modulate sunt invizibile, deoarece ele se exercită prin intermediul anumitor

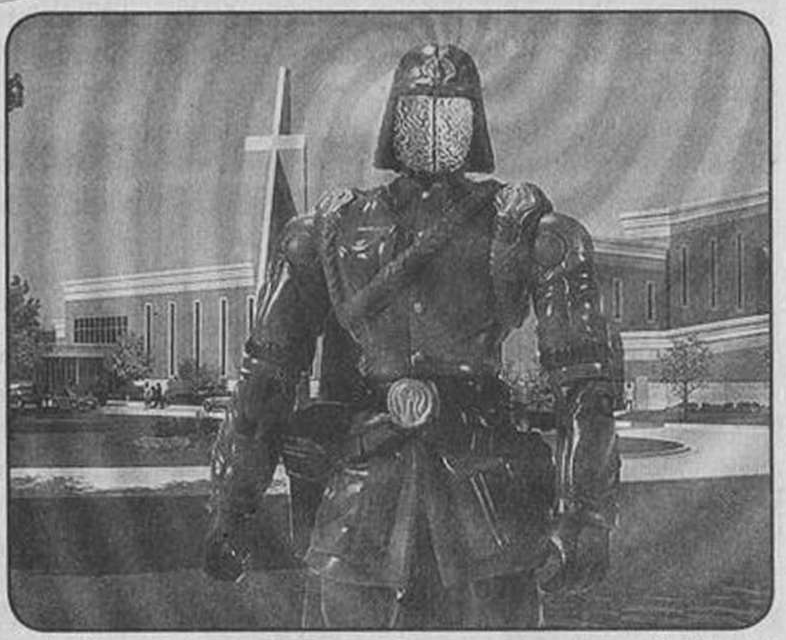

câmpuri de forţă ce sunt declanşate de la distanţă, prin intermediul anumitor tehnologii sofisticate, marea majoritate a fiinţelor umane, care habar n-au despre toate acestea, sunt incapabile să înţeleagă, să conceapă sau măcar să bănuiască că astfel de tehnologii psihotronice există şi, mai mult decât atât, sunt folosite, cel mai adesea în secret. Noi, cei care am lucrat în cadrul unor astfel de programe secrete care se realizează în anumite laboratoare ştim că deja au apărut tehnologii noi, ultrasofisticate, care au început deja să fie utilizate pe scară din ce în ce mai mare, pentru ca întreaga umanitate să fie împinsă pe nesimţite într-o anumită capcană, prin intermediul unor astfel de câmpuri psihotronice, ce trebuie să o seducă şi să o subjuge aproape în totalitate, pentru a o prinde în anumite curente de opinie aberante, îndobitocitoare, pe care cei naivi şi „duşi cu pluta" obişnuiesc să le numească „moda zilei". Astfel de curente de opinie planetare care sunt în mod evident năucitoare şi care cel mai adesea orientează energiile şi aspiraţiilor maselor de fiinţe umane în direcţii inferioare pot fi declanşate cu uşurinţă de la distanţă prin intermediul unor astfel de instalaţii psihotronice, care apoi le induc şi le „implementează" în masele imense de fiinţe umane, făcându-le să devină obişnuinţe colective. În felul acesta sunt făcute să apară, şi apoi sunt întreţinute anumite mode, din ce în ce mai urâte şi mai năucitoare, fie în muzică, fie în artă, fie în cinematografie, mode care subjugă apoi şi orientează într-o direcţie vicioasă, inferioară, distructivă sau aberantă conştiinţele multor fiinţe umane ce se lasă seduse şi manipulate de astfel de influenţe psihotronice. În felul acesta apar anumite mode care sunt îmbrăţişate fără discernământ de către tineri. Un exemplu sugestiv de acest gen este moda tatuajelor şi a piercing-urilor care, dincolo de aparenţe, este o evidentă proliferare a primitivismului tribal, a anumitor forme de magie neagră, a anumitor practici satanice şi a masochismului deghizat, care în felul acesta seduce un număr foarte mare de fiinţe umane naive şi inconştiente. Satanismul care invadează la ora actuală muzica este un alt exemplu edificator de acest gen. Toate aceste influenţe

invizibile, ce se realizează prin intermediul unor instalații psihotronice foarte puternice, care acționează punctual de la distanță, vor lua o amploare din ce în ce mai mare de acum încolo.

Toate acestea și multe alte aplicații de acest gen, care pot fi exercitate de la distanță prin intermediul unor instalații psihotronice adecvate, se vor construi în viitorul apropiat din ce în ce mai mult, pentru a se obține în felul acesta o abjectă victorie asupra ființelor umane ce trăiesc pe această planetă. Dat fiind faptul că cel mai adesea oamenii nici măcar nu concep că așa ceva este cu putință, ei sunt și rămân niște victime inconștiente, deoarece, în plus, ei nu sunt niciodată în stare să observe ceva din toate acestea. Dacă se va continua tot așa, vom vedea că o mulțime de decizii și acțiuni ale anumitor guverne, care în urmă cu ceva vreme ar fi fost de neconceput, vor fi în mod ciudat acceptate în totalitate, fără niciun fel de revoltă, fără uimire, fără nicio împotrivire, ca și cum toate acestea – oricât ar fi de aberante – sunt ceva firesc, cu toate că nefirescul lor și bizareria lor extremă vor fi evidente numai pentru cei foarte puțini care își vor păstra luciditatea necesară și care vor fi imuni la astfel de influențe psihotronice nefaste. Extrem de puțini oameni știu că la ora actuală există deja tehnologii sofisticate ce pot direcționa punctual asupra anumitor zone de pe această planetă câmpuri de unde modulate în prealabil, ce transmit anumite mesaje psihotronice, prin intermediul cărora ființele umane ce le recepționează pot fi condiționate să realizeze cele mai aberante acțiuni, comportându-se de fiecare dată ca și cum ele sunt acelea care au decis de bunăvoie, fără a fi silite de nimeni și de nimic să se comporte sau să acționeze într-un anume mod, ce este în mod evident instinctual, aberant și inadmisibil.

Atunci când aceste tehnologii sofisticate vor putea fi folosite din plin la o scară planetară, vom asista, unii dintre noi, aproape neputincioși la scene aberante, ca de coșmar, în care grupuri chiar foarte mari de ființe umane vor solicita cu un zel bizar, comportându-se întocmai ca niște zombi, să li se introducă tuturor cipuri sub piele, întocmai așa cum se spune în textul din Apocalipsă. Dacă ființele umane nu vor face nimic pentru a deveni, cât mai multe dintre ele, imune la astfel de influențe psihotronice, vom asista în viitorul apropiat la astfel de scene care acum, când vi le evoc, par a fi imposibile și incredibile. Dată fiind aparența înșelătoare a unui „consens unanim" ce va putea fi provocat de la distanță prin intermediul unor astfel de influențe psihotronice extraordinar de puternice, toate acestea le vor permite așa-zișilor „iluminați" să decidă, râzând sardonic, că a venit vremea ca toate ființele umane de pe această planetă să primească, pentru că vor aceasta, cipul RFID în trupul lor de „zombi" ce va fi teleghidat psihotronic prin astfel de instalații tehnologice sofisticate. În felul acesta, o mulțime de ființe umane vor putea fi manipulate cu ușurință de la distanță, prin intermediul anumitor câmpuri psihotronice extrem de puternice, fără ca ele să știe sau să bănuiască ceva despre aceasta. Toate aceste grozăvii, care acum poate că îi vor face pe unii să

râdă atunci când vor afla despre ele, se vor putea totuşi realiza în viitorul apropiat, dacă fiinţele umane vor continua să rămână în această stare de inerţie şi de ignoranţă în care cele mai multe dintre ele se află la ora actuală.

Doar noi, cei care am lucrat ani în şir în acest domeniu tenebros al Programelor Secrete Negre (*Black Programs*) ştim deja că toate acestea şi multe altele, pe care nu le pot menţiona aici, sunt deja perfect realizabile şi în curând ele vor fi aplicate pe o scară din ce în ce mai mare. Toate aceste descoperiri secrete, care vor fi utilizate pentru a provoca teribile influenţe negative (malefice – n.t.) deschid şi alte perspective înfricoşătoare, care sunt deja pregătite în faza de proiect pentru a fi propuse, înainte ca ele să fie impuse cu de-a sila la nivel planetar. Atunci când fiinţele umane vor fi inundate în masă sau în grup cu astfel de energii invizibile, ce vor vehicula influenţe nefaste, foarte multe fiinţe umane ignorante şi inconştiente vor cădea cu uşurinţă în capcana nebănuită care li se întinde. O astfel de capcană este şi mai înfricoşătoare şi mai perfidă, dacă avem în vedere că ea este invizibilă, inodoră, imaterială şi, mai mult decât atât, este de o eficacitate malefică de-a dreptul cutremurătoare. Aceste capcane insidioase cu care umanitatea se va confrunta din ce în ce mai mult în viitorul apropriat sunt şi vor fi undele purtătoare ale unor anumite energii, ce vehiculează un anumit mesaj şi care au o anumită frecvenţă de vibraţie. Astfel de unde vor interfera cu uşurinţă cu trupurile receptive ale oamenilor şi îi vor face apoi să reacţioneze în conformitate cu mesajele psihotronice pe care le vehiculează. De altfel, ar trebui să ştiţi că întotdeauna, fără excepţie, armele care îi sperie cel mai mult pe militari sunt acelea care nu se văd şi care nu se aud. Cu toate acestea, la ora actuală se ştie chiar foarte bine că astfel de arme pot să genereze efecte cumplite şi un astfel de efect, în aparenţă inexplicabil, poate să apară atunci când, spre exemplu, un regiment ce se îndreaptă către un anumit obiectiv este brusc cuprins de o stare de panică inexplicabilă, apoi rămâne încremenit pentru câteva minute şi după aceea toţi soldaţii fug care încotro, fiind instantaneu cuprinşi de o stare

inevitabilă de groază care le inundă ființa. În felul acesta, cei care vor deține o astfel de armă teribilă vor putea să învingă chiar și atunci când nu dispun decât de 3 specialiști care pun în prealabil în funcțiune o instalație psihotronică sofisticată, ce transmite apoi punctual la distanță anumite energii psihotronice stranii, care declanșează într-o anumită succesiune efectele pe care le-am descris anterior. Noi, cei care am lucrat în cadrul unor astfel de Programe Secrete Negre (*Black Programs*), știm chiar foarte bine că așa-zișii „iluminați" dețin în laboratoarele lor subterane secrete o mulțime de astfel de arme, ce se bazează în principal pe unde modulate, care au diferite frecvențe de vibrație. Așa cum am arătat anterior, la ora actuală se știe în anumite medii că instalația HAARP este folosită deja fie pentru a declanșa punctual cutremure, fie pentru a provoca modificări climatice nefaste și, mai mult decât atât, tot instalația HAARP este deja utilizată pentru a dezlănțui manifestări colective anarhice în cadrul anumitor națiuni sau în anumite zone către care sunt în prealabil direcționate anumite energii psihotronice, ce sunt într-un anume fel modulate. Cu toate că, la prima vedere, astfel de afirmații par a fi nebunești, asistăm totuși, așa cum am mai spus, la evidente experiențe psihotronice de acest gen în cazul „revoluțiilor" stranii care sunt declanșate, rând pe rând, cu instalația HAARP, în țările arabe.

R: *Ce părere aveți despre așa-zișii planificatori invizibili cu care s-ar părea că acționează în cârdășie elita așa-zișilor „iluminați"?*

CPSN: Răspunsul la această întrebare complexă are trebui să fie nuanțat. După părerea mea, există mai multe tipuri de așa-zișii planificatori invizibili. Există anumiți planificatori umani, vicleni, malefic orientați și un exemplu de acest gen îl reprezintă elita Francmasoneriei mondiale, care la rândul ei este condusă din umbră de așa-zișii „iluminați". Elita așa-zișilor „iluminați" rămâne mai mereu în umbră, iar membrii acestei elite satanice sunt animați de evidente interese egoiste, malefice, nefaste. Așa cum am arătat, acești planificatori umani malefici se află sub controlul așa-zișilor „iluminați" care și aceștia, la rândul lor,

se află sub controlul şi sub conducerea altor planificatori, ce sunt în mod evident orientaţi satanic şi care nu sunt oameni, dar care au, doar în aparenţă, subliniez în aparenţă, o înfăţişare umană. Noi ştim că, la ora actuală, pe planeta Pământ există unele fiinţe ce au o inteligenţă diabolică şi care sunt cunoscute sub numele de reptilieni, iar aceste fiinţe extraterestre au venit pe planeta Pământ, unde se şi află încă, din diferite locuri. Aceşti reptilieni trag sforile din umbră într-un mod disimulat, vicios şi satanic.

Noi ştim că reptilienii sunt foarte periculoşi pentru oameni. Apoi este necesar să aflaţi că există şi un alt tip de planificatori invizibili, pe care nu-i cunoaşte nimeni de pe această planetă şi care rămân într-un mod viclean ascunşi pe planeta lor, de unde ei acţionează totuşi cu o imensă putere nefastă. După cum le dictează interesele lor egoiste, ei îi influenţează în rău pe şefii importanţi ai aceste planete, care conduc lumea.

Cu toate acestea, consider că este necesar să menţionez în trecere că unele structuri politice chiar foarte mari şi deosebit de importante cum ar fi ONU, NATO şi anumite agenţii ce există în ţările cele mai civilizate includ deja la ora actuală unele fiinţe extraterestre care au luat o formă umană şi al căror principal scop este să conducă pas cu pas această lume la pieire, în scopul de a prelua la un moment dat controlul şi de a-i subjuga pe cei care, în final, vor mai rămâne în viaţă din populaţia planetei Pământ. Printre altele, ei au propus deja ca peste 5 miliarde de fiinţe umane să fie ucise prin felurite mijloace, printre care se află inocularea anumitor viruşi, infectarea cu HIV sau chiar declanşarea în anumite zone de pe planeta Pământ a unor genocide de mari proporţii. În final, atunci când sinistrele lor ţeluri malefice vor fi realizate în totalitate, această minoritate, care de fapt sunt extratereştrii malefic orientaţi ce şi-au asumat o aparentă formă umană, va prelua în totalitate controlul şi va urmări să conducă această planetă cu o aroganţă, cu un despotism şi cu o cruzime fără pereche. Este necesar să ştiţi că aceste fiinţe extraterestre care şi-au asumat o înşelătoare formă umană sunt complet lipsite de sentimente, sunt reci, sunt incapabile de iubire şi cel mai adesea ele acţionează întocmai precum nişte clone bizare ale reptilienilor şi ale demonilor.

Pentru a descoperi măcar intuitiv toate acestea este suficient să privim cu o anumită obiectivitate, fără a ne lăsa prinşi de acţiune, anumite seriale TV în care se dezvăluie – cu un scop ascuns – prezenţa ciudată a vampirilor în toate structurile importante ale aceste planete, inclusiv în anumite sectoare profesionale sau private. Ar trebui totodată să vă dea de gândit că aceşti vampiri ne sunt în mod paradoxal prezentaţi astfel încât să genereze în noi fie dorinţa de a-i imita, fie chiar o vie şi perversă simpatie. Ştiind aceasta, vă sfătuim să nu priviţi niciodată toate acestea aşa cum vă sunt prezentate – mai ales în anumite filme – şi cum apar ele la prima vedere, căci întotdeauna în spatele a ceea ce ni se arată în astfel de filme descoperim, mai ales atunci când analizăm totul cu

obiectivitate, fără a ne lăsa înșelați de aparențe, că undeva „în culise" există o realitate cutremurătoare pe care adesea cei mai mulți dintre noi nici măcar nu o bănuim. În ultima vreme, se observă din ce în ce mai des că astfel de mesaje, care sunt în realitate malefice, ne sunt prezentate într-o formă tentantă și atrăgătoare. În astfel de cazuri, răul este într-un mod abil amalgamat și cu un pic de bine, pentru a ne tenta să cădem în înșelătoarea capcană ce ne este întinsă în felul acesta.

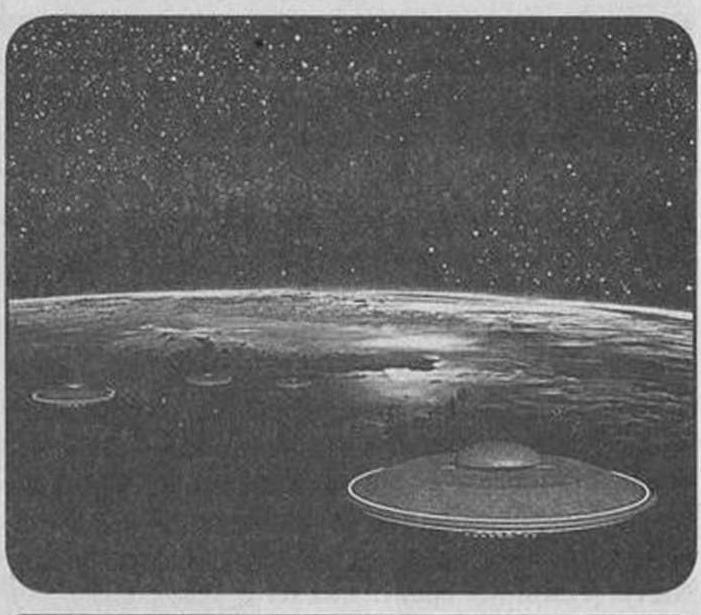

Domnul X afirmă că planeta Pământ este de mult timp observată îndeaproape de mai multe civilizații extraterestre...

La ora actuală, astfel de aspecte stranii sunt prezente aproape pretutindeni în lumea întreagă și ele vehiculează tentațiile insidioase ale sferei demoniacului. (Demoniacul ca manifestare este foarte tentant pentru ființele umane ignorante și naive, mai ales datorită faptului că în cazul demoniacului, răul este deja prezent, fiind însă amestecat și cu foarte puțin bine. Aceasta face ca mulți să se lase cu ușurință influențați de aceste energii insidioase, care după aceea proliferează și apoi le acaparează pe ființele umane care le cad pradă – n.t.). Acum mai mult ca niciodată, demoniacul este prezent aproape pretutindeni în această lume. După părerea mea, nu există niciun continent pe această planetă care să nu fi fost afectat de influența demoniacului. Mulți dintre noi credem că demonii se află undeva în spațiu sau în nu știu ce infern. Puțini știu însă că de fapt demonii se află adeseori chiar în fața noastră sau chiar alături de noi, dar cel mai adesea, datorită ignoranței în care ne complacem, noi nu știm și nici nu bănuim nimic despre toate acestea. Ar merita să ne întrebăm de ce anumite informații referitoare la mutilările misterioase pe care le realizează extratereștrii malefici, de ce unele știri referitoare la anumite dispariții enigmatice sau unele dovezi concludente despre urmele inexplicabile ce există în anumite locuri pe această planetă lipsesc cel mai adesea din publicațiile curente, din emisiunile de la televiziune sau de la radio...

V-ați întrebat vreodată cine anume decide la vârf în cadrul agențiilor de știri, ce anume poate fi spus și ce anume nu poate fi spus; ce anume poate fi publicat și

ce anume nu poate fi publicat; ce anume poate fi arătat şi ce este strict interzis să fie difuzat? V-aţi întrebat vreodată cine sunt aceia care au astfel de funcţii? V-aţi întrebat vreodată cum este cu putinţă ca o mulţime de ştiri ce sunt în mod evident deranjante pentru aşa-zişii „iluminaţi" să fie de fiecare dată atent cenzurate şi apoi eliminate pentru totdeauna? V-aţi întrebat de ce avem parte, în cadrul programelor de televiziune, doar de anumite emisiuni care cel mai adesea ne spală creierul şi totodată urmăresc o insidioasă formare a noastră, sau, mai bine spus, o deformare? V-aţi întrebat de ce sunt propuse în anumite condiţii sume uriaşe pentru cumpărarea anumitor mijloace mass-media care sunt la un moment dat deranjante? V-aţi întrebat de ce anumite posturi TV care riscă să facă emisiuni îndrăzneţe despre anumite subiecte tabu dispar apoi pe neaşteptate, pentru totdeauna? V-aţi întrebat vreodată cine sunt aceia care decid ce trebuie să predomine în cadrul emisiunilor TV sau în cadrul articolelor pe care le citiţi în ziarele care au o audienţă foarte mare? V-aţi întrebat de ce se face o publicitate atât de mare pentru anumite jocuri video, care, dincolo de aparenţe, urmăresc să ne sugestioneze în rău şi să ne direcţioneze gândirea într-un mod nefast? Aş mai putea continua cu multe alte întrebări de acest gen, dar prefer să mă opresc aici. Adaug însă că lista pe care pot să o alcătuiesc în felul acesta este lungă!

R: *Aţi vrea să ne oferiţi câteva precizări cu privire la viaţa ce există dincolo de planeta Pământ?*

CPSN: Vreau să vă spun încă de la început că această întrebare este pentru mine foarte importantă. Chiar vă mulţumesc că aţi formulat-o. În primul meu interviu am afirmat că viaţa este prezentă aproape pretutindeni în Univers şi am subliniat că ea poate avea forme surprinzătoare, chiar neaşteptate, cel puţin în raport cu tot ceea ce ne reprezentăm noi ca fiind viaţă. În afara diferitelor aspecte, unele dintre ele senzaţionale, ce sunt arătate fie în unele filme, fie în anumite seriale TV, pot să spun cu o certitudine de nezdruncinat că, în anumite locuri din Univers, există forme de viaţă foarte asemănătoare cu cea de pe Pământ. Ceea ce diferenţiază viaţa de pe planeta Pământ de viaţa de pe alte planete sunt nuanţele. În viaţa de pe alte planete există diferenţe în ce priveşte nuanţele de culori, şi anume verdele care predomină aici este un verde viu, în timp ce acest verde este foarte pal pe alte planete. Albastrul pe care îl admirăm cu toţii pe această planetă poate să fie un albastru foarte pal pe o altă planetă, însă acolo, pe alte planete ce au viaţă, întâlnim şi tonuri predominante de gri sau de portocaliu pal. Fiinţele care trăiesc în acele locuri din Univers, pe anumite planete pe care există viaţă, sunt structurate la modul general vorbind la fel cum sunt structuraţi oamenii de pe planeta noastră, dar pot să adaug că acele fiinţe inteligente, ce se întâlnesc pe acele planete, au multe dintre ele un mod de viaţă mult mai avansat decât modul nostru de viaţă, pe care îl cunoaştem cu toţii aici, pe Pământ. Dat fiind faptul că nu voi putea aborda toate aspectele pe care această întrebare le implică, nu voi spune deocamdată în ce relaţii trăiesc aceste fiinţe, dar totodată pot să afirm

cu tărie că imensa majoritate a civilizațiilor extraterestre sunt foarte pașnice și trăiesc într-un mod armonios și plin de ceea ce am putea numi aici, pe Pământ, înțelepciune. Iubirea, bunătatea, bunăvoința și ceea ce am putea numi bun-simț le caracterizează cel mai adesea. Astfel de civilizații au descoperit deja că există un Creator Suprem ce este plin de înțelepciune, veșnic și Acesta este Cel despre care aici pe Pământ, mulți dintre noi avem doar o reprezentare palidă și incertă și pe care Îl numim Dumnezeu.

Oamenii au ridicat aici, pe Pământ, orașe în care este concentrată populația. Și în cadrul civilizațiilor extraterestre există ceea ce am putea numi orașe, dar trebuie să știți că ele sunt mult diferite. În cadrul acelor civilizații extraterestre avansate, fiecare ființă extraterestră are o suprafață locuibilă mult mai mare decât avem noi, oamenii, aici pe Pământ, iar modul lor de viață este în totală armonie cu natura. Spre exemplu, pentru a răci aerul într-o cameră, noi folosim o instalație ce consumă mult curent electric, ei au în schimb pereți cu apă care au atât rolul de a reduce temperatura dintr-o cameră, cât și menirea de decor. În cadrul civilizațiilor extraterestre, aproape totul este integrat într-o ambianță foarte armonioasă, frumoasă, unde domnește o stare profundă de pace și liniște sufletească. Vă mărturisesc că am regăsit la astfel de civilizații extraterestre avansate aspecte care sunt identice cu modul de viață al venusienilor.

R: *Programele Secrete Negre* (Black Programs) *în cadrul cărora ați fost implicat au într-o oarecare măsură legătură cu exploatarea planetelor pe care există viață extraterestră?*

CPSN: Vă pot spune că, într-adevăr, de mai mulți ani, noi, cei care suntem angrenați în astfel de Programe Secrete Negre (*Black Programs*) intrăm adeseori în contact cu diferite rase extraterestre, ce există în anumite baze militare, care sunt amplasate în diferite locuri de pe glob, iar unele dintre programele în cadrul cărora am lucrat și încă mai lucrez îmi permit să întâlnesc anumite ființe extraterestre inteligente, ce sunt non-umane. Multiplele experiențe pe care le-am realizat în ultimii 20 de ani m-au îmbogățit foarte mult și tocmai de aceea pot să afirm că sunt perfect sigur că omul nu a fost niciodată singur în acest Univers. Pot să vă spun că mult timp am realizat în cadrul unor astfel de programe secrete unele cercetări amănunțite ce vizau determinarea elementelor care fac posibilă activitatea în comun cu anumite rase extraterestre.

Pot să vă mai spun că am întâlnit anumiți geneticieni care trăiesc de multă vreme doar la bordul unor nave spațiale imense, ce au dimensiuni de câteva sute de kilometri. Acești geneticieni creează apoi în laborator anumite rase, pe care după aceea le plasează în anumite locuri din Univers, pe anumite planete unde există viață, pentru ca aceste rase să-și continue după aceea nestingherite evoluția.

Desigur, una dintre întrebările pe care s-ar putea ca mulți dintre voi să v-o

puneţi este aceea dacă nu cumva şi omul este de fapt una dintre experienţele genetice ce au fost realizate cândva în trecut de către o civilizaţie extraterestră... Chiar dacă pe unii dintre voi vă va uimi acest răspuns, eu afirm că sunt în măsură să cred că răspunsul la această întrebare este „DA". Aici pot să mai adaug ceva. Civilizaţia extraterestră care ne-a creat cândva, la origini, nu a venit niciodată după aceea să ne mai vadă, căci altor rase extraterestre le-a fost ulterior încredinţată această activitate. Tocmai de aceea, planeta Pământ a fost adeseori vizitată de unele rase extraterestre şi în felul acesta anumite evenimente cumplite ce ar fi putut să apară pe această planetă au fost evitate, căci de mai multe ori omul s-a aflat la limita suprimării vieţii pe Pământ, mai ales datorită dorinţei lui demente de a dobândi putere totală asupra semenilor săi.

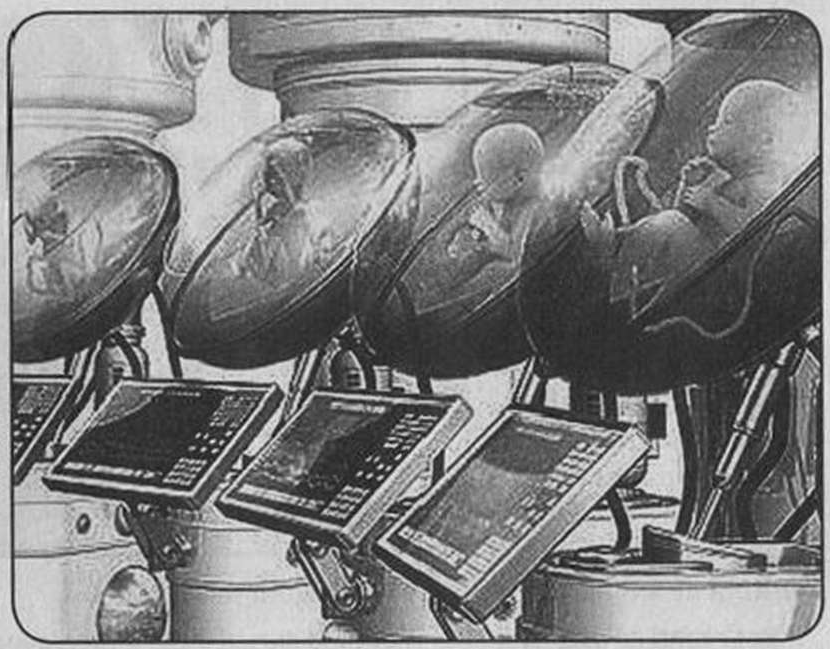

În conformitate cu afirmaţiile domnului X, clonarea umană este în desfăşurare... Aşa cum de altfel ni se prezintă în filmul Gattaca, *selecţia genetică ce se realizează ar putea crea în viitor o elită despre care se spune că ar putea depăşi cu mult capacităţile fiinţelor umane obişnuite.*

R: *Aţi putea să ne spuneţi care a fost Programul Secret Negru (*Black Program*) în care aţi fost cel mai mult timp implicat?*

CPSN: Nu-mi pot permite să dau acum astfel de informaţii, ce ar putea fi fatale pentru mine. Vă rog să aveţi în vedere că fiecare lucru care îmi este cu putinţă va fi realizat la vremea sa. Consider că nu a venit încă vremea să vorbesc despre acest program secret.

Trebuie însă să ştiţi că acesta nu este unicul Program Secret Negru (*Black Program*) în cadrul căruia am fost implicat. La ora actuală mai sunt şi alte programe secrete în desfăşurare. Eu personal particip la trei dintre aceste programe. Dar aceste aspecte vor fi explicate abia atunci când va fi cu putinţă aceasta.

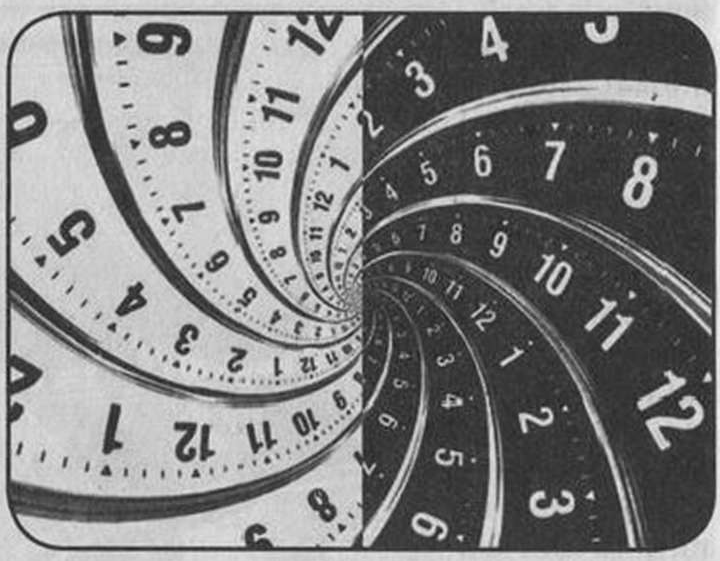

La ora actuală, considerați că eu sunt un om dintre cei 6,5 miliarde de oameni de pe Pământ, chiar dacă în simultaneitate sunt învestit cu anumite funcții și responsabilități și în altă parte. Vă pot spune că aceste funcții pe care le am nu fac din mine o ființă arogantă sau orgolioasă, departe de mine așa ceva. Oamenii care mă cunosc îndeaproape știu că am umilința de a fi pe cât posibil la fel precum toți ceilalți.

R: *Credeți că ați fost măcar o dată în cursul vieții dumneavoastră obiectul unei eventuale manipulări a conștiinței, pentru a vă face să participați la ceva care ar putea fie să slujească, fie să dăuneze într-un anume fel umanității?*

CPSN: Întrebarea dumneavoastră are, cel puțin în viziunea mea, meritul de a fi... cât se poate de directă. Mă voi strădui tocmai de aceea să răspund, vorbind despre câteva aspecte care vă vor permite să vă dați seama dacă s-a petrecut sau nu măcar o dată așa ceva.

Îmi amintesc chiar foarte bine momentul în care ne-am întâlnit pentru prima dată. Întâlnirea noastră a fost foarte plăcută și totodată îmi amintesc chiar și acum momentul în care m-ați privit din cap până în picioare cu multă atenție. Erați conștient că aveți în față o persoană ce este la fel ca dumneavoastră, dar în adâncul ființei ceva anume vă tulbura. Și în acele clipe nu puteați defini cu exactitate natura acelei tulburări. Ați perceput atunci în mod intuitiv faptul că, parțial, eu sunt totodată și altceva. Dar cu toate acestea nu vă era cu putință să știți cu precizie în ce mod eu sunt totodată și altceva. În ceea ce privește strângerea dumneavoastră de mână, aceasta a fost călduroasă, iar eu am efectuat în acele clipe ceea ce aș putea numi o „scanare" pozitivă. Aș adăuga că acesta este fenomenul pe care l-ați simțit din plin atunci: „scanarea". De fapt, dacă ar fi să analizăm într-un anume mod acest termen care este „scanarea" s-ar putea spune că numai un anumit gen de aparat poate realiza o scanare. Cel mai adesea noi, oamenii, nu prea înțelegem cum este cu putință ca un om să poată „scana" un alt om. Un astfel de fenomen, ce ține de domeniul paranormalului, evidențiază anumite tehnologii complexe pe care un om obișnuit nu le are nici trezite și nici dinamizate în trupul sau în conștiința lui. La prima noastră întâlnire, v-am mărturisit în mod sincer că am fost modificat din punct de vedere genetic. În

special pentru că așa ceva nu îmi este permis, nu voi intra niciodată în detalii și în plus nici nu văd în ce mod v-ar putea ajuta o astfel de informație. Dat fiind nivelul la care vă aflați dumneavoastră personal ca om, adaug că oferirea unor astfel de informații nu v-ar fi de niciun folos și tocmai de aceea subliniez că ele ar constitui în viziunea mea satisfacerea unei banale și inutile curiozități.

În urma acestei modificări genetice despre care am vorbit anterior, am dobândit într-adevăr, printre altele, capacitatea paranormală de „a scana" o ființă umană în numai câteva secunde, fie în timpul unei strângeri de mână, fie atunci când îmi focalizez asupra acelei ființe o privire pătrunzătoare și atentă. Să vedem acum care este avantajul de a fi înzestrat cu o astfel de capacitate sau, altfel spus, cu o astfel de „opțiune"?

Trebuie să știți că, la modul general vorbind, mă folosesc de această înzestrare paranormală pentru a afla mai întâi dacă cel sau cea care se află în fața mea este sau nu o ființă umană. În nouă cazuri din zece, acest proces paranormal de scanare se limitează la acest aspect. Dar trebuie să știți că este pentru mine posibil să merg chiar mai departe, sau altfel spus să accesez niveluri mult mai profunde ale ființei ce se află în fața mea, și în felul acesta devine cu putință să determin, printre altele, nivelul specific de agresivitate, nivelul specific de emotivitate sau chiar nivelul de sensibilitate la anumite energii înalte al persoanei respective. La un moment dat, vă pot mărturisi că aveam o astfel de sarcină în cadrul unui anumit minister... unde trebuia să realizez la cerere anumite rapoarte, ce conțineau concluziile mele în urma unor astfel de „scanări" paranormale, pe care trebuia să le realizez asupra anumitor ființe umane care îmi erau indicate. Apoi, în final, realizam un anumit raport clar, succint și la obiect. În cadrul unor astfel de „scanări" paranormale, una sau mai multe persoane erau chemate rând pe rând într-un birou, iar eu le „scanam" cu multă atenție din cap până în picioare. Apoi, în final, mă retrăgeam discret într-un alt birou, îmi scriam conștiincios raportul referitor la acele persoane și îl lăsam într-un plic sigilat unei anumite persoane ce era desemnată să îl transmită mai departe superiorilor mei. După aceea, eu plecam din acel minister ca și cum nu se petrecuse nimic. Vă mărturisesc că există pretutindeni în lume oameni care, în urma unui antrenament adecvat, pot să realizeze întocmai ca și mine o astfel de „scanare" paranormală. Trebuie însă să știți că astfel de persoane care sunt capabile să realizeze aceasta nu sunt modificate genetic ca mine și de aceea se poate spune că în cazul lor este vorba de o înzestrare naturală sau de o anumită transformare ce a apărut în urma unui antrenament special care cel mai adesea este menținut secret. Trecând încă din fragedă copilărie prin anumite Programe Secrete Negre (*Black Programs*), ne putem gândi că în tot acest timp am fost poate obiectul unei anumite programări și că este totodată cu putință ca eu să fi fost utilizat în anumite situații drept trăgător cu arme de foc, fără ca eu să știu ceva despre aceasta.

Vă mărturisesc cât se poate de sincer că nu neg aceasta. Chiar și așa ceva este posibil. Nu pot să dau un răspuns sigur în această direcție. Dar vreau totodată să subliniez că așa ceva este valabil cam pentru toată lumea, căci cu toate tehnologiile sofisticate, unele dintre ele ultrasecrete, care există la ora actuală este posibil să programăm 95% dintre ființele umane să facă orice. Când spun orice, este necesar să vă dați seama că orice... înseamnă chiar orice, mai ales în rău. Extrem de puține ființe umane știu la ora actuală ce anume poate fi și ce anume poate face în această direcție un excelent instrument, prin intermediul căruia o ființă umană poate fi manipulată în nu contează ce direcție, condiționată și influențată de la distanță fără ca ea să bănuiască nimic despre aceasta. Evident, în astfel de situații este suficient să se știe cu precizie că un anumit telefon mobil este în posesia unei anumite ființe umane – care urmează să fie ținta unei astfel de influențe – ca să se poată realiza la distanță prin intermediul telefonului ei mobil. Atunci când este vorba de influențarea în masă a unei națiuni, pot fi folosite în mod eficient pentru aceasta fie televizorul, fie undele ce sunt vehiculate de sistemul Bluetooth sau undele Wi-Fi. Merită să nu pierdem de asemenea din vedere că nici așa-numiții curenți purtători liniari nu trebuie să fie ignorați, căci și ei permit să se exercite anumite influențe psihotronice de la distanță, fără ca cineva să bănuiască sau să știe cu exactitate ce anume se petrece atunci.

Nu am să vă vorbesc aici *in extenso* despre tot ceea ce ni se pune fără încetare în apa de la robinet, care este departe de a fi inofensivă sau pură. În plus, merită să ne amintim că în pasta de dinți este introdus fluor. Știm că toată lumea folosește măcar pentru ca să facă duș apa așa-zis obișnuită de la robinet, ori adevărul este că aceasta este și rămâne primul mijloc de influențare și chiar de programare pe ascuns a populației. Dacă aveți mijloace adecvate, vă sfătuim să analizați neîntârziat apa care ajunge prin rețeaua de alimentare cu apă potabilă la voi acasă și veți observa cât de mare este procentul de litiu în acea apă și în felul acesta veți începe să înțelegeți... Uitați-vă apoi într-un dicționar de specialitate și descoperiți care anume sunt efectele de lungă durată ale litiului asupra sistemului nervos și în felul acesta vă veți putea da seama, dacă aveți suficientă inteligență, că ceea ce unii numesc în batjocură „teoria conspirației" nu este de fapt o teorie, ci este o cutremurătoare realitate. Dacă veți merge în alte țări, veți observa că pretutindeni este la fel, iar în cazul anumitor națiuni este chiar mai accentuat acest proces de manipulare și astfel vă veți putea da seama că acest fenomen pe care l-am descris succint aici are totuși loc actualmente la nivel planetar. S-ar putea spune cu mult mai mult despre toate acestea, dar prefer să mă opresc aici...

Cu toate acestea, dat fiind faptul că am trăit acea experiență neobișnuită ce este catalogată ca fiind o stare de moarte iminentă (SMI), care a durat peste 16 ore și care mi-a fost provocată de anumite ființe extraterestre, am aflat apoi că mi s-a făcut aceasta pentru a mi se implementa tot ceea ce îmi permite acum să lucrez

în cadrul Programelor Secrete Negre (*Black Programs*), unde răspund de anumite module importante. Aceasta îmi dovedeşte într-o anumită măsură faptul că, dacă a existat cumva o anumită programare în ceea ce mă priveşte, nu sunt deocamdată sigur 100% că ea a fost negativă (malefică - n.t.). Pentru mine nu are nicio importanţă că programarea mea serveşte totuşi anumite interese, atâta timp cât tot ceea ce fac îmi apare ca fiind de partea cea bună a lucrurilor.

În această fotografie este surprinsă renumita Google-car, *ce recepteaza fără ca noi să ştim datele Wi-Fi.*

Tot ceea ce eu simt nu serveşte acestei lumi şi am impresia că nici nu intră în vreun conflict cu ea. Aproape tot ceea ce eu simt în această stare mult îmbogăţită în care mă aflu nu aparţine acestei epoci în exclusivitate şi nici acestei lumi. Ceea ce simt nu influenţează cu nimic modul meu de a trăi şi nici deciziile mele. Aş putea să mai adaug că aceasta nu face decât să mă protejeze chiar foarte bine atunci când este cazul (spre exemplu, în situaţiile în care în trupul meu pătrund anumiţi viruşi) şi în plus aceasta îmi permite să am acces prin intermediul unor fenomene de sintonizare paranormală (este de fapt vorba aici de declanşarea unor procese de *rezonanţă ocultă®* care evidenţiază în felul acesta structura holografică a Manifestării, în cadrul căreia totul se oglindeşte în parte, iar partea este inclusă într-un mod armonic şi indescriptibil în marele tot – n.t.) la o mulţime de informaţii şi evenimente care pot fi accesate de mine prin proiecţia paranormală a unei părţi din mine la mare distanţă (Este vorba de un fenomen de ubicuitate paranormală, care îi permite fiinţei în cauză să fie şi să se manifeste într-un mod conştient în două locuri deodată în acelaşi timp. În terminologia parapsihologică a limbii engleze această capacitate este supranumită *remote viewing* – n.t.).

Adaug că toate acestea nu au nimic de a face cu felurite aspecte senzaţionale ce sunt prezentate în anumite seriale TV. Vă mărturisesc că de fapt cazul meu este cu totul aparte şi nu seamănă cu nimic din ceea ce este prezentat în astfel de seriale, care sunt cel mai adesea catalogate ca fiind ştiinţifico-fantastice.

Dar aceasta nu înseamnă că totuşi, toate aceste aspecte despre care am vorbit

în cele două interviuri nu există. Dimpotrivă, toate acestea sunt perfect reale. Unele dintre ființele inteligente care au doar în aparență o înfățișare umană sunt de fapt purtătoare (prin aceasta, domnul X sugerează că astfel de ființe extraterestre sunt în realitate niște *sui generis* canale de manifestare – n.t.) ale anumitor aspecte enigmatice sau energii imense pe care nici nu vi le puteți imagina.

Aș putea să mai adaug că diferențele dintre o ființă umană și o astfel de ființă extraterestră, care are doar o înfățișare umană, nu pot fi detectate nici printr-o radiografie, nici prin intermediul scanerului medical.

R: *Fiindcă veni vorba, îmi amintesc că la prima noastră întâlnire ați făcut aluzie la faptul că aveți anumite implanturi. Ne puteți spune mai multe despre aceasta?*

CPSN: Da, am într-adevăr 4 implanturi speciale în trup. Nu este nimic extraordinar de spus în această direcție. Este totodată vorba despre niște măsuri de înaltă securitate, care îmi permit oricând accesul în anumite baze subterane secrete.

Am nivelul de acreditare UCTS-E6 și doar aceste implanturi speciale sunt mărturia acestei acreditări. Pot să vă spun că nu există un alt mod de identificare în afara acestei tehnologii. Aceste implanturi sunt de fapt niște cristale ce conțin anumite informații strict secrete, particulare. Numai aparatele din complexele subterane pot să citească și să identifice acest gen de informații. Aceasta îmi permite de asemenea să mă aflu în prezența membrilor anumitor rase extraterestre fără niciun risc, căci frecvențele de vibrație ce sunt emise de aceste cristale indică instantaneu cine sunt, în virtutea acestei acreditări.

Adaug însă că aceste implanturi speciale sunt activate sau dezactivate numai atunci când ajung într-un anumit loc ce face cu putință aceasta. În rest, aceste implanturi speciale sunt nedetectabile, iar atunci când sunt dezactivate sunt inoperante. Ele pot fi totuși detectate și activate eventual de la distanță, de pe un anumit satelit sau dintr-o navă spațială. Mai există aici și alte aspecte pe care deocamdată nu le voi putea aborda. Vom vorbi eventual despre aceasta ceva

Domnul X declară că deține 4 tipuri de implanturi speciale care, printre altele, îi permit să aibă oricând acces într-un mod discret în complexele subterane de înaltă securitate ce sunt controlate din umbră de așa-zișii „iluminați".

mai târziu, atunci când situaţia mea va fi net favorabilă acestui gen de dezvăluire.

R: *Actualmente se vorbeşte din ce în ce mai mult despre anul 2012 ca despre o dată foarte importantă. Ne puteţi da câteva informaţii esenţiale despre ceea ce s-ar putea produce atunci?*

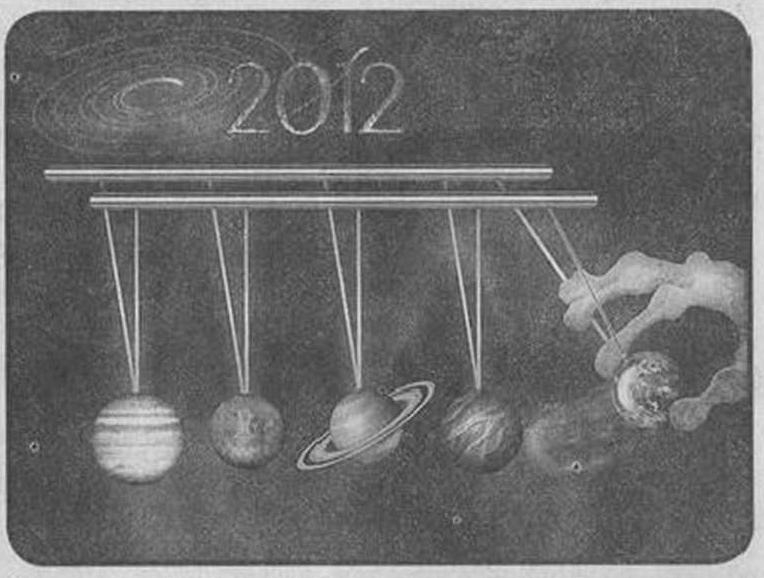

Confidenţele pe care domnul X ni le-a oferit cu privire la anul 2012 sunt neliniştitoare. În viziunea sa, alinierea planetară care urmează să apară riscă să declanşeze o dereglare de proporţii a polilor magnetici.

CPSN: Anul 2012 este un moment de referinţă, ce indică de fapt încheierea unui anumit ciclu, moment în care sunt susceptibile să se producă în ambianţa planetei noastre anumite evenimente cu totul extraordinare, cu ecouri cosmice. Ţin însă să subliniez că nimic nu dovedeşte deocamdată faptul că aceste evenimente vor avea loc exact în anul 2012. Aceste evenimente pot avea loc în anul 2013, aşa cum ele pot avea loc în anul 2014 sau chiar câţiva ani mai târziu. La modul general vorbind, anul 2012 rămâne însă un an de referinţă.

Cele 8 planete principale ale acestui sistem solar se vor alinia, formând astfel o configuraţie cu totul aparte, care va declanşa un anumit proces de interferenţă. Cu acea ocazie, câmpul gravitaţional global va fi perturbat şi aceasta va influenţa într-un anume mod întregul sistem solar.

Acest aspect va putea provoca o dereglare a polilor magnetici, ceea ce va declanşa mari mişcări tectonice; toate acestea vor putea să cauzeze anumite catastrofe şi în consecinţă toate acestea vor face să apară un număr chiar foarte mare de morţi. Este semnificativ faptul că deja la nivelul Soarelui a început o activitate complexă, ce s-ar părea că favorizează apariţia unor astfel de evenimente catastrofale.

După cum aţi aflat deja, noi am reuşit să călătorim adeseori în timp. Am explorat în felul acesta anumite evenimente din trecut şi, atunci când a fost posibil, am explorat chiar unele momente din viitor. Studiul dintr-un anumit punct de vedere al unor aspecte a necesitat realizarea unor călătorii în timp. Cu toate acestea, după cum am constatat, nu s-a putut trece de data de 21.12.2012.

Cei care ne-am proiectat în viitor în cadrul programelor la care am participat am constatat că ne apare în față, în mod evident, o enigmatică spirală ce se înalță către o imensă gaură neagră. Pe baza experienței pe care deja am acumulat-o în cadrul călătoriilor în timp, am dedus că aceasta reprezintă de fapt o ocultare ce este de fapt provocată. Mai precis, este un fel de „barieră" stranie, ce ni se înfățișează în final ca un perete foarte întunecat și totodată imposibil de atins. Pur și simplu am constatat că nu ne este permis să trecem prin intermediul călătoriilor în timp – în dimensiunea viitorului – pentru a vedea ce se petrece dincolo de această dată. Mai multe programe de explorare a viitorului au urmărit fiecare în parte să treacă de această limită, dar cu toate acestea niciunul dintre ele nu a reușit.

Mai mult, am avut chiar câteva contacte cu alți călători în timp ce au venit la noi din viitor. Niciunul dintre ei nu a fost capabil să ne dea răspunsuri edificatoare, căci am putut să ne dăm seama că de ei ne desparte un anumit salt cuantic de mare importanță și un imens hiatus, în care totul este vid. Acești călători din viitor aparțin celui de-al 34-lea secol al erei noastre. Am putut constata în felul acesta că ei continuă să aibă o înfățișare umană și în plus au o sănătate mult mai bună decât cea pe care o au oamenii, la modul general vorbind, aici, pe planeta Pământ. Am descoperit totodată, cu uimire, că ei sunt capabili să trăiască mult mai mult. Ceea ce este însă și mai uimitor este faptul că acești călători care au venit la noi din viitor se confruntă cu aceleași dificultăți pe care le-am întâlnit și noi în explorarea acestui interval de timp, ce este imposibil de atins (pentru ei aceasta reprezentând de fapt o deplasare în trecut). Ei ne-au mărturisit că totul se petrece ca și cum ar exista o zonă ultraprotejată, ce persistă pentru un anumit interval de timp. Pentru noi este cert la ora actuală că în cel de-al 34-lea secol din viitor, nici timpul și nici spațiul nu mai prezintă aceeași densitate pe care deja o cunoaștem. Acest aspect este semnificativ și ar trebui să ne dea de gândit. Poate că la aceasta se referă, prin intermediul unui mesaj criptic, acea profeție din Apocalipsă în care se vorbește despre un „nou cer și un nou pământ". Este de la sine înțeles că acel „nou cer și nou pământ" care va apărea reprezintă în realitate acea transformare majoră

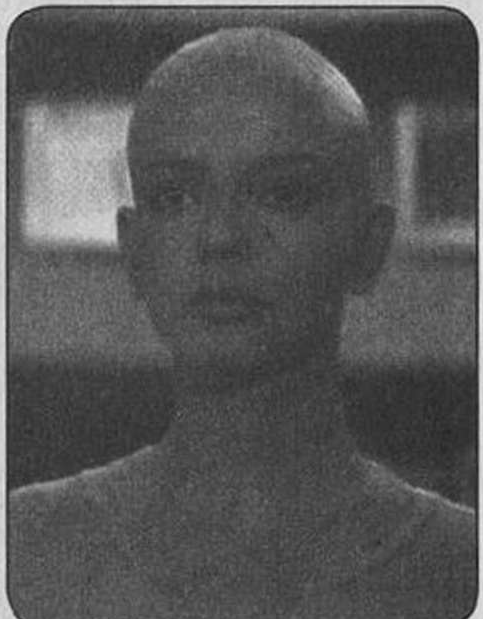

În această imagine se află Locotenent Lia din filmul Star Treck. *Ea reprezintă ceea ce ar putea fi o „clonă" care explorează timpul.*

şi misterioasă despre care se vorbeşte în textul Apocalipsei şi care este cu putinţă să se petreacă în jurul datei de 21 decembrie 2012 sau la un anumit timp după aceea.

În viziunea noastră este stringent necesar ca umanitatea, care acum se complace într-o stare de înlănţuire şi de adormire spirituală, să se trezească în totalitate. Puneţi fiecare dintre voi umărul la această trezire şi acţionaţi astfel încât să fiţi, cât mai mulţi dintre voi, verigi umane ale procesului de trezire şi de elevare spirituală planetară. Până la urmă mi-am putut da seama că trecerea timpului nu are nicio importanţă, doar viaţa ce este trăită intens, pur şi cu pasiune este cea care contează.

R: *Dacă v-am cere să le daţi un sfat cititorilor, care ar fi acela?*

CPSN: Trăim deja cu toţii într-o epocă bulversantă, în care cel mai adesea modul nostru de viaţă ne este impus de anumite forţe în mod evident nefaste, invizibile şi care devin pe zi ce trece din ce în ce mai puternice. Deja la ora actuală aceste tehnologii existente ne influenţează din ce în ce mai mult în rău modul de viaţă şi ne împing într-o manieră insidioasă către o inconştientă sclavie crescândă şi către o stare cumplită de letargie, care ne face să fim nişte morţi vii şi, cu toate că ea sugrumă imensa majoritate a oamenilor, este totodată insidioasă şi nu poate fi cel mai adesea detectată. (Anumite Programe Secrete Negre (*Black Programs*) de tip Montauk, de tip Phoenix şi altele pe care nu pot să le menţionez aici sunt deja încheiate de mult timp. Acum, mai mult ca altă dată, pot ajunge la noi, prin intermediul feluritelor unde foarte puternice, ce sunt distructive şi în mod evident negative (malefice – n.t.), anumite forme ciudate de viaţă, cărora li se deschide în felul acesta posibilitatea de a ne poseda trupurile şi minţile, şi care datorită influenţei lor negative (malefice – n.t.) insidioase ne pot determina din aproape în aproape să comitem orice fapte rele şi în acelaşi timp ne păcălesc, căci ne creează impresia înşelătoare că toate acestea sunt şi rămân de fiecare dată iniţiativa noastră. În final, atunci când anumite acte în mod evident cumplite, negative (malefice – n.t.) sunt comise, apar scurte momente de luciditate care ne dezvăluie, atunci când deja este prea târziu, starea cumplită de confuzie şi de manipulare negativă (malefică – n.t.) în care mulţi dintre noi ne complacem.)

Cel mai simplu mod de a ne elibera de aceste influenţe chinuitoare, angoasante sau vătămătoare ar fi să ne deconectăm măcar din când în când, fie chiar şi pentru câteva ore, de la această uriaşă matrice artificială care ne manipulează şi ne influenţează în rău 24 de ore din 24, 7 zile din 7, debranşând pentru început televizorul pentru 4-5 ore sau scoţând fie chiar şi pentru o zi întreagă bateria telefonului nostru mobil. Mulţi dintre noi vom observa că la început ni se va părea că este aproape imposibil să facem aceasta. Atunci când mulţi dintre noi ne vom confrunta cu o astfel de stare bizară de neputinţă, ce este de fapt aparentă, va trebui mai ales atunci să ne întrebăm cu luciditate: „Cum de am ajuns în această stare jalnică, ce mă face să cred că sunt incapabil să fac aceasta!?" Apoi trebuie să ne întrebăm: „Cum de am ajuns să nu mai fiu în stare să-mi acord oricând libertatea de a acţiona în acest mod, atunci când vreau cu putere să fac aceasta!?" O altă întrebare pe care este important să ne-o punem în astfel de momente este aceasta: „Vreau cu adevărat să acţionez într-un mod ferm, astfel încât să-mi mobilizez imediat voinţa pentru a-mi transforma neîntârziat modul de viaţă, înainte ca să fie prea târziu?"

R: *Acum ne vom opri aici. Vă mulţumesc că aţi acceptat să participaţi la această nouă întâlnire, care pentru noi este foarte instructivă. Sper ca cititorii noştri să aprecieze la adevărata lor valoare răspunsurile pe care ni le-aţi dat în cadrul acestui interviu. Putem conta pe ajutorul dumneavoastră pentru o eventuală a treia întâlnire, ce va avea loc la un moment dat?*

CPSN: Este o mare plăcere pentru mine să împărtăşesc cu dumneavoastră şi în mod indirect cu cititorii revistei această discuţie, sperăm, constructivă, care ne apropie din ce în ce mai mult unii de ceilalţi. Chiar dacă în unele cazuri nu pot deocamdată să vă spun mai mult despre anumite subiecte, sunt totuşi de acord să păstrăm o legătură fidelă şi vă asigur că va fi pentru mine o mare plăcere să ne revedem şi să continuăm discuţia. Aş vrea ca lectura acestei discuţii să reprezinte pentru cititorii dumneavoastră un moment chiar extraordinar de îmbogăţire a cunoştinţelor, de deschidere a minţilor către anumite perspective nebănuite şi în final vă asigur că voi fi încântat să revin cu unele informaţii suplimentare sau să răspund după cum îmi va fi cu putinţă la noile întrebări ce vor fi formulate. Vă mulţumesc!

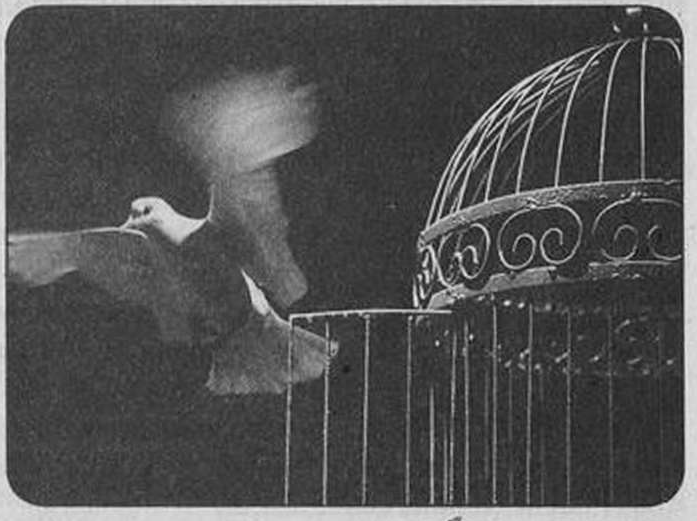

GLOSAR

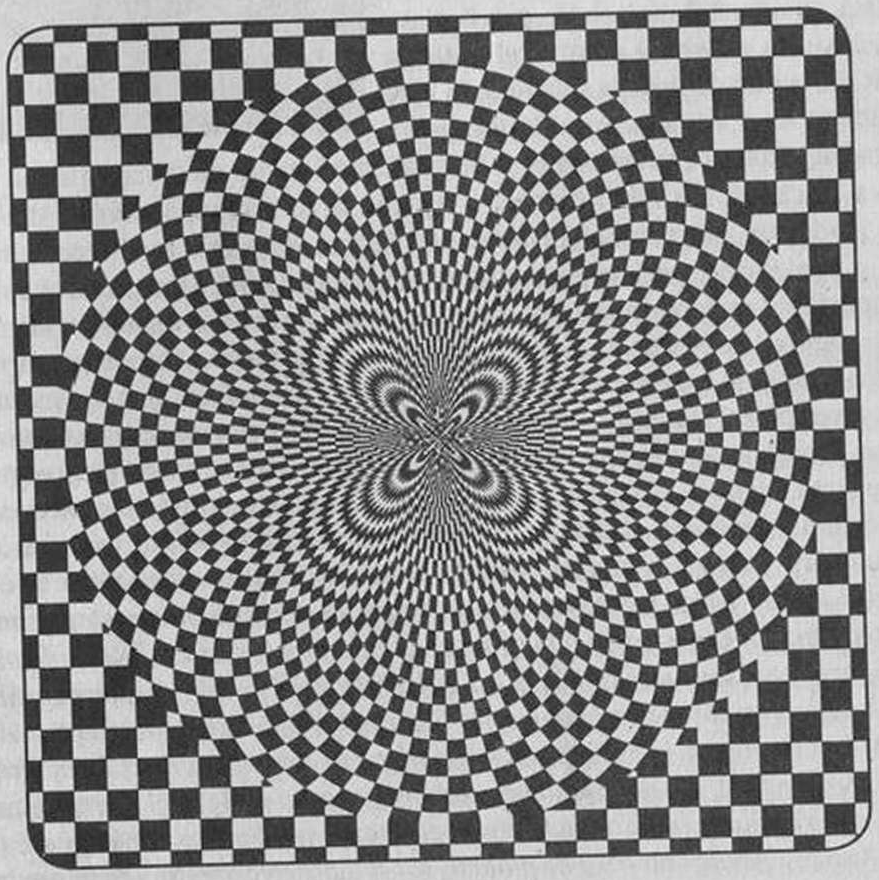

GLOSAR

BARDO

Termenul tibetan ***bardo*** este folosit de obicei pentru a desemna starea intermediară de translație dintre moartea fizică (sau mai exact, părăsirea definitivă a trupului de către structurile superioare ale făpturii – sufletul, *Jivatma*, și Sinele divin, *Atman*) și „renașterea" ființei respective în planul subtil astral dar, în realitate, stările de *bardo* (stările de translație dintre o condiție existențială și alta ori dintre un nivel de conștiință și altul etc.) apar necontenit de-a lungul vieții noastre. În realitate, toate aceste stări de *bardo* (inclusiv *bardo*-ul morții fizice) sunt, afirmă tradiția spirituală tibetană, momente privilegiate, extraordinar de valoroase pentru cel inițiat și pregătit din punct de vedere spiritual, în care posibilitatea de a atinge starea de iluminare sau chiar de eliberare spirituală este intensificată într-un mod excepțional. Tocmai de aceea, în cadrul tradiției tibetane, conștientizarea profundă a *bardo*-ului morții fizice și realizarea, exact atunci (în momentul de translație de la realitatea fizică la cea subtilă) a unei forme speciale de meditație, este considerată a fi o practică spirituală de o importanță majoră. În această direcție, scrierile tibetane esoterice afirmă fără echivoc: *„Dintre toate urmele, a elefantului este cea mai mare. Dintre toate formele de meditație [destinate transcenderii totale și definitive a condiției umane limitate], cea care are drept obiect starea de translație specifică morții fizice este cea mai valoroasă."* Meditația profundă asupra morții și a impermanenței a tot ce există pe această lume ne poate ajuta imens să ne transformăm cu ușurință punctul predominant de vedere, impulsionându-ne intens să descoperim adevărurile divine eterne, așa cum afirmă, într-o manieră poetică, o lucrare budistă timpurie: *„Existența noastră în această lume fizică este la fel de trecătoare precum norii de toamnă. A contempla nașterea și moartea ființelor din această lume este ca și cum ai privi mișcările rapide ale unui dans. Răgazul unei vieți este întocmai ca o străfulgerare pe cer, viața este grăbită ca un torent pe coasta abruptă a unui munte."* La rândul său, marele înțelept și eliberat tibetan Milarepa afirma, în același sens: *„De frica cea cumplită a morții, am luat calea munților. Am meditat, din nou și din nou, asupra ceasului nesigur al morții și astfel, în final, am cucerit cetatea naturii mele divine esențiale, nesfârșite și nepieritoare (Sinele Suprem,* Atman*). Acum, atât frica de moarte, cât și toate celelalte frici ce se supun ei au dispărut din ființa mea pentru totdeauna."*

Bardo-ul morţii fizice apare, în ochii omului profan, ca o etapă foarte dificilă şi adesea terifiantă a evoluţiei sale. Cu toate acestea, el se dovedeşte a avea un enorm potenţial de transformare spirituală, deoarece calităţile specifice corpurilor (învelişurilor) subtile (*kosha*) – cum ar fi claritatea, mobilitatea, sensibilitatea sau clarviziunea – care îl fac pe cel care a părăsit planul fizic să se simtă, într-o primă etapă, foarte vulnerabil, îl fac în acelaşi timp şi deosebit de receptiv la ajutorul pe care el îl poate primi din partea fiinţelor iniţiate şi elevate spiritual ce îl pot asista la trecerea sa în lumea de dincolo. În acest context, ajutorul spiritual pe care îl putem acorda unei fiinţe care a părăsit planul fizic poate fi deosebit de important, el constituind totodată pentru noi un izvor nesecat de inspiraţie spirituală. De aceea, acest procedeu iniţiatic special de ajutorare a fiinţelor aflate în *bardo*-ul morţii poate deveni totodată, pentru mulţi dintre practicanţi, o modalitate inefabilă de acces la misterele (adesea nebănuite) ale vieţii şi ale morţii. În legătură cu aceasta, marele maestru spiritual tibetan Tilopa menţiona că procedeul esoteric *Pho-wa* (practica secretă a transferului fulgerător al conştiinţei în orice condiţie existenţială) este singura metodă spirituală din cadrul ordinii universale (*Dharma*) prin care o fiinţă umană poate să atingă iluminarea şi chiar eliberarea spirituală, chiar în condiţiile în care ea nu a experimentat anterior (în cursul existenţei sale fizice) în mod profund practica meditaţiei. Şi tot el mai adăuga că, pentru cel care meditează cu o maximă atenţie asupra acestei stări speciale de translaţie (*bardo*-ul morţii fizice), moartea fizică încetează să mai fie resimţită ca moarte, ea devenind o adevărată cărare tainică, ce conduce direct la desăvârşirea spirituală.

DZOGCHEN

Tradiţia spirituală tibetană *Dzogchen* nu este nici o învăţătură tradiţională ca oricare alta, nici o simplă filosofie şi nici vreun alt sistem sau combinaţie elaborată şi seducătoare de tehnici şi procedee spirituale. Expresia tibetană *dzog-chen* desemnează în realitate aşa-numita stare primordială sau stare de trezire (iluminare) totală, care este esenţa tuturor formelor de iluminare posibile, a tuturor celor care au atins desăvârşirea spirituală (starea de *Buddha*) şi a tuturor căilor spirituale, ea constituind de fapt apoteoza evoluţiei spirituale a oricărei fiinţe. Din această cauză, conceptul *dzogchen* este tradus în general în limbile europene prin expresia „Marea Perfecţiune". Mulţi cunoscători preferă însă să îl lase netradus, fiindcă expresia „Marea Perfecţiune" ne poate duce cu gândul la o desăvârşire pe care trebuie să ne străduim din răsputeri să o atingem sau la un ţel care poate fi aflat numai la capătul unei călătorii lungi şi adesea istovitoare. Nimic nu este însă mai departe de adevărata semnificaţie a conceptului *dzogchen*, care desemnează de fapt starea – deja perfectă prin ea însăşi – a naturii noastre primordiale, care nu are nevoie de nicio „perfecţionare", căci ea este şi a fost perfectă de la începutul începuturilor, asemeni spaţiului nesfârşit.

Dintre toate căile care le ajută pe fiinţele umane să realizeze natura esenţială a conştiinţei lor (Sinele divin *Atman*, în termenii tradiţiei indiene), practica *Dzogchen* este cea mai veche şi cea mai directă din cadrul învăţăturilor budiste. Desigur, toate învăţăturile spirituale autentice conduc la iluminare, dar unicitatea tradiţiei *Dzogchen*

constă în aceea că nici chiar în dimensiunea relativă a înțelegerii învățăturilor sale la nivelul minții umane obișnuite, ea nu caută vreodată să definească ori să conceptualizeze în vreun fel Absolutul Divin; dimpotrivă, ea lasă Absolutul Divin cu totul în afara oricăror descrieri și conceptualizări, pentru a rămâne astfel intact în simplitatea sa arhetipală, dinamică și maiestuoasă, dar în același timp ea îl revelează – oricui are o minte deschisă și intuitivă – în termeni atât de expresivi și de inspiratori încât, înainte chiar de a deveni iluminați, ea ne face favoarea de a întrezări, într-o stare sublimă, splendoarea și perfecțiunea condiției de desăvârșire spirituală.

Trekcho (*khregs chod*, în transcrierea actuală a limbii tibetane) este o practică esențială integrată în tradiția *Dzogchen*. Literal, *trek-cho* semnifică „a merge pe drumul cel mai scurt" sau „a răzbate (dincolo de orice dificultăți)". Practica *trekcho* pune accentul pe înțelepciunea intuitivă, spirituală și imediată (*prajna*) și pe meditația, într-o stare de cât mai deplină tăcere lăuntrică, asupra momentului prezent. În *trekcho*, aspirantul devine gradat însăși meditația cea pură, lipsită (sau neatașată) de formă sau suport. Principala realizare spirituală în cadrul practicii *trekcho* este reprezentată de starea de **recunoaștere directă,** chiar în cadrul experienței concrete cotidiene, a adevăratei noastre Condiții Divine (sau altfel spus, a Sinelui divin nemuritor, *Atman*), deoarece absolut totul este complet și perfect dacă este privit în conștiința nesfârșit luminoasă, perfect spontană și naturală, a lui „aici și acum". Cu privire la aceasta, inițiatul tibetan Drubwang Tsoknyi Rinpoche afirma: „Trekcho *este întocmai ca o străpungere care te conduce pe cea mai directă și mai rapidă cale cu putință la îndepărtarea tuturor imperfecțiunilor și obscurităților (*klesha*) din conștiință, atât de rapid de parcă ele ar fi tăiate (spintecate) brusc cu un cuțit. Atunci când gândul trecut a încetat, iar gândul viitor nu a sosit încă, noi putem, asemeni cuțitului, să „spintecăm" (*chod*) apariția și „curgerea" gândului prezent. Acolo unde cuțitul taie, apare un gol. Atunci când te oprești chiar în timpul unui gând prezent, când îi „spinteci" textura, șirul gândurilor începe să se fragmenteze. Analogic vorbind, dacă tai așa unui rozariu (un șirag de mătănii) în mai multe locuri, el nu va mai putea fi folosit.*" În *Dzogchen*, aspirantul recunoaște fiecare fenomen interior ca fiind o expresie particulară a Sinelui Suprem (*Atman*), el fiind alcătuit din aceeași „țesătură" de energii subtile ca și Sinele, fiind non-dual și lipsit de orice formă de limitare individuală. Practica *Trekcho* este deci, în esența ei, această continuă stare de **recunoaștere a lui Dumnezeu în întreaga noastră existență.** În această stare, toate tensiunile trupului, ale vorbirii și ale minții, toate emoțiile perturbatoare (inclusiv cele de care aspirantul nu este conștient) se dizolvă de la sine, fără efort. De aceea, conceptul de *trekcho* mai este tradus adesea prin expresia: „practica fundamentală de integrare a naturii divine în activitatea cotidiană".

KALACHARA

Întreaga tradiție tibetană esoterică este legată într-un mod inefabil de tărâmul cel tainic al *Shambala*-ei, unde domnește marele *Bodhisattva* atotputernic și plin de compasiune care este considerat a fi Regele Lumii și care dirijează din acest tărâm subtil destinul spiritual al ființelor de pe planeta Pământ, tot el fiind și cel care oferă oricând

celor pregătiţi iniţierea (parţială sau totală, în funcţie de nivelul lor de pregătire lăuntrică) în *Kalachakra Tantra*. Numele său este *Rudra Chakrin* (în limba sanscrită) sau *Dragpo Khorlo Chan* ori *Rigden Dragpo* (în limba tibetană), toate aceste expresii echivalente putând fi traduse în limba română prin: „Teribilul purtător al Roţii Timpului".

În tantrismul tibetan *Vajrayana* se consideră că din Vidul sublim şi transcendent (*Shunya*) apar mai întâi cinci energii subtile eterne şi primordiale, care se vor reflecta apoi în cele cinci aşa-numite „familii" tantrice, fiecare dintre acestea având câte un Suveran, numit *Jina* („Învingător") sau *Dhyani Buddha* („Fiinţă iluminată asupra căreia trebuie să se mediteze [într-un mod identificator]"). Energiile subtile vitale asupra cărora trebuie să acţioneze aspirantul în vederea transformării sale alchimice interioare sunt clasificate în budismul tantric tibetan în diferite „familii" (*kula*), fiecare dintre acestea fiind corelate la nivel uman individual şi cu o anumită „emoţie" sau tendinţă inferioară, ce trebuie transformată şi sublimată într-o anumită formă corespondentă de Înţelepciune Divină. „Constelaţia" celor cinci *Jina*-şi din care provin „familiile" (*kula*) sau „ierarhiile" divine corespondente constituie, am putea spune, cadrul esenţial al întregii tradiţii spirituale a Tibetului.

Cei cinci *Jina*-şi (*Dhyani Buddha*-şi) reprezintă aspectele pure şi primordiale ale celor cinci „agregate" (structuri formatoare) ale Sinelui care sunt menţionate în tradiţia tibetană. Ei sunt descrişi ca fiind entităţi cosmice divine, eliberate, cu totul speciale, care au fost create direct de către Dumnezeu (*Adhi-Buddha* sau *Vajradhara*, în tradiţia tibetană). Prin urmare, ei nu au trecut niciodată prin stadiile inferioare ale Manifestării (mineral, vegetal, animal etc.), nici măcar prin acela de *bodhisattva* ci, la fel ca Marile Puteri Divine din tradiţia *Maha Vidya Yoga*, nu au fost niciodată mai puţin decât ceea ce sunt acum (entităţi divine eliberate). Ei se află permanent într-o stare de profundă meditaţie plină de compasiune pentru toate fiinţele create, abţinându-se astfel în mod voit de la actele creatoare propriu-zise. Acestea sunt realizate de emanaţiile lor, *bodhisattva*-şii. Cele cinci Înţelepciuni Divine esenţiale sunt numite global *yeshe* în limba tibetană, acest termen mai având şi sensul de „cunoaştere primordială", transcendentă şi luminoasă, care există de-a pururi, nebănuită de cel ignorant, în Sinele tuturor fiinţelor. În tradiţia spirituală tibetană se afirmă că, aşa cum natura focului este să ardă şi a apei să astâmpere setea, natura *Dhyani Buddha*-şilor şi a „familiilor" lor tantrice (*kula*) este să fie prezenţi subtil pretutindeni unde sunt invocaţi cu puritate, credinţă, umilinţă şi multă iubire, întrucât compasiunea lor este nelimitată, asemeni cerului nesfârşit, iar ajutorul lor se dovedeşte a fi întotdeauna copleşitor de puternic şi profund transformator din punct de vedere spiritual.

instructor yoga Nicolae Catrina